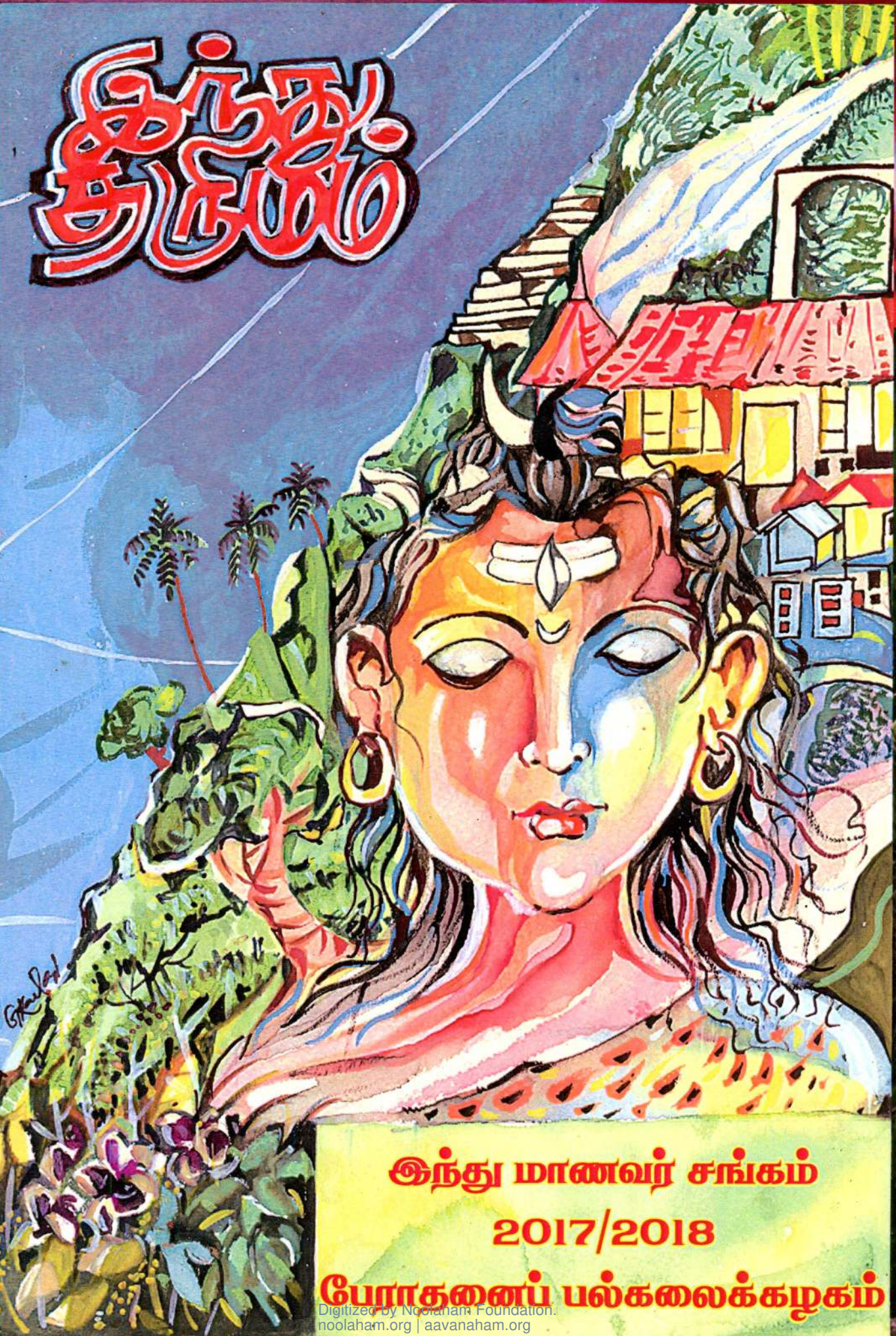

இந்து சாஸ்திரம்

இந்து மாணவர் சங்கம்

2017/2018

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இந்து தருமம்

திகட சக்கரச் செம்முகம் ஐந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர விண்மனி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவோம்.

இந்து மாணவர் சங்கம் 2017/2018
பேராதுனைப் பல்கலைக்கழகம்

சுமர்ப்பணம்

பேராதனை உறைந்து பேணி
நம்மைக் காப்பதற்கு
கூரான வேல் தாங்கும்
குறிஞ்சிக்குமரனுக்கு

நூன்முகம்

நூல் : இந்துதருமம் 2017
இதழாசிரியர்கள் : ம.ஜெனோதன்
வி.யுவாகினி
செ.காஞ்சனா
வெளியீடு : இந்து மாணவர் சங்கம் 2017/2018
பிரதிகள் : 130
பக்கங்கள் : xv+ 148
தாள் : A4
அச்சுப்பதிப்பு : கனகாஸ், 66B, புகையிரதநிலைய வீதி, வைரவபுளியங்குளம்,
வவுனியா.

Title : *Hindu Dharmam 2017*

Editors : *M.Jenothan*
V.Yuvahini
S.Kanjana

Published By : *Hindu Student's Union 2017/2018*

Copies : *130*

Pages : *xv+ 148*

Paper : *A4*

Printed By : *Kanakaas, 66B, Station Road, Vairavapuliyanakulam,
Vavuniya.*

பொருளடக்கம்

வாழ்த்தியல் :

ஆலய பிரதம குருவின் ஆசிச்செய்தி	i
செஞ்சொற்செல்வரின் ஆசிச்செய்தி	ii
நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்தின் வாழ்த்துச்செய்தி	iii
தமிழ்த்துறைத் தலைவரின் ஆசியுரை	iv
பெருந்தலைவரின் வாழ்த்துச்செய்தி	v
பெரும் பொருளாளரின் வாழ்த்துச்செய்தி	vi
பொறுப்பாண்மைக்குழு செயலாளர், இந்து பட்டதாரிகள்	
சங்கத்தலைவர் வாழ்த்துச்செய்தி	vii
குறிஞ்சிக்குமரன் கோயில் பொறுப்பாண்மைக்குழு	
தலைவரின் வாழ்த்துச்செய்தி	viii
இந்து மாணவர் சங்கத்தலைவரின் அகத்திலிருந்து....	ix
இந்துமாணவர் சங்கம் - 61 செயற்குழு	x
இந்துமாணவர் சங்கம் - 62 செயற்குழு	xi

படைப்பியல் :

இந்துசமய வழிபாட்டியல்

ஆலய வழிபாடு	1
பிரார்த்தனை	3
இறைவனும் ஆலய வழிபாடும்	5
பிள்ளையார் வழிபாடு	7
பைரவர் வழிபாடு	9
சக்தியின் பெருமை	11
மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு	12
மகாபிரதோஷம்	14
கௌமார சமயம்	15
முருகன் அவதாரம்	17
சமய விழுமியங்கள்	19
நாம் ஏன் கோயிலுக்கு செல்ல வேண்டும்?	21
வீடுகளில் இறை வழிபாடு	23
சஷ்டியில் சம்காரம்	24
மதமும் மனிதனும்	27
இந்துப் பண்பாட்டு விழுமியங்கள்	29
இந்துக் கிராமியக் கலைகளின் சிறப்புக்களும் பயன்களும்	30

ஈழத்தில் சைவம்

முன்னேஸ்வரம்	33
கடல் நீரில் விளக்கெரிதலும் உயிர்க்கும் பாரம்பரிய வழிபாடும் (ஆய்வுக்கட்டுரை)	35
தென்கயிலை	41
மாத்தளை ஸ்ரீ ஏழுமுக காளியம்மன் ஆலய பெருமையையும், சிறப்பும் (ஆய்வுக்கட்டுரை)	43
உக்கிர தேவியாக அருள்புரியும் பறையன்குளம் எல்லைக்காளி (ஆய்வுக்கட்டுரை)	47
ஆறுமுக நாவலர்	52
ஈழத்து அருட்சித்தர் குடைச்சுவாமிகள்	55
இலங்கையில் இந்து சமயம் எதிர்நோக்கும் சவால்கள்	57

சைவசமய இலக்கியங்கள்

சைவநெறி இலக்கியங்கள்	60
தேவாரம்	62
திருவாசகம்	64
இராமாயணத்தில் கும்ப கர்ணன் ஒரு பார்வை (ஆய்வுக்கட்டுரை)	66
திருமுலர் சொல்லிய - ஹிக்ஸ் போசோன்	69
தெரிந்த கதையும் தெரியாத கதையும்	71
சூரசங்காரமும் திருச்செந்தூர் முருகன் வரலாறும்	74
காதுகள் அறுந்தன.....கந்தர் அந்தாதி வந்தது!	76
கீதையின் பாதையிலே.....	78

சைவ அடியார்கள்

நாவலரின் இந்து சமய சமய பணி	80
பெரியாரைப் பிழையாமை ! நாயன்மாரை முன்வைத்து! (ஆய்வுக்கட்டுரை)	85
கலிய நாயனார்	91
கண்ணப்ப நாயனார்	92
அதிபத்த நாயனார்	93
சாக்கிய நாயனார்	94
கலிக்கம்ப நாயனார்	96

பக்திப்பாக்கள்

சிவம்	97
முத்துக்குமரா.... !!	98
குறிஞ்சிக் குமாரா....	99
திருநாள்.....	100
அர்த்தமுள்ள இந்துமதம்.....	101

மெய்ஞானமும் விஞ்ஞானமும்

இந்து மெய்யியலின் அளவையியல்	102
பரம்பொருள்	105
சைவசித்தாந்தம் கூறும் முப்பொருட்களின் விளக்கம்	107
இந்து மதத்தின் தோற்றமும் சைவசமயமும்	109
சைவத்தின் தொன்மை	111
சமய வாழ்க்கையும் சூழலும்	112
பரமானந்தத்திற்கான பாதை	113
சைவசமயமும் நவீன விஞ்ஞானமும்	116
தெய்வீக மூலிகைகள் என்றால் என்ன?	118
மாணிக்கவாசகரின் பக்தியும், விஞ்ஞான அறிவும்	119
அகம் பிரம்மாஸ்துமி ! நான் ஒரு விஞ்ஞான மாணவன் (ஆய்வுக்கட்டுரை)	129
சைவசித்தாந்த அறிவாராய்ச்சியியலில் காட்சியளவையின் வகிபங்கு (ஆய்வுக்கட்டுரை)	132
சக்தி கொள்கையின் அடிப்படையில் கடவுள்	139

செவ்வியல்

பெண் எழுத்தாளர் திருமதி.யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் அவர்களுடனான நேர்முகம்	141
--	-----

வாழ்த்தியல்

நூலாக்குனரின் சிந்தையில் எழுந்தவை.....

பேராதனைக்குன்றில் பல்கலைமாணவர் நடுவில் என்றும் இளமைத்துடிப்புடன் வீற்றிருந்து பலகலைகளையும் அருளும் குறிஞ்சிக் குமரன் ஆசியுடன் அறுபத்தொருஆண்டுகளாய் ஆன்மீகக் கருமங்களை ஆற்றிவருகின்றது இந்துமாமன்றம்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் எழுபத்தைந்தாவது ஆண்டில் செயலாற்றிய இந்துமன்றத்தின் அறுபத்தோராவது செயற்குழுவின் நிறைவில் இந்துதருமம் சிவராத்திரி தினத்தில் இன்று மலர்கின்றது. இந்துசமய விழுமியங்களைத் தாங்கி மாணவர்களது சிந்தனை ஆற்றலையும் எழுத்தாற்றலையும் தெரிவிக்கின்ற மலராக இந்துதருமம் விளங்குகின்றது.

மாணவரது அறிவுத்திறனையும், பண்பாட்டுத் திறனையும் ஒழுக்க அறநெறி சிந்தனைகளையும் சுமந்ததாய் வாழ்த்தியல், படைப்பியல், செவ்வியியல், பதிவியல், விளம்பரவியல் என்பனவற்றை உள்ளடக்கியதாய் இம்மலர் விளங்குகிறது.

இந்துதருமத்தின் முன் அட்டைப்படமானதுமலையும் மலைசார்ந்த இடத்தில் சிவனுடன் முருகனும் சேர்ந்துமக்களுக்கு அருள் பாலிப்பது போல சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இம்முறையும் “இந்துதருமம்” தனதுதனித்துவத்தை இழக்காது வெளிவர அனைத்து வகைகளிலும் உதவியோடுக்குளம் சிரம் தாழ்த்திய நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம். மேலும் இந்நூலுக்கு ஆக்கங்களை வழங்கிய கல்வியாளர்களுக்கும் சகோதர சகோதரிகளுக்கும் எமது மனமார்ந்தநன்றிகள்.

இனிவரும் காலங்களில் இவ்விதழ் மேலும் பல புதுமைகளை தாங்கி வெளிவரும் என்ற நம்பிக்கையோடும், இந்நூலிலுள்ள தவறுகளை பொறுத்தருளவும், நூல் வெளியீடு சிறப்பாகநிகழவும், இந்துதர்மத்தின் பணிசிறக்கவும் பல்கலை மாணவரின் அருளாளான குறிஞ்சிக் குமரன் பாதம் பணிந்து நிற்கின்றோம்.

இதழாசிரியர்கள்:

ம.ஜெனோதன்

செ.காஞ்சனா

வி.யுவாகினி

ஆலய பிரதமகுருவின் ஆசிச் செய்தி

கண்டி பேராதனை குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயத்தில் ஒவ்வொருவருடமும் வெளிவரும் 'இந்துதருமம்' எனும் இதழ் இவ்வாண்டு வெளிவருகின்றது மகிழ்விற்குரிய விடயமாகும். மனிதர்களாக பிறந்தவர்கள் மனிதப்பண்பும், இறைபக்தியும் மேலோங்கி மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழவேண்டும் எனும் உயரியநோக்கோடு நல்விடயங்களையும் ஆன்மீககதைகளையும், இறைவரலாறுகளையும் தாங்கியவாறு இவ்வாண்டும் இந்துதருமம் வெளிவருவது குமரனின் அருளேயாகும்.

இம்மலர் வெளிவருவதற்கு உழைக்கும் அனைவரும் பாராட்டிற்குரியவர்கள். அவர்களுக்கு முருகப்பெருமான் திருவருள் கிடைக்க பிரார்த்திக்கின்றேன்.

2018 எனும் இவ்வாண்டிலே 61^{வது} இதழாகமலரும் 'இந்துதருமம்' குறிஞ்சிக்குமரன் திருவருளினாலே அனைவரதுகரங்களுடாக இல்லங்கள் தோறும் மணம் பரப்ப வேண்டுமென நல்லாசிகளையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சுபம்

'என்றும் வேண்டும் இறையன்பு'

ஆலய பிரதம குரு
க. வரதராஜசர்மா

செஞ்சொற்செல்வரின் ஆசிச்செய்தி

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்துமன்றம் ஆண்டு தோறும் வெளியிடும் 'இந்துதர்மம்' மலருக்கு ஆசிச்செய்தி வழங்குவதில் மிகவும் ஆனந்தமடைகின்றேன். மனித வாழ்வை புனிதமாக பேணுவதற்கு ஆன்மீகவாழ்வு மிகவும் அவசியமாகும். உயர்கல்வியைகற்கும் பேராதனைப்பல்கலைக்கழக இந்துமாணவர்கள் காலங்காலமாக மரபாகப் பேணிக்காக்கும் சமயப்பணி போற்றுதலுக்குரியது. குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயத்தின் தொண்டுப்பணிகளுடன், 'இந்துதர்மம்' வெளியீட்டுப் பணியை இடைவிடாது மேற்கொள்ளும் சேவை பெருமைக்குரியது. பலஆக்க பூர்வமான கட்டுரைகளுடன் வெளிவரும் 61வது இந்துதர்மம் சிறக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

கடந்த காலங்களில் வெளியிடப்பட்ட இந்துதர்ம மலரில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் இந்துசமய ஆர்வாளர்களின் கட்டுரைகளில் உசாத்துணையாக கருத்தில் கொள்ளப்பட்டுவருகிறது. இந்துசமய அறங்களையும், இந்து அறிவியல்சார் கட்டுரைகளையும் தொடர்ந்து வெளியிடும் பணிபெருமையானது. 'அறம் அற்றங் காக்கும்' என்றகுறள் நெறிக்கு அமைய அறநெறி தழைத்தோங்க இந்துமன்றம் தன்பணி தொடர நல்லாசி கூறிஅமைகின்றேன்.

'யாவர்க்குமாம் இன்னுரைதானே'

கலாநிதிஆறு.திருமுருகன்
தலைவர்
ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பழை.

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்தின் வாழ்த்துச்செய்தி

அன்புள்ளவர்களுக்கு ஆசிகள்

பேராதனை பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கத்தினரால் வெளிவரும் இந்துதர்மம் என்னும் மலர் ஒவ்வொரு ஆண்டும் வெளிவருவது மகிழ்ச்சியை தருகின்றது.

கற்க கசடுஅறக் கற்க என்னும் வள்ளுவர் வாக்கிற்கு அமைய பல்கலைக்கழக வாழ்க்கை மனித வாழ்வின் மகத்தானது சமயம் என்பது வையத்துள் வாழும் நிலையை கொண்டது. ஒவ்வொரு மனிதனும் தர்மத்தின்படி வாழ்வதற்கு மதங்கள் போதிக்கின்றன. இதனை உணர்ந்த பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் இந்துமன்றம் ஆன்மீக சிந்தனையை உணர்த்துவது மகிழ்ச்சியை தருகின்றது. சமுதாய பணியையும், சமயப்பணியையும் மேலெடுக்கின்ற இந்துமாணவர் மன்றம் இந்து தர்ம மலரினூடான மாணவர்களது கட்டுரைகளும் பேராசிரியர்களது கட்டுரைகளும் இம்மலர் தாங்கி வருவது அனைவரிற்கும் பெருமையைத் தருகின்றது.

கல்வியும், ஒழுக்கசிந்தனையும் ஓங்கி வாழ வாழ்த்துகின்றோம்.

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு”

தமிழ்த்துறைத் தலைவரின் ஆசியுரை

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்” இந்துதருமம் தொன்மையானது. ஆயினும் காலப்போக்கிற்கேற்ப நல்ல பல மெய்ப்பொருள்களைதன்னகத்தே கொண்டு வருடாவருடம் அம்மலர் வெளிவருகின்றது.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்துமாணவர் சங்கத்தின் புனித தொண்டுகளில் “இந்துதருமம்” வெளியீடுமிகச் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். அம்மலரினை வெளியிடுவதற்கு உதவிசெய்த யாவருக்கும் எனது மனப்பூர்வமான பாராட்டுக்கள்.

இந்து சமூகத்தினரின் வெளியீடான “இந்துதருமம்” நமது சமூகத்தின் ஆன்மிக வளர்ச்சிக்கு ஒரு சாதனமாக அமைந்திட வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

வாழ்க இந்துதருமம் ! வளர்களம் சமுதாயம் !

பேராதனை உறைந்து பேணி நம்மைக் காப்பதற்கு கூரானவேல் தாங்கும் குறிஞ்சிக் குமரனின் அருள் அனைவருக்கும் கிட்டவேண்டுமென பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,
கலாநிதி (திருமதி) எஸ். ஆர்.தேவர்,
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்,
பேராதனை.

பெருந்தலைவரின் வாழ்த்துச்செய்தி

இந்துமதம் அனைத்து மதங்களினதும் தாய். கீழைத்தேய மதங்கள் அனைத்தும் இந்துமதத்தின் இனிய குழந்தைகளே. அன்பால் அனைவரையும் அரவணைத்து, அருள் நிறைத்து, ஆன்மீகம் பரப்பி உய்வுக்கு உதவும் உயர் சமயம். இந்து மதத்தின் உயர்தனிச்சிறப்பு அதன் தருமக்கொள்கையே ஆகும். இறைவன் தரும வடிவினன் என்பதை ஆழமாகவும் அழகாகவும் சொல்லி வைத்த மதம் இந்துமதம். ஒவ்வொரு இந்துவினதும் வாழ்வின் நாதமும் ஆதார சுருதியும் தருமமே என்று வரையறுத்த தலையாய சமயம் இந்துமதம். இத்தகைய மதத்தின் அடிப்படைச் சிறப்பான “இந்துதருமம்” எனும் பெயரில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கம் வருடந்தோறும் வெளியிடும் மலருக்கு வாழ்த்துச்செய்தி வழங்குவதற்குக் கிடைத்த வாய்ப்பு இறையருள் கைகூடியுள்ளது.

கல்விச்சூழல் கடவுள் வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும். “கற்றதனால் ஆய பயன் என் கொல் வால் அறிவன் நற்றாள் தொழார் எனின்” என்பார் வள்ளுவர் பெருந்தகை. கற்றலின் ஆரம்பமும் அந்தமும் கடவுள் வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையது. இன்றைய கல்விச் சூழலில் இதனை மறந்து வரும் நிலை காணப்படுகின்றது.

கல்விச்சூழலில் அமைந்த ஆலயத்தில் மாணவர்கள் சரியைத் தொண்டில் ஈடுபடுவது குறைவு. அறிவியல் உலகில் ஆன்மீகத்தை நாடுவது குறைவு. கற்பவர்களும் கற்பிப்பவர்களும் ஆலய முன்னேற்றத்திலும் சிறிதளவு நேரத்தைச் செலவு செய்து இறையருளை வரவு வைத்தால் இந்த வையகத்தில் உயரலாம். இதை உணர்ந்து அனைவரும் செயற்படுவார்கள் என நம்புகின்றேன்.

“இந்துதருமம்” இதழ் சிறப்புற வெளிவந்து ஆன்மீக ஒளியையும் அறிவொளியையும் பரப்ப வேண்டும் என வேண்டுவதோடு இறைவனை இறைஞ்சி இதழாசிரியர்களுக்கும் இந்து மாணவர் சங்க உறுப்பினர்களுக்கும் நல்லருள் கிடைக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வடிவேல்முருகன் தர்மதாசன்
பெருந்தலைவர்
இந்துமாணவர் சங்கம்,
பேராதனைப்பல்கலைக்கழகம்.

பெரும் பொருளாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

கோல மயில் மீது கொலுவுற்று குன்றினில் வீற்றிருக்கும் குமரனின் விந்தையை நாவார வாழ்த்தியபடி இம் மடலினைத் தொடங்குகிறேன்.

கடந்த காலங்களைப் போலவே இவ் வருடமும் இந்து மாணவர் சங்கம் தமது பணியினைச் செவ்வனே செய்து முடித்திருப்பதை இந்து தருமத்தினூடக கண் கூடாகக் காணமுடிகின்றது. பலத்த கல்விச் சமையின் மத்தியிலும் இந்து மாணவர்கள் ஆலயத்திற்கு ஆற்றிவரும் சேவை மகத்தானது. ஆலயத்தின் விசேட பூசைக் காலங்களில் எந்தவிட தடங்களும் ஏற்படாமல், பலரும் பாராட்டும் வகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்வதில் இந்து மாணவர் சங்க அங்கத்தவர்கள் சளைத்தவர்கள் அல்லர் எனப் பலமுறைகள் எடுத்துக்கட்டியவர்கள். இது அவர்களின் ஆன்மீகக் கடப்பாட்டினையும் அதன்பால் அவர்களின் ஈடுபாட்டினையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இத்தகைய கட்டுக் கோப்பான சங்கமொன்றுடன் இணைந்து கடந்த 6 வருடங்களாக செயற்பட்டு வருவதையிட்டு மிகவும் உவகையடைகிறேன். இனிவரும் காலத்திலும் சங்கத்தின் பொது நோக்குக்காக என்னாலான அனைத்து செயற்பாடுகளையும் முன்வைப்பேன் என கூறிக்கொள்வதோடு இந்து தருமம் தொடர்ந்தும் வெளிவர எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள் புரியவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்து விடைபெறுகிறேன்.

பேராசிரியர் த. சிவானந்தவேள்
பெரும் பொருளாளர்
இந்து மாணவர் சங்கம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

பொறுப்பாண்மைக் குழு செயலாளர்,இந்து பட்டதாரிகள் சங்க தலைவர் வாழ்த்து செய்தி.....

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்து மாணவர் சமுதாயத்தின் ஆற்றல் மிக்க முயற்சியின் பயனே . “ இந்து தருமம்” சஞ்சிகை, இது மாணவர்களின் இந்து சமய வளர்ச்சிக்கு தங்களால் இயன்ற வரை பங்களிக்கும் முயற்சியினை எடுத்தியம்புகின்றது. மாணவர்கள், விரிவுரையாளர்கள் ஆகியோரின் ஆய்வுகளையும், சிந்தனைகளையும், கருத்துக்களையும் நோக்குகளையும் கட்டுரை, கவிதை வடிவங்களில் தாங்கிவரும் “இந்து தருமம்” வெளிவருவதனையிட்டு பெறு மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இந்து மாணவர் சங்கத்தினர், கடந்த காலங்களிற் போல், தொடர்ந்தும் குறிஞ்சிசுமரன் ஆலய விடயங்களின் பக்தி சிரத்தையோடு ஈடுபட்டுத் தொண்டாற்றி வருவது, இவ் ஆலயத்தோடு தொடர்பு கொண்ட பழைய மாணவர்கள், விரிவுரையாளர்கள், மற்றும் இந்து சமூகத்தினர் அனைவருக்கும் பெருமையையும் மகிழ்வையும் அளிக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயத்தின் நித்திய, நைமித்திய கடமைகளை தாமே முழுமையாகச் செய்வதும், குமரவேளின் எல்லாத் திருவிழாக்களும் சிறப்பாக நடக்கும் ஆலயமாக திகழவும், ஆலய நிர்வாகத்தில் பொறுப்பாண்மைக் குழுவிற்கு முதுகெழும்பாக விளங்குவதும், நிதி நெருக்கடியான இந்து மாணவர்களுக்கு நிதியுதவியை செய்தலை விரிவுபடுத்தல் போன்ற சமய பணிகளை, அவர்கள் பொதுச் சிந்தனையுடன் ஆற்றுவதை நாம் மதிப்பிட முடியாது.

இம் மலரானது இந்த மாணவர் சங்கத்தினரின் அயராத உழைப்பிற்கும் சமய ஈடுபாட்டிற்கும் ஒரு சான்றாக அமைவதோடு, இளைய சந்ததியினரிடம் சீரிய சமய சிந்தனைகளை வளர்ப்பதற்கு ஓர் தூண்டுகோலாகவும் விளங்கும் என நம்புகின்றேன்.

இந்து மாணவர் சங்கத்தினரின் சீரிய பணிகள் சிறப்புற நாம் யாவரும் முன்னின்று உதவிட வேண்டும் எல்லாம் வல்ல குறிஞ்சிக் குமரன் யாவருக்கும் சுபீட்சமான எதிர்காலத்தை தர பிராத்தித்து வாழ்த்துகின்றேன்.

நன்றி

இரா. மகேஸ்வரன்
செயலாளர்
பொறுப்பாண்மைக்குழு தலைவர்,
இந்து பட்டதாரிகள் சங்கம்

குறிஞ்சிக் குமரன் கோயில் பொறுப்பாண்மைக் குழுத் தலைவரின் வாழ்த்து செய்தி

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரி மாணவர்கள் பலதரப்பட்ட கற்கை நெறிகளுக்கு மத்தியிலும் ஆன்மீக வழிபாட்டில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் ஈடுபடுவது சிறப்பிற்குரியதொன்றாகும். இவர்கள் பலதரப்பட்ட நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் “இந்துதருமம்” சஞ்சிகையை வருடா வருடம் வெளியிடுவது மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் இந்துமதத்தை மேலும் வலுவடையச்செய்து பாதுகாப்பது இளந்தலைமுறையினரான மாணவர்களின் தலையாய கடமையாகும். இக்கடமையை இம் மாணவர்கள் திறம்படச் செய்து வருகின்றார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கும் போது நான் பெரிதும் மகிழ்வதுடன், இச்சேவையை சமூகத்தின் மத்தியில் எடுத்துச்செல்வதற்கு இந்துமக்கள் தமது ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் நல்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இம் மாணவர்களின் பணி மேலும் மேலும் தொடர்ந்து அவர்கள் வாழ்க்கையில் எல்லா நிலைகளிலும் முன்னேறக் குறிஞ்சிக் குமரனின் நல்லாசிகளை வேண்டி நிற்கின்றேன்.

பேராசிரியர்.வை.நந்தகுமார்
தலைவர்
பொறுப்பாண்மைக்குழு

இந்துமாணவர் சங்கத் தலைவரின் அகத்திலிருந்து...

ஐந்நிலங்களில் அழகியநிலமாம் குறிஞ்சியின் வனப்பில் அமைந்துள்ள கண்டி மாநகரில் கந்தானைமலைச்சாரலின் குன்றின் உச்சியிலிருந்து அருள்பாலிக்கும் குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயமானது பேராதனை பல்கலைக்கழகமாணவர்கட்கும் மற்றும் நாடிவரும் அனைத்து அடியார்களுக்கும் வழிபாட்டுக்குரிய இடமாக விளங்குகின்றது. இவ் ஆலயத்தின் பூஜை நிகழ்வுகளையும் மற்றும் பராமரிப்பு செயற்பாடுகளையும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்துமாணவர் சங்கம் சிறப்பாக நெறிப்படுத்தி வருகின்றது. அந்தவகையில் எமது 61^{வது} இந்துமாணவர் சங்கத்தின் தலைவராகநான் தெரிவு செய்யப்பட்டமையானது குறிஞ்சிக்குமரன் பேரருளாகவே கருதுகின்றேன். ஆவ் ஆலயத்தில் குறிஞ்சிக்குமரனுக்கு தொண்டுகள் செய்தமைஎனது பல்கலைக்கழக வாழ்வின் உன்னதமான பேறாக எண்ணுகிறேன். எமது இந்துமாணவர் சங்கமானதுஆலயத்தில் சிலமுன்னேற்ற செயற்பாடுகளை நிறைவேற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தற்காலச் சூழலில் மாறிவரும் சமூக கலாச்சார விழுமியங்கள் காரணமாக ஆலயத்திற்கு செல்வதும்,பூஜை நிகழ்வுகளுக்கு பணிபுரியும் பண்பு குறைந்து வருகிறது. இச்சூழல் எமதுபல்கலைக்கழக மாணவர் இடையிலும் காணப்படுவது மனவருத்தம் அளிக்கின்றது. ஆயினும் எமதுசங்கத்தினரால் இயன்றவரை மாணவரிடையே வெள்ளிக்கிழமை கூட்டுப் பிரார்த்தனை விஷேடநாட்கள் மற்றும் ஆலயச் செயற்பாடுகளின் முக்கியத்துவம் பற்றி விழிப்பை ஏற்படுத்தக் கூடியவகையில் செயற்பாடுகளை மெற்கொண்டு வருகின்றோம்.

எமது 61^{வது} இந்துமாணவர் சங்கத்தின் செயற்பாடுகளை சிறப்பாக நிறைவேற்றுவதற்கு எமக்கு மிகப் பெரிதும் உதவிபுரிந்த எமது ஆலயத்தின் பிரதம குரு, பொறுப்பாற்றுக்குழு, இந்துபட்டதாரிகள் சங்க உறுப்பினர்கள் மற்றும் பழையமாணவர் அனைவருக்கும் நன்றிதெரிவிப்பதில் மனமகிழ்கின்றேன். மற்றும் எனது செயற்பாட்டினை வெற்றிகரமாகவும் முழுமையாகவும் நிறைவேற்றுவதற்கு தோளோடு தோள் நின்ற பெரிதும் தமது கடமைகளை செவ்வென நிறைவேற்றிய எமது செயற்குழு உறுப்பினர்களுக்கும் மற்றும் என் சகமாணவர்கட்கும் நன்றி தெரிவிப்பதில் மனநிறைவு அடைகின்றேன்.

தற்போது செயற்பட்டுவரும் 62வது இந்துமாணவர் சங்கமானது எமதுசங்கத்தின் செயற்பாடுகளைமேலும் முன்னேற்றகரமாக செயற்படுத்தி ஆலயத்தின் பாரம்பரிய விழுமியங்களை போற்றுவதற்கு பங்களிக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

இந்துமாணவர் சங்கமானதுவருடாந்தம் மேற்கொள்ளும் பணிகளில் முக்கிய நிகழ்வு 'இந்துதருமம்'மலர் வெளியீடாகும். அத்தோடு 61வது இந்துமாணவர் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்து இந்நூலை வெளியிடுவது குறிஞ்சிக்குமரனின் இருபையாக கருதுகின்றேன். இந்நூல் சிறப்புறஆலயச் செயற்பாடுகள் சிறப்புறகுறிஞ்சிக் குமரனின் பாதாரவிந்தங்களை பணிந்துவேண்டிப் பிராத்திக்கின்றேன்.

‘சரணம் சரணம் சரவணபவஹம்
சரணம் சரணம் சண்முகாசரணம்’

சி.சுஜேந்திரன்

தலைவர் இந்துமாணவர் சங்கம்
இறுதிவருடம் பொறியியல் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

இந்துமானவர் சங்கம்

61 ஆவதுசெயற்குழு

2017/2018

பெருந்தலைவர்	: திரு.வ.தர்மதாசன்
பெரும் பொருளாளர்	: பேராசிரியர் வ.சிவானந்தவேள்
கௌரவகணக்காய்வாளர்	: திரு.ந.அகிலன்
தலைவர்	: திரு.சி.சுஜேந்திரன்
உபதலைவர்	: திரு.ந.ஐயந்திரா
இணைசெயலாளர்	: திரு.ஆ.மயூரகீர்த்தனன்
	: திரு.ப.கலாபன்
பொருளாளர்	: திரு.த.சாயிநடராஜ்
இதழாசிரியர்கள்	: திரு.ம.ஜெனோதன்
	: செல்வி.வி.யுவாஜினி
	: செல்வி.செ.காஞ்சனா
நூலகர்	: திரு.த.திவாஹரன்
பண்டகமுகாமையாளர்	: திரு.சி.விபிசாந்த்
	: திரு.கை.பிரணவன்
இணைப்பாளர்	: திரு.சி.சாயித்தியன்
நிர்வாகஉறுப்பினர்கள்	: திரு.ஜெ.ஜெயக்கமலன்
	: திரு.த.தணிகரூபன்
	: திரு.செ.கஜீவன்
செயற்குழுஉறுப்பினர்கள்	: திரு.க.சஞ்சீவன்
	: திரு.செ.துசாந்தன்
	: திரு.ந.சிவரூபன்
	: திரு.சி.லிங்கஜன்
	: திரு.கு.கௌசிகாந்
	: திரு.பொ.காஸ்ரோ
	: திரு.ஞா.விதூர்சன்
	: திரு.ச.டிலக்சன்

இந்துமானவர் சங்கம்

62 ஆவதுசெயற்குழு

2018/2019

பெருந்தலைவர்	: திரு.வ.தர்மதாசன்
பெரும் பொருளாளர்	: பேராசிரியர் வ. சிவானந்தவேள்
கௌரவகணக்காய்வாளர்	: திரு.நா.அகிலன்
தலைவர்	: செல்வன்.வீ.ராஜ்குமார்
உபதலைவர்	: செல்வன்.ச.தினேஸ்
இணைசெயலாளர்	: செல்வன்.க.அனோஜன்
	: செல்வன்.வி.கஜகரன்
பொருளாளர்	: செல்வன்.ச.தினேஸ்
இதழாசிரியர்கள்	: செல்வன்.சி.சாரங்கன்
	: செல்வி.ம.பேச்சிமாசெதுங்க
	: செல்வி.லோ.சதுர்சி
நூலகர்	: செல்வன்.அ.இளங்கீரன்
பண்டகமு்காமையாளர்	: செல்வன்.ந.இசைப்பிரியன்
	: செல்வன்.க.வசீகரன்
இணைப்பாளர்	: செல்வன்.க.ஹரிவர்த்தன்
நிர்வாகஉறுப்பினர்கள்	: செல்வன்.கி.சதுர்சன்
	: செல்வன்.சி.தனுஜன்
	: செல்வன்.ர.கபில்ராஜ்
செயற்குழுஉறுப்பினர்கள்	: செல்வன்.எஸ்.நிரோசன்
	: செல்வன்.எஸ்கவிதாஸ்
	: செல்வன்.வு.நிகேஸ்
	: செல்வன்.மு.வைகுந்தன்
	: செல்வன்.க.சுமாலிராஜ்
	: செல்வன்.ஏ.சுதர்சன்

မုဝါမံမိမဝါ

ஆலய வழிபாடு

நாம் ஆலய வழிபாடு செய்வதும் மூர்த்திகளுக்கு நிவேதனமும் காணிக்கையும் செலுத்துவதும் எல்லாவற்றையும் படைத்த பரம்பொருளுக்கு நன்றி செலுத்துவதற்கு அறிகுறியாக செய்யப்படுபவை. உடம்பினை இருப்பிடமாகக் கொண்டு உயிர் விளங்குகிறது. இதைப் போன்று கோயிலை இருப்பிடமாகக் கொண்டு தெய்வம் விளங்குகிறது.

பொதுவாக தேக ஆரோக்கியம் வேண்டும் என்றால் மனம் நல்ல நிலையில் அதாவது அமைதியாக இருக்க வேண்டும். கோயிலுக்குச் சென்று ஆண்டவனை வேண்டி வந்தால் மனப்பாரம் குறையும், துன்பங்கள் விலகும், மனம் அமைதி பெறும். ஏனெனில் கோவிலில் தெய்வீக அலைகள் திகழ்கின்றன. அந்த தெய்வீக அலைகள் உடலில் பாய்ந்து உடலுக்கு நன்மை பயக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் கோயில் கர்ப்பக கிரகத்திற்குள் நுழையும் முன் ஆண்கள் மேல் சட்டையைக் கழற்றிக் கொண்டு வெற்றுடம்பாகச் செல்ல வேண்டும் என்ற நியதி உள்ளது.

ஆலயங்களில் உள்ள மூல விக்ரித்திற்கு நாள்தோறும் தண்ணீர், எண்ணெய், பால், தயிர், விபூதி, தேன், இளநீர் போன்ற பொருட்களால் அபிஷேகம் செய்யப்படுகிறது. இவ்வாறு செய்வதால் கர்ப்பக்கிரகத்தில் உள்ள காற்று மண்டலத்தில் எதிர் மின்னோட்டம் நிகழ்கிறது. நவீன விஞ்ஞானத்தின் படி காற்று மண்டலத்தில் அதிகரிக்கப்படும் எதிர் மின்னோட்டங்கள் உயிர் வாழ்விற்கும் உடலுக்கும் நல்ல பலன்களைக் கொடுக்கும். உடல் நலத்தைப் பேணவும் மனதிற்கு அமைதியைக் கொடுக்கவும் திருக்கோயில்கள் உதவுகின்றன.

‘ஓம்’ என்ற மந்திர ஒலியுடன் அர்ச்சனை செய்யப்படும் பொழுது அந்த ஒலி விக்ரித்தில் பட்டு எதிர் ஒலிக்கிறது. இதனால் காற்று மண்டலம் அலையும் ஒத்ததிர்வும் பெறுகிறது. இதன் மூலமாக அபயனாக்கப்பட்ட மூலக்கூறுகள் அங்குள்ள பக்தர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. இது பக்தர்களின் உடல் நலனையும் உள நலத்தினையும் மேம்படுத்துகிறது. இப்படி தொடர்ச்சியாக நன்மை கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக தான் எல்லாக் கோயில்களிலும் ஆறுகாலப் பூஜை நடத்தப்படுகின்றன. ஒலி மின்னல்கள் இரண்டு மோதினால் வரும் சப்தம் தான் ‘ஓம்’ என்ற மூல நாமம். ‘ஓம்’ என்ற மந்திரம் சேராமல் தனியாக எந்த மந்திரமும் சித்தி பெறாது. ‘ஓம்’ என்பது உலகம் என்று வேதம் கூறுகிறது.

‘ஓம்’ என்ற மந்திரத்தை பத்மாசனத்தில் அமர்ந்து ஒருவன் தொடர்ந்து கூறி தியானம் செய்து வந்தால் அவனை எவ்விதையும் எப்பேர்ப்பட்ட வினைப்பயனும் நெருங்காது. ‘ஓம்’ என்று நாம் சொல்லும் போது சுவாசப்பையிலிருந்து அசுத்த காரணிகள் முற்றிலும் அகற்றப்படுகின்றது. ‘ஓம்’ என்று ஒலிக்காத இடை வேளையில், சுத்தமான முறையில் மெதுவான கதியில் தொடர்ந்து ஒலிக்கப்படுவதால் சுவாசப்பையின் சீரான இயக்கத்திற்கு பயிற்சி கிடைக்கிறது. ஒரு நிமிடத்தில் 24 முறை சுவாசிக்கும் நாம் ‘ஓம்’ என்ற மந்திரத்தை முறையாக மெதுவாக தொடர்ந்து ஒதி வருவதால் ஒரு நிமிடத்திற்கு 24 முறை என்ற சுவாசம் குறையும் அதாவது நாம் குறைவாக சுவாசிக்கிறோம் இதனால் நம் ஆயுட்காலம் கூடுகிறது.

பிரார்த்தனை ஒன்றின் மூலமாகத்தான் முழுமையான ஒருமைப்பட்ட முறையில் உடலும் மனமும் உயிரும் இணைப்புக் கொள்கின்றன. அதன் மூலமாக அற்புதமான சக்தியைப் பெறமுடிகிறது. முழுமையான ஈடுபாட்டுடன் இறை வழிபாடு செய்ய வேண்டும்.

‘கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்’
 ‘வீட்டில் தினமும் காலையும் மாலையும்
 விஸ்ணு சகஸ்ரநாமம், சஷ்டி கவசம்
 அபிராமி அந்தாதி போன்ற துதிப்பாடல்களை
 ஒலிக்கும் படி செய்தால் அந்த வீட்டில்
 தெய்வ சாந்தித்தியம் நிலைத்திருக்கும்.’

திருமதி. ஜெயநிதி சிவானந்தன்
 யா/ஆனைக்கோட்டை ரோ.க.த.க.பா.

பிரார்த்தனை

மனித தேவைகளை அன்றாட தேவைகள், அத்தியாவசிய தேவைகள் என நோக்கலாம். இத் தேவைகளை அடையும் நோக்கில் நாம் இறைவனை பிரார்த்திக்கின்றோம். இறைவனை மெய்யன்போடு வேண்டி உருகி நிற்கையில் அது ஆன்மிகப் பிரார்த்தனையாகின்றது. பிரார்த்தனை வெவ்வேறு எண்ணங்கள் ஈடுறுவதற்காக மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. வாழ்வில் ஏற்படுகின்ற சோகங்களை நீக்கவும் ஊர் உலக நன்மையை முன்னிட்டும் “நீயே கதி” என இறைபாதங்களைப் பணிகின்றோம்.

பிரார்த்தனையின் போது நம் தேவைகள் குறைகள், நிறைகள், குழப்பங்கள், சந்தோசம், வெற்றி, தோல்வி என அனைத்தையும் இறைவனிடம் கூறுகின்றோம். குழந்தைகள் எல்லவற்றையும் தம் பெற்றோரிடம் சென்று கூறுவது போலவே நாம் அனைத்து விடயங்களையும் இறைவனிடம் தெரிவிக்கின்றோம். இறைவனுக்கும் மனிதனுக்குமான தொடர்பு அக உரையாடலில் ஆரம்பிக்கின்றது. இது மனிதனை இறைவனருகில் அழைத்துச்சென்று அவனுடனான உறவை நெருக்கமாக்குகின்றது. மனதை தெளிவாக்குகின்றது. கவலைகளை ஒழிக்கின்றது. ஆற்றலை மேம்படுத்துகிறது.

எந்த இடம் எமக்கு உறுதியானதோ அமைதியைத் தருவதோ அவ்விடத்திலிருந்து பிரார்த்தனை செய்வது சிறந்தது. உலக சிந்தனைகளை விடுத்து மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி இறைவனிடம் செலுத்த ஏதுவான இடமாக கோவில் விளங்குகின்றது. கோவிலுக்குச் செல்லும் போது இயல்பாகவே மனதில் ஒருவித அமைதி, தெளிவு ஏற்படுவதை யாவரும் உணர்ந்திருப்போம். மந்திர உச்சாடனங்கள், மணி ஓசை, தேவார இசை என்பன எமக்குள்ளே நேர்மறையான தெய்வீக அலைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றது. முன்னோர்கள், தினம் ஆலய வழிபாடு செய்வோர்க்கு பிணிகள் அண்டாது எனக் கூறுவதை கோள்வியுற்றிருப்போம்.

கோவில் அமைந்திருக்கும் இடங்கள் மின்காந்த அலைகள் நிறைந்த இடமாக விளங்குவதோடு அங்கு எழுப்பப்படும் ஒலிஅலைகள் மின்காந்த அலைகளுடன் இணைந்து அனைத்து பக்தர்களுடைய உடலில் பரவி நோய் எதிர்ப்புசக்தி மற்றும் ஆற்றல்களை தூண்டுகிறது என விஞ்ஞானமும் நம் மெஞ்ஞானத்திற்கு சான்றுபகிகிறது. இதனாலேயே மெய்யன்போடு இறைவனைப் பிரார்த்திக்க சிறந்த இடமாக கோயில் விளங்குகிறது என்கிறோம்.

சிறுவயதிலிருந்தே பிரார்த்தனை செய்யும் பழக்கத்தை வீடுகளிலும், பாடசாலைகளிலும், கோவில்களிலும் கூட்டுப்பிரார்த்தனைகள் செய்வதனுடாக வளர்த்துக் கொள்ளலாம். இறைவனை சிந்தையில் இருத்தி இறை நாமத்தை உச்சரித்து பிறர் நன்மைக்காகப் பிரார்த்தனை செய்யும் போது மனதில் நல் எண்ணங்களும் அன்பு, இரக்கம், உதவி மனப்பான்மை, ஒற்றுமை முதலிய நற்பண்புகளும் மேலோங்கும்.

பக்தி நிலையில் தியானம் என்பது, பிரார்த்தனை பூஜை போன்றவற்றால் ஒருமைப்படுத்தப்பட்ட மன ஆற்றலை உயர்நிலைக்கு எடுத்துச்செல்ல உதவுகிறது எமக்கும் இறைவனுக்குமிடையில் உயிரோட்டமான அன்பு இருந்தாலே தியானம் சாத்தியமாகும். உருவமற்ற இறைவனின் தெய்வீக

ஒளியையும் அவன் குணங்களையும் உணருதலே தியானம். இது மல பந்தங்களிலிருந்து விடுபட்டு
ஞான நிலையில் முக்தியடைவதற்கு வழிவகுக்கும்.

“ஓம்” என்னும் மந்திரத்தை உச்சரிப்பதே மிக எளிய பிரார்த்தனை முறையாகும். இறைவனை
சிந்தையிலிருத்தி அவன் நாமத்தை உச்சரித்து அவன் புகழ் பாடி அவனருளாலே அவன்தான்
வணங்கி அகம் மகிழ் தெய்வீக வாழ்வு வாழ்வோமாக.

காஞ்சனா செந்தில்நாதன்
பொறியியல்பீடம்
3ம் வருடம்

இறைவனும் ஆலய வழியாடும்

இன்று நாம் நவீன உலகில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். இவ்வுலகில் தற்பொழுது மனிதனின் வலு என்ற நிலையைக் கடந்து இயந்திரங்களின் வலுக்களில் இயந்திரமாக இவ்வுலகம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வியந்திரங்களோடு இணைந்து மனிதனும் இயந்திரமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றான். அவன் பல்வேறுபட்ட வேலைப்பளுக்கு முகம் கொடுப்பதால் மன அமைதியை தேடி விரைய எண்ணுகின்றான். இருப்பினும் அவன் விஞ்ஞான உலகில் மூழ்கியுள்ளதால் அவன் மெய்ஞ்ஞானத்தை மறந்து தன்னிலையும் மறந்து வாழ்கின்றான். எனவே நாம் இறைவன் என்ற சொல்லை எடுத்து நோக்குவோம்.

இவ்வுலகத்தை நாம் எடுத்துக் கொண்டால் உயிருள்ள உயிரற்ற பொருட்களோடு, கண்ணுக்கு தெரிந்த தெரியாத பல உயிர்கள் வாழ்கின்றன. அப்படிப்பட்ட இந்த உலகத்தை படைத்து காத்து அழிக்கும் சக்தி என்ற ஒன்று உள்ளது என்பதை நாம் நம்பியே ஆக வேண்டும். அந்த சக்தியை நாம் கடவுள் என்றே கூற வேண்டும். என்னதான் மனிதனால் இவ்வுலகம் நவீன மயப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும் அதை அவனால் படைப்பதற்கும் இயக்குவதற்கும் இவ்வுலகில் ஒரு சக்தி காணப்படுகின்றது. அந்தச் சக்திதான் கடவுள். கடவுள் என்ற சொல்லை கடஉள் அதாவது கட என்றால் எல்லாப் பொருட்களையும் கடந்து நிற்பவர் உள் என்றால் உள்ளே என்பதாகும். ஆகையால் பொருட்களை கடந்து அதனுள் நின்று அருள் பாலிப்பதனைக் குறிக்கின்றது.

இறைவன் அன்பே வடிவானராவர். எல்லாம் அறிந்தவர். எல்லாம் வல்லவர். அளவில்லாத ஆனந்தமுடையவர். ஆதலால் அவர் இந்த உலகத்தைப் படைத்துள்ளார். இங்குள்ள உயிரினங்கள் அனைத்தும் அவரின் குழந்தைகளாகும். ஆகவே தான் நாயன்மார்கள் கூட இறைவனை வழிபடும் போது 'அம்மையே', 'அப்பா', 'பித்தா', 'மாமனே' என்று பல்வேறு உறவு முறைகளின் அடிப்படையில் வழிபட்டுள்ளனர்.

இத்தகைய தன்மைகள் பொருந்திய கடவுளை நாம் வழிபடுவதற்கு சிறந்த இடமாக விளங்குவது ஆலயமாகும். ஆலயம் என்பது இறைவன் வீற்றிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு அருள்புரியும் இடமாகும். அதாவது மனிதன் மன அமைதியை வேண்டி ஓடுகின்றான். அம்மன அமைதியானது ஆலயத்தில் மட்டுமே கிடைக்கப்பெறுகின்றது. மனிதன் மன ஒருமைப்பாட்டோடு கடவுளை வழிபடுவதற்குரிய இடம் ஆலயமாகும். ஆ என்பது ஆன்மாவையும் லயம் என்பது ஒன்றிணைவதையும் குறிக்கிறது. பசு என்பது ஆன்மாவாகும். இந்த ஆன்மாவானது ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களையும் நீக்கி இறைவனிடத்து ஒடுங்குகின்ற உரிய இடமாக அமைவதே ஆலயமாகும்.

எல்லா இடத்திலும் எல்லாச் செயலையும் எம்மால் செய்ய இயலாது. ஆகவே இறை வழிபாட்டை கிரியைகளின் அடிப்படையிலேயே மேற்கொள்வதற்கு ஆலயங்கள் அவசியமாகின்றது. பசுவின் குருதியே பாலாகின்றது. குருதி பசுவின் உடல் முழுவதும் பரந்துள்ளது. ஆயினும், அதன் மடியிலிருந்து மட்டுமே பால் பெறப்படுகிறது. அது போன்று உலகெங்கும் பரந்திருக்கும் இறைவனின் அருள் கிடைக்கப் பெறும் இடமாக ஆலயங்கள் விளங்குகின்றன. இதனாலேயே முன்னோர்கள் 'கோயில் இல்லாத ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம்' என்று கூறியுள்ளார்கள்.

ஆலயமொன்றின் அமைப்பு முறையை நாம் எடுத்து நோக்குவோமானால், அது மனித சரீர அமைப்பிலேயே அமைக்கப்படுகிறது. ஒரு மனிதன் படுத்திருக்கும் தோற்றத்திலே ஆலயம் அமைகிறது மூலஸ்தானம் (கருவறை) சிரசையும், அர்த்த மண்டபம் கழுத்தையும், மகாமண்டபம் மாற்பையும், நிருத்த மண்டபம் வயிற்றையும், அடுத்து அமையும் மண்டபங்கள் கால்களையும், இராஜகோபுரம் பாதங்களையும் குறிக்கின்றன. கோபுரமானது இப்பிரபஞ்ச இயக்கத்தை விளக்குகின்றது. அதில் அமைந்துள்ள தளங்கள் உலக வாழ்வில் பல வித அனுபவநிலைகளைக் குறிக்கின்றன. கோபுரத்தில் அமையும் சிற்பங்கள் இறைவனின் திருவிளையாடல்களை குறிக்கின்றன. எம்மனதில் இறையுணர்வை மேலோங்கச் செய்வதாக கோபுரம் அமைந்துள்ளது. கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம் ஆகும்.

இவ்வாறான ஆலயங்களில் மூன்று வகையான கிரியைகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. அவையாவன நித்திய, நைமித்திய, காமிய கிரியைகள் என்பனவாகும். கிரியைகளில் அபிஷேகம், அலங்காரம், அர்ச்சனை, தீபாராதனை முதலானவை இடம்பெறுகின்றன. கிரியைகள் பற்றிய விளக்கங்களை ஆகமங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன அதாவது நித்திய கிரியை எனப்படுவது ஆலயத்தில் தினந்தோறும் நடைபெறும் கிரியையாகும். இது வசதியுள்ள ஆலயங்களில் ஆறு வேளைகளும் இடம்பெறுகின்றன. சில வசதிசுறைந்த ஆலயங்களில் மூன்று, இரண்டு அல்லது ஒரு வேளை கூட இடம் பெறுகின்றது. அடுத்து நைமித்திய கிரியையாகும். இது விசேடமாக இடம்பெறுகின்ற கிரியை ஆகும். ஏதாவதொரு காரணத்தின் பொருட்டு உதாரணமாக விரதங்கள், திதி என்பவற்றை காரணமாகக் கொண்டு இடம் பெறுவதாகும். அடுத்து காமிய கிரியை ஆகும். இது விருப்பத்தின் பொருட்டு மேற்கொள்ளப்படுவதாகும். இது ஏதோ ஒரு இலட்சியத்தை (குறிக்கோளை) அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படுவதாகும். இது ஆலயங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் சிறப்பான கிரியைகள் ஆகும். கிரியை என்பது பிரதிபலன்கள் எதனையும் எதிர்பாராமல் மேற்கொள்வதே சிறப்பானதாகும். இவ்வாறு பிரதிபலன்களை எதிர்பாராமல் மேற்கொள்ளப்படுவது நிஷ்காமிய கிரியை எனப்படும்.

இவ்வாறு ஆலயங்களும் மனித வாழ்வும் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப் பிணைந்து காணப்படுகின்றது. மனிதனுக்காகவே பூசைகள் இடம் பெறுகின்றன. ஆகவே வாழ்க்கையின் தத்துவங்களை ஆலயங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன.

என்.டி.லக்ஷியன்
பொறியியல்பீடம்
1ம் வருடம்

பிள்ளையார் வழியாடு

தந்தி முகத்தனைச் சங்கரன் மைந்தனைத்
 தொந்தி வயிற்றனைத் தோடணி செவியனை
 இந்திரனுக் கருளிந்த இறைவனை
 மந்திர ரூபனை நான் மறவேனே. (சிவயோக சுவாமிகள்)

இந்து சமயத்திலுள்ள அனைவரும் எச்செயலை தொடங்கினும் விநாயகப் பெருமானையே முதன் முதல் வணங்கி தொடங்கும் வழக்கம் உடையவர்கள். யாவாக்கும் முன்னவனே முன்னின்றால் முடியாத தொன்றுளதோ என்றும் முகத்தானே என்றும் முன்னவனே யானை என்றும் அடியார்கள் போற்றி செய்தனர். முதலாயுள்ள பிரணவம் எனப்படும் ஓங்காரம் விநாயகருக்கு உரியதாயிற்று. விநாயகரை இரு பிரணவங்களின் கூட்டத்தாற் தோன்றியவராகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. சம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரத்தில் “பிடியதனுருவுமை கொளமிகு கரியது வடிகொடு” என்று கூறியதும் நோக்கற்பாலது.

நாதம் என்னும் தத்துவத்தை உணர்ந்த ஞானிகள் ஓங்கார வடிவை இயற்கையாகவே பொருந்தும் யானை முகம் உடையதாக உருவகம் செய்து சகலருக்குமுணர்த்தினர். வழிபடும் அடியவர்களின் இடர்களைக் களைதற்குச் சிறப்பாயமைந்த மூர்த்தமே கணபதி வடிவமாகும். இவர் தம்மை வழிபடுவோர்க்கு இடையூறைப் போக்குதல் அறக்கருணை. அல்லார்க்கு இடையூறை ஆக்குதல் மறக்கருணை. அதனால் விநாயகருக்கு விக்நேசுரர், விக்கினராசர் என்னும் திருப்பெயர்கள் உருவாகின. ஒரு செயலைத் தொடங்குங்கால் அ.து இடையூறின்றி இனிது முற்றும்பொருட்டு இறைவனை வணங்கி தொடங்குதல் வேண்டும். அவ்விடத்தில் இறைவன் இடையூறு நீக்கி தன்னை வணங்குவோருக்கு அருள்புரிவான்.

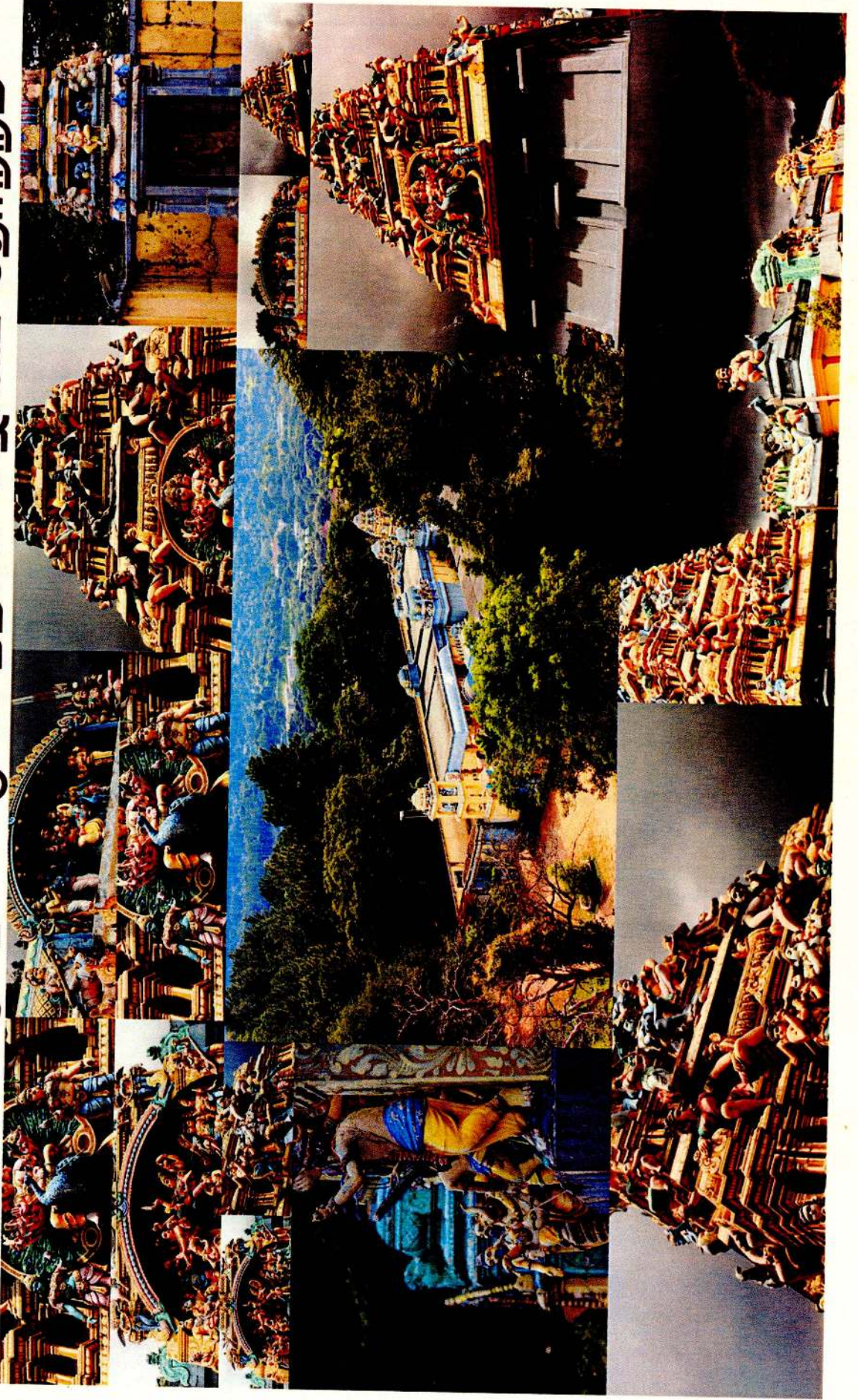
பிள்ளையாரின் திருவுருவங்களில், ஏறத்தாழ முப்பத்திரண்டு நிலைகளில் மூர்த்தங்கள் உள்ள மதுரை, திருச்செந்தூர், சிதம்பரம் ஆகிய தலங்களில் முக்குறுணி விநாயகர் மிகப்பெரிய திருவுருவங் கொண்டு விளங்குகின்றார். காஞ்சிபுரம் திருவோணகாந்தன் தளி என்னும் தேவாரப் பாடல் பெற்ற கோயில்களில் கருவறை மண்டபத்து நுழைவாயிற் சுவரின் முகப்பிலிருக்கும் விநாயகர் திருவுருவத்தின் அருகே சென்று நம் செவியை அணுக வைத்து நின்றால் ஒரு வகை ஓங்கார ஒலி ஒலித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்கலாம். பிள்ளையாரை மண்ணினாலும் சாந்தினாலும் மற்றும் வசதியான மஞ்சள் போன்ற எப்பொருளினாலும் அமைத்து வழிபட்டு வருதல் பண்டுதொட்ட வழக்கமாகும். விநாயகர் பெருமானின் திருவுருவம் தத்துவமயமானது. அவரின் திருமுகம் முக்கண் மாலை முதலியன சிவபெருமானைக் குறிப்பன. இவரது திருவடிகள் ஞானாசக்தியும், கிரியா சக்தியுமாகும். இவரது பேழை வயிற்றில் உலகமெல்லாம் அடங்கும். ஐந்து கரமும் ஐந்து தொழில்களைச் செய்யும். விநாயகரின் வாகனம் பெருச்சாளியாகும். பெருச்சாளியின் தத்துவ பொருள் யாதெனில், பெரியதிற் பெரியதும் சிறியதிற் சிறியதுமான கோலங்கள் யாவினும், பெரிது சிறிதெனும் பேதமற்ற ஆன்மாவே நிறைந்துள்ளது என்பதாகும். உயிர்கள் யாவள்ளும் நிறைந்திருக்கும் பூரணப் பொருளின் உண்மையையே இத்தத்துவம் தெரிவிக்கும்.

கணபதியை வலம் வருதல், தேங்காய்கள் உடைத்தல், அபிடேகம், அலங்காரம் முதலியன செய்தல் ஆகிய பலவகை முறைகளில் வழிபாடு நிகழ்த்துகிறார்கள். கணபதியை வழிபடும் போது மா,பலா,வாழை முதலிய கனிகளும் தேங்காய், கருப்பங்கட்டி, மோதகம், அவல், கடலை முதலிய சிற்றுண்டிகளும் வகை வகையாக படைத்து வழிபடவேண்டும். விநாயகருக்கு மலர்களை விட அறுகம்புல்லே விருப்பத்தைத் தருவதாகும். இதன் பெருமை விநாயகர் புராணத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இரு கைகளினாலும் தலையிற் குட்டிக்கொள்ளுதலும் இரு கைகளையும் மாற்றி இரு காதுகளையும் பிடித்துக்கொண்டு தோப்புக்கரணமிடுதலும் இப்பெருமான் முன் செய்யும் சிறப்பு வழிபாடாகும்.

விநாயகர் பெருமானை மெய்யண்போடு வணங்கி இட்டசித்திகளைப் பெற்றவர்கள் பலர். பிரம்மன், விஷ்ணு, தக்கன், இந்திரன், நளன், சண்முகர், மன்மதன், ஆதிசேடன், சந்திரன், இராவணன், அகத்தியர், ஒளவையார், கபிலர், நம்பியாண்டார்நம்பி முதலிய அருளாளர்கள் விநாயகர் அருள் பெற்றவராவர். இவ்வருளாளர்களின் வரலாறுகளினாலும், நம் நித்திய வழிபாடுகளினாலும் விநாயகப் பெருமானின் திருவருளை நாம் அறிந்துணரலாம். விநாயகர் புராணத்தில் தோப்புக்கரணமிடுதல் விநாயகருக்குரிய சிறப்பு வழிபாடாகும். விநாயகரை நாள்தோறும் வழிபடுபவர்களுக்கு எல்லா நன்மைகளும் கிடைக்கும். தீமைகள் யாவும் நீங்கும். நீண்ட வாழ்வுடன் நோயின்மையும் எண்ணியாங்க எய்தலும் கைகூடும். கல்வியும் ஞானமும் வீடுபேறும் கிடைக்கும்.

கபாலினி ஆனந்தஜோதி
1ம் வருடம்

குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயத்தின் அழகிய தோற்றம்

பைரவர் வழியாடு

‘பைரவர்’ சிவபெருமானின் அறுபத்து நான்கு திருமேனிக்களில் ஒருவராவார். இவர் ‘வைரவர்’ என்றும் அறியப்படுகின்றார். பைரவரின் வாகனமாக நாய் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதனால் தமிழ் நாட்டில் நாய்களுக்கு பைரவர் என்ற பொதுப் பெயரும் வழக்கத்தில் இருக்கிறது.

பைரவரை சொர்ணாதனார், பைரவர், யோக பைரவர், ஆதி பைரவர், கால பைரவர், உக்கிர பைரவர் என்றெல்லாம் அழைக்கிறார்கள்.

கால பைரவர் சிவபெருமானின் ருத்திர ரூபமாக சொல்லப்படுவார். சிவன் கோயில் வடகிழக்குப் பகுதியில் நின்ற கோலத்தில் காட்சி தருபவர். ஆடைகள் எதுவும் இல்லாமல் பன்னிருகைகளுடன் நாகத்தை பூ நூலாகவும், சந்திரனை தலையில் வைத்தும், சூலாயுதம், பாசக்கயிறு, அங்குசம் ஆகிய ஆயுதங்களையும் தாங்கி நிரவாண ரூபமாய் காட்சி தருபவர்.

கால பைரவர் சனியின் குருவாகவும் பன்னிருராசிகள், எட்டுதிக்குகள், பஞ்சபூதங்கள், நவக்கிரகங்களையும் காலத்தையும் கட்டுப்படுத்துபவராகவும் கூறப்படுகிறார்.

‘அந்தகாசுரன்’ எனும் அசுரன் சிவபெருமானிடம் பெற்ற வரத்தால் ஆணவம் கொண்டு தேவமுனிகளை வதைத்தான். தேவர்கள் பெண்வேடமிட்டு சாமரம் வீசும் ஏவலைச் செய்யும்படி பணித்தார். அந்தகாசுரன் சிவனிடம் இருந்து இருள் என்னும் பெரும் சக்தியை பெற்றமையால் உலகை இருள் மயமாக்கி ஆட்சி செய்தான்.

தேவர்களும் முனிவர்களும் அவரை அழிக்கச் சிவனிடம் வேண்டினார்கள். தாருகாபுரத்தை எதிர்த்த காலாக்கிளியை பைரவ மூர்த்தியாக சிவன் மாற்றினார். எட்டுத்திசைகளிலும் இருந்த இருளை நீக்க எட்டு பைரவர்கள் தோன்றியதாக புராணங்கள் கூறுகின்றன.

பைரவர் மூர்த்தியை பிரம்ம சிரேச்சிதர், உக்கிர பைரவர், ஷேத்திரபாலகர், வடுகர், ஆபத்து காரணர், சட்டைநாதர், கஞ்சுகன், கரிமுக்தன், நிர்வாணி, சித்தன், கபாலி, வாதுகன், வயிரவன் என்று பல பெயர்களில் வணங்குகிறார்கள்.

அட்சர பீடங்களில் காவலன் மகளாக சிவபெருமானை பிரித்த ஆதிசக்தி பிரமாவின் மானசீக குமரரான பிரஜாபதி தட்சன் மகளாக பிறந்தாள். அவள் தாட்சாயினி என்றும் சதிதேவி என்றும் அறியப்பட்டாள். பருவ வயதில் சிவபெருமானின் மீது காதல் கொண்டு தக்கனின் விருப்பம் இன்றி திருமணம் செய்தாள். ஆணவம் கொண்டிருந்த பிரம்மதேவரின் தலையைக் கொய்து பூசையின்றி போகசாபம் அளித்தமையால் சிவபெருமானின் மீது பிரம்ம குமரரான தட்சன் கோபம் கொண்டிருந்தார். அதனால் சிவபெருமான் தட்சாயினிக்கு அழைப்பு அனுப்பாமலே யாகமொன்றை தொடங்குகிறார்.

அந்த யாகத்தில் சதிதேவி விழுந்து இறக்கிறாள். சிவபெருமான் சதிதேவியின் பூத உடலோடு அலைவதைக் கண்ட திருமால் சிவபெருமானை அந்த மாயையிலிருந்து அகற்றுவதற்காக சக்ராயுதத்தினால் திருமால் அவ் உடலை தகர்த்தார். சதிதேவியாரின் உடல்கள் பல்வேறு

பாகங்களாக பூமியில் சிதறுண்டது. அவ்வாறு சிதறுண்ட சதிதேவியின் உடல்பாகங்களைச் சிவபெருமான் சக்தி பீடமாக மாற்றினார்.

தாரகாசுரர் போன்ற அசுரர்களிடமிருந்து சக்தி பீடங்களையும் அங்கு வரும் பக்தர்களுக்காகவும் ஒவ்வொரு சக்தி பீடத்திற்கும் ஒரு பைரவர் காவல் தெய்வமாக நியமனம் செய்தார். மகா பைரவர் எட்டுத்திசைகளையும் காக்கும் பொருட்டு அவ்விடங்களில் பைரவராகவும் அறுபத்து நான்கு பணிகளைச் செய்ய அறுபத்து நான்கு பைரவராகவும் விளங்குவதாக நம்பப்படுகிறது. மேலும் சுவர்ண பைரவர் போன்ற சிறப்பு பைரவ தோற்றங்களும் காணப்படுகின்றன.

‘ஓம் பைரவாய நமக’

‘ஓம் முஷாத்திர பைரவா நமக’

‘வீட்டில் தினசரி சாம்பிராணி தூபம் போடுவது

லக்ஷ்மி கடாட்சத்தை ஏற்படுத்தும்

தினமும் இயலவில்லை என்றாலும்

செவ்வாய், வெள்ளிக் கிழமைகளிலாவது

சாம்பிராணி தூபம் போடுவது நல்லது’

திருமதி. ஜெயநிதி சிவானந்தன்

யா/ஆணைக்கோட்டை ரோ.க.த.க.பா.

சக்தியின் பெருமை

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்திற்கு முன் தோன்றிய ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அநாதியான மூத்த சமயம் எமது இந்து சமயமாகும். இந்து சமுத்திரம் போன்று பரந்தும் விரிந்தும் இருக்கக் கூடிய இந்து சமயத்தினுள்ளே மறைந்திருக்கும் உண்மை தத்துவங்கள் பலவாகும். பக்திப் பயிர் செழித்து விளங்கும் நாடு இது. திருமூலரால் சிவபூமி என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்ட பெருமை இலங்கை திருநாட்டிற்கு உண்டு. இதற்கு மேல் இந்நாட்டை சிறப்படைய வைப்பது பல நூற்றாண்டுகளிற்கு முன் இலங்காபுரியை ஆண்ட அரசனான இராவணன் ஆவான். இவனும் ஒரு சிவபக்தன் தனது அளவு கடந்த பக்தியால் இறைவன் மீது சாமகானம் பாடினான். இப்படிப்பட்ட சிறப்பு மிக்க பூமி இலங்கை திருநாடாகும்.

சிவபூமியாகிய ஈழத்திலே சக்தி வழிபாடு தொன்று தொட்டு நிலவி வருகின்றது. சிவனின் சக்தியாக திகழ்பவர் உமாதேவியார். சக்தி என்ற சொல்லுக்கு வல்லமை என்று பொருள் சிவன் தனது சக்தியைக் கொண்டு பல நல்ல காரியங்களை நிகழ்த்தி வருகிறார். எனவே சக்தியவளின் பெருமை இதிலிருந்து புலனாகின்றது. இந்நாட்டில் மட்டுமின்றி உலகமெங்கும் உள்ள சக்தி அடியார்களால் போற்றி வணங்கப்படும் பெருமை சக்திக்கு உண்டு.

சக்தி இல்லையேல் சிவம் இல்லை சக்தி இல்லையேல் இம் மூவுலகும் இல்லை என்றெல்லாம் சக்தியின் பெருமையைப் பற்றி குறிப்பிடலாம். சக்தியானவள் மானுடர்களால் அம்மா, தாயே, ஈஸ்வரியே, மகமாயி என்றெல்லாம் மனமுருக வாய்விட்டு போற்றப்படுகிறாள். மனிதர்கள் சங்ஸலமுற்ற நேரத்தில் காப்பவளே சக்தி. அந்நேரத்தில் அவள் தாயை விட உயர்ந்தவள். நம்மை படைப்பவள் அவள், காப்பவள் அவள், அழிப்பவள் அவளே சக்தி. சக்தியானவள், யாதுமாகி நிற்பவள், எங்கும் நிறைந்திருப்பவள், தீயன எல்லாம் அழிப்பவள் ஆதி சக்தியானவள் என்றெல்லாம் சக்தியின் பெருமையைப் பற்றி கூறலாம். மேலும் இசைக்கு மயங்குபவள் சக்தி. எனவே அவளை இசையால் போற்றி அவள் திருவருள் பெறுவோம்.

மானிடர்கள் கோடித்தவம் செய்தாலும் அவள் கோலம் காண முடியாது. தேடக் கிடைக்காத தெய்வம் எமது தேவியான பராசக்தி தாய் ஆவாள்.

கருணை கடல் நம் காளியம்மா அவள் கவலைகள் தீர்த்திட அருள் புரிவாள். காணுகின்ற பொருள் எல்லாம் அவள். அதில் காணலாம் அவளது அருளை இத்தகைய சக்தியின் அருளை விரத தினங்களில் பெருக பெருகக் காணலாம். சக்தி விரதங்களாவன நவராத்திரி, வரலட்சுமி விரதம் போன்றன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

இறை அருள் பெற நமது முன்னோர்கள் காட்டிய ஒரு வழிமுறை தான் ஆலய வழிபாட்டு முறை. அந்த வரிசையில் பெருமை கொண்ட சக்தியை வழிபட உகந்த பல ஆலயங்கள் உள்ளன. ஆதிபராசக்தியாகவும், அன்னை அபிராமியாகவும், மதுரை மீனாட்சியாகவும், காஞ்சி காமாட்சியாகவும், தெல்லிப்பளையில் தூர்க்கை அம்மன், மாத்தளையில் முத்துமாரியம்மன் எனக் கூறிக் கொண்டே போகலாம். இதிலிருந்து சக்தியின் பெருமை புலனாகின்றது.

“அம்பிகையை வணங்குவோம் - அவளருள் பெறுவோம்”

ந.மேனகாகுமாரி

பேராதனைப்பல்கலைகழகம்

கலைப்பீடம் (2017/2018)

மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு

எந்தவிதமான சுயநோக்கமும் இல்லாமல் பணம், புகழ் போன்று வேறு எதிலும் கவனம் செலுத்தாமல் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகவே தொண்டு செய்பவன் தான் சிறந்த பணியை ஆற்றுகின்றான். இத்தகைய மனநிலையில் ஒருவர் பணியாற்ற வல்லவனாகும் போது அவன் ஒரு மகத்தானவனாக மாறிவிடுகின்றான். உலகத்தையே மாற்றியமைக்கக் கூடிய வகையில் வேலை செய்யக் கூடிய சக்தி அத்தகையவனிடமிருந்து வெளிப்படுகின்றது.

நம்மால் ஒருவருக்கும் உதவி செய்ய முடியாது. மாறாக சேவை தான் செய்ய முடியும். கடவுளின் குழந்தைகளுக்கு தொண்டு செய் உனக்கு அப்படி தொண்டு செய்யும் பாக்கியம் இருந்தால் அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்வதன் மூலம் ஆண்டவனுக்கே நீ தொண்டு செய்தவன் ஆகின்றாய். ஆண்டவனின் குழந்தைகளில் யாரேனும் ஒருவருக்காவது சேவை செய்யும் வாய்ப்பை உனக்கு கொடுத்தால் அதன் மூலம் நீ பாக்கியம் பெற்றவனாகின்றாய். ஆனால் அது காரணமாக உன்னைப்பற்றி நீ மிகவும் பெருமையாக நினைத்துக் கொள்ளக்க கூடாது. மற்றவர்களுக்கு கிடைக்காத இந்த அரிய வாய்ப்பு உனக்கு கிடைக்கின்றது. இதனால் பாக்கிய சாலி ஆகின்றாய். எனவே நீ செய்யும் சேவையை கடவுள் வழிபாடாகவே செய். கடவுள் ஒவ்வொரு ஜீவனிலும் குடி கொண்டிருக்கிறார். இதைத் தவிர தனியாக வேறு ஒரு கடவுள் இல்லை. இந்த உண்மையை உணரும் போது மக்களுக்கு சேவை செய்பவன் உண்மையில் கடவுளுக்கு சேவை செய்பவன் ஆகின்றான். ஒரு காரியத்தின் முடிவில் எய்தப் போகும் பணியில் கருத்தைச் செலுத்தும் அளவுக்கு அந்த காரியத்தை செய்யும் முறையிலும் கருத்தை செலுத்த வேண்டும். அதாவது குறிக்கோளுக்கு செலுத்தும் கவனத்தை அதை அடையப் போகும் பாதையிலும் செலுத்த வேண்டும் என்பதில் தான் வெற்றிக்குரிய எல்லா இரகசியமும் அடங்கியிருக்கிறது.

நாம் மற்றவர்களுக்கு செய்ய வேண்டியவை அவர்களுக்கு சேவை செய்வதும் உலகிற்கு நன்மை செய்யக் கூடியவற்றைச் செய்வதும் தான். நாம் ஏன் உலகிற்கு நன்மை செய்யவேண்டும்? மேலோட்டப் பார்வைக்கு உலகிற்கு நன்மை செய்வதாக தோன்றினாலும் உண்மையில் நமக்கு நாமே நன்மை செய்தவர்களாக ஆகின்றோம். ஒரு பிச்சைக்காரனுக்கு பணம் கொடுக்கும் போது இதை வாங்கிக் கொள் என்று நீ சொல்லாதே. மாறாக அவனுக்கு கொடுப்பதனால் உனக்கு நீயே நன்மை கொள்ளமுடிந்தமையினை நினைத்து அந்த ஏழை தனக்கு சேவை செய்யும் சந்தர்ப்பத்தை உனக்கு தந்துவிட்டதற்கு அவனுக்கு நீ நன்றியுள்ளவனாக இரு. கொடுப்பவன் தான் பாக்கியசாலியே தவிர பெறுபவன் அல்ல. அந்தப்பாக்கியத்தை உனக்கு தந்தது அவன் என்று உணர். இந்த உலகில் உன்னுடைய தர்மசிந்தனையை, இரக்க மனப்பான்மையை பயன்படுத்த வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்காக நீ நன்றியுடையவனாக இரு. இதன் மூலம் தூய்மையும் பரிபூரணத்தன்மையும் வந்தடையும். இன்பத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் பெற முடியாமல் எத்தனையோ ஜீவன்கள் இன்று ஏங்கிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் ஒருவனால் ஒரு நாளைக்கேனும் இன்னொருவருடைய இதயத்திற்கு சிறிது இன்பத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிக்க முடியுமாயின் அது ஒன்றே அவன்

வாழ்வை ஆசீர்வதிக்கும் செயலாகும். அவன் பெற்ற பாக்கியமாகவும் அமையும். உலகிற்கு ஒளிமயமான வாழ்வை கொடுப்பதாக பண்டைக்காலத்தில் பலர் தம்மைத் தியாகம் செய்தார்கள். பலரின் நன்மைக்காகவும் அனைவரின் சுகத்திற்காகவும் தைரியமும் இறப்பும் பெற்றிருந்தவர்கள் தங்களை தியாகம் செய்யத் தான் வேண்டியிருந்தது. அதே போல் இன்றைய உலகில் என்றென்றும் நிலைத்த அன்பும் மாறாத கருணையும் பொருந்திய பல ஆத்மாக்கள் தேவைப்படுகின்றார்கள். காலத்தின் கட்டாய தேவையாகும்.

கலைப்பீடம்

மகாபிரதோஷம்

பிரதோச காலம் என்பது இரவின் ஆரம்ப வேளையும், பகலின் முடிவுமேயாகும். பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒருமுறை வரும் திரயோதசி திதி மாலை வேளையைத்தான் நாம் பிரதோஷம் என்று சொல்கிறோம். இந்த விரதத்தை சாம்பசிவ பூஜை என்றும் சொல்லுவார்கள்.

அஷ்டமி அன்று சிவன் நஞ்சை உண்டார். நவமி, தசமி இரண்டு நாள் சென்று பிறகு வருவது ஏகாதசி. அதாவது சிவபெருமான் நஞ்சை தன்னுடைய கண்டத்தில் அடக்கி அன்று முழுவதும் ஏதும் உண்ணாமல் இருந்தார். அந்த நாளைத்தான் ஏகாதசி என்கிறோம். ஏகாதசிக்கு அடுத்த நாள் துவாதசி என்கிறோம். அன்றுதான் தேவர்கள் எல்லோரும் உணவு உண்ட நாள்.

துவாதசிக்கு அடுத்த நாள் தான் பிரதோச காலம். அன்று சிவபெருமான், உமாதேவியார் காண, ரிஷபதேவரின் இரு கொம்புகளுக்கு இடையில் நடனம் ஆடினார். எல்லோரையும் சந்தோசப்படுத்த சிவபெருமான் நடனம் ஆடிய காலமே பிரதோஷம். இந்த பிரதோஷ காலத்தில் நாம் சிவபெருமானை வழிபட்டால், ஒரு வருட பலனைத் தரும் என்பதால் இந்தக் காலம் மிகவும் விசேஷம். அப்பொழுது செய்யும் பிரார்த்தனை ஐந்து மடங்கு அதிகம் பலனைத் தரும்.

இந்தப் பிரதோஷம் என்பது மாலை நேரத்தில் வருகிறது. இந்த நேரத்தில் யாரும் உணவு அருந்தக் கூடாது. பிரதோஷ காலத்தில் எல்லா தேவர்களும், உயிர்களும் சிவபெருமானிடம் ஓடுங்கியது. சிவபெருமான் ஆனந்தமாக நடனமாடினார். அப்போது தர்மதேவதை மறையக் கூடாது என்பதற்காக தர்மதேவதை தன்னை ரிஷபமாக்கி பகவான் நடனத்துக்கு உதவும்படி வேண்டினாள். இதனால் தான் ரிஷபத்தில் மதி சூரிய சிவபெருமானை தேவியுடன் ரிஷப ஆருட மூர்த்தியாக நாம் பிரதோஷ காலத்தில் வழிபட்டால் ஆயிரம் அஸ்வமேத யாகம் செய்த பலன் கிடைக்கும் என்கிறோம். நந்தி பகவானுக்கும் அபிஷேகம் செய்யப்படுகிறது. நந்தி பகவானுக்கு நெய் விளக்கு ஏற்றி, அறுகம்புல் மாலை போட்டு அவரின் இரண்டு கொம்புகளுக்கிடையில் இலிங்கத்தை வழிபட வேண்டும் ஹிரண்ட கசிபுவை அழிக்க பகவான் நரசிம்ப அவதாரம் எடுத்தது இந்த பிரதோஷ காலத்தில் தான்.

பிரதோஷ காலம் 5 வகைப்படும்

- நித்யப் பிரதோஷம், பட்சப் பிரதோஷம், மாதப் பிரதோஷம், மஹாப் பிரதோஷம், பிரளயப் பிரதோஷம்.

1. நித்யப் பிரதோஷம் என்றால் தினமும் சூரியாஸ்தமனத்திற்கு மூன்று நாழிகை முன்னால் நட்சத்திரம் தோன்றும் வரை இருக்கும் காலமே 'நித்யப் பிரதோஷம்'
2. பட்சிப் பிரதோஷம்: சுக்லபட்ச சதுர்த்தி மாலைக் காலம் 'பட்சப் பிரதோஷம்' ஆகும்.
3. மாதப் பிரதோஷம்: கிருஷ்ண பட்ச திரயோதசி ஆகும்.
4. கிருஷ்ணப் பட்ச திரயோதசி ஸ்திரலாரமாகிய சனிக்கிழமை வந்தால் அதுவே மகாப் பிரதோஷமாகும்.
5. பிரளய நேரத்தில் எல்லா உயிர்களும் இறைவனிடம் அடைக்கலம் புகும், அதுவே பிரளயப் பிரதோஷமாகும்.

T.வித்தியாசாகரன்

கௌமார சமயம்

இந்து வைதீக சமயங்களில் கௌமார சமயமும் ஒன்றாகும். இச் சமயமானது முருகப் பெருமானை முழு முதற் கடவுளாகக் கொண்டது. முருகன், சைவக் கடவுளாகிய சிவன்-பார்வதி தம்பதியினருக்கு மகன். முருகப் பெருமானுக்குரிய மந்திரம் ஓம் சரவணபவ என்பதாகும். துணை வள்ளி, தெய்வானை ஆகியோரும் மற்றும் ஆயுதமாக வேல் காணப்படுகிறது. முருகப் பெருமானை அதிகம் வழிபடுவர்கள் தமிழர்கள். இதனால் இவரை 'தமிழ்க்கடவுள்' என்றும் அழைப்பர்.

கௌமாரம் என்று பெயர் வரக் காரணம் என்னவெனில் கௌ என்ற எழுத்து மயில் என்று பொருள் படுகிறது. முருகன் மயில்வாகனன் என்பதனால் இச்சமயம் கௌமாரம் எனப்படுகிறது.

அந்த வகையிலே கௌமார சமயத்தின் தோற்றம் பற்றி நோக்குவோமாயின், இந்து சமயத்தின் முதல் வரலாற்று காலமாகிய சிந்து வெளி காலத்தில் அகழ்வாராய்ச்சிகள் மூலம் கண்டெடுக்கப்பட்ட "தாயும் சேயும் போன்ற வடிவமும், ஒரு கல்லில் இருந்து ஆறு தீப்பொறி தோன்றும் வடிவம்" என்பன முருகனின் தோற்றத்தினையே விளக்குகிறது.

இந்துக்களின் விதி நூலாகிய ஆகமம் என்னும் நூலானது குமார தந்திரத்தின் ஊடாக முருகனின் வழிபாட்டு முறைகளை குறிப்பிடுகிறது. மேலும் வேதம், புராணம் போன்ற இலக்கியங்களிலும் கௌமார சமயம் பற்றி குறிப்பிடப்படுகிறது.

முருகப் பெருமானை

- ❖ சுப்பிரமணியன்
- ❖ கார்த்திகேயன்
- ❖ சண்முகன்
- ❖ காங்கேயன்
- ❖ கார்த்திகேயன்
- ❖ சரவணன்
- ❖ அக்கினிபாதர்
- ❖ ஸ்கந்தன்
- ❖ குமரன்

போன்ற பெயர்களில் எல்லாம் அழைப்பர். முருகப் பெருமானை பல்வேறு முறைகள் மூலம் வழிபடுகிறார்கள். அதாவது ஆலயவழிபாடு, விரத வழிபாடு, நேர்த்திக் கடன் வழிபாடு என பல முறைகளில் வழிபடுகிறார்கள்.

ஆலய வழிபாடானது ஆகம முறைகளுக்கு அமைவாக ஆலயங்களை அமைத்து அதனுள் விக்கிரகங்களை எழுந்தருளச் செய்து மந்திரங்களுடனான தூய தீபாராதனை மேற் கொண்டு வழிபாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

மேலும் விரத வழிபாடானது முருகப் பெருமானை வழிபட்டு அருள் பெறும் முகமாக விரதங்கள் அனுட்டிக்கப்படும். சான்றாக திருக்கார்த்திகை விரதம், கந்த சஷ்டி, வெள்ளி விரதம் போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம்.

முருக வழிபாடானது, அதாவது கௌமார சமய வழிபாடானது, இந்தியாவில் மட்டுமன்றி தென்னாசியா தென் கிழக்காசியா போன்ற நாடுகளிலும் ஈழத்திலும் மெற்கொள்ளப்படுகிறது. ஈழத்தில் தோற்றம் பெற்ற ஆலயங்களை நோக்குவோம்.

- ❖ கதிரகாமம்
- ❖ செல்வச் சந்நிதி
- ❖ நல்லூர்
- ❖ மாவிட்டபுரம்
- ❖ கந்தவனக்கடவை
- ❖ பேராதனை குறிஞ்சிக்குமரன்
- ❖ சித்தாண்டி முருகன்
- ❖ கண்டி கதிரேசன்

போன்ற பல ஆலயங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு ஈழத்தில் பல்வேறு முருக ஆலயங்கள் தோற்றம் பெற்று அவற்றில் இந்து மக்கள் மட்டுமன்றி ஏனைய மதத்தவர்களான பௌத்தர்களும் வழிபடுமளவிற்கு கௌமார சமயம் வளர்ச்சி கண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க ஓர் அம்சமாகும்.

சபாநாதன் கிசாந்தி
கலைப்பீடம்

முருகன் அவதாரம்

எம்பெருமான் முருகனின் அவதாரம் அனைவரும் அறிந்ததே. ஆனால் அதற்குக் காரணமாக பல சம்பவங்கள் பல காலம் முன்பே நடந்தேறின. முன்னொரு காலத்தில் தட்சன், காஸ்பயன் என இரு பிரஜாபதிகள் பிரம்மனை நோக்கி தவமிருந்து பல அரிய வரங்களைப் பெற்றனர். இதில் தட்சன் என்பவன் அரச வாழ்க்கையை விரும்பிக்கேட்டு அதை அடைந்தான். காஸ்பயன் தவசீலராக வாழும் வாழ்க்கையை தேர்ந்தெடுத்தார். தட்சனின் தவப்பயனால் உலகன்னையே அவனுக்கு மகளாக வந்து பிறந்தாள். ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத சிவபெருமானே மருமகனாகும் நற்பேறு வாய்த்தது தட்சனுக்கு. ஆனால் அவன் ஆணவத்தால் சிவனை மதியாது அழிந்து போனான்.

காஸ்பய முனிவர் தவம் செய்யும் போது மாயை என்ற அழகிய பெண்ணைக்கண்டு மோகம்கொண்டு தனது தவப்பலன் முழுவதும் இழந்தார். அவளோடு கூடி பிள்ளைகள் பெற்றுக்கொண்டார். மனித உரு எடுத்துக் கூடிய போது பிறந்தவன் தான் சூரபத்மன். முன்னர் யானைமுகத்தோடு கூடிய போது பிறந்தவன் கஜமுகாசுரன். பின்னர் சிங்க முகத்தோடு கூடிய போது சிங்கமுகாசுரன் பிறந்தான். தனக்குப் பிறந்த குழந்தைகள் அனைவரும் அசுரர்கள் என்பதை அறிந்து வருத்தம் கொண்டார் காஸ்பயமுனிவர். அவர் தன் மகன்களை அழைத்து உலகிலேயே மிகவும் உயர்ந்தவர் சிவபெருமான். அவரை நீங்கள் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் பகைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அவரை வேண்டி வரங்களைப் பெற்று நன்கு வாழுங்கள் என்று அறிவுரை கூறியதோடு, சிவபெருமானை மதிக்காத தட்சனின் கதையைக் கூறினார். மூவரும் அன்று முதல் சிவபெருமானே எங்கள் கடவுள் நாங்கள் அவரையே வழிபடுகின்றோம் என்று கூறினார்கள். பின்னர் தந்தையின் புத்திமதியின் படி பிரம்மாவை நோக்கி தவம் புரிந்தனர். அவர்களின் கடுந்தவத்தின் பயனாக பிரம்மர் தோன்றினார். அவரைப் பார்த்ததும் சகோதரர்கள் மூவரின் மனதிலும் மாயை என்ற பேராசை உட்புகுந்தது. தந்தை சொன்ன அறிவுரையை மறந்தனர்.

1008 அண்டங்களையும், 108 உலகங்களையும் அடக்கியாளும் வரமும், அதோடு இறவாத வரமும் வேண்டினர். பிரம்மா திகைத்துப் போனார். சூரபத்மா! நீங்கள் கேட்ட முதல் இரண்டு வரங்களையும் அளிக்கிறேன். ஆனால் இறவாவரம் என்பது பூமியில் பிறந்த உயிர்களுக்குக் கிடையாது. அதனால் யாரால் உனக்கு மரணம் சம்பவிக்காது என்று நினைக்கிறாயோ அவனைக் குறித்து வரம் கேள்! என்றார். தான் மிகுந்த புத்திசாலி என்ற ஆணவம் கொண்டவன் சூரபத்மன் ஐயனே! பெண்ணுக்குப் பிறக்காத ஆனால் பெண்ணுக்கு மகனாக வாழும் ஒருவனால்தான் எனக்கு அந்திமக்காலம் வர வேண்டும் என்று வேண்டினான். அவ்வாறே வரம் கொடுத்து மறைந்தார் பிரம்மன். அன்று முதல் சூரபத்மனுடைய அட்டகாசங்கள் ஆரம்பமாயின. முனிவர்களையும் ரிசிகளையும் துன்புறுத்தினான். தேவகுலப்பெண்களுக்கு அவன் இழைத்த கொடுமைகள் சொல்ல முடியாது. இந்திராணியையும் சிறைப்பிடிக்க முயன்றான். ஆனால் அவள் ஒரு மலர் போல மாறி தப்பிவிட்டாள்.

அவனது கொடுங்கோலைக் கண்டு அண்டசராசரங்கள் நடுங்கின. மழையும், காற்றும், வெப்பமும் கூட அவனைக் கேட்டுத்தான் தங்களின் பணிகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்போது நாரத முனி பிரம்மாவையும் மகாவிஷ்ணுவையும் அழைத்துக்கொண்டு கைலாயம் வந்தார். தேவர்களின் நிலையைச் சொல்லி அபயம் கேட்டார். சிவனுக்கு ஈசானம், தற்புருசம், அகோரம், வாமதேவம், சத்யோஜாதம் என்ற ஐந்து முகங்கள் உண்டு. ஒவ்வொரு முகத்திலிருந்தும் ஒரு நெருப்புப் பொறி வருமாறு செய்து அதைத் தனது நெற்றிக் கண்ணால் வெளியிட்டார். அக்னி அந்த நெருப்பைக் கொண்டு போய் சரவணப்பொய்கையில் சேர்த்தான். கங்கை நீர் அதை குளிர்வித்தது. அழகான ஆறு தாமரை மலர்களில் ஆறு குழந்தைகள் செந்நிறத்தில் ஜொலித்தன. அவர்களை கார்த்திகைப்பெண்கள் அலுவரும் எடுத்து பாலூட்டி வளர்த்தனர். இவ்வாறே முருக அவதாரம் இடம்பெற்றது.

மு.நிந்துஜா
கலைப்பீடம்

சமய விழுமியங்கள்

மனித வாழ்வு மேம்பாடானது எனக் கருதுவதற்கு உதவும் பெறுமதிமிக்க வாழ்வைப் பண்புகளே விழுமியங்கள். இவை மனிதனை மனிதனாக வாழ வைப்பவை. சமயங்கள் மனிதனை மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ வழி காட்டுவதோடு இறைவனை அடைவதற்கான வழியையும் காட்டுகின்றன. சுயநலமின்றி எல்லோரும் வாழவேண்டுமென வழிகாட்டுவனவே சமயங்கள். ஒவ்வொரு சமயமும் மக்கள் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்குரிய ஒழுகலாறுகளையும், விழுமியங்களையும் கூறுகின்றது. ஒழுக்க வாழ்வின் மூலம் பெறப்பட்ட பண்புகளையும் தலையாய பெறுமானங்களையும் விழுமியங்கள் எனச் சொல்லலாம். 'ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை' என்றும் 'ஒழுக்கம் இல்லான் கண் உயர்வில்லை' என்றும் 'பொய்தீர் ஒழுக்க நெறி நின்றார் நீடு வாழ்வார்' என்றும் சான்றோர் செப்பிய வாக்குகள் இதனை வலியுறுத்துகின்றன.

ஒழுக்கமும் சமயமும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள். சமய வாழ்வின் வெற்றி ஆன்மீக விடுதலை எல்லாமே நாம் கடைப்பிடிக்கும் விழுமியங்களில் தான் தங்கியிருக்கின்றன. நல்ல பண்பாடு, சீரிய ஒழுகலாறுகள், நல்ல பழக்கவழக்கங்கள், மனித நேயப்பண்புகள், தியாக சிந்தனைகள் உடைய ஒருவன் நல்ல விழுமியங்களை உடையவனாகப் போற்றப்படுவான்.

சமய விழுமியங்களில் முதன்மையானதும் அடிப்படையானதும் அன்பே. அன்புக்கு மாபெரும் ஆற்றலுண்டு. உலக மகாசக்தி அன்பெனப் போற்றப்படுகின்றது. மனத் தூய்மையும் முக்கியமான சமய விழுமியமே. சிந்தனை, சொல், செயல் என்பன தூய்மையானதாக அமைய வேண்டும். உளத்தூய்மையால் பொய், களவு, குரு நிந்தனை போன்றன இல்லாதொழியும். உளத்தூய்மையால் பொறாமை அகலும். அழுக்காறு இல்லாதிருத்தலே மேலான அறம். இதனை வள்ளுவர், மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் அனைத்தறன் "ஆகுல நீர் பிற" என்கிறார்.

சகிப்புத்தன்மையும் முக்கியமான விழுமியப்பண்பு. நாம் மற்றவர்களுடன் பழகும் போது சகிப்புத் தன்மை இல்லாது விடில் உறவு கொள்ள முடியாது. நாம் பொறுமையாக இருந்தால் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறலாம், மனிதனை உயர்ந்த பண்புள்ளவனாக்கும். பொறுமையும் அதனால் உண்டாகும் சகிப்புத் தன்மை வாழ்வில் வெற்றியைத் தருகின்றது. இதனைத் தான் 'பொறுத்தார் பூமியாள்வார் பொங்கினார் காடாள்வார்' என்ற முதுமொழி விளக்கி நிற்கின்றது. நாம் சமாதானமாக வாழ்வதும் சிறந்த சமய விழுமியமே. மனப்பூர்வமாக நல்லிணக்கத்துடன் வாழ்தலே சமாதானம். நாம் மற்றவர்களை உண்மையாக விசுவாசிப்பதன் மூலமே சமாதானத்தை வளர்த்துக் கொள்ளலாம்.

நாம் மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்தல் சிறந்த சமய விழுமியம். எவ்வித எதிர்பார்ப்புமின்றி செய்யும் சேவையே உதவி செய்தலாகும். இவ்வாறு செய்வதால் இறையருள் கிட்டும். சமயங்கள் கூறும் விழுமியங்களில் தலைமைத்துவமும் ஒன்றாகும். உரிய விடயத்தை உரிய காலத்தில் முன்னெடுத்துச் செல்லும் தலைமையே தலைமைத்துவமாகும். தளரா உறுதியும், நேரிய நோக்கமும் கொண்டவர்களாக வளரும் போது தான் தலைமைத்துவம் உருவாகும். உண்மையான தலைவனிடம் சுயநலம் விடுபடும். பொறுப்புக்களை தாமாக முன்வந்து செய்ய வேண்டும்.

உண்மை பேசுதல் சமய விழுமியங்களில் அடிநாதமான பண்பு. உண்மை பேசி உத்தமனாக வாழ வேண்டும். உண்மைக்கு என்றும் அழிவில்லை. பொய் பேசுதல் இழிவான செயல். நாம் மூத்தோர்களையும் பெரியோர்களையும் மதிக்க வேண்டும். மூத்தோர் சொற்படி நடக்க வேண்டும். வயதானவர்களுக்கும், அங்கவீனர்களுக்கும், நோயாளிகளுக்கும் உதவி செய்தல் வேண்டும்.

நாம் ஏழைகளுக்கு இரங்குதல் வேண்டும். பிறரை நேசித்தல் வேண்டும். சமய விழுமியங்களில் மேலான பண்பாகும். நாம் பிறரின் குறைகளைக் களைந்து நிறை காணுதல் வேண்டும். பிறரின் துன்பங்களுக்காக பிரார்த்தித்தல் வேண்டும். தியாக மனப்பாங்கும், மன்னிக்கும் தன்மையும் எம்மிடம் அமைந்து விட்டால் அவைபோல் உயர்ந்த பண்புகள் வேறொன்றுமில்லை.

ஒவ்வொரு சமயமும் மனிதனை நல்வழிப்படுத்துகின்றது. மனிதன் இவ்வுலகில் சிறந்தவனாக வாழ்வதற்கு சமய விழுமியங்கள் வழிகாட்டுகின்றன. உலகம் சமய விழுமியங்கள் காட்டும் பாதையில் இயங்கி வருவதால் தான் நிலைபெற்றிருக்கின்றது. சமய விழுமியங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் உத்தமர்கள் வாழ்வதால் தான் உலகம் ஓங்கி நிற்கின்றது. நாம் எல்லோரும் சமயம் காட்டும் உயர்ந்த விழுமியப்பண்புகளை கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளீரே' என்ற சர்வதேச ககோதரத்துவத்தை மலரச் செய்வோம்.

செல்வரட்ணம் கிருஷ்ணன்

1ம் வருடம்

பொறியியல்பீடம்

நாம் ஏன் கோயிலுக்கு செல்ல வேண்டும்?

கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என திருநாவுக்கரசர் கூறியுள்ளார். இதிலிருந்து திருக்கோயில் வழிபாடு எவ்வளவு முக்கியமானது என்பது புலப்படுகின்றது. மன அமைதிக்காகவும் ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்காகவும் கோயிலுக்கு செல்கின்றோம். கோயிலுக்கு சென்று வழிபட்ட பின்னர் ஒரு இனம்புரியாத மன நிம்மதியும், மன நிறைவும் ஏற்படுகின்றது. 'இது எதனால்?' என்ற கேள்விக்கு விஞ்ஞான ரீதியான விளக்கங்களை அறிந்து கொள்வோம்.

பொதுவாகக் கோயில்கள் ஊருக்கு ஒதுக்குப்பிறமான இடங்களிலும், மலை உச்சிகளிலும் தான் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறான இடங்கள்தான் பூமியில் காந்த அலைகள் அதிகம் வீசப்படும் இடங்கள். மூலஸ்தானம் இருக்கும் இடம்தான் அச்சுற்றுவுட்டாரத்திலேயே காந்த மற்றும் நல்ல சக்தி அதிகமாகக் காணப்படும் இடம். நிறைய கோயில்களின் கர்ப்பக்கிரகத்தின் கீழே சில செப்புத்தகடுகள் பதிக்கப்பட்டிருக்கும். இவை கீழே இருக்கும் சக்தியை உறிஞ்சி பன்மடங்காக்கி வெளியே கொண்டு வரும். மூலஸ்தானம் மூன்று பக்கங்களும் மூடப்பட்டு ஒரே ஒரு பக்கம் மட்டுமே திறந்திருக்கும். இவ்வாறான அமைப்பினால், உள்ளிருந்து வெளிவந்த சக்தியானது விரயமாகாமல் இடது மற்றும் வலது புறங்களில் இருந்து இறைவனை வழிபடுபவர்களை வந்தடையும். பிரகாரத்தை சுற்றும்போது இடமிருந்து வலமாய் வரும் காரணம் யாதெனில், மூலஸ்தானத்தில் உள்ள கொஸ்மிக் சக்தியின் சுற்றுப்பாதையும் இடமிருந்து வலம் என்பதால் அவ்வலமாகச் சுற்றும்போது அந்த சக்தியானது வலம்வருபவர்களின் உடம்பில் வந்து சேரும்.

கோயிலில் அபிஷேகம் முடிந்து திரையை திறக்கும்போது அங்கு ஒன்று சேர்ந்த சக்தியானது வழிபடுபவர்களை வந்து சேரும். தங்கமானது இந்த சக்தியை நன்றாக உறிஞ்சும் தன்மையைக் கொண்டது. இதனால்தான் கோயிலுக்கு செல்லும்போது பெண்கள் தங்க நகைகள் அணிந்து செல்ல வேண்டுமென்று கூறுவார்கள். இந்த சக்திக்கு கொழுப்பைக் கரைக்கும் சக்தி இருப்பதாகவும் கூறப்படுகின்றது. ஆண்கள் மேற்சட்டை இல்லாமல் கோயிலுக்குள் சென்று வழிபட வேண்டும் எனக் கூறுவதும் இந்த சக்தியை உறிஞ்சிக் கொள்வதற்கான ஒரு வழிமுறையாகும்.

நாம் கோயிலில் செய்யும் அனைத்து வழிபாடுகளுக்குப் பின்னாலும் விஞ்ஞான ரீதியான விளக்கங்கள் உண்டு அவற்றில் சிலவற்றை நோக்குவோமாயின்:

1. கோயிலினுள் செல்லும் போது கைகளை மேலே உயர்த்தி கோபுரத்தை வழிபடல்.

- கோபுர கலசங்களில் நெல் தானியங்கள் நிரப்பப்பட்டிருக்கும். இக்கூர்மையான கலசம் சிறந்த இடிதாங்கியாகவும் பயன்படும். நவதானியங்கள் மூலம் பரப்பப்படும் மின்காந்த ஈர்ப்பு சக்தியானது வழிபடுபவர்கள் அவ்வாறு கைகளை உயர்த்தி வழிபடும் போது அவர்களை வந்தடைகின்றது.

2. விநாயகர் வழிபாடு

- குட்டிக்கும்பிட்டு, தோப்புக்கரணம் போடும் போது நரம்பு மண்டலங்கள் புத்துணர்ச்சி பெற்று உடல் சுறுசுறுப்பாகின்றது.

3. மூலவர் வழிபாடு

• ஆலயங்களில் மூலவரை பலவகை மலர்களாலும், துளசி மற்றும் வில்வ இலைகளாலும் பிற மூலிகைகளாலும் அலங்கரித்திருப்பர். அவற்றை நுகர்தலின் மூலம் வழிபடுபவர்கள் பயன்பெறுவர்.

4. தீபாராதனை

• சூடம், விளக்கெண்ணெய் போன்ற இரண்டையும் பயன்படுத்தி தீபாராதனை காட்டப்படும். இவை இரண்டும் கிருமி நாசினிகளாகப் பயன்படுகின்றன.

5. பிரகாரத்தை சுற்றி வருதல்

• கோயில் பிரகாரத்தை மூன்று முறை சுற்றி வருதல் வேண்டும். அவ்வாறு வலம்வருதல் ஒரு சிறந்த நடை பயிற்சியாகும்.

6. நவக்கிரக வழிபாடு

• நவக்கிரகங்களை ஒன்பது முறை சுற்றி வந்து வழிபடல் வேண்டும். அங்கு நவக்கிரகங்களை ஒன்பது வகையான எண்ணெய்களைக் கொண்டு அபிஷேகம் செய்திருப்பார்கள். வழிபடும்போது அவற்றின் மருத்துவக் குணங்கள் நம்மை வந்து சேரும்.

கோயிலினுள் அடியெடுத்து வைக்கும் தருணம் முதல் வழிபாடு முடிந்து வெளியேறும் வரை நாம் ஈடுபடும் அனைத்து வழிபாடுகளுக்குப் பின்னாலும் ஒரு பெரிய விஞ்ஞானம் மறைந்துள்ளது. இந்த விஞ்ஞான உண்மைகளை அறிந்து எமது முன்னோர்கள் அதற்கேற்ப கோயில்களைக் கட்டியுள்ளனர். எனவே ஆலயங்களில் முறைப்படி வழிபாடு செய்தாலே நாம் சுகமான ஆரோக்கியமான வாழ்வினைப் பெறலாம். கோயிலுக்கு சென்று இறைவனை வழிபட்டு மன நிம்மதியும், உடல் ஆரோக்கியமும் பெற்று நலமாக வாழ்வோமாக.

பிரியமாலி விஸ்வலிங்கம்

விஞ்ஞானபீடம்

வீடுகளில் இறை வழியாடு

‘அரிது அரிது மானுடராதல் அரிது’ எனும் ஓளவையாரின் வாக்கிற்கிணங்க அரிய பிறப்பான மானுடப்பிறப்பெடுத்த மக்கள் முற்காலங்களில் தமக்கு கிடைத்த குடியேற்ற அனுமதியினால் பல இடங்களுக்கு குடியேறினர். அவ்வாறே சிலர் மலையகம் நோக்கியும் குடியேறியதை நாம் அறிவோம். அம்மக்கள் அக்காலத்தில் அவரவர் வீடுகளில் இருந்த சிறு பூஜை அறைகளில் தினமும் அவர்கள் கடவுளை வழிபடுவதை கடமையாக கருதி வந்தார்கள். இதற்கு உதாரணமாக தினமும் நான் மேற்கொண்ட முருகனின் வழிபாட்டின் மூலம் அவரை தினமுமே நேரில் சந்தித்தது போன்று இருந்ததாக ஒருவர் குறிப்பிட்டார் என்பதை ஒரு அறநெறி வரி காட்டி நிற்கிறது.

அதாவது, ‘அவரை அன்புடன் நேரில் சந்திப்பதைப் போல தினமும் வீட்டில் அவரை வணங்க வேண்டும். துன்பங்கள் விலகும், உடல் நலமடையும், ஞானம் வரும், அவர் அருளினால் செல்வம் மற்றும் நல் வாழ்வு கிடைக்கும், அவரை இன்று மட்டும் அல்ல என்றென்றும் நினைப்பதே நம் நன்னெறியாகும்.’ என்பதேயாகும்.

பல வீடுகளின் சுவர்களில் முருகன் போன்ற கடவுட்களின் படங்களை மாட்டி வைத்து இருப்பார்கள் அல்லது வீடுகளில் சிறு அளவிலான இடத்தை பூஜைக்கு ஒதுக்கி வைத்திருப்பார்கள். அந்த புனித இடத்தை சாமி அறை அல்லது தெய்வ வழிபாட்டு இடம் என்பார்கள். அங்கு அவர்களின் குருமார்கள் அல்லது அவர்களுடைய ஆசான்கள், கடவுட்கள் மற்றும் இறந்தவர்களின் படங்களை மாட்டி வைத்திருப்பார்கள். அங்கு விபூதி, சந்தனம், கற்பூரம், ஊதுவர்த்தி, எண்ணெய் விளக்கு மற்றும் மலர்கள் போன்றவை பூஜைக்காக வைக்கப்பட்டு இருக்கும். சிலர் வீடுகளில் தினமும் கடவுள் படங்களுக்கு முன்பாக எண்ணை விளக்கையும், ஊதுவர்த்தியையும் ஏற்றி வைத்த பின் சற்று நேரம் கண்களை மூடி இருந்தபடி தியானித்த பின், விபூதியை எடுத்து நெற்றியில் தரித்துக் கொண்ட பின் சிறிது விபூதியை வாயிலும் போட்டுக் கொள்வார்கள்.

மற்றவர்கள் அங்குள்ள முருகனின் படத்தையோ அல்லது அவர்களின் இஷ்ட தெய்வத்தையோ பார்த்துக் கொண்டு நின்றபடி இருந்து தமது நலன் அதாவது உடல் ஆரோக்கியம் மற்றும் நல்வாழ்வை தமக்குத் தருமாறு வேண்டிக் கொள்வார்கள். ஒவ்வொருவரும் அவரவர் மனநிலைக்கு ஏற்ப தாமாகவே நாள் ஒன்றிற்கு மூன்று கால பூஜைகளை செய்வார்கள்.

வீட்டில் உள்ள அனைவருமே விஷேச தினங்களிலும் வெள்ளிக் கிழமைகளிலும் நடைபெறும் பூஜைகளில் தவறாது கலந்து கொள்வார்கள். அதுபோலவே பொங்கல், திருமணம் போன்றவற்றிலும் நடைபெறும் பூஜையில் கலந்து கொள்வார்கள் வீட்டில் உள்ள தந்தை, தாய் அல்லது வீட்டிற்கு பெரியவர் என்ற யாரேனும் பூசாரிகளாக இருந்து அவற்றை செய்வார்கள். அவள் அல்லது அவர் பூஜைகளை செய்து முடித்ததும் அனைவருக்கும் கடவுளின் அருள் பிரசாதமாக விபூதியை தருவார்கள். மலையக தமிழர்கள் நடைமுறையில் கொண்டுள்ள முருக வழிபாடு ஆரம்ப முதலிலேயே இருந்துள்ளது. பரம்பரை பரம்பரையாக அப்பழக்கம் தொடர்ந்திருந்தாலும், அவர்கள் கடைப்பிடித்து வந்த வழிபாட்டு முறைகளில் அதிக மாற்றம் இல்லை. இவ்வாறே வீடுகளில் மிக உன்னதமாக முருக வழிபாடானது தொன்று தொட்டு காணப்பட்டு வருகிறது. இதனை அனைத்து வீடுகளிலும் பின்பற்றி விஞ்ஞான விந்தைகளை கண்டு வியப்படையும் இக்காலத்திலே ஆன்மீக சிந்தனையையும் நம் இந்து மத வழிபாட்டையும் மேன்மைப்படுத்த வேண்டும். இதுவே ஒவ்வொரு சைவ சமயியினதும் தலையாய கடமையாகும்.

ச.சஜனிக்கா.

சஷ்டியில் சம்காரம்

திடை சக்கரச் செம்முக மைத்துளான
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர வினமணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதன் போற்றுவாம்.

கந்தன் திருவிளையாடல்கள் காலத்தின் மாறுதலில் மெய்நெறியை உலகில் நிலை நாட்டுவதன் பொருட்டு நிகழ்த்தப்பட்டவையாக விளக்குகின்றன. திருவிளையாடல்களுள் சூரசம்காரம் மிகவும் முக்கியமானதாகவும் சிறப்பாகவும் முருகன் ஆலயங்களில் அன்று தொடக்கம் இன்று வரை அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றது. மனிதன் மும்மலங்களின் பற்றை அகற்றி முத்தியெனும் ஞானத்தை அளிப்பதற்காக நிகழ்ந்தேறிய திருவிளையாடல் என கந்தபராணம் சூரசம்காரத்தை விளக்குகிறது. தற்காலத்தில் ஆலயங்களில் நிகழ்த்தப்படும் சூரசம்காரங்களில் தோன்றும் கதாப்பாத்திரங்களும் அங்கு பயன்படுத்தப்படும் சில பொருட்களின் விளக்கத்தை இவ் ஆக்கத்தினூடு நோக்குவோம்.

சூரசம்காரத்தில் முதலில் பல ஆலயங்களில் கந்தசீடியில் ஐந்தாம் நாள் திக் விஜயம் நிகழ்த்தப்படும். இதில் சூரபதுமன் ஊரில் சூரசம்காரம் நிகழ்த்த உள்ள பகுதியில் சுற்றி எடுத்து வரப்படுவான். இதன் அர்த்தம் கந்தனுக்கும் அசுரர்களுக்கும் போர் ஆரம்பிக்க முன் அவர்களைத் தேடி முருகன் புறப்பட்டமை, வீரபாகு தேவர் தூது, சூரபதுமன் திக் விஜயம் என்பவற்றை சுருக்கமாக காட்டுவதாக அமைகிறது.

சூரசம்காரத்தின் முக்கிய கதாப் பாத்திரங்களாக காட்டப்படுபவை தாரகாசுரன், பானுகோபன், சிங்கமுகன், சூரபதுமன் மற்றும் முருகன்(வேல்) தாரகாசுரன் வடிவமானது யானை முகத்தை உடையதாக சிங்கமுகன் சிங்கத்தின் வடிவுடையதாகவும் காட்டப்படுகின்றனர்.

சூரபதுமன், சிங்கமுகன், தாரகாசுரன் ஆகியோரின் தந்தை பிரம்மதேவரின் புதல்வாரன காசியப்பனும் தாய் அசுரேந்திரன் மகளான மாயையும் ஆகும். சிவனை நோக்கி தவத்திலிருந்த காசியப்பனை மாயை தனது மாயையில் கவர்ந்து அவர் தவத்தை மலைத்தான் அங்கு காசியப்பனும் மாயையும் மனித வடியில் இணைந்த வேளை சூரபதுமன் முதல்மகனாய் பிறந்தான். இவன் ஆணவத்தின் உருவென வர்ணிக்கப்படுகின்றான். இவர்கள் சிங்கத்தின் உருவத்தில் இருந்த வேளை கூடி சிங்கமுகனை பெற்றனர். இவன் கன்மம் வடிவானவன். இவர்கள் யானை வடிவில் இருந்த வேளை இணைந்த தருணத்தால் தாரகன் யானைமுகத்துடன் பிறந்தான். இவை மாயை வடிவானவன்.

அடுத்த முக்கிய கதாப்பாத்திரமான முருகன் ஞானத்தின் வடிவமெனக் கூறப்படுகின்றது. அசுரர்களை அழிக்கும் நோக்கத்திற்காக இறைவன் தன் நெற்றிக்கண்ணில் இருந்து தோற்று விக்கப்பட்டான் என பல புராணங்கள் கூறுகின்றன. சில ஆலயங்களில் முருகனிற்கு பதிலாக வேல் கொண்டு சூரசம்காரம் நிகழ்த்தப்படுவது வழக்கம் இங்கு வேல் சக்தியால் வழங்கப்பட்டது என்றும் அது ஞான வடிவானது என்றும் கூறுகிறது கந்தபராணம்.

கந்தசஷ்டியின் ஆறாம் நாள் சூரசம்காரம் ஆலயங்களில் நிகழ்த்தப்படுவது வழக்கம். சஷ்டி திதி கூடிய பின்னரே இது நிகழ்த்தப்படும். சூரசம்காரத்தின் முதலில் தாரகன் வதம் நிகழ்த்தப்படும். இதில் கிரவுஞ்சத்தை அழித்து தாரகனை வதைப்பதாக காட்டப்படும். இரவுஞ்சம் எனும் பறவை அகத்தியம் சாபத்தின் பெயரால் மாயாபுரியில் அவன் மலைவடிவில் அமைந்து அவ்வழி செல்வோருக்கு துன்பத்தை விளைவித்தான். அவனது சாபம் முருகப் பெருமானால் நீக்கப்படும் என அகத்தியர் கூறியிருந்தார். தாரகன் மாயை வடிவானவன் தாரகனும் இரவுஞ்சனும் இணைந்து நிகழ்த்திய மாயை முறியடித்ததை அங்கு காட்டப்படுகிறது. இங்கு மனிதனில் இருந்து முதலில் மாயையே அகற்றப்படும் என்ற உட்பொருளை விளக்குவதாக தாரகன் வதம் அமைகிறது.

தாரகன் வதத்தை தொடர்ந்து பானுகோபன்(சூரன் மகன்) அழிபட்டதை காட்டுவதாக சிறுவன் அல்லது வாலிபன் முகமுடைய ஒரு தலையுடன். பானுகோபன் சூரியனை தன் தூக்கத்தினை கலைத்ததற்காக சிறைபிடித்தவன் என கந்தபுராணம் கூறுகிறது. ஆயினும் அவனது மாயைகள் உடனடியே முருகனால் முறியடிக்கப்பட்டு வதைப்பட்டான் என்பதால் ஆலயங்களில் வெகுநேரம் பானுகோபனது வதத்திற்காய் செலவிடுவது இல்லை. இங்கு பற்றுக்களை மனிதனில் இருந்து அகற்றுவதன் மூலம் ஞானத்தை நோக்கி எடுத்துச் செல்லப்படுவான் என்பதை காட்டுகிறது.

பானுகோபனை தொடர்ந்து சிங்கத்தின்(நரசிம்மமுகம்) முகமுடையதாய் சிங்கமுகன் வருவது காட்டப்படுகிறது. சிங்கமுகனை வேல் பலமுறை வீழ்த்துவதாகவும் அவனது தலை மீண்டும் மீண்டும் முளைப்பதாகவும் ஆலயங்களில் காட்டப்படுகிறது. இதன் அர்த்தம் சிங்கமுகன் சிவனிடம் வரமாய் 1000 தலையையும் 2000 கரங்களையும் பெற்றான். அவை ஒன்று வெட்டியெறிய மற்றையது தளைத்தமையை காட்டுவதற்காக தலைகள் பலமுறை விழுத்துவதாக காட்டப்படுகிறது. அதனைத் தொடர்ந்து அக்கினி(நெருப்பு) சிங்கமுகன்மிருந்து முருகனை நோக்கி பாய்வதாக காட்டப்படும். இதன் அர்த்தம் சிங்கமுகன் கன்மத்தில் உருவம். முதலில் அவன் மாயையான பல தலைகள் பல கரங்கள் அழிக்கப்படுகின்றது. பின் கன்மத்தின் அழிவாய் நெருப்பை கன்மத்திற்கு காட்டுகிறது. அனைத்தையும் இழந்த சிங்கமுகன் நிகழ்த்திய போர் தீவினை முருகனை நோக்கி செலுத்துவதாய் அம்புகளை எய்து போர்புரிந்தான் எனவும் அவன் கோபத்தில் தீயாய் விளங்கி பூதப்படைகளை அழித்தான் என்று கந்தபுராணம் கூறுவதை காட்டுவதற்காய் நெருப்பு பந்தம் ஏந்தி சிங்கமுகன் போர் நிகழ்த்துவதாய் காட்டப்படுகிறது. இங்கு ஞான வேல் அக்கன்மத்தை அடக்கி சிங்கமுகனுக்கு முத்தியழிப்பதாய் வேல் எய்து சிங்கமுகன் மாய்க்கப்படுவதாய் காட்டப்படுகிறது.

அடுத்ததாக சூரசம்காரத்தின் மிகமுக்கிய கதாப்பாத்திரமான ஆணவத்தின் உருவான சூரன் களத்தினுள் கொண்டு வரப்படுவான். துணியினால் அவனது முகம் மூடியபடி நுழைவான். இது இருள் (மாயை) வடிவில் சூரபத்மன் நிகழ்த்திய போரை வெளிப்படுத்துவதற்காக செய்யப்படுகிறது. அவ்விருளில் தேவர் படை தள்ளாடியதாகவும் முருகன் வேல் கொண்டு அவ்விருளை அகற்றியதை காட்டுவதாக முதல் வரும் கடை வேல் கொண்டு நீக்கி சூரன்முகம் வெளிப்படுத்தப்படும்.

அடுத்து வில் அம்புடன் நிகழ்த்தும் போரை காட்டுவதாய் வில்லம்புடன் சூரன் களம் நுழைய அவை முருகன் வேலால் அழிக்கப்படும். இங்கு வில் அம்பு கொண்டு சூரனுடைய படைப்பலம் அழிக்கப்பட்டமை காட்டப்படுகிறது. அடுத்ததாக மாங்கிளை மாங்கனியுடன் கொண்டு

சூரன் மறைபட்டு போர் நிகழ்த்தப்படும் இதன் போது மாங்கனிகளை முருகன் மீது வீசி போர் நிகழ்த்தப்படுவதாக காட்டப்படும். இங்கு ஆணவமான சூரபத்மன் கடலில் தன்னை மாமரமாக்கி போர் புரிந்தமையை காட்டுவதாகக் மாங்கனிகளை கொண்டுவரப்படுகிறது. அம்மாமரம் இரண்டாக பிளந்து சேவல், மயில் வருவதைக் காட்டுவதாக சில ஆலயங்களில் மாமரம் வீழ்த்தப்படும் போது சேவல் மற்றும் மயில் தோற்றம் தருகிறது.

இங்கு சூரபத்மன் வதம் ஆணவமானது மனிதனை இறுகப் பற்றியிருக்கும். மனிதன் பாசம் திறந்த பின்னே பதியை அடைய முடியும் என்பதை காட்டுவதாக ஆணவம் இழந்த சூரன் இரு கூறாய் சேவல் முருகன் கொடியிலும் மயிலாய் முருகன் வாகனமாயும் மாறினான் என்று காட்டப்படுகிறது. இந்நாட்கள் நிகழ்ந்த போர் சஷ்டி திதியின் சூரன் இரு கூறிலொடு நிறைவுற்றதால் சஷ்டியன்று சூரசம்காரம் ஆலயங்களில் நிகழ்த்தப்படுகிறது.

சூரசம்கார நிகழ்வும் எல்லா முருகன் ஆலயங்களிலும் சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டாலும் திருச்செந்தூரில் மிகவும் விசேடமாக கொண்டாடப்படுகிறது. எனினும் திருத்தணியில் சூரசம்காரம் நிகழ்த்தப்படுவதில்லை. அதாவது போரின் பின் முருகன் அமைதிக்காய் திருத்தணியில் குடியேறினால் அங்கு அமைதி நிலவுவதாக ஐதீகம்.

சூரன் போல் நாமும் பல வகையில் பாசத்தின் பிடியில் பிணைந்த பாவங்களை புரிந்து பிறவிகளை பெருக்கியவாறே வாழ்கின்றோம். பற்றைத் தொலைத்து ஞானமாகிய பதியை என்றும் மனதில் கொண்டு நற்பேறை உய்திட முருகன் துணை வேண்டி வணங்குகிவோம்.

கஜகர்னி ஞானசேகரம்
விவசாயபீடம்
இரண்டாம் வருடம்

Reference :

கந்த புராணம்: திரு.க.காத்தியேசு யோகி அவர்கள் செய்த உரை

கந்தன் கதையமுதம்

மதமும் மனிதனும்

மதம் என்பது வளர்ச்சி பற்றியது. அது கடவுளை அறிவதற்கான வழியில் மனித ஆன்மா கடந்து செல்லும் வழியாகும். “மதம் இதயமற்ற உலகின் இதயமாகவும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் ஏக்கப் பெருமூச்சாகவும் ஆன்மா இல்லாத நிலைமைகளின் ஆன்மாவாகவும் உள்ளது” என்கிறார் கார்ல் மார்க்ஸ். மதம் பல கிளைகளைக் கொண்ட ஒரு மரம் போன்றது. கிளைகள் என்ற முறையில் பல மதங்கள் இருப்பதாக நினைக்கலாம். ஆனால் மரமாக இருக்கும் மதம் ஒன்று தான். கடவுளை அடைவதற்கான மார்க்கங்கள் வேறுபடலாம். ஆனால் இங்கே மதம் என்பது குறுகியவாதமாகாது முறைப்படுத்தப்பட்ட அறவழிப்பட்ட பிரபஞ்ச நிர்வாகம் என்பதில் ஒரு நம்பிக்கை என்பதே இதன் பொருள்.

மதம் இந்த சொல்லுக்குள் ஒரு ஈர்ப்பு இருந்து கொண்டே தான் இருக்கிறது. கடவுளை நம்புகிறவனும் நம்பாதவனும் இதனைப் பிடித்துத் தொங்கிக் கொண்டே தான் இருக்கின்றான். ஆதி காலத்தில் மனிதன் கூட்டங்களாக வாழ்ந்து வந்தான். அத்தகைய கூட்டங்கள் சில ஒன்று சேர்ந்து சமூகமாய் மாறியது. ஒரு குறித்த சமூகத்திற்கு சட்ட திட்டங்கள், கோட்பாடுகள் தேவை. ஒட்டு மொத்தமாய் அவர்களை திரட்டி வழிப்படுத்த மனிதன் உருவாக்கிய அம்சமே கடவுள். மனித சமூகத்தை நல்வழிப்படுத்த உருவான மதம் அவனை அழிவின் பாதைக்கு கொண்டு செல்வது இன்றைய நிலையில் கண்கூடான தெளிவு.

இறையாண்மை என்பது ஒரு கோட்பாடு. நடக்கும் ஒவ்வொரு செயலும் இறைவனால் விதிக்கப்பட்ட இயக்கமாகக் கருதும் ஒரு நிலை. இந்த நிலையை தான் பின்பற்றவும், தான் கண்ட அந்த நிலையை மற்றோர்க்குப் பகிரவும் மனிதனுக்கு ஒரு மார்க்கம் தேவைப்படுகிறது. அந்த மார்க்கமே மதம் எனப்படுவது. மதங்களின் அடையாளங்கள் பண்டைக் காலத்தில், சமூக நிகழ்ச்சிகளில் நடைபெற்று வந்த சடங்குகளின் பழக்கவழக்கங்களேயாகும். மனித சமூகங்கள் சிறு சிறு குழுக்களாக, மற்ற குழுக்களிலிருந்து தங்களை பிரித்து அடையாளம் காட்டிய படியே வாழ்ந்தனர். இப்படி தனித்து வாழும் வாழ்க்கை முறையில், தாங்கள் பின்பற்றிய சடங்குகளே, தங்களை வழிமுறைப்படுத்துவதாகவும், அவைகளே இவர்களின் வாழ்விற்கு வழிகாட்டுக்களாகவும் நம்பப்பட்டது. இத்தகைய அமைப்பே பின்னாளில் மதம் என்ற கோட்பாடாக மாறியது.

உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு மதத்திலும் கூறப்படும் கொள்கைகளை கூர்ந்து நோக்கின், எந்த மதங்களின் சாராம்சத்திலும், எத்தகைய எதிர்மறை கொள்கைகளும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு மதமும் மனிதன் வாழ்வும் அவனை நல்வழிப்படுத்தவும் பல குறிப்புகளையும் நெறிமுறைகளையும் கூறுகின்றன. மதம் சார்ந்த புராணங்களும் கிளைக்கதைகளும் நல்வழி வாழ நெறிப்படுத்தும் வகையிலேயே அமைந்துள்ளன. மனிதன் என்னதான் தனது ஆறாம் அறிவைப் பயன்படுத்தி பலவற்றைக் கண்டுபிடித்தாலும் தனி மனிதனாய் வாழாமல், தன் சமூகத்துடன் சேர்ந்தே வாழ விழைகிறான். இதுவே இயற்கை. இத்தகைய வாழ்வில் தன் சமூகத்தை வெளிக்காட்ட மனிதனுக்கு ஒரு வடிவமும் ஒரு வாழ்க்கை முறையும் தேவைப்படுகிறது. இதன் வெளிப்பாடே மதமாய் அமைகிறது.

எனவே மதம் என்பது, சில கோட்பாடுகளின் வடிவமாகும். இத்தகைய கோட்பாடுகளின் வடிவம், பல மனிதர்களை ஒருமித்து ஒரு இயந்திரமாக செயற்படுகிறது. இன்றைய உலகில் அவ்வப்போது நிகழும் மத வன்முறைகள் என்பது, இந்த இயந்திரம் கோளாறுகள் உண்டாவதேயாகும். இக் கோளாறு என்பது, கோட்பாடுகளை மீறும் மனிதர்களால் உருவானதேயன்றி கோட்பாட்டின் குறையன்று. தனி மனிதனோ அல்லது ஒரு இயக்கமோ எதுவென்றாலும் தத்தம் சுதந்திரம், மற்றவர்களின் சுதந்திரத்துக்கு இடையூறு நேராத வரை தான் அமைதியும் மானிடத்துவமும் தூக்கப் பெறும். அத்தகைய வகையிலே மதம், மக்கள் இவை இணைந்தே இயந்திரங்களும் அவைகளின் முக்கிய நோக்கமாக மனித மாண்பை வலியுறுத்துவதாகவே அமைந்திடின் மனித நலம் தூக்கப் பெறுவதோடு, மதங்கள் அமைந்ததற்கான காரணம் நிறைவேறும்.

“சமுதாயம் இப்போது இருக்கும் தாழ்ந்த நிலைக்கு மதம் காரணமல்ல. மதத்தை முறையாக பின்பற்றாமல் போனது தான் சமுதாயத்தின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணம். மதம் என்பது மிருகத்தை மனிதனாக்கும். மனிதனை கடவுளாக்கும்.”
-சுவாமி விவேகானந்தர்-

ரியன்சியா இளங்கோ
மருத்துவபீடம்
முதலாம் வருடம்

குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலய உற்சவ காட்சிகள்

இந்தும் பண்பாட்டு விழுமியங்கள்

மனிதர்கள் சமூகங்களில் கூடி வாழும் போது சகிப்புத்தன்மை, பொறுமை, விட்டுக் கொடுத்து நடத்தல், புத்துணர்வு, ஐக்கியம், மதிப்பு, மரியாதை, பணிவு, இன்சொல் பேசல், நேர்மை, உண்மை, விசுவாசம், சட்டங்களை மதித்தல், கடமையுணர்வு, கண்ணியம், மானுடநேயம், பெரியோர் மூத்தோர்களை மதித்தல், பிறர் நலனில் ஆர்வம், சுற்றாடல் மாசடையாது பேணல் போன்ற மனித விழுமியங்களை அறிந்து அவற்றை கடைப்பிடித்து ஒழுக வேண்டிய தேவையுள்ளது.

மனித குலம் இன்று எதிர்நோக்கும் பிரச்சினையும் அவற்றில் இருந்து தம்மை மீட்டுக்கொள்ள வழிவகை தெரியாது தத்தளிப்பதற்குக் காரணம் மனித விழுமியங்களை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்காமையாகும்.

‘கையில் பூணுக்கு கண்ணாடி தேவை இல்லை’ என்பர். அது இங்கும் பொருந்தும். மனிதர்களிடம் எல்லாம் உண்டு, மனிதத் தன்மையை தவிர என்ற நிலையைப் பெரும்பாலும் அடைந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலை மாற வேண்டும். மனித விழுமியங்கள் மீளப்பெற வேண்டும். மனித விழுமியங்கள் மனித குலத்தின் மதிப்புமிக்க அரும்பெரும் சொத்து அவற்றை பேணி இளந்தலைமுறையினருக்கு கையளிக்க வேண்டும். இதனை உணர்ந்து அனைவரும் விரைந்து செயற்பட வேண்டும்.

‘எந்தக் குழந்தையும் நல்ல குழந்தைதான் மண்ணில் பிறக்கையிலே...’ என்ற கீழைத்தேய கவிஞரின் கருத்தும், ‘மனிதன் இயற்கையில் தீயவனாக பிறப்பதில்லை சமூகத்தின் குறைபாடுகளே அவனை தீயவனாக்குகின்றன’ எனும் மேலைத்தேயச் சிந்தனையாளர் ரூஸோவின் கருத்தும் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. ‘சான்றோர் இல்லா ஊர் ஊரல்ல அது அடவி காடே’ என்றார்.

(மனிதர்கள் வாழத் தகுந்த இடமன்று.) நல்ல கல்வியை கற்பதனால் எய்தப்படுகின்ற பயன் நடுவுநிலைமை எனும் நற்பண்பினை பெறுதலும் அவ்வாறே ஒழுகுதலும் ஆகும். ‘...நெஞ்சத்து நல்லயாம் எனும் நடுவு நிலைமையால் கல்வியழகே அழகு’ என்கிறது. நாலடியார். எல்லா வகை அழகுகளுக்குள்ளும் கல்வியழகே ஒருவருக்கு மிகுந்த அழகையும் சிறப்பையும் தருவது. எதனால் என்று ஆராயின் நெஞ்சத்தில் வாக்கில், செய்கையில் ஒருவர் நடுவு நிலைமையில் நிற்கக் கல்வி துணை செய்வதாகும். இவ்வுலகம் நிலைத்து நிற்பதற்கு முன்னோர்கள் செய்த நன்மைகளே.

இதனை வள்ளுவர் ‘நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை’ என்று கூறப்படுகின்ற குறளில் இருந்து அறிந்து கொள்ள முடியும். மனித விழுமியத்தின் ஓர் உயர்ந்த அற விழுமியத்தினை மகாபாரதத்திலே காண்கின்றோம். போர் தொடங்குவதற்கு முன்பே அந்த நாட்டில் உள்ள மூத்தோரையும் குழவி, பசு பத்தினிப்பெண் போன்றோரை முரசறைவித்து நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றிய பின்பே போரைத் தொடருவார்கள்.

மதுரையை எரிக்கத் தீக்கடவுள் வந்த போது அக்கடவுளிடம் கண்ணகி பார்ப்பனர் அறவோர் பசு, பத்தினிப் பெண்டிர், மூத்தோர் குழவியெனுமிவரைக் கைவிட்டுத் தீத்திறந்தார். பக்கமே சேர்கவென்று கூறப்பட்டுள்ளது. போர்க்களத்தில் நிராயுதபாணியாக நின்ற இராவணனை ‘இன்று

போய் போருக்கு நாளை வா...’ என்ற சிறந்த அறத்தினையும் உயர்ந்த விழுமியத்தினையும் காட்டுகிறது.

சாதி, குலம் என்பதும் மனிதன் செய்த சதி என்பதே சித்தர் கொள்கை ஆகும். பிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வு வருவதில்லை. மனிதரது செயல்களே அவர்களது உயர்வினை நிர்ணயிக்கின்றன.

அதனால் தெய்வமும் ஒன்று, அத்தெய்வத்தின் முன் சகல மாந்தரும் ஒன்று தான் என்ற உண்மையினை திருமந்திரப் பாடல் புலப்படுகின்றன. ‘ஒன்றேகுலம் ஒருவனே தேவன் நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாளுமே...’ என மனித சமத்துவத்தின் உயர்வினை எடுத்து காட்டியது. ‘ஒன்றென்றிரு தெய்வம் உண்டென்றிரு’ என்றார் பட்டனத்தார். ‘நட்டகல்லும் பேசுமோ நாதன் உள்ளிருக்கையில்’ என்பது சிவபாக்கியர் பேராதனை. ‘உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவ’ என விபுலானந்த அடிகளும் விளம்பினார்.

‘தெய்வம் பலப்பல சொல்லிப் பகைத் தீயை வளர்ப்பவர் மூடர்’ என்கிறார் பாரதியார். ‘மனத்தினாலும் பிறர்க்கு தீங்கு செய்யாதவன் இந்து ஆவான்’ ‘தன்னுடைய வாழ்வை மற்றவனுக்கு அர்ப்பணித்தல் தொண்டு’ என்று மனித மேம்பாட்டுச் சிந்தனைக் கருத்துக்கள் சமய இலக்கியத்தில் விரவிக் காணப்படுகின்றன. மனித மேம்பாட்டில் ஆலயம் சிறந்தவொரு மேம்பாட்டு பொக்கிஷ நிலையமாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

சிவாச்சாரியார் மந்திரம், பக்தி, பாவணையூடாகத் தன்னை இறைவனாகப் பாவனை செய்து கொள்கின்றார். ‘நெஞ்சமே கோயில் நினைவே அகந்தம்’ எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய மேம்பாட்டு சிந்தனைகள் அனைத்தும் மூல இலக்கியமாகிய வேதத்தில் ‘நிதம்’ பற்றிய கருத்திலிருந்து தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சியடைந்தன எனலாம்.

இக்காலத்தில் இந்துப்பண்பாட்டு விழுமியத்தினை கட்டிக்காத்து வருகின்ற நிறுவனங்கள் சந்நிதியான் ஆச்சிர சைவ, கலை, பண்பாட்டுப்பேரவை ஆகியன ஒவ்வொரு மைற்கல்லாக விளங்குகின்றன. இந்த நிறுவனத்தினால் வெளியிடப்படும் ‘ஞாகச்சுடர்’ அனைத்து மனிதர்களினதும் அஞ்ஞானத்தினை நீக்கி மெஞ்ஞானத்தினைக் கொடுக்கும் அறிவு ஒளியாக இன்று அவனி எல்லாம் உலாவருவது பூர்வ புண்ணியப் பலனாலே என்றால் மிகையாகாது.

ஐ.நிலுக்ஷி

இந்துக் கிராமியக் கலைகளின் சிறப்புக்களும் பயன்களும்

இந்துக் கிராமியக் கலைகளின் சிறப்புக்கள் என்று கூறும் போது இந்து சமயத்திற்கு உள்ள சிறப்பே இந்து கிராமிய கலைகளுக்கும் உள்ள சிறப்பாக காணப்படுகிறது. இந்துமதம் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத தொண்மையான சமயமாக போற்றப்படுகிறது. அதாவது இந்து சமயம் எப்போது தோன்றியது? எங்கே தோன்றியது? என்று வரையறுக்க முடியாத தொண்மதமாக காணப்படுகிறது. அவ்வாறே இந்துக் கிராமியக் கலைகளும் எப்போது தோன்றியது என்று வரையறுக்க முடியாது.

மனித இனம் தோன்றிய போதே இக்கலைகளும் தோற்றம் பெற்றுவிட்டன. மனித இனம் தோன்றி வளர்ந்த இடங்கள் எல்லாம் அவரவர் இயல்பிற்கும் வாழ்வியல் முறைகளுக்கும் ஏற்றவாறு மக்கள் தம் உணர்வுகளை வாய் மொழி மூலமாகவே வெளிப்படுத்தி வந்தனர். இவையே பின்னர் கிராமியக்கலைகளாக பரிணமித்தன. கிராமியக் கலைகளின் தொண்மையே இக்கிராமிய கலைகளின் சிறப்பாக காணப்படுகிறது.

இந்துக் கிராமியக்கலைகள் 'இறைவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டவை' எனும் கருத்துக்கூட இக்கலையின் சிறப்பாகவே காணப்படுகிறது. இக்கலை மனித சமுதாயம் எப்போது தோன்றியதோ அப்போது தோன்றிவிட்டது எனும் கருத்து நிலவி வந்தாலும், இந்துக்களிடையே இக்கலையானது 'இறைவனாலேயே தோற்றுவிக்கப்பட்டது' என்று கூறப்படுகிறது. உதாரணமாக இந்துக் கிராமியக் கலைகளில் சிறப்பான இடம் பெறுகின்ற கூத்துக்கள் இறைவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டமையால்தான் சிவன் 'தாண்டவமூர்த்தி' என்றும் 'கூத்தப்பிரான்' என்றும் விஷ்ணு 'அரங்கநாதன்' என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார் என்று இந்து சமயத்தவர் நம்புகின்றனர்.

இந்துக் கிராமிய இறைவழிபாட்டோடும் மிக நெருங்கிய உறவுப்பிணைப்பினைக் கொண்டுள்ளது. ஆதிமனிதன் தமக்கு துன்பம் ஏற்படும் போதும் இழப்புக்கள் ஏற்படும் போதும் அத்தகைய இழப்புக்கள் துன்பங்கள் நீங்கினால் நான் உனக்கு காவடி எடுப்பேன், கரகம் எடுப்பேன் என்று பல கிராமியக்கலைகளை நேர்த்தியாக வைத்து வழிபட்டனர். இம்மரபுகளை சங்கத்தமிழனது வாழ்விலேயே அவதானிக்க முடிகிறது. இப்பிண்ணனியிலேயே சங்கத்தமிழன் துணங்கைக்கூத்து, குரவைக்கூத்து போன்றவற்றை ஆடிவந்தான் என்று சிலப்பதிகாரம், பரிபாடல் போன்ற இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

இத்தகைய ஒரு வழிபாட்டு மரபின் தொடர்ச்சியாகவே தற்கால மக்களிடையேயும் இறைவழிபாட்டிலிருந்து பிரிக்கமுடியாத தனித்துவமான அம்சமாக இக்கலைகள் விளங்குகின்றன. குறிப்பாக 'இன்று ஈழத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் கூட இறைவழிபாட்டின் போது பல்வேறு

விதமான கலைகளை நிகழ்த்தி வருகின்றமையைக் காணலாம்'. காவடி, கரகம், சூம்மி வில்லிசைக் கூத்துக்கள் போன்ற பல்வேறு கிராமியக் கலைகளை இவர்கள் இறைவனுக்கு முன்னால் ஆடி வருகின்றனர். இதனை ஈழத்தின் வடக்குப் பிரதேசத்தில் அதிகளவில் அவதானிக்க முடிகிறது.

எனவே இந்துக்கிராமியக் கலைகளின் சிறப்புக்கள் என்று தொகுத்து நோக்கும் போது இக்கலைகள் புராதன காலத்து மக்களின் வாழ்வியல் நடைமுறைகள், சமய நம்பிக்கைகள், வழிபாட்டு முறைகள் போன்றவற்றை திட்டவாட்டமாக பிரதிபலிக்கின்றன. இக்கலைகளின் ஊடாக அக்கால மனிதர்களது வாழ்வியலில் நிலவிய சமய நம்பிக்கைகளை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இவற்றிலிருந்து இந்துக் கிராமியக்கலைக்கும் இந்து மதத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பை அறியலாம்.

செ.பிருந்தா

முன்னேஸ்வரம்

ஈழத்தில் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் முறையாய் அமைந்த புராதன திருத்தலங்களுள் முன்னேஸ்வரமும் ஒன்றாகும். இது ஈழத்தில் வடமேற்கு பகுதியில் சிலாபத்தில் அமைந்துள்ளது. இராமர், வியாசர் போன்ற பல முனிவர்கள் வழிபட்ட தலம் இதுவென தட்சணகைய புராணம் கூறுகிறது. கற்பிட்டிக்குடா முழுவதும், சிலாபத்தில் இருந்து உடப்பு வரையான 12 மைல் வரையான சுற்றாடல் நிலங்கள் முழுவதும் இத்தலத்திற்கே சொந்தமானதாகும். அத்துடன் கோட்டை அரசன் 6ம் பராக்கிரமபாகு கி.பி.1448ல் இக்கோவிலுக்கு பல திருப்பணிகள் செய்தான் என ஆலய பட்டயங்கள் கூறுகின்றன.

போர்த்துக்கேயர் இலங்கையை கைப்பற்றிய போது இக்கோவிலை இடித்தழித்ததுடன், கோவிலுக்குரிய அணிகலன்களையும், விலை மதிப்பு வாய்ந்த பொருட்களையும் கவர்ந்து சென்றனர். இவர்களால் இடிக்கப்பட்ட இத்தலத்தை 1953^{ம்} ஆண்டில் கண்டிய அரசனான கீர்த்தி ஸ்ரீ இராஜசிங்கன் திருத்தியமைத்தார் என குறிப்பிடப்படுகிறது.

மருதங்குளம், பிரமணிய புரம், வீரபாண்டியம், இரட்டைக்குளம், காக்காப்பள்ளி, பொத்துவில், மணற்குளம், மண்டைகொண்டான், கழுவாமடு தீர்த்தக்கரை, மனைவரி, குசலை, கடுக்குப்பனை, கோட்டைப்பிட்டி, ஆனை விழுந்தாள், முத்துப்பந்தி மதுரன்சோலை போன்ற இடங்களில் பண்டை நாளில் இவ் ஆலயத்தோடு நெருக்கமான தொடர்புடைய சைவ தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்து வந்ததாக கூறப்படுகிறது.

குடமுழுக்குச் செய்வித்துக் கோவிலுக்குரிய சொத்துக்களைக் கோவிலுக்கு உரிமையாக்குவித்தல். 1576ல் போத்துக்கேயரால் இவ் ஆலயம் அழிக்கப்பட்டதால் இதனை திருத்தியமைப்பதற்கு கீர்த்தி ஸ்ரீ இராஜசிங்கன் தூண் கலைஞர்களை இந்தியாவில் இருந்து அழைப்பித்தார் எனவும் கூறப்படுகின்றது. நெடுங்காலத்திற்கு முன் இவ்வாலயத் திருக்கிணற்றிலும், திருக்குளத்திலும் கண்டெடுக்கப்பட்ட விநாயகர், சுப்பிரமணியர், ஆறுமுகப் பெருமான், நடராசர் முதலான விக்கிரங்கள் பிரதிஸ்டை செய்து பூசிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

உலகம் படைக்கப்பட்ட போது உலக நன்மைக்காக இவ் ஆலயத்துக்கு சிவலிங்கம் சுயம்புலிங்கமாக தோன்றியது என்றும், இதனால் இச்சிவலிங்கம் பெருமானுக்கு சுயம்புரேசுரர் எனப் பெயர் வந்ததாகவும் ஐதீகம். இவ்வாறு இன்று இவ்வாலயச் சூழலில் பெருமளவு சைவ சமயத்தவர்கள் இல்லாதிருப்பினும் நைமித்திய பூசைகள் குறையின்றி ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றது.

1963ல் இவ் ஆலயம் புனர் நிர்மானம் செய்யப்பட்டுக் குடமுழுக்கு வைபவம் நடைபெற்றது. அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்கட்கும் இலை வைத்து நாள்தோறும் பூசை வழிபாடு நடைபெறும் ஒரேயொரு திருத்தலம் முன்னேஸ்வரம் ஆகும்.

01. இறைவன் பெயர் - முன்னை நாதர்
02. இறைவி பெயர் - வடிவாம்பிகை
03. தீர்த்தம் - மாயவனாறு
04. தொன்மை பற்றி கூறும் நூல்கள்
 1. தட்சண கைலாய புராணம்
 2. முன்னேஸ்வரமான்மியம்
 3. முன்னேஸ்வர அந்தாதி
 4. முன்னேசுவர பாமாலை
 5. முன்னைநாத சுவாமி நவதூது

கார்த்திகேசு கௌசிகன்
1ம் வருடம்
பொறியியல்பீடம்

இந்து யட்டதாரிகள் சங்கம் 2017/2018

கடல் நீரில் விளக்ககரிதலும் உயிர்க்கும் பாரம்பரிய வழியாடும்

சிவசோதி கேசவன்

இலங்கையில் தனித்துவமான வழிபாட்டுப் பாரம்பரியம்மிக்க ஆலயமாக வற்றாப்பளை கண்ணகையம்மன் ஆலயத்தினை அடையாளப்படுத்தலாம். கஜபாகு மன்னனே ஈழத்தில் கண்ணகை அம்மன் வழிபாட்டை அறிமுகப்படுத்தினான் என்பர். எனினும், ஈழத்துக் கதை மரபுகளின் பிரகாரம் கண்ணகையே ஈழத்திற்கு வருகை தந்தாள் என்றும், அவளைக் கண்டோர் வழிபாடுகளை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினர் என்றும் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை நிலவுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. வற்றாப்பளையிலிருந்தே மட்டக்களப்பு முதலிய இடங்களிற்குக் கண்ணகையம்மன் வழிபாடு பரவலாக்கம் அடைந்ததென்ற கருத்து நிலையும் நிலவுகிறது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு முதல் வட இலங்கையின் கிராமிய வழிபாடுகள் பாரிய அச்சுறுத்தலிற்கு உள்ளாகின. போருக்குப் பின்னரான காலப்பகுதியில் வெளிநாட்டு நிதிகளின் உள்வருகை பல கிராமிய வழிபாட்டிடங்களை ஆகம வழிபாட்டு மரபினுள் வலிந்து திணித்தது. வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தில் வருடம் முழுவதும் ஆக முறைப்படி பூசைகள் இடம்பெற்றாலும், வருடாந்தப் பொங்கல் நிகழ்வு மாத்திரம் பாரம்பரிய முறைப்படி பூசாரி வழிவந்தோரால் மேற் கொள்ளப்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. வேறெந்த ஆலயத்திலும் வழக்கிலில்லாத பாரம்பரியமும், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட நம்ப முடியாத செயற்பாடுகளும் இவ்வாலயத்தில் வழக்கிலிருப்பதனால் இவ்வாலயத்தில் முற்றுமுழுதாகப் பூசாரி மரபினரைப் புறந்தள்ளி ஆகம வழிப்பட்ட கிரியைகளை மேற்கொள்ள முடியாதுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந் நிலையில்வற்றாப்பளைக் கண்ணகை அம்மன் ஆலயத் தோற்றம், பாரம்பரிய வழிபாட்டு முறைகள் குறித்துச் சுருக்கமாக ஆராய இக் கட்டுரை தலைப்படுகிறது.

தொன்மம்

“கண்ணகி” எனச் சிலப்பதிகாரம் சுட்டும் கற்புத் தெய்வத்தினை ஈழத்து வாய்மொழி இலக்கியங்கள் “கண்ணகை” என்றே சுட்டுகின்றன. கண்ணகை மதுரையை எரித்த பின்னர் ஈழத்திற்கு வந்து பல இடங்களில் தங்கினாள் என்பர். அவள் தங்கிய பத்தாவது இடமே வற்றாப்பளை என்பர். “பத்தாம் பளை” என்பதே வற்றாப்பளையென மருவிற்பென்பர்.

கண்ணகை அம்மன் வற்றாப்பளைக்கு வந்தாள் என்ற தொன்மக் கதை வழக்கில் இருப்பதைக் காணலாம். “இடையர் வகுப்பைச் சேர்ந்த சிறுவர்கள் வற்றாப்பளைப் புல்வெளியில் மாடு மேய்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அவ்வேளையில் அவ்விடத்தில் இருந்த வேப்பம்படவாளில் (அரிந்து கழிக்கப்பட்ட வேப்ப மரக் கட்டை) மூதாட்டி ஒருத்தி இருந்தாள். தனக்குப் பசிக்கின்றதென இடைச் சிறுவர்களிடம் மூதாட்டி சொல்ல, அவர்கள் பாற்புக்கை (பாற்பொங்கல்) செய்து கொடுத்தனர். மாலையில் கதிரவன் மறையத் தொடங்கியதால், விளக்கேற்றுமாறு மூதாட்டி சொன்னாள். தம்மிடம்

விளக்கேற்ற எண்ணை இல்லை என்று இடைச் சிறுவர்கள் கூற, கடல் நீரை எடுத்து வந்து விளக்கேற்றுமாறு அவள் கூறியதற்கிணங்க அவர்களும் அவ்வாறு விளக்கேற்றினர். தன் தலையில் பேன்கள் அதிகமாகி விட்டதால், தனக்குப் பேன் பார்க்குமாறு மூதாட்டி கோரியதற்கிணங்க சிறுவர்கள் பேன் பார்த்தனர். அப்பொழுது, அவளது தலையில் ஆயிரம் கண்கள் தென்பட்டன. சிறுவர்கள் திகைத்திருந்த வேளையில் மூதாட்டி மறைந்து விட்டாள். அப்பொழுது, "வைகாசி மாதம் வருவேன் ஒரு திங்கள்" என அசரீதி ஒலித்தது. சிறுவர்கள் ஊரவர்களிடம் இக் கதையைக் கூறினர். ஊரவர்கள் அவ்விடம் வந்த போது, வேப்பம்படவாள் தளைத்திருந்ததனைக் கண்டனர். அவ்விடத்தில் ஆலயம் அமைத்து வழிபடத் தொடங்கினர்" என்ற கதை மரபு வழக்கிலிருப்பதனைக் காணலாம்.

கண்ணகை வற்றாப்பளைக்கு வருகை தந்தமையை,

“பெரிய வதிசயமுடனே

பேண்ணணங்கு மிலங்கை நண்ணி

சரியரிய வரங் கொடுத்துத்

தார்குழல் வற்றாப்பளையில்

மருவியிருந்த தருள் கொடுத்த

வளர்கதிரை மலையணுகி” எனச் சிலம்பு கூறல் பதிவு செய்கிறது.

கண்ணகை அம்மன் இலங்கையில் வந்து தங்கிய இடங்களை அம்மன் சிந்து எனப்படும் நாட்டார் பாடல்,

“அங்கொணா மைக்கடவை செட்டிபுல மன்கூழ்

ஆனதோர் வற்றாப்பளையீ துறைந்தாய்

பொங்குபுகழ் கொம்படி பொறிக்கடவை சங்குவயல்

புகழ்பெருகு கோலங் கிராய்மீ துறைந்தாய்.” எனப் பதிவு செய்வதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

வழக்கிலிருக்கும் இன்னொரு கதை, கண்ணகை ஐந்து தலை நாக வடிவம் எடுத்து இலங்கைக்கு வந்தாளென்ற குறிப்பைத் தருகிறது. அதாவது, துண்டாக வெட்டப்பட்ட கோவலனது உடலைக் கண்ணகை ஒன்றாகச் சேர்த்து அவனுக்கு உயிரளித்தாள் என்றும், உயிர்பெற்றெழுந்த கோவலன்,

“மாதகியோ கண்ணகியோ வந்தவர்கள் படுகளத்தில்

மாதகியாள் வந்தாலே வாடியென் மடிமேலே”

என மாதவியின் பெயரினை முதலில் அழைத்தமையால் மனமுடைந்த கண்ணகை ஐந்து தலை நாக உருவமெடுத்து மதுரையை விட்டு வெளியேறி தெற்கு நோக்கிச் சென்றாளென்றும், அவள் முதலாவதாகச் சென்றடைந்த இடம் நையினா தீவு என்றும் கூறுவர். பின்னர், அங்கிருந்து கோப்பாய், மட்டுவில், கச்சாய், நாகர்கோயில், புளியம்பொக்கணை ஆகிய இடங்களில் தங்கி வற்றாப்பளையை அடைந்தாளென்பர். இக் கதையில் சுட்டப்படும் இடங்களில் கண்ணகை, நாக வழிபாடுகள் இன்றும் பயில்நிலையிலிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் போர்த்துக்கேயத் தளபதி, நெவில் என்பவன் வற்றாப்பளை அம்மனது அற்புதத்தை நேரில் தனக்குக் காட்ட வேண்டும் என்றும், காட்டாதுவிட்டால்

கடுந்தண்டனை வழங்கப்படும் என்றும் பூசாரியிடம் கூறினான். பூசாரியார் அம்மனை வேண்டவும்,கோயிலில் இருந்த பனிச்சை மரம் தனது காய்களைப் போர்த்துக்கேயர் மீது எறிந்து அவர்களைத் துரத்தியதென்ற கதை மரபும் வழக்கிலிருக்கிறது. இதனைப் பனிச்சையாடிய பாடற் சிந்து என்ற சிந்துப் பாடல் தெளிவுபடுத்துவதனையும் காணலாம்.

வழிபாட்டு முறைகள்

ஆரம்ப காலந் தொட்டு பூசாரி மரபினரால் பூசைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதனையும் அவர்கள் முதலிடம் பெறுவதனையும் அவதானிக்க முடிகிறது. காலப் போக்கினில் பிராமணர் பூசை செய்கின்ற வழக்கமேற்பட்ட போதிலும், பாரம்பரியமாக நடைபெறும் வருடாந்தப் பொங்கல் நிகழ்வை இன்றுவரை பூசாரிகளே மேற்கொள்கின்றனர். ஆரம்ப காலந் தொட்டு, கிராமிய முறைப்படி பொங்கல்,மடை,குளிர்த்தி முதலிய பூசை முறைகளே வழக்கிலிருப்பதுடன், மக்களிற்கு நோய்கள் ஏற்படும்போது மருந்தாக வேளை (மஞ்சள் தோய்க்கப்பட்டுப் பூசையில் வைக்கப்பட்ட துணி) பயன்படுவதனையும் அவதானிக்க முடிகிறது. இவ்வாலயத்தில் இடம்பெறும் வருடாந்தப் பொங்கல் மரபானது தனித்துவமானது. பாக்குத்தெண்டலில் ஆரம்பிக்கும் வருடாந்தப் பொங்கலானது தீர்த்தமெடுத்தல்,மடைப்பண்டம், கதிர்காம யாத்திரை நிகழ்வுகளின் பிற்பாடு,பக்தஞானி பொங்கலுடன் நிறைவடையும். இவை குறித்து விளக்கமாக நோக்குதல் பொருத்தமானதாய் அமையும்.

வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தின் பூசாரி மரபினராக வேளாள வர்க்கத்தினரே உள்ளனர். வன்னியிலுள்ள பெரும்பாலான கிராமிய வழிபாட்டிடங்களின் பூசாரி மரபினர் வேளாளர்களே என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் ஆலயப் பூசாரியாரை, "கட்டாடி உடையார்" என்றழைக்கும் வழக்கமுண்டு. ஒவ்வொரு வருடமும் சித்திரை வருசப் பிறப்பன்று, கட்டாடி உடையாரும், கோயிலுடன் தொடர்புடையவ பெரியவர்களும் இணைந்து, வருடாந்தப் பொங்கலிற்குரிய தினத்தைப் பஞ்சாங்கத்தில் பார்ப்பர். இதனைப் பஞ்சாங்கம் ஆளல் என்பர். கண்ணகை இடைச் சிறுவர்களுக்குக் காட்சியளித்த தினம் வைகாசி மாதத்து விசாகஞ்சேர் பெளர்ணமியை அண்மித்த திங்கட்கிழமை என்பர். அத்துடன், அசரீதியிலும், "வைகாசித் திங்களில் வருவேன்" எனக் கண்ணகை கூறினாள் என்ற நம்பிக்கை நிலவுகிறது. எனவே, இத் தினத்திலே வருடாந்தப் பொங்கல் இங்கு இடம்பெறுகிறது. பாக்குத் தெண்டல்,தீர்த்தமெடுத்தல்,பொங்குதல் ஆகிய நிகழ்வுகளிற்குரிய தினங்களைப் பஞ்சாங்கத்தின் துணையுடன் கணித்துக் கொள்வர்.

வருடாந்தப் பொங்கலானது பதினைந்து நாட்கள் நடைபெறும். முதல்த் திங்கட் கிழமையில் பாக்குத் தெண்டலும், இரண்டாம் திங்களில் தீர்த்தமெடுத்தலும், மூன்றாம் திங்களில் பொங்கலும் இடம்பெறுவது குறிப்பிடத் தக்கது. பாக்குத் தெண்டலே பொங்கலின் ஆரம்பமாக அமையும். வற்றாப்பளை அம்மன் வருடாந்தப் பொங்கலினை மக்களுக்கு அறிவிக்கும் சடங்காசார நிகழ்வே பாக்குத் தெண்டலாகும்.பாக்குத் தெண்டலிற்கு முதல் மூன்று நாட்களுக்கு முன் கோவியர் மரபினைச் சேர்ந்த ஆலயத்தில் பாக்குத் தெண்டும் மரபில் வந்தவருக்கு அறிவிப்பர்.அக் கோவியர்,முதற் திங்களிற்கு முன் வரும் ஞாயிற்றுக் கிழமை இரவு இரண்டு மணியளவில் பாக்குத் தெண்டத் தன்னுடன் உதவிக்குச் சில பக்தர்களுடன் செல்வார். அவ்வாறு செல்லும் கோவியாரிடம், பூசாரியார் ஒரு வெற்றிலை,பாக்கு, மஞ்சள் துண்டு ஆகியவற்றைமஞ்சள் துணிப் பையினுள் வைத்து வழங்குவார். அதனைக் கோவியார் பயபக்தியுடன் எடுத்துச் செல்வார். இவ்வாறு

செல்லும் இவர் அனைவரது வீடுகளிற்கும் செல்வதில்லை. பாரம்பரியமாகப் பாக்குத் தெண்டலில் ஈடுபடும் வீடுகளிற்கே செல்வார். செல்லும் போது, இவர் வாயினில் வெள்ளைத் துணியால் கட்டியிருப்பார். யாவரும் உரையாடாமல் மௌனமாகவே செல்வார்கள். படலையைத் தண்டிவிட்டு வாய்பேசாது நிற்பார்கள். பாரம்பரியமாகப் பாக்குத் தெண்டலில் ஈடுபடும் குடும்பங்கள் ஆகையால், அவர்களும் இவர்களது வருகையை எதிர்பார்த்திருப்பர். பயபக்தியுடன் பாக்கு, வெற்றிலை, மஞ்சள் துண்டு முதலான பொருட்களை அவரது மஞ்சள் பையினுள் வைப்பர். இதுவே பாக்குத் தெண்டலாகும். அவர்கள் வாய்பேசாது ஒன்பது அல்லது பதினொரு வீடுகளுக்கு இவ்வாறு செல்வர். ஒரு வீட்டிலிருந்து மற்றைய வீடு பல கிலோமீற்றர் தொலைவில் இருக்கும். பாக்குத் தெண்டிய பின் காட்டு விநாயகர் ஆலயத்தை வந்தடைவர். அந்த மஞ்சள் பையினைக் காட்டு விநாயகர் ஆலயத்திலமைந்திருக்கும் வேப்பமரத்தில் கட்டிவிடுவர். இவர்கள் பாக்குத் தெண்டச் சென்ற வீட்டுக்காரர்களே தமது வாய் திறந்து ஏனையவர்களுக்கு அடுத்த திங்கள் தீர்த்தமென்றும், அதற்கடுத்த திங்கள் பொங்கல் என்றும் அறிவிப்பர்.

பாக்குத் தெண்டியதன் பின்னர் அடுத்த திங்கட் கிழமை தீர்த்தமெடுத்தல் இடம்பெறும். காட்டு விநாயகர் ஆலயத்திலிருந்தே தீர்த்தமெடுக்கச் செல்வர். கண்ணகை தங்கிய ஒன்பதாவது இடம் காட்டு விநாயகர் ஆலயம் (ஒன்பதாம் பளை) என்பர். காட்டு விநாயகர் ஆலயத்திலிருந்தே பத்தாம் பளைக்குக் (வற்றாப்பளை) கண்ணகை சென்றாள் என்ற நம்பிக்கை நிலவுகிறது. தீர்த்தமெடுக்கப் பயன்படும் பாணையின் வாயை வெள்ளைத் துணியால் மூடி, அதற்குப் பூசை செய்ததன் பின்னர், காட்டு விநாயகர் கோயிலிலிருந்து, பிற்பகல் ஒரு மணியளவில் செல்வர். தீர்த்தமெடுக்கும் பாணையைப் பாக்குத் தெண்டியவரே தனது தோளில் சுமந்து செல்வது குறிப்பிடத்தக்கது. தனது வாயையும் இவர் வெள்ளைத் துணியால் கட்டியிருப்பார். இவரது தோளில் அப் பாணையைப் பூசாரியார், உரித்துக் காரர்கள் சேர்ந்து தூக்கி வைப்பர். வண்ணார் எனும் வகுப்பினர், பாணை முதலிய பூசைப் பொருட்களின் மேலே வெயில் படாத வண்ணம் வெள்ளைத் துணியைப் பிடிப்பர். இதனை மேலாப்புப் பிடித்தலென்பர். பறையொலி முழங்க, பக்கதர்கள் பின்தொடர்ந்துவர கால்நடையாகத் தீர்த்தமெடுக்கும் இடத்திற்குச் செல்வர். கடற்கரையில் மடைபரவி பூசைகள் செய்ததன் பிற்பாடு, பாக்குத் தெண்டியவர் தீர்த்தமெடுக்கப் பாணையுடன் கடலில் இறங்குவார். அவருக்குத் துணையாக இருவர் செல்வர். வேறு எவரையும் கடலில் இறங்க அனுமதிக்க மாட்டார்கள். கடலில் இறங்கிய அவர், தீர்த்தம் எடுக்கும் இடத்திற்குச் செல்வர். முதலாவது அலை வரும் பொழுது, பாணையைக் கழுவிக்கொள்வார். எந்த அலையில் விளக்கெரிப்பதற்குரிய தீர்த்தம் வருமென்பதனை அவர் அறிந்திருப்பார். அந்த அலை வரும் பொழுது அதில் அவர் தீர்த்தத்தை எடுத்துக் கொள்வார். பாணை முழுமையாக கடல் நீரால் நிறைய வேண்டும் என்பர். முழுமையாக நிறையாவிட்டால், ஊரில் சில துன்பங்கள் ஏற்படலாம் என்ற நம்பிக்கை நிலவுகிறது. தீர்த்தக் குடத்தினைக் கடற்கரையில் வைக்கப்பட்ட மடையில் வைப்பர். வண்ணான் என்று சுட்டப்படுபவரால் வழங்கப்படும் வெள்ளைத் துணியால் அக் குடம் மூடப்பட்டு பூசைகள் செய்யப்படும். அதன் பின்னர் கடற்கரையிலிருந்து வெண்மணலையும் எடுத்துச் செல்வர். பாணையை வைப்பதற்குரிய திருகணையைச் செய்வதற்கு இந்த மணலைப் பயன்படுத்துவர். ஊர்வலமாகப் பாரம்பரியமாகக் கொண்டு செல்லும் பாதைவழியாகக் கொண்டு செல்வர். பின்பு மாலை காட்டு விநாயகர் ஆலயத்தை வந்தடைவர். இரவு பத்து மணியளவில் காட்டு விநாயகர் ஆலயத்திலுள்ள அம்மன் மண்டபத்தில் மடை பரவுவர். கடல் நீரில் விளக்கெரிக்கவேண்டி சிறிய

மண் முட்டியை ஆலயத்தில் தயார் செய்து வைத்திருப்பார். அந்த முட்டியில் கடல் நீரை விட்டுப் பயபக்தியுடன் விளக்கேற்றுவர். கடல் நீரில் விளக்கெரியத் தொடங்கும். கடல் நீர் முட்டியில் குறையக் குறைய அதில் தொடர்ந்து நீரை ஊற்றி விளக்கை அணைய விடாமல் ஏழு நாட்களுக்குக் காட்டுவிநாயகர் ஆலயத்தில் வழிபாடுகளைச் செய்வார். விளக்கேற்றியவுடன் “சிலம்பு கூறல்” எனும் கண்ணகை வரலாற்றைப் படிக்கும் வழக்கம் ஆரம்பமாகும். தொடர்ந்து ஏழு நாட்கள் இவ்வாலயத்திலே சிலம்புகூறல் படிக்கப்படும். மூன்றாம் திங்களுக்கு முதல் நாள் விசேடமான பூசைகள் இடம்பெறும். இந்த ஞாயிற்றுக் கிழமை இரவில், கண்ணகை அம்மன் இவ்வாலயப் பூசைகளை ஏற்று, மறுநாள் திங்கட்கிழமை வற்றாப்பளைக்குச் சென்றாள் என்பார். இத்தினத்தில் வளர்ந்து நேரப்பட்டு, பொங்கல் இடம்பெறும். இப் பூசைகள் யாவும் நிறைவடைய அதிகாலை நான்கு மணியாகிவிடும்.

திங்கள் அதிகாலை காட்டு விநாயகர் ஆலயத்திலிருந்து வற்றாப்பளைக்கு மடைப் பண்டம் எடுத்துச் செல்வர். வற்றாப்பளைக் கண்ணகையம்மன் ஆலயத்தில் பொங்குவதற்குரிய பொருட்களை ஊர்வலமாகக் கொண்டு செல்வதனையே மடைப்பண்டம் எடுத்தல் என்பார். கடல் நீர்த் தீர்த்தம், விளக்கெரிக்கும் முட்டி ஆகியவற்றையும் கொண்டு செல்வர். காட்டு விநாயகர் ஆலயத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட பூசைப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தி கும்பம் வைப்பார், மடை பரவுவர். கும்பம் வைக்கும் பொழுது, மாவிலைக்குப் பதிலாக தென்னம் பானையே பயன்படுத்தப்படுகிறது. கும்பத்தில் அம்மனை எழுந்தருளச் செய்ததன் பிற்பாடு கடல் நீரில் விளக்கேற்றப்படும். இவ்விளக்கு மறுநாள் செவ்வாய்க் கிழமை வரை இங்கு ஒளி வீசும். விளக்கேற்றியதன் பின்னர், கச்ச நேருதல் இடம்பெறும். வண்ணானால் கொடுக்கப்பட்ட வெள்ளைத் துணியைப் பூசாரியார் தனது கைகளில் ஏந்தியவாறு நான்கு திசைகளையும் நோக்கிக் காவல்த் தெய்வங்களை வேண்டுவார். இத் தருணத்தில் பறை மேளம் முழங்கப் பூசாரியார் உருக்கொண்ட நிலையிலிருப்பார். கச்ச நேர்ந்ததன் பின்னர், அத் துணியை மடைபரவும் இடத்தில் விரிப்பார். அத் துணியிலேயே மடை பரவுப்படும். மாலையில் பக்தர்கள் தமது நேர்த்திக் கடன்களை நிறைவேற்றும் முகமாக மண்ணில் அடுப்பு வெட்டிப் பொங்குவார். அதன் பின்னர், இரவு ஒன்பது மணியளவில் பூசாரியார் பொங்கும் வளர்ந்து எனப்படும் பொங்கல் இடம்பெறும். மண்ணில் மூன்று அடுப்பு வெட்டி மூன்று பாணைகளில் பொங்கப்படும். வளந்துப் பாணையைப் பூசாரியார் உருக் கொண்டு ஆடிய வண்ணம் எண் திசையையும் நோக்கி வணங்குவார். பாணையில் முதல் பிடி அரிசியையும் பூசாரியாரே போடுவார். அதன் பின்னர் ஏனைய உரித்துடையோர் பொங்கலினைச் சிறப்புறச் செய்யத் தலைப்படுவர். அதன் பின்னர், பொங்கலை அம்மனுக்குப் படைக்கும் நிகழ்வு இடம்பெறும்.

பொங்கலினைப் படைத்ததன் பிற்பாடு, தூளி பிடித்தல் இடம்பெறும். பரிகலத் தெய்வங்களைச் சாந்திப்படுத்தும் நிகழ்வே தூளி பிடித்தல் என்பார். வண்ணார் இருவர் வெள்ளைத் துணியைப் பிடித்திருப்பார். பூசாரியார் அத் துணியில் அம்மன் மந்திரத்தைக் கூறி, அம்மனது சிலம்பு, பிரம்பு, அம்மாணைக் காய் முதலியவற்றுடன், பதினொரு வெற்றிலை, பதினொரு பாக்கு முதலிய பொருட்களை வைப்பார். சிலம்பைக் கையிலேந்தி உருவாடும் பூசாரியார் வெற்றிலையில் மடித்து வைக்கப்பட்ட பாக்கு, விளக்குத் திரி ஆகியவற்றை தூளியின் மேலால் நாலு திசைகளை நோக்கியும் வீசுவார்.

இதன் பின்னர் அம்மன் திருக்குளிர்ந்திப் பாடல்கள் பாடப்படும். அதன் பின்னர் அம்மாணைப் பாடல்கள் பாடப்படும். அம்மாணைப் பாடல்கள் நிறைவடையும் போது, பூசாரியார் வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட மூன்று சித்திரக் காய்களை மேலே எறிந்து ஏந்துவார். கண்ணகைக்கு இவ் விளையாட்டு

விருப்பமென்பதால் இந் நிகழ்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றதென்பர். இதன் பின்னர் பூசைகள் நிறைவடைந்து பிரசாதம் வழங்கப்படும்.

அதன் பின்னர் செவ்வாய்க் கிழமை கதிர்காம யாத்திரை ஆரம்பமாகும். இடைச் சிறுவர்களுடன் உரையாடும் போது தான் கதிர்காமம் செல்வதற்காக வந்ததாகக் கண்ணகை கூறினாரென்பர். இதனை,

“அமைந்திடு மவ்வேளை தன்னில்

ஆச்சியரும் ஈது சொல்வார்

உறைந்திடல் காண் சோழநகர்

உற்றுவந்தேன் கதிர்காமம்” எனச் சிலம்புகூறலும் பதிவு செய்திருப்பதனைக் காணலாம். கண்ணகையும் தங்களுடன் கதிர்காம யாத்திரையில் கலந்து கொள்கிறாள் என்ற நம்பிக்கை பக்தர்களிடையே நிலவுகிறது.

பொங்கலின் பின்னர் வரும் வெள்ளிக் கிழமை மாலை பக்த ஞானி பொங்கல் இடம்பெறும். இந்தியாவில் தஞ்சாவூர் எனும் இடத்திலிருந்து வற்றாப்பளைஆலயத்திற்கு வந்த பக்தஞானி என்பவரும் அவருடைய சீடர்களும் வற்றாப்பளை ஆலயப் பூசை முறைகளை ஒழுங்குமுறைக்கு உட்படுத்தினர் என்பர். அவர் பத்ததி வழிப்பட்ட பூசை முறைகள் இடம்பெறத் தனது இறுதிக் காலம் வரை உதவினர் என்பர். அவரது சமாதியுள்ள இடத்தில் தச்சன்.ஐயர் ஆகியோருடன் வேறு சிலரும் பொங்கல் பொங்கி, மடை பரவி வணங்குவர். இந் நிகழ்வில் பூசாரியார் பங்குபற்றுவதில்லை. இந் நிகழ்வுடன் வருடாந்தப் பொங்கல் நிகழ்வுகள் யாவும் நிறைவுறும்.

இவ்வாறு வற்றாப்பளை கண்ணகையம்மன் ஆலயத் தோற்றம், பாரம்பரிய பூசை முறைகள் குறித்தும் சுருக்கமாக ஆராய முடியும். இலங்கையில் வெறெந்த ஆலயத்திலும் வழக்கிலில்லாத வழக்காறுகள் இவ்வாலயத்தில் வழக்கிலிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கண்ணகை இவ்வாலயத்திற்கு வருகை தந்த தோற்றத் தொன்மை வெறும் பொய் என நிராகரிக்க முடியாத வகையில், கடல் நீரில் விளக்கெரியும் நிகழ்வு அமைகிறது. போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் பனிச்சை மரம் தனது காய்களை எறிந்தமை முதலிய பல்வேறுபட்ட அற்புதங்கள் இவ்வாலயத்தில் இடம்பெற்றமை குறித்துப் பலரும் குறிப்பிடுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. இவ்வாறு வட இலங்கையில் தனித்துவம் மிக்க ஆலயமாக விளங்கும் வற்றாப்பளை கண்ணகையம்மன் ஆலயமானது ஆகம மயமாக்கலிற்குள் தன்னை உள்நுழைத்துக் கொண்டாலும், வருடாந்தப் பொங்கல் நிகழ்வில் பூசாரிகளைத் தவிர்த்துவிட முடியாமலிருப்பதற்குக் கடல் நீர் விளக்கே காரணமெனலாம். பாரம்பரிய வழிபாடுகள் குறித்த புரிதலின்மையாலும், ஆகம வழிப்பட்ட வழிபாடுகளே உயர்நிலையானவை என்ற புறநடையான சிந்தனையாலும் வன்னியில் பல ஆலயங்கள் தமது சுயத்தை இழந்த நிலையில் கடல்நீரில் விளக்கெரியும் அசாதாரண செயற்பாடு, வற்றாப்பளையில் வருடாந்தப் பொங்கல் இடம்பெறும் பதினைந்து தினங்களிலாவது பாரம்பரிய வழிபாட்டை உயிர்ப்பிக்கின்றதெனலாம். இந்த உயிர்ப்புத் தொடர்ந்து நிகழக் கடல் நீரில் விளக்கெரிய வேண்டும்.

தென்கயிலை

மனிதனின் அதியுயர் சிந்தனையால் செம்மைப்படுத்தப்பட்ட உன்னதத் தத்துவ மூலமே இந்து தருமம் ஆகும். நெறி செம்மையான வழி என்பதே தருமம் என்ற சொற்பொருளாகும். இந்துக்களால் பின்பற்றப்படும் இறை தத்துவம் சனாதன தருமம். மனிதன் தன் பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரையுமான வாழ்வு முறையும், அம்முறையினூடான ஒன்றாம் பரம்பொருளுடன் ஒன்றும் மோன ஞானத்தை உணர்த்தும் பேராற்றல் கொண்டதுமான வாழ்வியல் தத்துவப் பாதையே சனாதன தருமம் அதுவே இந்து தருமம். அந்த இந்து தருமத்தின் சிவத்தை முதன்முதலாகக் கொண்டவர் சைவர். சைவமும் சிவமும், சிவமும் தமிழும் ஒன்றாய் இணைந்து கலந்து நிற்கும் நெறியில் வாழ்பவர் நாம்.

நம் வரலாற்றுப் பாதையில் ஈழத்தில் கிறிஸ்துக்கு முன்னர் சிவமும் தமிழும் நீக்கமற நிறைந்த வாழ்வியல் பண்பாடு செம்மையுற்றிருந்திருக்கிறது, என்பது வரலாறு காட்டும் உண்மை. அந்த உண்மைக்கு எடுத்துக்காட்டாய் விளங்குவது நம் சிவபூமியாம் திருக்கோணமலை.

திருக்கோணமலையினுடைய வரலாற்றை நோக்குகையில் இங்கு சிவனுக்குரிய ஆலயமான திருக்கோணேஸ்வர ஆலயமானது கிறிஸ்துக்கு முன் ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாக, இராவணன் காலத்திற்கு முந்தியதானது என அறிகிறோம். திருக்கோணமலை வரலாறு கூறும் நூல்களாக திருக்கோணேசல புராணம், திருக்கரைசை புராணம், யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, திருக்கோணேஸ்வரம் போன்ற பல நூல்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றிலே குறிப்பிடப்படும் புராண வரலாற்றுப்படி கைலாயத்தில் ஒருமுறை வாயு பகவானுக்கும் ஆதி சேடனுக்கும் இடையே யார் பெரியவர் என்ற சண்டை ஏற்பட்ட போது வாயு பகவானால் பிடுங்கி எறியப்பட்ட மூன்று சிகரங்களுள் ஈழத்தின் கீழ்க்கரையில் வந்தமர்ந்தது. அதுவே தென்கயிலை என புகழப்படும் திருக்கோணேஸ்வரம் என்பதாக எடுத்தியம்பப்படுகிறது.

பின்னதாக ஈழத்தை இராவணன் ஆள்கிறான். அவனது தாயார் சிறந்த சிவபக்தை. நித்தியபூசை செய்பவள். அவளது பூசைக்காக இராவணன் கைலாயம் சென்று சிவனை வேண்டி இலிங்கம் பெற்று வருகிறான். அது தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க தடுக்கப்படுகிறது. மூன்றாவது முறை அவன் முயற்சிக்கின்ற போது திருமால் அந்தணர் வடிவம் தாங்கி திருக்கோணேஸ்வரத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறார். அவன் திருக்கோணமலைக்கு வந்து சிவனை வழிபடுகின்றான். தனது தாய்க்காக மலையைப் பெயர்க்க முற்படுகின்றான். இறைவன் தன் பெருவிரல் நுனியால் அவன் தலையை அமிழ்த்துகிறார். அவன் தன் பத்து தலையில் ஒரு தலையை பிடுங்கி நரம்புகளைத் தந்தியாக்கி சாமகானம் இசைக்கிறான். இசை கேட்டு அருள்கிறான் இறைவன்.

இராவணன் கல்யாணி என்ற நகரை தலைநகராக கொண்டு ஆட்சி செய்தவன். கல்யாணியே தற்போதுள்ள களனி ஆகும். பின்னதாக சோழமன்னன் குளக்கோட்டன் இலங்கை வருகின்றான்.

கோணேஸ்வரிடம் அவன் கொண்ட பக்தியால் பெருங்கோயில் அமைக்கின்றான். பாபநாச தீர்த்தக் கரைக்கு அண்மித்ததாக மாதுமை அம்பாளுக்கு ஒரு ஆலயம், அதைத் தாண்டி மலையில்

ஏறியதும் ஒரு விஸ்ணு ஆலயம், மலை உச்சியில் கோணேஸ்வர ஆலயம் என்பனதாக மிகப்பிரமாண்டமான முறையில் எம்பெருமானுக்கு கோயில் கட்டியெழுப்புகின்றான். எம் பெருமானுக்கு நித்திய நைமித்திய பூசைகளை சிறப்புற இடையறாது இடம்பெற வேண்டுமென்பதற்காக இந்தியாவிலிருந்து குடிகளைக் கொண்டு வருகின்றான்.

குடிகளுக்கும் கோயிலுக்கும் நெற்செய்கைகளுக்குமாக குளத்தை அமைக்கிறான். குளக்கோட்டு பணிக்கும் குளப்பணிக்கும் உதவி செய்கிறாள் அரசி ஆடகசௌந்தரி. அவள் கிழக்கே உன்னரசேரியை தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்து வந்த ஈழத்து அரசி. இறைபணியானது அரசியையும் குளக்கோட்ட மன்னனையும் இணைக்கிறது.

தொடர்ந்த காலப்பகுதியில் அந்நியரது வரவால் ஆலயம் இடிக்கப்பட்டு சொத்துக்கள் சூறையாடப்படுகின்றன. போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் போன்ற மிலேச்சர்களின் ஆட்சி சைவத்தை ஒடுக்குகிறது. இறுதியாக வந்த ஆங்கிலேயர் பின் காலப்பகுதியில் ஓரளவு ஆலய பூசைக்கு இடம் தந்தனர்.

மீண்டும் சுதந்திரத்துக்கு பின்னர் எம்பெருமானுக்கு ஆலயம் அமைக்கப்பட்டு தற்போது வரை பூசைகள், திருவிழாக்கள், ஊர்வலம் என்பன இடம்பெற்று வருகின்றன. இன்றைய நிலை சைவத்தமிழ் மக்களுக்கு ஓரளவு திருப்தி தந்தாலும் பூரண மகிழ்வு கிடைக்க எம்பெருமானது அருள் வேண்டுமென்பதே இந்துக்களின் பிரார்த்தனையாகும்.

தவத்திரு அகத்தியர் அடிகளார்.
தென்கயிலை ஆதீனம்,
கன்னியா,
திருகோணமலை

மாத்தளை ஸ்ரீ ஏழுமுக காளியம்மன் ஆலய வருமையையும், சிறப்பும்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அநாதியான மூத்த சமயம் இந்து சமயமாகும். இது யாமறிந்த உண்மை. யாமறிந்த மொழிகளில் தமிழ் மொழிப் போல் இனியது வேறில்லை. இந்து சமுத்திரம் போன்று பரந்தும் விரிந்தும் இருக்கின்ற இந்து சமயத்தின் உள்ளே புதைந்திருக்கும் புதையல்கள் பலவாகும். அப்புதையல்களில் ஆலயம் என்பது ஒரு தங்கக் கிரீடம் போன்றது.

“கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்ற எமது முதுப்பெரும் மூதாட்டியான ஓளவைப் பிராட்டியாரின் வாக்குப்படி காணுகின்ற இடமெல்லாம் ஆலயங்களும், ஆலய வழிப்பாட்டு முறைகளும் செழித்து விளங்குகின்றது. அவ்வப்போது சில இடையூறு மேகங்கள் குறுக்கிட்டன என்றாலும் அவற்றையெல்லாம் ஒதுக்கித் தள்ளி விட்டு இலங்கையில் இந்து மதம் காலம் தோறும் புதிய கோலம் பூண்டு நிலைத்து நிற்கின்றது.

இலங்கையின் பிரசித்தி பெற்ற அம்மன் ஆலயங்கள் பல உள்ளன. அந்த வரிசையில் மாத்தளை ஸ்ரீ ஏழுமுகக் காளியம்மன் ஆலயம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்து மகா சமுத்திரத்திலே மணித்தீவாய் விளங்கும் மாத்தளை இலங்கை திருநாட்டில் வடக்கு வாசல் எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் எழில் நிறைந்த நகரம் ஆகும்.

இது மலைகளால் சூழப்பட்டு நீர் வளமும் நில வளமும் மிக்கதாய் விளங்குகின்றது. மாத்தளை மாநகரில் சுதுகங்கை சாரலான புண்ணிய சேத்திரத்தில் ஸ்ரீ ஏழுமுக காளியம்மன் ஆலயம் அமைந்துள்ளது.

“ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்றி” என்று நமது மூதாட்டியான ஓளவையின் கருத்துப்படி நாமும் பலசிறப்பு வாய்ந்த ஸ்ரீ ஏழுமுகக் காளியம்மன் ஆலயத்தை வணங்கி அவள் அருள் பெறுவோம்.

பல மரபுக் கதைகளோடு தோற்றம் பெற்ற மாத்தளை ஸ்ரீ ஏழுமுகக் காளியம்மன் ஆலய வரலாறு 19ம் நூற்றாண்டில் இருந்து வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றது. சுமார் 200 வருடங்களிற்கு மேல் பழைமை வாய்ந்த ஆலயமாக இது கருதப்படுகின்றது.

அக் காலத்தில் அதாவது நவநாகரிகங்கள் வளர்ச்சி அடையாத காலத்தில் மட்பாண்டம் செய்பவர்கள் காளியை மிகவும் பயபக்தியுடன் வழிபட்டு வந்தனர். அவர்களின் பக்தியின் உச்சகட்டமாக நடந்த அருட் செயலே இன்று நாம் வணங்கும் காளியம்மன். இவர்கள் மிகவும் பக்தியுடன் மண்ணினால் ஒரு காளி சிலையை செய்தனர். பக்தர்களின் மீது பாசம் கொண்ட அந்தத் தாய், பக்தர் குறைகளைத் தீர்க்க அதிலே வந்திறங்கி இன்று வரை அருள் புரிந்து வருகின்றாள். இப்படிப் பல ஆண்டுகள் அந்த சிலை ஒரு சிறு குடில் போன்ற அமைப்பிற்குள் வைத்து வழிப்பட்டு வந்தது. காளி தேவியின் அருட் செயலால் அவளால் படைக்கப்பட்ட மக்களிற்கு எந்தக் குறையும் வரவில்லை.

தன்னை காத்த அந்த தாயை கோயிலில் வைத்து வணங்கவென்று எண்ணி உடனே ஒரு கோயிலைக் கட்டி அன்னை பிரதிக்கை செய்யப்பட்டு மேலும் கோயில் திருப்பணி வேலைகள் தொடர்ந்தும் நடைபெற்றுக் கொண்டே இருந்தது. எமது தாய் காலந்தோறும் புதுப் பொழிவுடன் அருள் பாலித்துக் கொண்டே இருந்தாள்.

மேலும் ஆலயத்தில் சிறப்பாக நித்திய நைமித்திய கிரியைகள் நடைபெற்றன. இப்படி பல்வேறு வளர்ச்சிப் படிகளைக் கண்ட ஆலயம் ஒரு கும்பாபிஷேக நன் நாளையும் கண்டது. 2003ம் ஆண்டு பாலஸ்தாபனம் நடைபெற்றது. திருப்பணி வேலைகள் முடிவுற்ற சந்தர்ப்பத்தில் காளித்தாயின் அருள் கூடி வர 2000ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 3ம் திகதி மஹா கும்பாபிஷேகம் இனிதே நடைபெற்றது.

கும்பாபிஷேக நன் நாளையும் இனிதே கண்ட ஆலயம் ஒரு மகோற்சவத்தை காணாமல் இருப்பது சாத்தியமன்று. உடனே காளி தேவியின் அருளால் அதுவும் இனிதே நடைபெற்றது. பதினைந்து நாட்கள் சிறப்பாகவும் மிகவும் கோலாகலமாகவும் நடைபெற்றது மகோற்சவம். இதில் ஒரு சிறப்பு என்னவெனில் தாய் பவனி வந்தது ஒரு சித்திரத்தேரில். “பவனி வருகிறாள் அம்மா பவனி வருகிறாள் பக்தர் குறை தீர்ப்பதற்கு பவனி வருகிறாள்”

ஆமாம் எமது தாய் சித்திரத்தேரில் பவனி வந்து அம்பிகை அடியார்களிற்கு அருள் மழை பொழிந்தது ஒரு சிறப்புத்தானே? என்ன நான் கூறுவது சரிதானே? மேலும் மாத்தளையில் மூன்று தேர் அமைந்த சிறப்பு மிக்க ஆலயம் இதுவாகும். அம்மன் முத்தேர் பவனியில் உலா வரும் அழகைக் காண இரு கண்கள் போதாது. கோடித் தவம் செய்தாலும் அவள் கோலம் காண முடியாது. பக்திக் கண் கொண்டு நோக்கின் அவளருள் இன்றி வேறில்லை என்றுணரலாம்.

இப்பொழுது கூறப்போவது அபூர்வமாகவும், ஆச்சரியமாகவும் ஏன் மர்மமாகவும் இருக்கலாம். சிலருக்கு இது ஒரு கட்டுக் கதையாக இருக்கலாம் ஆயினும் கால காலமாக மக்களால் நம்பப்பட்டு வரும் ஒரு உண்மை சம்பவம் இதுவாகும். அக்காலத்தில் கொக்கோ மரத்தால் சூழப்பட்ட அடர்ந்த காட்டிற்கு நடுவிலே என் தாயின் ஆலயம் அமைந்திருந்தது. இயற்கை அனர்த்தங்களினாலும், மனித செயற்பாடுகளினாலும் சில சிதைவுகளிற்கு உள்ளாயினும் தனது கம்பீரத் தோற்றத்துடன் இருந்த ஆலயம் இன்றும் அப்படியே தன் எழில் கொஞ்சம் கூட குறையாமல் அவ்வாறே இருப்பது ஓர் அபூர்வமாகும். இப்படிப்பட்ட பல சிறப்பு மிக்க ஆலயத்தின் பழங்கால சதுர வடிவில் அமைந்த கல்வெட்டு ஒன்றும் சிதைவடைந்து காணப்பட்டது. அதில் சிறப்பு என்னவெனில் ஆலய சம்பந்தமான பல விடயங்கள் தத்வருபமாக அதாவது எழுத்து வடிவில் காணப்பட்டது. ஆலயம் பற்றி அறிய இது ஒரு சான்றாகக் காணப்பட்டது. ஆயினும் பல ஆண்டுகளிற்கு முன் அதை யாரும் கண்ணால் காணவில்லை. சிலர் இதுவும் காளி தேவியின் அருட் செயல் என நினைத்தனர். ஆயினும் இன்று வரை இது ஒரு மர்மமாகவே காணப்படுகின்றது. எனினும் எல்லாம் இறைவன் செயல் என்ற வாக்கிற்கு இணங்க எல்லாம் அவள் செயல் என்று கூறுவது பொருந்தும்.

எமது முன்னோர்கள் முற் காலத்தில் பல்வேறு நம்பிக்கைகளையும், பூஜை புனஸ்காரங்களையும் கொண்டவர்களாக விளங்கினர். அவற்றை வெறும் மூட நம்பிக்கை என்று ஒதுக்கி விட முடியாது. அவை அவர்களின் தீவிர பக்தியின் வெளிப்பாடாகும். அதனடிப்படையில் முற்காலத்தில் பலிகொடுத்தல் ஒரு நம்பிக்கையாக காணப்பட்டது. இதன் தாக்கம் இவ்வாலயத்திலும்

காணப்பட்டது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. ஆடு, கோழி போன்ற உயிரினங்களை பலிகொடுத்த வழக்கம் முற்கால மக்களிடையே இருந்தது போன்று இவ்வாலயத்திலும் வழக்கத்தில் காணப்பட்டது. இருப்பினும் உயிர் வதை மாபெரும் பாவம் என்றுணர்ந்து 2003ம் ஆண்டின் பின் ஆலயத்தில் பலியிட்டு வழிபடும் வழக்கம் முற்றாக நீக்கப்பட்டது.

இவ்வாலயம் மற்றுமொரு சிறப்பம்சம் காணிக்கை கட்டுவது ஆகும். அதாவது இறைவனிடம் தான் வேண்டி நிற்கும் வரம் நிறைவேற வேண்டும் என எண்ணி காசு வெட்டி காணிக்கை கட்டி வழிபடுவர். அவ் வரம் நிறைவேறும் பட்சத்தில் காணிக்கையை அவிழ்த்து பொங்கல் வைத்து வழிபடுவர்.

இவ்வாறு ஆதிகாலந்தொட்டு மக்களிடையே இவ் வழிபாட்டு முறைகள் காணப்பட்டது. காலப் போக்கில் சில வழிபாட்டு முறைகள் மருவி ஆலயத்தில் இந்து தர்ம முறைப்படி பூஜை வழிபாடுகள் நடந்து வருகின்றன. இன்று வரை ஆகமம் கூறும் வழிபாட்டு முறைப்படி பூஜை வழிபாடுகள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. வருடந்தோறும் இவ்வாலயத்தில் நித்திய பூசைகள் சிறப்பாக இடம் பெறுகின்றன. இவற்றைத்தவிர தைப்பொங்கல், தைப்பூசம், நவராத்திரி, சிவராத்திரி, கந்த சஷ்டி முதலான காலங்களில் சிறப்பான பூசைகள் இடம் பெறுகின்றன. சகல விழாக்களும் இவ்வாலயத்தில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுவது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விடயமாகும்.

ஆலயத்தின் மற்றுமொரு சிறப்பம்சமாக ஆலய அமைப்பினை கூறலாம். இவ் ஆலயம் தெற்கு நோக்கியதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக ஆலயங்கள் வடக்கு அல்லது கிழக்கு நோக்கி அமைக்கப்படும். முன் வாசல் கிழக்கு வாசலாக அமையும். இவ்வாலய தெற்கு வாசல் ஒரு தனிச்சிறப்பாகும். மற்றும் ஆலயம் கர்ப்பகிருகம், மகா மண்டபம், அர்த்த மண்டபம், வசந்த மண்டபம் என்பவற்றையும் இராஜ கோபுரத்தையும் கொண்டுள்ளது. கர்ப்பகிருகத்தில் ஏழு முகக் காளியம்மன் வீற்றிருந்து அருள் புகிகின்றாள்.

ஆலயத்தினுள் சண்டேஜ்வரி அம்மனுக்கும் தனி சந்நிதி உண்டு. மேலும் கொடி மரம், விநாயகர் சந்நிதி, வள்ளி தெய்வானை சமேத சுப்பிரமணியப் பெருமாள் மற்றும் நவக்கிரக நாயகர்களை கொண்ட நவக்கிரகங்களின் சந்நிதி மற்றும் சிறப்புமிக்க வைரவக்கடவுள் முதலிய தெய்வங்களுக்கும் தனித்தனி சந்நிதானங்கள் உண்டு. மற்றும் காளியம்மனின் வாகனமாகிய சிங்கம் கொடிமரத்திற்கு முன் கர்ப்பகிருகத்தை நோக்கியவாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. “சிம்ம முகவாகினி” என்றும் மகிடனை வதம் செய்து பக்தர்களை காத்ததால் “மகிஷாசூரமர்தினி” எனவும் சிறப்பித்து போற்றப்படுகிறாள் அம்பிகை.

இலங்கையில் ஏழுமுகம் கொண்ட காளிதேவியின் ஒரே ஒரு ஆலயமாக ஸ்ரீ ஏழுமுக காளியம்மன் ஆலயம் காணப்படுகின்றது. இதனால் தான் சப்தமுகக் காளி என்றும் அவளை போற்றி வணங்குகின்றனர் அடியார்கள். மாத்தளை ஸ்ரீ ஏழுமுகக் காளியம்மன் ஆலயத்தின் மீது பல பாடல்களை அடியார்கள் பாடியுள்ளனர். அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் காளிதாசர் என்ற புனைப் பெயரை உடைய வரகுணம் பெர்னாந்து என்பவர். இவர் “ நான் கண்ட சுதுகங்கை ஏழுமுகக் காளியம்மன்” என்னும் நூலை அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார். வேற்று மதத்தவராயின் இந்து மதத்தின் மீது கொண்ட பற்றின் காரணமாகவும் காளி தேவியின் அளவு கடந்த பக்தியின் விளைவாகவும் இந் நூலை அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார்.

“சக்தியின் தோற்றங்களில் ஒன்று காளி அம்மன் காளி என்பவள் கரிய நிறத்தை உடையவள் என்பது பொருள். எனவே ஏழுமுகக் காளி என்றால் ஏழு நிறங்களை உடையவள்” என்று காளிதாசர் தன் நூலில் கூறியுள்ளார். மேலும் காளி மங்களம் தருபவள், நோய்களிலிருந்து மக்களை பாதுகாப்பவள், தடைகள் துன்பங்களை நீக்கி அடியார்களைக் காப்பவள், பகைவர்களை அழித்து பக்தர்களை காப்பவள் இத்தகைய சிறப்புமிக்க ஸ்ரீ ஏழுமுகக் காளியம்மன் ஆலயம் சமூகத்துடன் ஒன்றிணைந்து காணப்படுகின்றது.

ஆலயத்தில் அறநெறிப் பாடசாலைகள் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் நடைபெற்று வருகின்றது. இது தவிர சங்கீத, நடன வகுப்புக்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. வருடந் தோறும் அறநெறிப்பாடசாலை மாணவர்களின் பங்களிப்பிலும் ஆசிரியர்களின் ஒத்துழைப்பினாலும் கலை விழாக்கள், பரிசளிப்பு விழாக்கள், வாணி விழா,

சிவராத்திரி, பொங்கல் விழா போன்ற நிகழ்வுகள் முறையாக நடைபெற்று வருகின்றன. இவ்வாலயம் சமூகத்துடன் ஒன்றியதாக பல சமூக நலப்பணிகளையும் முன்னெடுத்து வருவது போற்றுவதற்குரியது ஆகும். நாம் அனைவரும் இறைவனின் குழந்தைகள், மக்களிற் பலர் வாழ்வில் அல்லற்படும் போது உதவுவதே மகேசன் சேவையாகும். இதுவே சைவ சமயம் காட்டும் அன்பு நெறி இதன் அடிப்படையில் தான் ஆலயம் சமய, சமூக, கல்விப்பணிகளை மேற்கொண்டு வருவதுடன் கற்றலில் ஆர்வம் காட்டும் வறிய மாணவர்களுக்கு புலமைப்பரிசில் திட்டத்தையும் செயற்படுத்தி வருகின்றமை உண்மையிலேயே சிறப்புமிகு செயற்பாடாகும்.

ஆலய நிர்வாக சபையினர் சிறப்பான முறையில் ஆலய பரிபாலனத்தை மேற்கொண்டு வருகின்றார்கள். இந்துகளும், பௌத்தர்களும் இவ்வாலயத்தைத் தரிசிக்க வருவது சமூகங்களுக்கிடையிலான இணக்கப்பாட்டுக்கு அடித்தளம் அமைப்பதாகவும் உள்ளது. சமூக மேம்பாட்டிற்கு இவ்வாலயம் பெரும் பணியாற்றி வருவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழத்திலே மக்கள் மத்தியில் பக்தியையும் தேசியத்தையும் வளர்ப்பதில் மாத்தளை சுதுகங்கை அருள்மிகு ஸ்ரீ ஏழுமுகக் காளியம்மன் ஆலயம் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றது. அனைவருக்கும் ஸ்ரீ ஏழுமுகக் காளி அம்பிகை அருட்கடாட்சம் கிடைக்க வேண்டும் எனப் பிராத்திப்போம்.

“எல்லோரும் இன்புற்றிருப்பதே அல்லாமல் வேறொன்றும் அறியேன் பராபரமே”

ந.மேனகாகுமாரி
பேராதனைப்பல்கலைகழகம்
கலைப்பீடம் (2017/2018)

உக்கிர தேவியாக அருள்புரியும் பறையன்குளம் எல்லைக் காளி.

“ஆனைத் தோல் போர்த்துப் புலியின் உரி உடுத்துக்
கானத்து எருமைக் கருந்தலைமேல் நின்றாயால்
வானோர் வணங்க, மறைமேல் மறையாகி,
ஞானக் கொழுந்தாய், நடுக்கு இன்றியே நிற்பாய்”

என்று சிலப்பதிகார வேட்டுவ வரியில் கூறப்படுவதைப் போல உக்கிர சொருபமாய் நின்று அடியார்க்கு அருள் தருபவள் பறையன்குளம் எல்லைக்காளி அம்மன் ஆவாள்.

திருக்கோணமலை நகரிலிருந்து வடக்கே வவுனியா/அனுராதபுரம் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில், இருபத்தைந்து கிலோமீற்றர் தொலைவில், மொறவெவ என்று தற்காலத்தில் வழங்கப்பெறும் ‘முருகபுரம்’ பிரதேசசபை அலுவலகத்திற்கு அருகில், முதலிக்குளம் சந்தியில் வலப்புறமாக பிரியும் நல்லகுட்டிஆறு, தற்போதைய ‘நாமல்வத்தை’ பகுதியூடாக சுமார் பத்துக் கிலோமீற்றர் சென்று யானைவேலியையும், எருமைக்குடாவினையும், அடர்ந்த காட்டுப்பகுதியையும் உழவு இயந்திரத்தின் உதவியுடன் கடந்தால் ஐந்து கிலோமீற்றர் தூரத்தில் தகரக்கொட்டிலினுள் ஆக்ரோஷமாகக் காட்சி தருகின்றாள் எல்லைக்காளி.

காளி வழிபாடு

தேவி மகாத்மியத்தின் அடிப்படையில் காளி வழிபாடு என்பது, போர் புரிவோர் நிறைவேற்றும் வழிபாடாகவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. சம்பன் - நிசும்பன் என்ற அரக்கர்களைத் துர்க்கை வீழ்த்திய போது காளி இருமுறை தோன்றியதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது. துர்க்கை சினமுற்ற நிலையில், அவளின் நெற்றியிலிருந்து கரிய நிறத்துடன், கபால மாலை சூடி கட்டுவாங்கம் ஏந்தி, புலித்தோல் ஆடை அணிந்து, தொங்கவிடப்பட்ட நாக்குடன் காளி வெளிப்பட்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றது. மீண்டுமொரு சந்தர்ப்பத்தில், இரத்தபீஜன் என்ற அரக்கன் கொல்லப்படும் நிலையில் அவளின் குருதித் துளிகளிலிருந்து, மீண்டும் மீண்டுமாக அவன் உருப்பெற்றபோது, அவனை அழிப்பதற்காக அந்த இரத்தத்தைக் காளி குடித்ததாகப் புராணங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

சிந்துவெளியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட முத்திரைகளில், தலைவிரி கோலமாக மரமொன்றின் முன்பாக நிற்கும் பெண்ணின் முன்பாக, ஒருவன் ஆடு ஒன்றை வெட்டுவது போன்றிருக்கும் முத்திரை காளி ∴ கொற்றவை வழிபாட்டின் தொன்மையாகக் கூறுவர். அவ்வாறே தமிழக வரலாற்றில் சங்க இலக்கியங்களில் காளி தொடர்பான செய்திகள் அதிகளவில் இடம்பெற்றுள்ளன. திருமுருகாற்றுப்படையில் கூறப்பட்டுள்ள ‘பழையோள் குழவி’இ அகநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ள “கானமர் செல்வி”, கலித்தொகையில் கூறப்பட்டுள்ள “பெருங்காற்று கொற்றை” போன்ற சொற்கள் காளியுடன் இணைத்துப் பார்க்கப்படுவனவாகும். சங்க இலக்கியங்களில் காளி என்ற பெயர் பயன்பாட்டில் இருக்கவில்லை. கொற்றவை என்பதுவே வழிபடு மரபில் இருந்துள்ளது.

“மறங்கடைக் கூட்டிய குடிநிலை சிறந்த

கொற்றவை நிலையும் அத்திணைப் புறனே” (தொல்: பொருள் 62)

என்று தொல்காப்பியம் கொற்றவை பற்றிக் கூறுகின்றது. கொற்றவை என்பவள் பழங்காலத்து தமிழ் மறவர் மரபிலே போர்த் தெய்வமாக வழிபடப்பட்டவள். பண்டைய தமிழகத்தின் ஐவகை நிலப் பண்பாடுகளில் பாலை நிலத்துத் தெய்வமாக குறிப்பிடப்பட்டவள். கொற்றவை கானகத்தில் உறையும் மறவர்களுடைய கடவுள். எனவே “ஓங்குபுகழ் கானமர் செல்வி” என அகநானூறும் கொற்றவையைப் பற்றிச் செய்தி கூறுகின்றது.

தமிழில் பல்வேறு கால கட்டங்களில் எழுந்த இலக்கியங்களில் கொற்றவைக்குப் பல பெயர்கள் காணப்படுகின்றன: அமரி, எண்டோளி, வெற்றி, அந்தரி, அம்பணத்தி, சமரி, ஆளியூர்தி, பாலைக் கிழத்தி, வீரச் செல்வி, மகிட்டுச்செற்றாள், குமரி, கலையதூர்தி, கொற்றவை, சக்கிரபாணி, விமலை, கலையானத்தி, விசயை, அரியூர்தி, நாரணி, விந்தை, நீலி, காத்தியாயனி, சுந்தரி, யாமலை, சயமகள், மேதிச் சென்னி, மிதித்த மெல்லியல், கௌரி, ஐயை, பகவதி, கொற்றி, சக்கராயுதத்தி, மாலுக்கிளையநங்கை, சூலி, வீரி, சண்டிகை, கன்னி, கார்த்திகை, நாராயணி, தாருக விநாசினி... எனப் பலவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

காளி என்பவள் சப்தமாதர்களில் இளையவள் என்றும், வனத்தில் உறைபவள் என்றும் சிலப்பதிகாரக் குறிப்புகளில் அறியமுடிகிறது. மேலும், சக்கரவாளக் கோட்டம் தொடர்பான செய்திகளில், இடுகாட்டில் காளிக்காக ஓர் கோயில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது என்றும், ‘காடமர் செல்வி’ என்ற பெயரும் சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படுகிறது. பெரும்பாலும் இலக்கியங்களில் காளி, மயானத்தில் வசிப்பவள் என்று விளக்கப்படுகிறாள். பதினோராந் திருமுறையில் காரைக்கால் அம்மையாரும் ‘அப்பன் உறையுமிடம் ஆலங்காடே’ எனப் பாடுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இங்கு ஆலங்காடு என்பது சிவனார் விரும்பி உறையுமிடமான சுடுகாட்டையே குறித்து நிற்கும்.

சங்ககாலத்துக்குப் பிற்பட்ட இலக்கியங்கள் எயினர்களும், வேட்டுவர்களும் கொற்றவையை வணங்கியதாகக் காட்டுகின்றன. எயினர் எனப்படுவோர்கள் பாலை நிலத்துக்குரிய ஆறலை கள்வர்களாவர். இதனால் கொற்றவை ஆரம்பத்தில் குறிஞ்சி நிலத்துக்குரிய தெய்வமாக சில பழந்தமிழ் நூல்களிலே குறிப்பிடப்பட்டாள், எனினும் பிற்காலத்தில் கொற்றவை பாலை நிலத்துக்குரிய தெய்வமாகவே பெரும்பாலும் விவரிக்கப்படுகிறாள். பாலைக்கு என்று தனி நிலம் இருந்திடாமல், முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைதிரிந்து கதிரவின் வெம்மையாலே, எங்கும் வளமை தீய்ந்து போயுள்ள இடங்களே, பாலை நிலங்கள் என ஆகின என்பர். மழை வளம் இல்லாத பகுதியில் வாழும் மறவர்கள் வில்லையேந்திப் பகைவரிடத்துச் செல்லும்போது அவர்களுக்கு வெற்றியைக் கொடுப்பவள் என்றும், அதற்குக் கைமாறாக வீரத்தன்மைக்கு அடையாளமான அவிப்பலியை எதிர்பார்ப்பவள் என்றும், அவள் நெற்றிக்கண்ணை உடையவள், விண்ணோரால் போற்றப்படுபவள் என்றும் வர்ணிக்கப்பட்டாள்.

இதன் தன்மையினாலோ தொல்காப்பியனார் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என நான்கு நிலங்களை வகுத்துப் பாடியவர், பாலை நிலம் குறித்துப் பேசவில்லை. எனவே, குறிஞ்சி நிலத்தில் வழிபட்டதாக கருதப்படும் கொற்றவை பாலைநிலக் கடவுளாக ஆகியிருக்கலாமென கருதவும் வாய்ப்புண்டு.

பிற்பட்ட காலத்தில், குறிப்பாக பல்லவர் மற்றும் சோழர் காலத்தில் காளி மற்றும் துர்க்கைக்கு எனத் தனிக் கோயில்கள் உருவாக்கப்பட்டன. குறிப்பாக முதலாம் ஆதித்தன் காலத்தில் பழுவேட்டையர்களின் பழுவூர் என்ற ஊரின் தென் பகுதியில் காளிக்கென்று தனிக்கோயில்

வாழ்ப்பாணம் 2017/2018 கருணாநிபந்தன

உருவாக்கப்பட்டமை பற்றி அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இதில் காளி எட்டு கைகளுடன் பீடத்தின் மீது அமர்ந்த நிலையில் காணப்படுகிறாள். படிமத்தில் ஓர் கால் அரக்கனின் மீது ஊன்றப்பட்டு அக்கினி கேசத்துடன் காணப்படும். இப்படிமத்தின் கையிலுள்ள திரிகூலம் வீசப்படும் நிலையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக விஜயாலயன் காலம் தொடங்கி சோழர் கால ஊர்களின் எல்லைப் பகுதியில் காளிக்கென்று தனிக்கோயில்கள் எடுப்பிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன.

ஈழத்தில் காளி வழிபாடு

சிவபூமி என்று திருமூலரால் குறிப்பிடப்பட்ட ஈழத்தில், காளி வழிபாட்டின் தொன்மை வரலாறு பற்றிய சான்றுகள் சோழரின் ஆட்சிக் காலம் முதலாகவே கிடைக்கப் பெறுகின்றன. அந்த வகையில் பறையன் குளம் எல்லைக் காளியும் திருமலையின் எல்லையில் காவலுக்காய் அமைக்கப்பட்ட கோயில்களுள் ஒன்றாகக் கூறுவர். திருக்கோணைஸ்வரத்தின் எல்லைகளை பாதுகாப்பதற்காக திருக்கோணமலை மாவட்டத்தின் எல்லைகள் தோறும் எட்டுத் திசைகளிலும் புகழ்பெற்ற எல்லைக் காளிகள் காவல் தெய்வங்களாக வீற்றுள்ளனர் என்று அறிய முடிகின்றது. அதாவது, திருக்கோணமலையின் வடக்கு எல்லையின் பண்டைய ஸ்ரீபதிக் கிராமத்திலுள்ள காளி (தற்போதைய பதவிஸ்ரீபுர), பறையன்குளம் எல்லைக்காளி, சம்பூர்ப் பத்திரகாளி, கட்டைபறிச்சான் அம்மச்சி அம்மன், ஈச்சிலம்பற்று இலங்கைத்துறை முகத்துவாரம், செம்பொன்னாச்சி அம்மன் (செம்பகநாச்சி அம்மன்), மூதூர் கடற்கரைச்சேனைப் பத்திரகாளியம்மன் (தற்போது இடம்மாறி தம்பலகாமத்திலுள்ள சம்மாந்துறை மாரியம்மன் ஆலயத்தில் எழுந்தருளியுள்ளாள்), கங்குவேலி நீலாப்பளையம்மன் ஆகிய எல்லைக் காளி தெய்வங்களைக் குறிப்பிடலாம். இவ் எட்டு எல்லைக் காளிகளும் தமக்கிடையே சிலை அமைப்பிலும், உக்கிர வெளிப்பாட்டிலும், அடியார்க்கு அருளும் திறத்திலும் ஒற்றுமை பெற்று விளங்குகின்றமை குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

பறையன் குளம்

எல்லைக் காளி அம்மனின் வரலாறு குறித்து தீர்க்கமான ஆதாரங்கள் கிடைக்காத போதிலும், பறையன்குளம் எனும் பெயர் வந்தமைக்கு, சுவாரஸ்யமான வரலாறு ஒன்று கூறுவர்.

பதவியாவைத் தமிழ் மன்னரொருவன் ஆட்சி செய்து வந்த காலத்தில், அவன் மீது பகையரசனொருவன் படையெடுத்து வந்தவேளையில், படையெடுப்பைத் தடுக்க நினைத்த மன்னன், பதவியாக் குளத்தின் குளக்கட்டைக் “கொழுமோர்” காய்ச்சி ஊற்றி உடைக்கும் படி உத்தரவிட்டான். பண்டைய தமிழ் மன்னர்களிடையே நிலவி வந்த அறிவியல் அணுகுமுறைகளுள் போர்த் தந்திரங்களுடன் தொடர்புடைய ஒன்றாக கொழுமோர்ப் பிரயோகம் அமைகின்றது. அதாவது, கற்பாறைகளையும் உடைக்கும் பண்டைக்கால விஞ்ஞானப் பிரயோகம் ஆகும். குளக்கட்டில் நெருப்பை எரித்து நன்கு சூடேற்றி, பின் அந்த இடத்தில் மோரைக்கரைத்து ஊற்றும்போது குளக்கட்டில் வெடிப்பு ஏற்படும். இதனால், குளக்கட்டு வெடித்து நீர் வெளியேறும். அதன் மூலம் எதிரிகளைத் திசைதிருப்பவும், படையெடுப்பை தடுக்கவும் முடியும்.

இவ்வாறு மன்னனின் உத்தரவின்படி, குளக்கட்டில் கொழுமோர் காய்ச்சி ஊற்றப்பட்ட வேளையில், குளக்கட்டும் வெடிப்படைந்து நீர் கசிந்து வெளியேறிய சந்தர்ப்பத்தில், அது பெரிய

குளமாக இருந்தமையால், குளத்திலுள்ள பெரிய மீனொன்று வெடிப்பை அடைத்துக்கொண்டது. உடனே, அந்த மீனை வெட்டி வெளியேற்றும் படி அரசர் ஆணையிட்டார். எனினும், இதனை செய்வதற்கு அஞ்சி யாரும் முன்வரவில்லை. அந்நிலையில், பறையர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவன் துணிந்து முன் வந்தான். இக் காரியத்தைச் செய்யும் போது, வெள்ளம் புரண்டுவந்து, தன்னை அள்ளிக்கொண்டு போகும் என்பதை நன்கு உணர்ந்த அவன், "தனது அங்கங்கள் எங்கெங்கு கிடக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் தன் பெயர் வழங்க வேண்டும்" என்று மன்னனைக் கேட்டுக் கொண்டான். மன்னனும் சம்மதிக்கவே, அவன் அந்த மீனை வெட்டி குளத்தை திறந்தான்.

வெள்ளம் அலைகடலெனப் பாய்ந்து, புரண்டு அப் பறையனை அள்ளிக் கொண்டு சென்று சிதைத்துத் தள்ளியது. படையெடுத்து வந்த மாற்றான் படையும் அவ் வெள்ளத்தினால் சிதைந்து அழிந்தது. மன்னனும், அப் பறையனின் தியாகத்தை மெய்ச்சி, அவன் கேட்டுக் கொண்டதன்படி அவனுடைய அங்கங்கள் சிதறிக்கிடந்த இடங்களுக்கு பறையன்குளம், பறையன்வெளி, பறையனோடை, பறையனாறு என்று பெயரிடப்பட்டதாக செவிவழிக் கதை ஒன்று நிலவிவருகின்றது. திருக்கோணமலையின் வடக்கு எல்லைக் கிராமமான தென்னமரவாடியைச் சுற்றி இப் பகுதிகள் அமைந்துள்ளன. பறையனாறு பதவியா குளத்திலிருந்து உற்பத்தியாகிக் கிழக்கேயோடித் தென்னமரவாடிக்கு அருகாமையில், கடலில் சங்கமமாகின்றது.

பறையன்குளம் எல்லைக்காளி

பறையன்குளம் எல்லைக்காளி ஆக்ரோஷமான கோலத்துடன் காட்சி தருகின்றாள். எட்டுக்கைகளுடன், வலது காலை மடித்து பீடத்தின் மேல் நிறுத்தி, இடது காலை கீழே கிடக்கும் அசுரனின் முடி மீது பதித்து, திரிகூலத்தினால் அவன் மார்க்பை குத்தி, கம்பீரமும், மர்மப் புன்னகையையும் வெளிக்காட்டி, பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றாள். பின் கைகளில் தீச்சட்டி, கேடயம், கத்தி முதலான பலவற்றைத் தாங்கியவாறு தனக்கேயுரிய தனிச் சிறப்புடன் வீற்றிருக்கின்றாள். இவள் தஞ்சையின் நிசம்பகூதனியோ, சோழரின் கொற்றவைத் தேவியோ எனச் சிந்திக்க இடமேற்படுகின்றது.

நீண்ட காலமாக புதருக்குள் மண்டிக் கிடந்த இக் காளியைத் தேடிப் பலரும் அலைந்து திரிந்த வேளையில், சிலரது பெரு முயற்சியின் பயனாய் அன்னையை அடையாளம் கண்டு கொண்டவர்கள், அவள் இருந்த இடத்திலே வைத்து கொத்துப் பந்தல் அமைத்தார்கள். பின்னர் முத்தையாச் சாமியார் என்பவர், களிமண்ணினாலும், கல்லினாலும் சிறு கோவில் கட்டி வழிபட்டு வந்தார். தனது கடமைகள் இனி கோணேசருக்கு என்று எண்ணிய சாமியார், 1972ஆம் ஆண்டு எல்லைக் காளியின் ஆலய பரிபாலனத்தை திருக்கோணமலை மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேரவையின் ஸ்தாபகச் செயலாளர் திரு. செ. சிவபாதசுந்தரம் அவர்களிடம் கையளித்தார்.

எல்லைக் காளிக்கு ஆலயமொன்றை அமைக்கவும், அவளை ஆதரிக்கவும் பல முயற்சிகளையும் எடுத்து வந்தனர். எனினும் 1983 இனக்கலவரம், சொல்லொணாத ஁யரங்களை விளைவித்து விட்டநிலையில், ஆலயம் சென்று வழிபடுவதும், அவளைக் கண்டு கொள்வதும் இயலாத காரியமாகி விட்டது. இந்நிலையில், 2010ஆம் ஆண்டளவில் திருக்கோணமலை மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேரவையினர் நல்லகுட்டியாற்று முஸ்லீம் அன்பர்களின் உதவியுடன், பறையன்குளக் காடுகளினுள் தேடி, காடுவெட்டி பாதை அமைத்து, எல்லைக்காளி அம்பாளின் திருவுருவைக் கண்டு ஆனந்தமடைந்தனர். எல்லைக்காளியின் ஆலயத்திற்கு செல்லும் பாதையையும், ஆலய

சுற்றாடல் பகுதியையும் முதலிக்குளம், பன்குளம் பகுதிவாழ் அன்பர்களின் ஒத்துழைப்புடன் சிரமதானம் மூலம் துப்பரவு செய்து ஆலயத்தை வழிபடு நிலையமாக்கினர்.

பூசைகள் விழாக்கள்

மனித வாடை இல்லாத வனாந்தரத்தில் அமைதியாக குடிகொண்டு உள்ளாள். இயற்கையின் அன்னையாக வனாந்தரங்களின் அரசியாக நின்று நீரோடைகளின் சலசலப்புகளுக்குள் சங்கீதம் கேட்டபடி நடனமாடிக் கொண்டிருக்கின்றாள். நித்தியபூசை எதுவுமில்லை. எருமைகளின் முக்காரமும், யானைகளின் பிளிறலும், பறவைகளின் ஓல்களும் தான் வேத மந்திரங்கள், மரங்களின் உராய்வுகள் தான் மங்கல வாத்திய இசை.

2010ம் ஆண்டிலிருந்து தைப்பூசத்தன்று எல்லைக்காளிக்கு விசேட பூசை அபிசேகங்கள் நடத்தப்பெற்று தொடர்ந்து, மாதந்தோறும் பூரண தினங்களில் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. இப்பூசைகள் மாவட்டத்தின் கட்டுக்குள்பற்று, தம்பலகாமப்பற்று, கொட்டியாரப்பற்று மற்றும் பன்குளம் பகுதியின் சகல கிராமங்களுக்கும் பகிரந்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. எல்லைக் காளியை சைவ சமயத்தவர் மட்டுமன்றி அயல் கிராமங்களில் உள்ள பௌத்தர்கள், இஸ்லாமியர்கள் என எல்லாச் சமூகத்தவர்களும் எல்லைக்காளியை ஆராதிக்கின்றனர்.

எல்லைக் காளிக்குத் தைப்பூசப் பொங்கல் விழா சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. பன்குளம் ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தில் இருந்து வளந்து, மடைப்பெட்டிகள் என்பன எடுக்கப்பட்டு, உழவு இயந்திரத்தின் மூலமாக அம்பாளிடம் கொண்டுவரப்பட்டு பொங்கல் வைத்து மடைபரவி வழிபாடு செய்யப்படுகின்றது.

முடிவுரை

எல்லைக்காளி உக்கிரமூர்த்தி. அக்கினி சொருபமானவள். குற்றங்களைக் கண்டு பொறுக்காதவள். தவறுகளுக்கு நிச்சயம் தாங்க முடியாத தண்டனை தந்தே தீருபவள். அவள் கிராமங்களையும், நாடு நகரங்களையும், குடிசனங்களையும், கால்நடைகளையும் இன்னும் உயிருக்கு உயிரான மரஞ்செடி கொடிகளையும் பாதுகாப்பவள். பெற்ற தாயிலும் மேலான அக்கறை கொண்டவள். அவள் நிகரற்ற அன்பும் அருளும் கொண்டவள். அவளை குற்றமின்றி, மனத் தெளிவுடன், உண்மையாக வழிபாடு செய்பவர் எல்லா வித்தைகளையும் பெற்று, நிறைவாக வாழ்வார் என்பது பலரின் அனுபவ வெளிப்பாடு ஆகும். பறையன்குளம் எல்லைக் காளியும் அவ்வாறே அணுவும் பிசகில்லாமல் இருக்கின்றாள் என்றால் மிகையாகாது.

சிவத்திரு. ச. ஹோபிநாத்
B.A Hons (Hindu Civ), MPhil (reading)
 ஆசிரியர்,
 தி/கந்/பேராறு பரமேஸ்வரா ம.வி,
 திருக்கோணமலை.

ஆறுமுக நாவலர்

நாவலர் பெருமான் சைவநெறி தழைத்தோங்கவும் தமிழ்மொழி செழித்து வளரவும் பெரும் பணியாற்றியவராவார். அவர் யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் கந்தப்பிள்ளை சிவகாமி அம்மையார் ஆகிய இருவருக்கும் புதல்வனாக 1822^{ம்} ஆண்டு அவதரித்தார். இலங்கையும் இந்தியாவும் அந்நியர் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த போது சைவமும் தமிழும் பெரும் ஆபத்துக்களை எதிர்நோக்கிய காலப்பகுதியிலே தோன்றியவர் தான் ஸ்ரீஸுரீ ஆறுமுக நாவலர். பெற்றோர் அவருக்கு இட்ட பெயர் ஆறுமுகம். வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட சமயமாகவும் ஈழம் வாழ் மக்களின் பெரும்பாலானோரது உள்ளத்துள் ஒளி விளக்காய் சுடர் விட்டிலங்குவதுமான சைவ சமயம் அந்நியரது செல்வாக்கு வலிவுற்றிருந்த காலத்தில் சிறிது நலிவுற்றிருந்தது. இலங்கைக்கு வர்த்தக நோக்கோடு வந்த அந்நிய ஆட்சியாளர் அரசியலாதிக்கத்தைக் கைப்பற்றவும் தற்சமயக் கொள்கையை பரப்பும் எண்ணங்கொண்டு கல்வி வழிப்பிரசாரம் செய்யத் தலைப்பட்டனர். அந்நிய நாகரீகப் போக்கில் ஈடுபாடு கொண்ட மக்கள் சுயசமய கலாசார வழிகளை மறந்து வாழ்வாராயினர்.

இவ்வாறு சைவசமயம் நலிவுற்றிருந்த வேளையில் நாவலர் பெருமான் தனது சொல்லாலும் எழுத்தாலும் மக்கள் அகக் கண்களைத் திறந்து அவல நிலையை அவர்களுக்கு உணர்த்தியதோடு சைவமும், தமிழும் மீண்டும் புத்துயிர் பெறவதற்காக தம்மாலியன்ற அத்தனை பணிகளையும் செய்தார். அவரின் கல்விப் புலமையும் நாவன்மையையும் சைவத் தமிழ் பணிகளையும் பாராட்டி திருவாவடுதுறை ஆதினம் அவருக்கு 'நாவலர்' என்ற பட்டத்தை வழங்கியது. சைவம் காத்த நாவலர் பெருமானை சைவமக்கள் ஐந்தாம் சமயக்குரவர் எனப் போற்றுகின்றனர்.

தமது இளமைப்பருவத்திலே நல்லூர் சுப்பிரமணிய உபாத்தியாயர், இருபாலை சேனாதிராய முதலியார், நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவர் ஆகியோரிடம் குருகுல முறைப்படி இலக்கிய இலக்கணங்களையும், சைவசமய சாத்திரங்களையும் பயின்று வடமொழியையும் பயின்றார். யாழ்ப்பாணம் வெஸ்லியன் மெதடிஸ்த மிஷன் மத்திய கல்லூரியில் ஆங்கில மொழியைக் கற்றதுடன் அக் கல்லூரியில் சிலகாலம் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார்.

சைவசமயத்தை அழியவிடாது பாதுகாக்க நாவலர் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். சைவ சமயத்தவர் ஒரு சிலரிடம் காணப்பட்ட தவறான பழக்க வழக்கங்கள், செயல்கள் என்பவற்றை நீக்க முயன்றார். சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவினார். அவர் நிறுவிய முதலாவது பாடசாலை வண்ணார்பண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையாகும். அது 1848^{ம்} ஆண்டில் நிறுவப் பெற்றது. தமிழ்நாடு சிதம்பரத்திலும் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை எனும் பெயரில் பாடசாலை ஒன்றை நிறுவி அங்கு போதிப்பதற்கு சைவசமய நூல்களைப் பிரசுரித்தார். இதற்காக சென்னையிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் அச்சுக்கூடங்களை நிறுவினார்.

சைவ வினாவிடை, பாலபாடம், பெரியபுராண வசனம், கந்த புராண வசனம், திருவிளையாடற் புராணம் முதலான பல நூல்களை எழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்டார்.

ஏடுகளில் எழுதப்பட்டிருந்த பல பழந்தமிழ் நூல்களைப் பரிசோதித்து அச்சில் பதிப்பித்தவரும் அத்துறையில் ஏனையோருக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கியவரும் நாவலர் பெருமானே ஆவார்.

தமது வாழ்நாள் முழுவதும் பிரமச்சாரியாக வாழ்ந்தவர். சிவாலயங்களிலும் மடாலயங்களிலும் சைவசமய உண்மைகளை எடுத்துக்கூறி பிரசங்கம் செய்தல், புராணப்படலம் செய்தல் என்பவற்றினால் சைவப்பிரகாசம் செய்தவர் நாவலர். அத்துடன் துண்டுப் பிரசுரங்களையும் வெளியிட்டு சைவத்தின் உண்மையை விளக்கி சைவ மக்களிடையே புகுந்துள்ள மாசு நீக்கிப் புறச் சமயத்தவரின் தீவிர பிரசாரத்தை தடுக்க முற்பட்டவர்.

கல்வியழகும் தெய்வ நெறியும் பொலிந்து விளங்கும் ஒரு சமூகத்தைக் காண்பித்தார். அதற்காக கடுமையாக அவர் உழைத்தார். அவரது வாழ்வின் இலட்சியமே இதுவாக இருந்தது. வசதியான உத்தியோகத்தைப் பெறும் வாய்ப்பிலிருந்தும் அவர் அதனை ஏற்கவில்லை. இவை அனைத்துக்கும் காரணம் சைவசமயத்தையும் அதற்குக் கருவியாகிய கல்வியையும் வளர்த்தல் வேண்டும் என்ற பேராசை தம்மிடம் குடிகொண்டிருந்தமையாகும் என ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தம் உள்ளக் கிடக்கையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார் நாவலர்.

நெற்றியிலே நீறுபூசவும் வாழையிலையிலே அமுதுண்ணவும் கூட நம்மவர்கள் அஞ்சியஞ்சி வாழ்ந்து கொண்டிருந்த அவலங்கள் மாறவும் அன்று அந்நியரின் இன்னல்களால் தங்களது நாட்டை விட்டே வெளியேறிய ஞானப்பிரகாசர் போன்றோரின் பிரார்த்தனைகள் பலிக்கவும் நாவலர் எழுந்தார். எங்கள் கலாசாரம் பிழைத்துக் கொண்டது. சிவநெறி தழைத்து முன்பிருந்த எங்கள் சமயாச்சாரியார்கள் தாம் தரிசனம் செய்யப் போன தலங்களிலெல்லாம் பதிகங்கள் அருளிச் செய்தார்கள். இவரோ தாம் போன இடங்களிலெல்லாம் லோகோபகாரமாகச் சைவப் பிரசங்கங்களைச் செய்து வந்தார். சமயப் பிரசங்கங்களுடன் சமயாச்சாரியார்களின் தேவார திருமுறைகளையும் விளங்கச் செய்தவர் நாவலர். அந்த நன்னெறிப் பயணத்திலே தான் எத்துணை இடர்கள், ஆதரவில்லாத அந்நியர்கள் இழைத்த இன்னல்கள். ஒரு புறம் அடியவர் போன்ற வேடமிட்டு ஏமாற்றும் நம்மவர் செய்கை, மறுபுறம் அனைத்தையும் தம் உறுதியான தெளிந்த உள்ளத்தினால் வென்றார் நாவலர். 'நிலையில்லாத என் சரீரம் உள்ள போதே என் கருத்து நிறைவேறுமோ நிறைவேறாதோ எனும் கவலை என்னை இரவு பகலாக வருத்துகின்றது' என்று கூறிய நாவலர் பெருமானின் கருத்தின் படி தமிழ்க் கல்வியும், சைவசமயமும் அபிவிருத்தியாவதற்கு கருவிகள் முக்கிய ஸ்தாபனங்கள் தோறும் வித்தியாசாலை தாபித்தலும் சைவப் பிரசாரம் செய்வித்தலுமாகும். இவற்றின் பொருட்டு சிரமாகக் கற்ற வல்ல உபாத்தியாயர்களும் சைவப் பிரச்சாரகர்களுமே தேவைப்படுவார்கள் என்ற நாவலரின் ஏக்கம் தீர் இணைய நாவலர்கள் பலர் எழுந்தனர். பெருமானின் பணிகளிலே இவர்களும் கலந்தார்கள்.

1894^{ம்} ஆண்டிலே நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலே நிகழ்ந்த ஒரு அற்புதக் காட்சியை நாவலர் சரித்திரத்திலே பின்வருமாறு வர்ணிக்கின்றார், கனகரத்தினம் பிள்ளை. கந்தசாமி கோயிற் திருவிழா சமீபித்தபடியால் தேவாரத் திருக்கூட்டர் சிறப்பையும் தேவாரம் முதலியவை திருவிழா காலத்திலே சுவாமிக்குப் பின்னாக ஒதுவதற்கு சனங்களுக்குண்டாகும் கடவுள் பக்தியையும் மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட நினைத்து திருவாவடுதுறையினின்று ஒதுவார் சிலரை அழைப்பித்து

திருவிழா காலத்திலே அவர்களுக்கும் இங்குள்ள மற்றைய சைவர்களுக்கும் தெற்கு வீதி மடத்திலே புண்ணியவான்கள் சிலரைக் கொண்டு மகேஸ்வர பூஜை செய்வித்து சுவாமி வீதியிலே உற்சவங் கொண்டருளும் போது சுவாமிக்குப் பின்னாக அவர்களைக் கொண்டு தேவாரம் ஓதுவித்துக் கொண்டு வந்தார். இவர்கள் தமிழ் வேதமாகிய தேவாரத்தை ஓத அதனைக் கண்ட பிராமணர் தாங்களும் வந்து சுவாமிக்குப் பின்னாக வேதம் ஓதுவாராயினார்கள்.

நாவலரும் விபூதி உத்தாளனஞ் செய்து திரிபுண்டரந் தரித்து தலையிலே சிரமாலையும் கழுத்திலே கண்டிகையுங் கையிலே பௌத்திரமுந் தரித்து யாவர்க்கும் பக்தியை விளைவிக்கத்தக்க சிவ வேடப் பொலிவோடு திருக்கூட்டத் தலைவராய் நின்றார். அந்திருக்கூட்டத்தின் சிறப்பை என்னென்று சொல்வோம். எதற்கொப்பிடுவோம். சுப்பிரமணிய பெருமானின் அவதாரமாய் விளங்கிய திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் பதினாராயிரம் திருக்கூடத்தோடு தோற்றிய சிறப்புக்கு ஒப்பிடலாம்.

தம் வாழ் நாள் பூராவும் தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் சேவையாற்றி வந்த நாவலர் பெருமான் 1879^{ம்} ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் மக நட்சத்திரத்தில் இறைபதம் அடைந்தார். தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் அரும் தொண்டாற்றிய நாவலர் பெருமானை அவரது குருபூசை தினத்தில் நினைத்து வழிபட்டு அவர் பெருமை பேசுவோமாக.

P.அகில்ராஜ்

1ம் வருடம்

பொறியியல்பீடம்

ஈழத்து அருட்சித்தர் குடைச்சுவாமிகள்

கந்தையா எனும் இயற்பெயர் கொண்ட குடைச்சுவாமிகள் 1897 ஏவிளம்பி ஐப்பசி மாதம் மிருகசீரிட நட்சத்தில் நாசேந்திரா மற்றும் ஆச்சிப்பிள்ளை என்பவர்களுக்கு மகனாகப் பிறந்தார். 1936 இல் இல்லறம் புகுந்து சில ஆண்டுகளில் துணைவியாரின் மறைவின் பின் முற்றும் துறந்த முனிவரானார். வேதாந்தமடம் மஹாதேவ சுவாமிகளே இவரது முதற்குருவாவார்.

மக்களோடு மக்களாய் வாழ்ந்து, விறகிலும், வைக்கோலிலும், ஈச்சம்பற்றை மறைவிலும், மண்ணின் மேலும் படுத்துறங்கி மக்களுக்கு ஏசியும், குடையால் அடித்தும், திருவடி தீட்சை, நயனதீட்சை கொடுத்தும் அடியார்களுக்கு வாழ்வளிப்பார். கக்கத்துள் ஒரு கந்தலாக பழைய சிறிய குடை, வாயில் சதா முணுமுணுப்பு, கட்டையான வாடிய தேகம், கண்ணில் ஒரு தேஜஸ் இதுவே அவரது தோற்றம்.

சாஸ்திரம், சம்பிரதாயம் ஏதும் படிக்காதவர். உருத்திராட்சம், விபூதி ஏதும் அணியாதவர். ஆனால் அவர் அருள் வாக்கு மட்டும் ஆயிரம் பிறை கண்ட அஸ்வைத ஞானியின் பேச்சு போல் இருக்கும். அவரது செயல்கள் அனைத்தும் அதிசயமானவை. அவர் எமது மண்ணில் நடமாடியது எம் பெரும் பாக்கியம் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

அவர் எப்பொழுதும் ஓயாது நடந்து நடந்து பல வீடுகளுக்கு சென்று பல வாழ்வித்தார். இவரைக் கண்டதும் பலரை கார் சாரதிகள் காரை நிறுத்துவார்கள். இவர் நிமிர்ந்தும் பாராது நடப்பார். தனக்கு இஸ்டமான ஒரு சாதாரண கார் சாரதியுடன் தானே காரை நிறுத்தி அவருடன் வீட்டிற்கு வந்ததும் 'எட்டா காரை' என்று ஏறிக் கொண்டு 'மானிப்பாய் பழைய தபால் கந்தோருக்கு விடு காரை என்று அங்கு நிறுத்தி போஸ்ட் மாஸ்டரிடம் கடவுளுக்கு போன் போடு' என்று சொல்லுவார். அவரிடம் போனை கொடுத்தவுடன் இவரும் முணு முணு என்று ஏதோ கதைப்பார். பின் அக்கட்டத்தில் அங்கும் இங்குமாக பலமுறை நடப்பார். 'விடு காரை கைதடி வயல் வெளிக்கு' என்று சொல்லி, வயல் வெளிதனில் கம்பீரமாக நடந்து நிலத்தில் காதை வைத்து ஏதோ ஒரு ஒலியை கேட்பாராம். பின் வந்த வேலை முடிந்தது என்று கம்பீரமாக வெளிக்கிடுவாராம். உண்மையான விசுவாசிகளாயின் வீட்டிற்கு திடீரென உட்புகுந்து தனிமையில் இருந்து விட்டு சடுதியாக எழுந்து நடையை கட்டுவாராம்.

சிலரது வீட்டிற்கு சென்று இன்று மதியம் தான் உண்ணவருவதாக கூறி சமைக்கச் சொல்லுவார். பின் அங்கு போகமாட்டார். வேறு யாராவது வீட்டிற்கு சென்று திடீரென மதிய உணவு கேட்பாராம். திடீரென வீடுகளுக்கு சென்று அருள்வாக்கு சொல்லுவார். பிரச்சினை உள்ளவர்கள் இவரிடம் பிரச்சினையை சொல்ல முன்பு தானாகவே அதற்குரிய வழியையும் சொல்லிவிடுவார்.

ஒரு முறை இவரது செயற்பாடுகளால் கோபமுற்ற பொலிஸ் இவரை கைது செய்து தம்முடைய ஜீப்பினில் ஏற்றி புறப்பட தயாரான போது ஜீப் நின்றுவிட்டது. அதை தள்ள முற்பட்ட போது ஜீப் ஒரு இஞ்சி கூட அசைய முடியாதவாறு அசைக்க முடியாதவாறு இருந்தது. சுவாமியை

இறக்கிவிட்டு ஜீப்பினை இயக்கிய போது அது சர்வசாதாரணமாக இயங்கியது. இதன் காரணத்தை உணர்ந்தவர்கள் சுவாமியிடம் மன்னிப்பு கேட்டு திரும்பினார்கள்.

பரமேஸ்வரா சந்திக்கண்மையில் இருந்த பேபி ஸ்டூடியோவில் சுவாமிகளுடைய படம் அவர் வாழ்ந்த போது வைக்கப்பட்டு ஆதரிக்கப்பட்டது. விமானக்குண்டு வீச்சில் ஸ்டூடியோ சேதமடைந்த போதும் சுவாமிகளின் மிகப்பெரிய படம் எவ்வித சேதமும் இன்றி பாதுகாப்பாய் கம்பீரமாய் நின்றது.

சுவாமிகளுடைய மகாவாக்கியங்கள் அருள்வான், அருள்வாக்கு, அறிவான் அருள்வாக்கு, அருள்பார் அருளொளிபார் அரு தெரியும், எம்பெருமான் உணர்த்துவார் நடக்கும் செயலில் எல்லாம் நடக்கும்.

இன்று குடைச்சுவாமிகள் சேவைநிலையம் என்ற ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு இலவசமாக நாடிப் பரிசோதனை, மனோதத்துவ மருத்துவம், தொழில்சார் கல்வி வகுப்புகள், யோகா, தியானம், மூச்சுபயிற்சி வகுப்புகள் என்பன மக்களுக்கு இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது.

குடைச்சுவாமிகள் தன்னுடைய கையில் குடை வைத்திருந்தாலும் அவர் அக்குடையை பாவிப்பதில்லை. பரந்து விரிந்த அண்ட சராசங்கள் தன் தலையில் அடக்கம் என எண்ணியே விரியாத அக்குடையை சுருக்கியே வைத்திருந்தார். இத்தகைய ஜீவன் முக்தர் எம்மண்ணில் வாழ்ந்து மறைந்தார், என்பதும் எம்மை சிவகதிக்கு நெறிப்படுத்தினார் என்பதும் இன்றளவும் பூதிக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

A.நளினாசினி

2ம் வருடம், விஞ்ஞானபீடம்

இலங்கையில் இந்து சமயம் எதிர்நோக்கும் சவால்கள்

இந்து சமய எழில் முத்து இரத்தினத்துவிபம் என்று சரித்திர ஆசிரியர்களால் புகழப்பட்டது இலங்கை மணித் திருநாடாகும். மேலும் இந் நாட்டில் வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்பிருந்து இந்து சமயம் வேரூன்றி பல்கிப் பெருகி வளர்ந்திருக்கிறது. இதற்கான அழியாத சாட்சிகளும் அழிக்க முடியாத சான்றுகளும் நிரம்ப இருக்கின்றன.

புராதனக் காலத்தில் இலங்கையில் இந்து சமயம் இருந்த நிலைப்பாட்டை அறிவதற்கு ஜதீகக் கதையான இராமாயணமும் இதிகாச காப்பியமான மகாபாரதமும் பெரிதும் உதவுகின்றன. உதாரணமாக இராமாயணத்தின் படி இலங்கை வேந்தன் இராவணன் சிறந்த சிவபக்தனாக விளங்கினான். எனவே தான் வரையறை கூற முடியாத பழையான காலத்திலேயே இலங்கையில் இந்து சமயம் சிறப்புடன் பேணப்பட்டது என்பது ஆதாரப் பூர்வமான உண்மை.

சமயம் என்பது வாழும் முறை என்றும் வாழ்க்கை நெறி என்றும் மக்களும் அறிஞரும் கருதுவர். காலகாலமாக வாழ்க்கையோடு சமய நெறி தொடர்ந்து வரும். இது யாமறிந்த உண்மை. இந்நிலையில் இந்து சமயம் ஒரு தத்துவக் களஞ்சியமாக பக்தியளவில் மேம்பட்டு பல மகத்துவங்களை உள்ளடக்கிய பூரணத்துவம் வாய்ந்த நிறை குடமாக விளங்கியது.

எனினும் தற்காலத்தில் இலங்கையில் எமது சமூக நிலையில் ஏற்பட்ட திடீர் மாற்றத்தின் காரணமாக, அதாவது எமது சமூகத்தோடு மேலைத்தேய நவநாகரிகம் ஒன்றிணைந்ததால் சமூக சீர் குலைவு மட்டும் அன்றி கலாசாரத்தில் பெரிதும் பாதிப்பை உண்டாக்கியுள்ளது. உதாரணமாக திரும்பிய திசைகளெங்கும் திருக்கோயில்கள் அருள் மணம் பரப்பி இது தான் இந்து சமயம் என நிரூபித்தக் காலம் மருவி கடமைக்காக மட்டுமே ஆலய வழிபாடு என்ற புதிய போக்கு வந்துவிட்டது. மேலும் எமது இந்து சமய கலாசார ஆடை அணிகலங்களில் மாற்றம் மற்றும் மேலைத்தேய பண்பாட்டின் செல்வாக்கு என்று சமூகம் தலைகீழாக சுழன்று கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

அது மட்டுமின்றி இலங்கையில் இந்து சமய சடங்குள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அழிந்து இந்து சமயத்தவர்களே இந்து சமயத்தை அலட்சியப்படுத்துதல் போன்ற பல சவால்களை இன்று வரை இந்து சமயம் எதிர் கொண்டு வருகின்றது.

மற்றும் தற்செயலாகவோ திட்டமிட்டோ இலங்கையில் பரவிய பௌத்தமானது இந்து சமயத்திற்கு பெரும் சவாலாக அமைந்தது. மத மாற்றம் இதில் குறிப்பிடத்தக்கது. மதம் என்ற சொல்லிற்கு கொள்ளை, கோட்பாடு, மகிழ்ச்சி, தேன் என்று பொருள் இருப்பினும் செருக்கு, வலி என்றும் பொருள்படும். எனவே தான் மதம் என்ற சொல்லை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாத ஒருசாரார் மதவெறி கொண்டு அலைகின்றனர். பிறரிற்கு வலியையும் ஏற்படுத்துகின்றனர். இதனை சரியாக உணர்ந்த நம்முன்னோர் இந்து சமயம் என்ற நெறிப்பாட்டை வழக்கில் வைத்தனர். எனவே தற்கால வழக்கப்படி இந்து சமயம் என்று கூறுவதே சாலப்பொருந்தும்.

இவ்வாறு மதமாற்றம் ஒரு பெரும் சவாலாக இருந்த போதிலும் “ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத” இந்து மதம் முழுமையாக அழிவு பெறவில்லை. ஆயினும் இந்து மத நலிவு நிலை பௌத்த சமய வருகை காலகட்டத்தில் இருந்ததை எம்மால் மறுக்க இயலாது. இலங்கையில் இவ்வாறு நலிவுற்ற இந்து சமயம் இலங்கைக்கு வருகை தந்த இந்திய மன்னர்களால் புத்துயிர் பெற்றது.

ஈழத்து இந்து சமய வரலாற்றிலே பௌத்த வருகையை அடுத்து கிறிஸ்தவ வருகை மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததோர் நிகழ்வாகும். இந்நிலையில் இலங்கைத் திருநாடுபட்ட இன்னல்களை நாமனைவரும் அறிவோம். இவ்வேளையிலே ஈழத்தின் இள ஞாயிறு என வந்துதித்தார் ஸ்ரீலஹீ ஆறுமுக நாவலர். இந்திய மன்னர் வருகையால் செழிப்புற்றிருந்த இந்து சமயம் தளர்ச்சி அடைந்த சூழலிலே இந்து மதத்தை அழிவிலிருந்து பாதுகாக்கும் பொருட்டும் எழுச்சியை ஏற்படுத்தும் நோக்கிலும் தனிப்பட்ட ஒருவராக தன்னை முழுமையாக சமய சேவைக்கு அர்ப்பணித்தார் நாவலர் பெருமான்.

இலங்கையில் கிறிஸ்தவ மிஷனரி இயக்கங்களால் நடாத்தப்பட்ட பாடசாலைகளில் வழங்கப்பட்ட கல்வியினால் இந்துக் கலாசாரமும் பாரம்பரிய பழக்கவழக்கங்களும் பலவீனப்பட்டுப் போகும் என்ற அச்சம் ஏற்பட்டது. இதனால் மிஷனரிக் கல்விக்கு எதிரான பல இயக்கங்கள் தோற்றம் பெற்றன. அவ்வாறான இயக்கத்திற்கு ஸ்ரீலஹீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் தலைமை ஏற்றார். அவர் வழியில் சேர் பொன்னம்பலம் , இராமநாதன் அவர்களும் இந்து சமய மறுமலர்ச்சிக்குப் பெருந் தொண்டாற்றினார்.

தமது நாவன்மையால் நிறைவான சமய சேவையின் விளைவாக இலங்கையில் இந்து சமயம் மீண்டும் நாவலர் அவர்களால் மறுமலர்ச்சி அடைந்தது. நாவலர் தோன்றிராவிடில் எமது சைவ சமயமே அற்றுப்போய் இருந்திருக்கும் என்றே கொள்ளல் வேண்டும். இதனையே C.Y.தாமோதரம்பிள்ளை “நல்லை நகர் நாவலர் பிறந்திலரேல்” எனக் கூறி தெளிவுபடுத்தி உள்ளார்.

எதுவாக இருப்பினும் இன்று நாம் வாழும் நிலையை நோக்குமிடத்து நமது நாயன்மார்களாலும் சமயப் பெரியார்களாலும் வளர்ச்சியுற்று பாதுகாக்கப்பட்டு வந்த அரியப் பொக்கிசமாகிய இந்து சமயம் தனது பொழிவிழந்து தேடிப் பார்ப்போர் இன்றி தனிமையில் தள்ளப்பட்டுள்ளது. இங்கு மட்டுமா இந்நிலை? இந்து சமயத்திற்கு மட்டுமா இந்நிலை? இல்லை ஏனைய நாடுகளில் தோன்றிய வழிபாட்டு முறைகளும் அழிந்தொழிந்து போயிருக்கின்றன.

இந்நிலையில் இலங்கையில் இந்து சமயத்தின் வரலாறு அன்று முதல் இன்று வரை தத்துவ ரீதியானது. வாழ்க்கை முறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. வரலாற்றினை மையமாகக் கொண்டது. ஆகவே இந்து சமயத்தை யாம் நினைத்தாலும் அழிக்க இயலாது. ஆகவே எம் மனம் ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டால் பல சவால்களை இன்று வரை எதிர்நோக்கும் எம் சமயத்தை வளர்ச்சிப் பாதையில் இட்டு செல்லலாம்.

இதற்கு இந்நிய அரசர்களோ அல்லது ஓர் நாவலரோ தேவையில்லை. மனம் நினைப்பின் ஜெயம் கூடும். தொடர்ந்தும் இந்து சமயம் தன் நிறைவான பாரம்பரியங்களைச் சற்றும் இழக்காமல் தலை நிமிர்ந்து நிலைத்திருக்க வேண்டும். எந்த வித சவாலான நிலையிலும் வரலாற்று சிறப்பு மிக்க எமது இந்து சமயத்தை போற்றுவது பேணிப் பாதுகாப்பதும் இந்துக்களாகிய எமது தலையாய கடமையாகும்.

“இந்து என்று சொல்லு – நீ
இந்துவாக வாழு!
நாம் எல்லோரும் ஒன்று
நாம் வாழுவோம் ஒன்றாக!

நன்றி

ந.மேனகாகுமாரி
பேராதனைப்பல்கலைகழகம்
கலைப்பீடம் (2017/2018)

சைவநெறி இலக்கியங்கள்

சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாக வழிபடும் சைவ சமயத்தை பற்றிய இலக்கியங்கள் சைவநெறி இலக்கியங்கள் ஆகும். சைவநெறி பற்றியும் சிவபெருமான் பற்றியும் அவரது புகழ் பாடவும் சைவநெறியைப் பரப்பவும் சைவ இலக்கியங்கள் இயற்றப்பட்டன. தமிழில் மைல்கற்களாகவும் சைவ சமய இலக்கியங்கள் காணப்பட்டன. இவை சைவத்தின் நுண்ணிய கருத்தையும் சித்தாந்த நெறியையும் பரப்புவனவாக உள்ளன.

கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டு முதல் 12 ம் நூற்றாண்டு வரையான காலங்களில் சிற்றிலக்கியம் பெரும் காப்பியம், சைவப்பனுவல்கள் எனப் பல இலக்கியங்கள் கி.பி 650 காலப்பகுதி தொடங்கி கி.பி 550 காலம் தமிழ் மொழியை சைவசமயம் ஆட்சி செய்தது என முனைவர் இரா. செல்வகணபதி குறிப்பிடுகின்றார். ஓளவையார், குமரகுரபரர், சிவப்பிரகாசர், உலகநாதர், நாயன்மார்கள் போன்றோர் சைவசமயம் பற்றி பல நூல்களை எழுதியுள்ளனர். சைவநெறி இலக்கியங்களாக பக்தி இலக்கியங்கள், தலப்புராணங்கள், பொது சமய நூல்கள், தத்துவ நூல்கள் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

பல்லவர் காலத்திலும் அதன் பிறகு இயற்றப்பட்ட சைவ இலக்கியங்கள் தொகுப்பினை பன்னிரு திருமுறைகள் என்போம். இத்திருமுறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்ட இலக்கிய நூல்கள் திருமுறை சார்ந்த நூல்களாக அறியப்படுகின்றன. பக்தி இலக்கியங்கள் பெருமளவில் தோன்றியது. பல்லவர்காலத்திலாகும். திருமுறை சார்ந்த நூல்களாக பன்னிரு திருமுறைகள், திருப்பதிகக் கோவை, சேக்கிழார் புராணம் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். சைவநெறி இலக்கியங்களுள் தலப்புராணங்களும் முக்கியமானவை. அதாவது தலங்களுடைய சிறப்புக்களை உள்ளடக்கி தலங்களுடைய வரலாற்றினை கூறும் நூல்கள் தலப்புராணங்கள் ஆகும். அந்தவகையில் திருவிளையாடற் புராணம், மதுரைக் கலம்பகம், மதுரைக் கோவை, காஞ்சி புராணம் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

பொது சைவநெறி நூல்களாக கந்தப்புராணம், முத்துத்தாண்டவர் பாடல்கள் போன்றவற்றைக் கூறலாம். கந்தப்புராணமானது கி.பி 12ம் நூற்றாண்டில் கச்சியப்பசிவாச்சாரியாரால் எழுதப்பட்ட தமிழ் காவியம் ஆகும். இது சைவநெறி இலக்கியங்களுள் சிறப்பாக போற்றப்படும் இலக்கியமாகும்.

சைவநெறி இலக்கியங்களுள் முக்கியமாக விளங்குபவை தத்துவ இலக்கியங்களாகும். தத்துவத்திலும் குறிப்பாக சைவ சித்தாந்த நூல்கள் சிறப்பாக போற்றப்படுகின்றன. அந்த வகையில் 14 சைவசித்தாந்த நூல்கள் காணப்படுகின்றன.

“உந்தி களிநோடுவையர் போதம் சித்தியார்
பிந்திருபா உண்மைப் பிரகாசம் வந்தருள்
பண்பயினா போற்றி கொடி பாசமிலா
நெஞ்சு விடு உண்மை நெறி சங்கர்ப்பம் உற்று”

என்னும் வெண்பா மூலம் சைவசித்தாந்த நூல்கள் 14 என்பதை அறியலாம். பிற சைவசித்தாந்த நூல்களாக சித்தாந்த சாஸ்திரம், சிவபோகசாரம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இவ்வாறு காலத்திற்கு காலம் பல்வேறுபட்ட சைவஇலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளமையை அறியக் கூடியதாக உள்ளது. ஆகவே சைவ சமயத்தையும் சைவ பாரம் பாரியத்தையும் நிலைநாட்டும் நோக்கில் படைக்கப்பட்ட இவ் சைவ இலக்கியங்களை பேணிப்பாதுகாப்பதுடன் நாமும் சைவ இலக்கியங்களை படைப்பதே சைவவமயிகளாகிய நம் அனைவரதும் கடமையாகும்.

கோ.தாரங்கினி
கலைப்பீடம்
1ம் வருடம்

தேவாரம்

தேவாரம் என்பது சைவ சமயக் கடவுளான சிவபெருமான் மீது பாடப்பெற்ற பன்னிரு திருமுறைகளில் முதல் ஏழு திருமுறைகளாகும். இந்த ஏழு திருமுறைகளையும் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் ஆகிய நாயன்மார்கள் தமிழில் பாடியுள்ளார்கள். முதல் இருவரும் கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டிலும் மூன்றாமவர் கி.பி எட்டாம் நூற்றாண்டிலும் இவற்றைப் பாடியதாக கருதப்படுகின்றது. தேவாரங்கள் பதிக வடிவிலே பாடப்பட்டுள்ளன. பதிகம் என்பது பத்துப் பாடல்களைக் கொண்டது.

திருஞானசம்பந்தர் தனது மூன்றாவது வயதில் தேவாரங்களைப்பாட தொடங்கியதாக சொல்லப்படுகின்றது. இவர் தனது சொந்த ஊரான சீர்காழியில் உள்ள தோணியப்பர் மீது “தோடுடைய செவியன்...” என்று தொடங்கும் முதல் பதிகத்தைப் பாடினார். திருவதிகை வீரட்டானம் என்னும் தலத்தில் பாடிய “கூற்றாயினவாறு...” என்று தொடங்கும் பதிகமே அப்பர் என்று அழைக்கப்பட்ட திருநாவுக்கரசரின் முதல் பதிகம் ஆகும். “பித்தாப் பிறை சூடி...” என்று தொடங்கும் தேவாரம் சுந்தரரின் முதல் பதிகம் ஆகும்.

பத்தாம் நூற்றாண்டில் இராஜராஜசோழனின் ஆட்சியின் போது சிதம்பரம் கோயிலில் கவனிப்பாற்றுக் கிடந்த தேவாரங்களையும் வேறு பல சமய இலக்கியங்களையும் எடுத்து பூச்சிகளால் அரிக்கப்பட்டு அழிந்தவை போக எஞ்சியவற்றை நம்பியாண்டார் நம்பி பன்னிரு திருமுறைகளாக தொகுத்தார்.

பண்வாரியாகத் திரட்டி ஒன்று முதல் ஏழு திருமுறைகளாக அடைவு செய்துள்ள முறை முதலாவதாகும். இது பண்முறை எனப்படும். சம்பந்தர் அருளிய திருப்பதிகங்கள் முதல் மூன்று திருமுறைகளாகவும் அப்பர் அருளிய திருப்பதிகங்கள் அடுத்த மூன்று திருமுறைகளாகவும் சுந்தரர் அருளிய திருப்பதிகங்கள் ஏழாம் திருமுறைகளாகவும் தொகுக்கப்பட்டன. இம் மூவர் பாடிய தேவாரப் பாடல்கள் அடங்கன் திருமுறையில் அடங்குகின்றது.

பெரிய புராணத்தில் மூவரின் வரலாறு சேக்கிழார் கூறிவரும் போது இன்ன பதிகம் ஊர் எல்லையில் , இறைவன் திருமுன், வலம்வரும் போது பாடப்பட்டது என்று கூறி வருவதை அறியலாம். அதன்படி தேவாரம் பாடப்பட்ட காலமுறைப்படி ஒரு தொகுப்பு இருந்தது என்பதை உறுதி செய்யலாம். சோழ வரலாற்றில் அக்குறிப்பு உள்ளது. அக் குறிப்பினை “பாடியவாறு” என அழைப்பர்.

தேவாரப் பாடல்களுக்கு பண் அமைப்புக் கொடுத்தவர் இராசேந்திர பட்டணத்தில் இருந்த ஒரு பெண்மணி என்று உ.வே சாமிநாதஜயர் குறிப்பிடுகிறார். மூவரில் ஒவ்வொருவர் பதிகங்களையும் தனித்தனியாக வைத்து தலங்கள் வாரியாக தொகுத்து அடைவு செய்த முறை மூன்றாவதாகும். இது “தலைமுறை” எனப்படும். தலைமுறை பண்முறை வகைகளில் பண்முறை அமைப்பே பழைய ஏட்டுச் சுவடிகளில் இடம்பெற்றுள்ளது. மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்பவற்றை முறையே கண்டு விருப்புடைய சிவநேயச் செல்வர்கள் தாம் வழிபட விரும்பிய ஒவ்வொரு தலத்திற்கும்

அமைந்த தேவாரதிருப்பதிகங்கள் முழுவதையும் நாள்தோறும் முறையே பாராயணம் செய்வதற்கு ஏற்ற வண்ணம் முறைப்படுத்தப்பட்டதே இத் தலைமுறை பகுப்பாகும்.

இவ்வாறு காலத்திற்கு காலம் பல்வேறு தேவாரப் பாடல்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. இத் தேவாரப் பாடல்களை அழியவிடாது பேணிப்பாதுகாப்பதே சைவ சமயிகளாகிய நம் ஒவ்வொருவரதும் தலையாய கடமையாகும்.

டிஸீசியா யுகந்தன்

கலைப்பீடம்

1ம் வருடம்

திருவாசகம்

“திருவாசகத்திற்கு உருகாதார்
ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்”

ஆம், அப்பர், சம்பந்தரது பதிகங்களில் காணாத ஈரத்தை நெகிழ்வை திருவாசகத்தில் காண்கிறோம். திருவாசகப் பாடல்கள் உருகி உருகி பாடப்பெற்றவையாகும். படிப்பவரையும் கேட்பவரையும் மனம் உருகச் செய்யும். “கல்லையும் கனியாக்கும் தன்மை கொண்டது திருவாசகம்.”

கரந்து நில்லாக் கள்வனே நின்தன்
வார் கழற்கு அன்பு எனக்கும்
நிரந்தரமாய் அருளாய் நின்னை ஏத்த...

என்னும் அடிகள் இதற்கு உதாரணமாகும். பக்தனின் ஆன்மிக அனுபவத்தை சொற்களாகப் பிழிந்தெடுத்து, கசிந்துருகி பாடப் பெற்றவையே திருவாசகம். இதைப்பாடியவர் மாணிக்கவாசகர். நம்பியாண்டார் நம்பியால் வகுக்கப்பட்ட திருமுறை வரிசையில் எட்டாம் திருமுறையாக இடம்பெற்றுள்ளது.

சிவன் தன்னுடைய சிந்தையில் நின்றதால், அவனுடைய திருவருளாலே அவனுடைய திருத்தாள்களை வணங்கி, மாணிக்கவாசகர் உரைத்த திருப்பாடல்கள் இத்திருவாசகம், இவற்றை சிவபெருமானே நேரில் வந்து தன்னுடைய திருக்கரத்தினால் எழுதி அந்நூலின் திருக்கடைக்காப்புப் பகுதியில் ‘இவை எழுதியது அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையான் எழுத்து’ என்று கையெழுத்திட்டு அருளிய நூல். அந்நூலின் பொருளை தில்லை மூவாயிரவர் கேட்ட போது, நூலின் பொருள் திருச்சிற்றம்பல இறைவனே என மாணிக்கவாசகரால் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட பெருமையுடைய நூல்.

மாணிக்கவாசகரால் எழுதப்பட்ட பெரும் நூல்கள் திருவாசகம், திருக்கோவையார். இவற்றுள் திருவாசகம் என்பது ஒரு பெரிய தொகுப்பு நூல். இதில் மொத்தம் ஐம்பத்தொரு பாடல் நூல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் பத்துப் பாடல்களாக பாடிய பதிக நூல்களே அதிகம். நீண்ட பாடல்களாக விளங்குபவை சிவபுராணம், கீர்த்தித் திருவகவல், திருவண்டப்பகுதி, போற்றித் திருவகவல், திருச்சதகம் ஆகியவை.

புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க
சிவனென யானுந் தேறினன் காண்க
அவனெனை யாட் கொண்டருளினன் காண்க
குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க
அவளுந் தானு முடனே காண்க

எனும் பாடல் திருவண்டப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது. இதில் இறைவன் தன்னை மானுட வடிவம் கொண்டு ஆட்கொண்டதை மட்டுமன்றி இறைவனின் திருவுருவத்தை நம் கண்முன்னே காண்பிக்கிறார். உருண்டு திரண்டு அக்கினிக் காற்றாயிருப்பது சூரியன் அதனிடத்திருந்து சிதறி வந்து குளிர்ந்து இறுகியிருப்பது நிலவுலகம். அதே விதத்தில் சுத்தசைத்தன்யமாயிருப்பது சிவம். அந்த சிவத்தில் ஜட சக்தி வந்துள்ளது. ஜடசக்தி பஞ்ச பூதங்களாயின. பஞ்சபூதத்திலிருந்து எண்ணற்ற அண்டங்கள்

உண்டாயின. அவை யாவும் சிவனாருக்கு உடலாக அமைந்துள்ளன. இவ்வாறு திருவண்டப்பகுதியில் மேலும் சிவனின் சொருபத்தை அழகாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இறைவனாகவே வந்து மாணிக்கவாசகரின் பக்தி வலையில் விழுந்தவர் என்றால் மிகையாகாது. இதையே மணிவாசகரும் திருவாசகத்தில் 'பக்தி வலையில் படுவோன் காண்க' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சைவசமயத்து நூல்கள் எத்தனையோ இருந்தாலும் கூட 'நமச்சிவாய வாழ்க' என்ற அறை கூவலுடன் ஆரம்பிப்பது சிவபுராணம் தான். வேதங்களின் நடுநாயகமான யஜுர் வேதத்தின், நடு அனுவாகத்தில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ ருத்ர சூக்தத்தின் நடுநாயகமாக அமைந்திருந்திருக்கும் 'நமச்சிவாய' என்னும் மந்திரத்துடன் ஆரம்பிப்பதால் ஸ்ரீருத்ரத்துக்கு இணையாக ஓதப்படுகிறது.

சொல்லறகரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்

சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்

செல்வர் சிவபுரத்தினுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்

பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து!

என முடிவடைகிறது சிவபுராணம். சொல்வதற்கு எட்டாத சிவனின் புகழைச் சொல்லி, திருவடியின் கீழே பணிந்து அருளப்பட்டது இப்பாடல். இதன் பொருளை உணர்ந்து சொல்லுபவர்கள் சிவபுரம் செல்வர்கள். இறைவனின் திருவடிக்கீழ் வீற்றிருப்பார்கள். அவர்களைப் பலரும் பணிந்து வருகிறார்கள் என ஈசனை உணர வேண்டிய ஞான யோக நிலையைக் கூறி பலனையும் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு சொல்லழகும் பொருளழகும் நிறைந்தது திருவாசகம். மேலும் திருவெம்பாவை, திருவம்மாளை, திருச்சாழல், திருக்கோத்தும்பி என்பனவும் இவரால் பாடப்பெற்றவை. தமிழும் சமயமும் படித்து முடிக்க முடியாத இரு விடயங்கள். தமிழ் முழுதும் படிக்க எவ்வாறு திருக்குறள் மட்டும் போதுமோ அதே போல் சைவம் முழுதும் படித்து முடிக்க திருவாசகம் ஒன்று மட்டும் போதும். இதை படிக்க எமக்கு ஒரு ஆயுள் போதாது. அத்தகையை சிறப்பு வாய்ந்தது திருவாசகம். திருவாசகத்தின் பொருளுணர்ந்து இறைவனைப் பிரார்த்தித்து முக்திப் பேரின்பம் பெறுவோமாக.

யுவாகினி விஜயலிங்கம்

பொறியியல் பீடம்

3^{ம்} வருடம்

இராமாயணத்தில் கும்ப கர்ணன் ஒரு பார்வை

இராமாயணம் வால்மீகி என்னும் முனிவரால் சமஸ்கிருத மொழியில் இயற்றப்பட்ட மிகப்பழைய இதிகாசமாகும். இது கி.மு ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக்கும் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் இயற்றப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகின்றது. மூல நூலான வால்மீகி இராமாயணத்தைத் தழுவிப் பல இந்திய மொழிகளிலும், பிற நாடுகளின் மொழிகளிலும் இராமாயணம் இயற்றப்பட்டுள்ளது. தமிழில் இராமாயணம் கம்பரால் எழுதப்பட்டது. தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கூறுகளுடன் கம்பர் இராமாயணத்தைத் தமிழில் ஆக்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இராமாயணம் என்னும் பெயர் இராமன், அயனம் என்னும் சொற்களின் கூட்டாகும். அயனம் என்னும் சொல் பயணம் எனும் பொருளுடையது. ஆகவே இராமாயணம் என்பது இராமனின் பயணம் என்னும் பொருள் குறிக்கின்றது. இராமாயணம் காதல், நட்பு, இறைபக்தி, நீதி, தரும நெறி, கொடை, யுத்தம் போன்ற பல விடயங்களை ஒவ்வொரு கதை மாந்தர்களின் மூலமும் விளக்குகின்றது.

இங்கு இராமாயணத்தில் கும்பகர்ணனது பாங்கு, பாத்திரச் சிறப்பு, கும்பகர்ணன் இராமாயணத்தில் பெறும் முக்கியத்துவம் போன்றவற்றைக் கீழே நோக்கலாம். இராமாயணத்தில் இலங்கை மன்னன் இராவணனின் தம்பியாகக் கும்பகர்ணன் காணப்படுகின்றான். பிறவியிலேயே மிக்க வன்மை படைத்தவன் கும்பகர்ணன். பிரம்மாவை நோக்கி நெடுங்காலம் தவம் செய்தான். அவனிடம் நித்தியத்துவம் பெற விரும்பியிருந்தான். சரஸ்வதியை வணங்கி இவன் வரங்கேட்கும் சமயத்தில் நித்தியத்துவத்திற்குப் பதிலாக 'நித்திரத்வம்' வேண்டுமென கும்பகர்ணன் வரங்கேட்டான். இதனாலேயே இவனுக்குப் பெருந்தூக்கம் ஏற்பட்டது என்பர். உறங்குபவர்களுக்கு கும்பகர்ணனை உவமையாக்குகின்ற மரபு இருக்கின்றது. பாசம் என்பதில் வேறுபாடு இன்றி அண்ணனின் மீதும், தம்பியின் மீதும் பாசங் கொண்டவன். மிகச் சிறந்த வீரன். அண்ணனுக்காகத் தன்னையே இழக்கத் துணிந்த தியாக சீலன்.

இராமனுடைய மனைவி சீதையைத் தூக்கினான் இராவணன். அவளை அடையத் துடித்தான். ஆனாலும், அவள் அனுமதியைப் பெறுவதற்காகக் காத்திருந்தான். இதற்கும், இராவணன் சீதையை அடைய துடிப்பதற்கும் கும்பகர்ணனுக்குத் தொடர்பில்லை. ஆனால், அது குறித்த மந்திராலோசனை கூடப்பட்டது. அப்போது 'சுட்டது குரங்கு எரி சூறையாடிட கெட்டது...' எனும் பாடல் மூலம் இலங்கை மாநகரை வானரங்கள் அழித்து விட்டன என்று இராவணன் கூறினான். இராவணன் செய்யும் தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி நேரே கூறும் வல்லமையும், உரிமையும் கும்பகர்ணனுக்கு மட்டுமே உண்டு. அதனால் தமயனுக்குக் கூறுகின்றான்,

'நீ அயன் முதற்குலம் அவர்க்கொருவன் என்றாய்
ஆயிரம் மறைப்பொருள் உணர்ந்து அரிவமைந்தாய்'

என்று கேட்கின்றான். நீ பிரம்மா வழி வந்ததுடன் ஆயிரம் மறைப் பொருளையும் உணர்ந்து அறிந்தவன். இப்படி ஒரு செயலைச் செய்து குரங்கு வந்து அழித்தது என வருந்துகின்றாயே! இதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்கின்றான். உன் மனைவி மண்டோதரியும், உன் காதலிகளும் எதிர்பார்ப்புடன் காத்திருக்கிறார்கள். நீயோ இன்னொருவரது மனைவியின் காலில் விழுகின்றாயே! இது இந்த நகர் அழிந்ததை விடவல்லவா மிகப்பெரிய கேவலம்! இதைச் சிந்தித்துப் பார் என்று கும்பகர்ணன் கூறுகின்றான்.

பிறருடைய மனைவியைப் போரின் போது சிறைப்பிடிக்கலாம். ஆனால் இன்னொருவனுடைய மனைவியைக் கவர்ந்தது பாவச் செயல். இவ்வாறு உணர்ந்ததை சிறிதும் தடுமாற்றமின்றி அஞ்சாத தைரியத்தோடு 'குடியை மூன்றுலகுள் செய்யும் கொற்றத்தோன்' ஆகிய இராவணனுக்குக் கூறுகின்றான். இதை '... வேறொரு குலத்தான் தேவியை நயந்து சிறை வைத்த செயல் நன்றோ?...' எனும் பாடல் மூலம் அறியலாம். இவ்வாறு இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்தது பாவச் செயல் என கும்பகர்ணன் கடிந்துரைத்தான். சீதையை சிறை விடுவதற்கு மனம் விரும்பினாலும் அவ்வாறு செய்க என்று கூறவில்லை. பாவச் செயல் மீதுள்ள வெறுப்பும், வலிமை பற்றிய மானமும் போராடி மானமே வென்றது. ஆகவே நாம் சீதையை இப்போது விட்டால் நம்மை வலிமையற்றவர் என்று கூறுவர். ஆகவே, போர் செய்வோம் என்று கும்பகர்ணன் வீரவார்த்தை உரைக்கின்றான். இதனை,

'சிட்டர் செயல் செய்திலை, குலச்சிறுமை செய்தாய்
மட்டவிழ் மலர்க் குழலினாளை, இனி மன்னா
விட்டிடுது மேல் எளியும் ஆதும், அவர் வெல்லம்
பட்டிடுதுயேல் அதுவம் நன்று பழியன்றால்' எனும் பாடல் வெளிப்படுத்துகின்றது.

இராவணன் நிற்கும் உயரம் தான் கும்பகர்ணன் இருக்கும் உயரம். வலிமை படைத்த உயர்ந்த வீரன். தோற்றத்தில் பெருத்து பயங்கரமாக இருந்தாலும் அறிவிலும், பாசத்திலும் உயர்ந்தவன். இவன் இராவணனிடம் கூறுகின்றான், உலகத்தைப் பிடுங்க வேண்டுமா? உலகத்திற்கு வரம்பு போட வேண்டுமா? போட்டு விடுகின்றேன். ஆனால் இராமனை வெல்வதென்பது நீ சீதையைத் தழுவுவதைப் போன்றது. ஒரு காலமும் நடைபெறாத காரியம். அண்ணா, உனக்காக நான் சென்று மாண்ட பின்பும் உன் மகனைப் போருக்கு அனுப்பி விடாதே என்று கூறுகின்றான். உன் மகன் இந்திரஜித் இந்திரனை வென்ற குலவிளக்கு நம் குலத்திற்குப் பெருமையினைத் தேடித் தந்தவன். இந்திரஜித் ஒரு பெண்ணை விரும்பிக் கவர்ந்து வர அதற்காக நானும், நீயும் போருக்குப் போவது நியாயம். ஆனால், தந்தை ஒரு பெண்ணைக் கவர்ந்ததற்காக உன் மகன் போருக்குச் செல்வது இழுக்கு ஆகும் என்று இராவணனுக்கு கும்பகர்ணன் கூறுகின்றான்.

இராவணன் இராமனுடன் போருக்குச் சென்று ஆயுதங்களை இழந்து வருகின்றான். கும்பகர்ணனை அனுப்ப எண்ணுகின்றான். கும்பகர்ணன் துயில் கொள்ளுகின்றான். அவனைத் துயிலால் எழுப்புவது மிகவும் கடினம். யானைகள், ஆயுதங்கள், அரக்கர்கள் கொண்டு அசைத்து எழுப்பினர். எழும்பியதும் பசி அதிகரிக்கின்றது. இதை,

'நூறு நூறு சகடத் தடிசிலும்
நூறு நூறு குடங்களும் நூங்கினான்...'

எனும் பாடல் குறிப்பிடுகின்றது. பசியாறிவிட்டு இராவணனிடம் செல்ல அவனுக்குப் போர்க் கோலம் செய்யப்பட்டது. அண்ணா நான் போகிறேன் என்று கூறிச் செல்கின்றான். இது வரை வெற்றியைத் தவிர நான் தோல்வியைப் பெற்றதேயில்லை. ஆனால், இன்று நான் வென்று வருவேன் என்ற வாக்கைத் தரமுடியவில்லை. நான் மாய்வது உறுதி, அண்ணனுக்காகச் செல்கின்றேன் என்று கூறிப் போனான் கும்பகர்ணன். அப்பொழுது இராவணனது கண்களில் இருந்து இரத்தம் சொரிகின்றது.

இத் தன்மையை,

‘வென்று இவண் வருவனென்று உரைக்கிலேன் விதி

யொன்றது பிடர் பிடித்து உந்துகின்றது...’ எனும் பாடல் பதிவு செய்கின்றது. போர்க்களத்திற்கு வரும் கும்பகர்ணனை யார் என இராமன் கேட்கிறான். அப்போது விபீடணன் கும்பகர்ணன் என்பதை உணர்த்திப் பேராற்றலையும் நற்குணங்களையும் கூறுகின்றான். இராமன் அவனை நம்பக்கம் கூட்டிக் கொண்டு வா என விபீடணனை அனுப்பி வைக்கின்றான். இராவணன் சகோதரரில் மூத்தவன். விபீடணன் இளையவன். இருவருக்கும் இடையிலுள்ளவன் கும்பகர்ணன். விபீடணனும் நீதியுள்ளம் படைத்தவன். இராம பிரான் மீது பெரும் பக்தியுடையவன். தன்னுடைய சகோதரர்கள் மீதும் அளவு கடந்த பாசமுடையவன். நீதியும், பக்தியும் கலந்தவன் விபீடணன்.

கும்பகர்ணனை அழைத்துச் செல்ல போர்க்களத்திற்கு வந்தான். தம் குலப் பக்கம் அழிவு வருவது உறுதி என்பது மறைக்க முடியாதது. எதுவுமே அறியாத தன்னுடைய அண்ணன் கும்பகர்ணன் அழிவதை அவன் விரும்பவில்லை. ஆகவே, அண்ணா நீ இராமனது பக்கம் வா என்று கேட்கின்றான். அதற்கு அவன், நீர்க்குமிழி போன்றது வாழ்க்கை என்றோ ஒருநாள் அழியும். என்னை இவ்வளவு காலமும் வளர்த்த அண்ணனுக்காக என் உயிரையாவது கொடுக்க வேண்டும். நானும், அண்ணனும் எமது குலமும் இறந்தால் எமக்குச் சடங்கு செய்ய ஒருவன் இருக்க வேண்டாமா? விபீடணா நீ இராமனுடன் இருந்து உனது உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொள் என்கின்றான். இராமாயணத்தில் தன் தமையனுக்காகச் செஞ்சோற்றுக் கடன் தீர்க்கும் உயரிய பாத்திரமாகக் கும்பகர்ணன் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளான். இதை

‘நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சி

நெடிது நாள் வளர்த்துப் பின்னை

போர்க்கோலஞ் செய்து விட்டாற்கு

உயிர் தொடாது அங்கு போகேன்...’

எனும் பாடல் மூலம் அறியமுடிகின்றது. கும்பகர்ணன் ஏற்கனவே வஞ்சிக்கப்பட்டே நித்தியத்வத்திற்குப் பதிலாக நித்திரத்வத்தைப் பிரமாவிடமிருந்து பெற்றான். தன்னுடைய அண்ணன் இராவணன் மரணமடைய முன்பு தான் அழிய வேண்டும் என்று எண்ணுகின்றான். ஏனெனில் இராவணனின் உடல் பிணமாகும் போது அண்ணனுக்காகப் போர் தொடுத்து அழிந்து கூடப்பிறந்த சகோதரனது உடல் பிணமாகக் கிடைக்கவில்லை என்றால் அது எவ்வளவு பெரிய அவமானமாகும் என்று கும்பகர்ணன் பதிவு செய்கின்றான். உயரிய உள்ளம் இதனூடாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. தனது அண்ணன் செய்தது பிழை எனினும் போர்க்களத்தில் தனது படை, வலிமை என்பவற்றைப் பயன்படுத்தி உயிர் பிரியும் வரை போராடிய பாங்கு சிறப்பானது.

தொகுத்து நோக்கின், இராமாயணத்தில் வரும் கும்பகர்ணன் எனும் பாத்திரம் அரக்கர் குலமாக இருப்பினும் பல உயரிய பண்புகள் கொண்டு படைக்கப்பட்ட சிறந்த பாத்திரம் ஆகும். பேருருவம் உடலளவில் இருந்தாலும் மனதளவில் இனிய உள்ளம் கொண்டவர். தன்னை வளர்த்த தமையனுக்காக தன்னையே இழக்கத்துணிந்தவன். நேர்மையான சிந்தனை, வீரம், சகோதரர்கள் மீது கொண்ட பாச உள்ளம் என்பன இவருக்குரிய சிறப்பாகும். வெளித்தோற்றத்தைப் பார்த்து ஒருவரை எடைபோட முடியாது. அகத்தோற்றமே பொய்மையற்ற உண்மை என்பதைக் கும்பகர்ணன் எனும் பாத்திரம் மூலம் உணர்ந்து கொள்ளமுடியும்.

குமாரசாமி தயாளினி,
தமிழ் சிறப்புத்துறை,
நான்காம் வருடம்,
கலைப்பீடம்.

திருமூலர் சொல்லிய - 'ஹிக்ஸ் போசோன்'

இன்று உலகம் தேடிக் கொண்டிருக்கும் ஆய்வாளர்கள் கூறிய கருத்தை பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே திருமூலர் திருமந்திரத்தில் கூறியுள்ளார். ஆவர் கூறிய கருத்தை ஆராயும் முகமாக அவரது திருமந்திரத்தில் இருந்து ஒரு தொகுப்பை நோக்குவோம்.

'மேவிய சீவன் வடிவது சொல்லிழல்

கோவின் மயிரொன்று நூறுடன் கூறிட்டு

மேவிய கூறது ஆயிரம் ஆயினால்

ஆவியின் கூறுநா றாயிரத்து ஒன்றே'

-திருமூலர்-

இவர் இங்கு குறிப்பிட்டிருப்பது சிவனுடைய வடிவை சொல்ல வேண்டுமாயின் ஒரு பசுவின் முடியை (மயிரை) எடுத்து அதை நூறாக கூறிட்டு பின்பு அதில் ஒன்றை எடுத்து ஆயிரமாகப் பிரித்து அதில் ஒன்றை நான்காயிரமாகப் பிரித்தால் அதில் ஒன்றே சிவனின் வடிவு என்று கூறி இருக்கிறார்.

இப்பொழுது திருமூலர் கூற்றுபடி கணக்கிட்டுப் பார்ப்போம் எனின், ஒரு மனிதனின் முடியானது 30-80 மைக்ரோன் ஆக உள்ளது. எனவே 50 மைக்ரோன் என்றே வைத்துக் கொள்வோம்.

மயிரின் சுற்றளவு = 50 மைக்ரோன்

100 மைக்ரோன் = 0.1 மில்லி மீற்றர்

50 மைக்ரோன் = 0.05 மில்லி மீற்றர்

இப்பொழுது திருமூலர் கூறியவாறு ஒரு முடியை நூறாக பிரிப்போம்.

$0.05/100 = 0.0005\text{mm}$

அதில் ஒன்றை ஆயிரத்தால் வகுப்போம்.

$0.0005/1000 = 0.0000005\text{ mm}$

இப்பொழுது நமக்கு கிடைத்த பதிலை நாம் நான்காயிரத்தால் வகுத்தால் நாம் சிவனின் உருவத்தின் அளவைக் காணலாம் என்கிறார் திருமூலர்

$0.0000005/4000 = 0.00000000125\text{mm}$

இப்பொழுது இந்த கடவுள் எனப்படும் அளவானது நாம் அறிவியல் ஆய்வாளர்களால் அளக்கப்பட்ட ஹைட்ரோஜென் அணுவை விட பன் மடங்கு சிறியதாக உள்ளது. சரி அதைவிட சிறியதாக என்ன இருக்க முடியும்?

அதுதான் ஹிக்ஸ் போசோன் என்ற பெயரில் இன்றைய ஆய்வாளர்கள் தேடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நாம் பொதுவாக சொல்வது அவனின்றி ஓர் அணுவும் அசையாது என்று இப்போது ஹிக்ஸ் போசோனில் சொல்வதும் அணு தனியாக செயல்படவில்லை அதற்கு உள் அணு ஒன்று உள்ளது

அதுதான் கார்ட்ஸ் பார்ட்டிகள் என்னும் போசோன் கண்டுபிடிப்பு. அதன் அளவு இன்னும் அறியப்படவில்லை, அறியப்பட்டால் புரியும் நம் தமிழினதும், நமது மதத்தினதும் தனித்துவம்.

ஹிக்ஸ் போசோன் உருவம் என்ன?

சிவனின் அளவை சொன்ன திருமூலர் சிவனின் உருவத்தை சொல்லாமலா இருந்திருப்பார்?

அவ்வளவு சிறிய சிவனின் உருவம் எப்படி இருக்கும் என்று நமக்குள் ஒரு ஆர்வம் உண்டாகின்றது அல்லவா? இதோ அவனின் உருவ அழகை சொல்லும் திருமூலரின் வார்த்தைகள்.

‘கரந்தாங் கரந்திலன் கண்ணுக்குங் தோன்றான்
பரந்த சடையான் பசும்பொன் நிறத்தான்
அருந்தவர்க்கல்லால் அணுகலுமாகான்
விரைந்து தொழ்ப்படும் வெண்மதி யானே’

-திருமூலர்-

இதில் இவர் கூறியிருப்பது என்னவெனில்

அனைத்திலும் கலந்தும் கலக்காமலும் இருப்பவன், கண்ணுக்குத் தெரியாதவன், பரந்த சடையுடையவன், பசும் பொன் நிறத்தில் இருப்பவன். நினைப்பவர்க்கல்லார்க்கு கிடைக்காதவன், அனைவரையும் மயக்கும் வெண்ணிலவானவனே இதுதான் அவர் சிவனின் உருவமாகச் சொல்கின்றார்.

இதில் நாம் சில வரிகளை மாத்திரம் ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

பொதுவாக சிவபெருமானை நாம் சடாமுடியான், சடையான் என்று கூறுவோம். அதே போல் அவரும் பரந்த சடையுடையவனே என்று கூறி இருக்கின்றார்.

இப்பொழுது இதே தோற்றத்தில் ஒரு மனிதனை பொன் நிறத்தில் சிவனின் உருவமாக கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள். இப்பொழுது நம் கண்முண்ணே சிவபெருமான் பொன் நிறத்தில் சடாமுடியுடன் காட்சியளிப்பார். இப்பொழுது திருமூலர் கூறியவாறு அவ் உருவத்தை கண்ணுக்கு புலப்படாமல் சிறியதாக மாற்றுங்கள். சராசரியாக ஒரு அணுவளவிற்கு.

இப்பொழுது சொல்லுங்கள் ஹிக்ஸ் போசோன் சொல்லும் அந்த ஹிக்ஸ் போசோன் பார்ட்டிகள் எப்படி இருக்கும் என்று.

இணையத்தளத்திலும் தொலைக்காட்சிகளிலும் நாம் தங்க நிறத்தில் படர்ந்த முடி போல காட்சி அளிக்கும் அந்த வடிவதான் ஹிக்ஸ் போசோன் பார்ட்டிகள் என்றால் அதை கண்டுவிட்டாரே திருமூலர் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர்.

சிவானந்தம் மதுஷாணி

தெரிந்த கதையும் தெரியாத கதையும்

மகாபாரதத்தில் குருஷேத்திர போரில் அருச்சுனனுக்கு கண்ணன் உபதேசித்தது பகவத்கீதை. இது நாம் அனைவருக்கும் தெரிந்த கதை. பகவான் உத்தவருக்கு சொல்லியது உத்தவகீதை. அந்தப் புதிய கீதையை அறிவீர்களா?

கிருஷ்ணனின் குழந்தைப் பருவம் முதல் பணிவிடை செய்தும் தேரோட்டியாயிருந்தாலும் பல்வேறு சேவைகள் செய்தவர் உத்தவர். தனக்கென கண்ணனிடம் நன்மைகளோ வரங்களோ கேட்டவரல்லர். துவாபர யுகத்தில் தமது அவதார பணிகளை முடித்த நிலையில் உத்தவரிடமும் “பலரும் என்னிடம் பல நன்மைகளையும் வரங்களையும் கேட்டு பெற்றுச் செல்கின்றனர். நீ எதுவுமே கேட்டதில்லை ஏதாவது கேள் தருகிறேன் உனக்கு ஏதாவது நன்மை செய்துவிட்டே எனது அவதாரப் பணியை முடிக்க நினைக்கிறேன்” என்றார் கிருஷ்ணர்.

தனக்கென எதையும் கேட்காவிட்டாலும் சிறுவயது முதலே கண்ணனின் செயலை கவனித்து வந்தவர் உத்தவர். சொல்லொன்றும் செயலொன்றுமாக இருந்த கண்ணனின் லீலைகள் புரியாத புதிராக இருப்பதனால் அவற்றுக்கான காரணங்களை தெரிந்து கொள்ள விரும்பினார் உத்தவர்.

“கண்ணா! நீ வாழ சொன்ன வழி வேறு வாழ்ந்து காட்டிய வழி வேறு. மகாபாரத நாடகத்தில் நீ ஏற்ற பாத்திரத்தில் நீ புரிந்த செயல்களில் எனக்கு புரியாத விடயங்கள் பல உண்டு. அவற்றுக்கெல்லாம் காரணங்களை அறிய ஆவல். ஆவலை நிறைவேற்றுவாயா?” என்று கேட்டார் உத்தவர்.

“உத்தவரே அன்று குருஷேத்திர போரில் அருச்சுனனுக்கு நான் சொன்னது பகவத்கீதை. இன்று உங்களுக்கு தரும் பதில்கள் உத்தவகீதை. அதற்காகவே உங்களுக்கு இச்சந்தர்ப்பத்தை தந்தேன். தயங்காமல் கேளுங்கள்.” என்றான் கண்ணன்.

“கண்ணா முதலில் எனக்கொரு விளக்கம் தேவை. உண்மையான நண்பன் யார்?” உத்தவர் கேட்டார். கண்ணன் விடை பகிர்ந்தான். “நண்பனுக்கு ஏற்படும் துயரத்தை தீர்க்க அழைப்பு இல்லாமலேயே உடனே உதவி செய்பவனே உற்ற நண்பன்”.

“பாண்டவர்களுக்கு நீ உற்ற நண்பன். உன்னை அவர்கள் ஆபத்தாந்தவனாக பரிபூரணமாக நம்பினார்கள். நடப்பதை மட்டுமல்ல நடக்கப்போவதையும் நன்கறிந்த ஞானியான நீ உற்ற நண்பன் யார்? என்பதற்கு நீ அளித்த விளக்கத்தின்படி முன்னதாகவே சென்று தருமா! வேண்டாம் இந்த சூதாட்டம் என்று தடுத்திருக்கலாமல்லவா? ஏன் அப்படி செய்யவில்லை? போகட்டும். விளையாட ஆரம்பித்ததும் தருமன் பக்கம் அதிஷ்டம் இருக்கும்படி செய்து வஞ்சகர்களுக்கு நீதி புகட்டியிருக்கலாமல்லவா? அதையும் நீ செய்யவில்லை. தருமன் செல்வத்தை நாட்டை மட்டுமல்லாமல் தன்னையும் இழந்தான். சூதாடியதற்கு தன்டனையாக அத்தோடு அவன் விட்டிருக்கலாம். தம்பிமாரை பணயம் வைத்த போதாவது சபையில் நுழைந்து தடுத்திருக்கலாம் அல்லவா? அதையும் செய்யவில்லை. திரௌபதி அதிஷ்டம் மிக்கவள் அவளைப் பணயம் வைத்து ஆடு. இழந்த அனைத்தையும் திருப்பி தருகிறேன் என்று துரியோதனன் சவால் விட்ட போதாவது உனது

தெய்வீக சக்தியால் அந்த பொய்யான பகடைக்காய்கள் தருமனுக்கு சாதகமாக விழச் செய்திருக்கலாம் அதையும் செய்யவில்லை. மாறாக திரௌபதியின் துகிலை உரித்து அவளின் மானம் பறிபோகும் நிலை ஏற்பட்ட போது தான் சென்று துகில் தந்தேன். திரௌபதி மானம் காத்தேன் என்று மார் தட்டிக் கொண்டாய். மாற்றான் ஒருவன் குலமகள் சிகையை இழுத்து சென்று சூதர் சபையில் பலர் முன்னிலையில் அவளது ஆடையில் கைவைத்த பிறகு எஞ்சிய மானம் என்ன இருக்கிறது? எதனைக் காத்ததாக நீ பெருமைப் படுகின்றாய்? ஆபத்தில் உதவுபவன் தானே ஆபக்காந்தவன். இந்நிலையில் உதவாத நீயா ஆபக்காந்தவன்? நீ செய்ததது தருமமோ? ஏன்” கண்ணீர் மல்கக் கேட்டார் பெரியவர்.

இது மகாபாரதத்தை படித்த நாமும் கேட்கும் கேள்விகளே. நமக்காக இவற்றை அன்றே கண்ணனிடம் கேட்டிருக்கிறார் உத்தவர்.

பகவான் சிரித்தார் உத்தவரே! விவேகம் உள்ளவனே ஜெயிக்க வேண்டும் என்பது உலக தர்ம நியதி. துரியோதனனுக்க இருந்த விவேகம் தருமனுக்க இல்லை. அதனால் தான் தர்மன் தோற்றான். துரியோதனனுக்கு சூதாடத் தெரியாது. ஆனால் பணயம் வைக்க அவனிடம் பணம், ஏராளமான சொத்துக்களும் இருந்தன. பணயம் நான் வைக்கிறேன். என் மாமன் சகுனி பகடையை உருட்டிச் சூதாடுவார் என்றான் துரியோதனன். அது விவேகம் தருமனும் அது போல நான் பணயம் வைக்கிறேன். அது சார்பாக என் மைத்துனர் கிருஸ்ணர் பகடையை உருட்டுவார் என்று சொல்லியிருக்கலாமே. சகுனியும் நானும் சூதாடியிருந்தால் யார் வென்றிருப்பார்கள். நான் கேட்கும் எண்ணிக்கைகளை சகுனியால் பகடைக்காய்களில் போடத்தான் முடியும். அல்லது அவன் கேட்கும் எண்ணிக்கைகளை என்னால் போடத்தான் முடியுமோ? போகட்டும் தருமன் என்னை ஆட்டத்தில் சேர்க்க மறுத்து விட்டான் என்பதையாவது மன்னித்து விடலாம். ஆனால் அவன் விவேகம் இல்லாத மற்றொரு தவறைச் செய்தான். ஐயோ! விதி வசத்தால் சூதாட ஒப்புக் கொண்டேனே ஆனால் இந்த விடயம் கண்ணனுக்கு மட்டும் தெரியவே கூடாது. கடவுளே அவன் மட்டும் சூதாட்ட மண்டபத்துள் வராமல் இருக்க வேண்டும் என்றும் வேண்டிக்கொண்டான். என்னை சூதாட்ட மண்டபத்துள் வர முடியாதவாறு அவனே கட்டுப்போட்டுவிட்டான்.

நான் அங்கு வரக்கூடாது என்று என்னிடமே வேண்டிக் கொண்டான். யாராவது தனது பிராத்தனையால் என்னைக் கூப்பிடமாட்டார்களா என்ற மண்டபத்திற்கு வெளியே காத்துக் கொண்டு நின்றேன்.

பீமனையும் அருச்சுணனையும் நகுல சகா தேவர்களையும் வைத்து ஆடி இழந்த போது அவர்களும் துரியோதனனை திட்டிக் கொண்டும் தங்கள் விதியை எண்ணி நொந்து கொண்டும் இருந்தார்களே தவிர என்னை கூப்பிட மறந்துவிட்டார்களே.

அண்ணன் ஆணையை நிறைவேற்ற துச்சாதனன் சென்று திரௌபதியின் சிகையைப் பிடித்து இழுத்த போது அவளாவது என்னைக் கூப்பிட்டாளா? இல்லை அவளும் தனது பலத்தையே நம்பி சபையில் வந்து வாதம் செய்து கொண்டிருந்தாலே ஒழிய என்னைக் கூப்பிடவில்லை. நல்ல வேளை துச்சாதனன் துகில் உரிந்த போதும் தனது பலத்தால் போராடாமல் அபயம் கிருஸ்ண அபயம் என குரல் கொடுத்தாள். அவளது மானத்தைக் காப்பாற்ற அப்போது தான் சந்தர்ப்பம்

கிடைத்தது. அழைத்ததும் சென்றேன். அவள் மானத்தைக் காக்க வழி செய்தேன். இந்த சம்பவத்தில் என் மீது என்ன தவறு.

அருமையான விளக்கம் கண்ண அசந்து விட்டேன். ஆனால் ஏமாறவில்லை. உன்னை இன்னொரு கேள்வி கேட்கலாமா? அப்படியானால் கூப்பிட்டால் தான் நீ வருவாயா? நீயாக நீதியை நிலைநாட்ட ஆபத்துக்களில் உன் அடியார்களுக்கு உதவ வரமாட்டாயா?

கண்ணன் புன்னகைத்தான்.

உத்தவா! மனித வாழ்க்கை அவரவர் கர்ம வினைப்படி அமைகிறது. நான் அதை நடத்துவதுமில்லை அதில் குறுக்கிடுவதுமில்லை. நான் வெறும் “சாட்சி பூதம்” நடப்பதையெல்லாம் அருகில் நின்று பார்த்துக்கொண்டிருப்பவனே. அதுதான் தெய்வ தர்மம்”

“நன்றாயிருக்கிறது கிருஷ்ணா, அப்படியானால் நீ அருகில் நின்று நாங்கள் செய்யும் தீமைகளையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருப்பாய். நாங்கள் தவறுகளைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டேயிருந்து, பாவங்களைக் குவித்து துன்பங்களை அனுபவித்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் அப்படித்தானே?”

“உத்தவரே! நான் சொன்ன விளக்கங்களின் உட்பொருளை நன்றாக உணர்ந்து பார். நான் சாட்சி பூதமாக அருகில் நிற்பதை நீங்கள் உணரும் போது உங்களால் தவறுகளையோ, தீயசெயல்களையோ நிச்சயமாக செய்ய முடியாது. நான் உங்கள் அருகில் சாட்சி பூதமாக நிற்பதை நிச்சயமாக செய்ய முடியாது. நான் உங்கள் செயல்களைச் செய்து விடலாம் என்று எண்ணுகிறீர்கள். பாதிப்புக்குள்ளாகும் சம்பவங்கள் அதுதான் அவனது அஞ்ஞானம். நான் சாட்சி பூதமாக எப்போதும் எல்லோருடனும் இருப்பவன் என்பதை தருமன் உணர்ந்திருந்தால், இந்தச் சூதாட்ட நிகழ்ச்சி வேறுவிதமாக அமைந்திருக்கும் அல்லவா?”

உத்தவர் வாயடைத்துப் பக்திப் பரவசத்தில் ஆழ்ந்தார். ஆகா! எத்தனை ஆழமான தத்துவம். எத்தனை உயர்ந்த சத்யம்.

பகவானைப் பூசிப்பதும், பிரார்த்தனை செய்வதும் அவனை உதவிக்கு அழைக்கும் ஓர் உணர்வுதானே! அவன் இன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது என்ற நம்பிக்கை வரும்போது, அவன் சாட்சி பூதமாக அருகில் நிற்பதை எப்படி உணராமல் இருக்க முடியும்? அதனை மறந்து விட்டு எப்படிச் செயலாற்ற முடியும்? இந்தத் தத்துவத்தைத்தான், பகவத்கீதை முழுவதிலும் கண்ணன் அருச்சுனனுக்கு உபதேசித்தான். கண்ணன், அருச்சுனனுக்காகத் தேரைச்செலுத்தி வழிநடத்தினானே தவிர, அருச்சுனன் இடத்தில் தானே நின்று அவனுக்காகப் போராடவில்லை.

நடராஜா

மட்டக்களப்பு

சூரசங்காரமும் திருச்செந்தூர் முருகன் வரலாறும்

முழுமுதற் கடவுளாய் அமைந்த சிவனின் மைந்தனால் நெற்றிக் கண் பொறியிலே சரவணப்பொய்கையில் ஆறு தாமரை மலர்களில் ஆறு குழந்தைகளாக தவழ்ந்த நேரம், கார்த்திகைப் பெண்களின் கரங்களால் வாரி அணைத்த பொழுது, ஆறுமுகங்களும் ஒரு உருவமாக முருகன் அவதரித்தார். கார்த்திகை மாதத்தின் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் அவதாரம் பெற்றதனால் கார்த்திகேயன் என நாமம் கொண்டார்.

பாலகனாய் உதித்த முருகன் வளர்பிறை போல் வளர்ந்து, தேவலோகப் பெண்ணாய் அவதரித்த தெய்வானையை மணந்து பின் இலங்கையின் தென்பகுதியில் அமைந்துள்ள கதிர்காம குன்றிலே அண்ணன் விநாயகனின் துணையோடு குறப்பெண்ணாகிய வள்ளியையும் மணம் புரிந்து திருச்செந்தூர் கடற்கரையோரம் செந்தில் நாதன் அரசாங்கம் என கோயில் கொண்டார்.

இக்கால கட்டத்திலே தேவர்களுக்கும், அசுரர்களுக்கும் ஏற்பட்ட கொடிய போர் காரணமாக அசுரர்கள் தேவர்களை சிறைப்பிடித்து சித்திரவதை செய்து சொல்லொணாத் துயரங்களை அனுபவிக்க வைத்தனர். கொடுமை தாங்க முடியாத காரணத்தினால் சிவனிடம் தேவர்கள் முறையிட்டார்கள்.

தேவர்கள் சிவனிடம் முறையிட்டதிற்கு அமைய இறைவன் தேவர்கள்பால் இரக்கமுற்று இக் கொடிய அசுரர்களை அழிப்பதற்கு ஏற்றவன் தன் மகன் முருகன் என மனதில் எண்ணிக் கொண்டே உடனே தன் நெற்றிக் கண்பொறியால் முருகப் பெருமானை சரவணப் பொய்கையில் தோற்றுவித்தார்.

ஆறுமுகம் கொண்ட முருகப் பெருமானுக்கு ஆறுபடை வீடுகளும் அமையப் பெற்று முதலில் திருச்செந்தூர் கடற்கரையோரம் கோயில் கொண்டு அடியார்களுக்கு அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில் ஐப்பசி மாதத்து சுக்கிலபட்ச வளர்பிறை துதியை திதியில் முருகன் தேவர்களின் துயர்களை தீர்க்க திருச்செந்தூரில் அசுரர்களின் தலைவன் ஆகிய சூரனுடன் ஆறு நாட்கள் அடாத போர் புரிந்தார்.

முருகப்பெருமானின் விரதங்களில் ஒன்றாகிய கந்தசஷ்டி விரதத்தின் இறுதி நாளான ஆறாம் நாள் சூரசங்காரம் என்னும் நிகழ்வு இடம்பெறுவதை காணமுடிகின்றது. இந் நிகழ்வானது அசுரர்களின் தீய செயல்களை அடியோடு இல்லாது ஒழிக்க வேண்டும் என்பதை மையமாக கொண்டுள்ளது.

முருகப்பெருமான் சூரனுடன் போர் புரிந்ததை நோக்குமிடத்து அசுரர்களின் தலைவனான சூரனின் பல்வேறு அவதாரங்களையும் பல்வேறு யுக்திகளையும் முருகன் தன் பன்னிரு கைகளால் சக்தி வேல் ஆயுதம் தாங்கி அந்தி மாலைப் பொழுதில் திருச்செந்தூர் கடற்கரையோரம் மீதில் அந்திமாலை மஞ்சள் பொழுதில் மாமர தோப்பும், கறுப்பாடையுடனும் வந்த சூரனை சக்திவேலால்

இரு கூறாக்கி முருகப்பெருமான் சூரனின் உயிரினை மயிலாகவும், உடலினை சேவற்கொடியாகவும் ஆக்கிக் கொண்டார்.

சூரசங்காரத்தின் பிற்பாடே முருகனின் வாகனமாக மயிலினை அறியமுடிகின்றது. இதன் அடிப்படையில் சூரசங்கார நிகழ்வின் மூலம் கந்த சஷ்டி விரதத்தின் சிறப்பினை அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. இக் கந்தசஷ்டி விரதம் இந்தியாவில் அமையப் பெற்றுள்ள முருகத்தலங்கள் அனைத்திலும் இடம்பெறுவதுடன் ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்றான திருச்செந்தூர் ஆலயத்தில் மிகவும் உணர்ச்சி பூர்வமாக சிறப்பாக இடம்பெறுவதை காணலாம்.

இக் காலகட்டத்தில் குமரகுருபரரால் ஆறுபடை வீடுகளிலும் முதற்படையாக அமைந்துள்ள திருச்செந்தூர் முருகன் மீது கந்தசஷ்டி கவசம் இயற்றப்பட்டுள்ளதோடு அதனை படிப்பவர் எல்லோர் மனதிலும் பதியும் படியும் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. ஆறுநாட்களுக்கும் ஆறு கவசங்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

தொகுத்து நோக்கும் போது திருச்செந்தூர் ஆலய வரலாற்றுடன் சூரசங்கார நிகழ்வினை ஒப்பிட்டு பார்க்கும் போது முருகனின் அனைத்து சிறப்புக்களையும், பக்தியின் மதிப்பினையும், அரிய செயல்களின் முக்கியத்துவங்களையும் இதன் மூலம் பெற்றுக் கொள்ள முடிகின்றது.

சீவரத்தினம் அபிநயா

காதுகள் அறுந்தன... கந்தர் அந்தாதி வந்தது!

அருணகிரிநாதர் பல்வேறு தலங்களுக்கும் சென்று முருகனை தரிசித்துவரும் வேளையில் வில்லிபுத்தூர் என்ற ஊரின் வழியாகச் சென்று கொண்டிருந்தார். அப்போது காதுகள் அறுபட்ட நிலையில் இளம் புலவர்கள் சிலர் எதிரே வந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களிடம் 'ஏன் காதுகளை அறுத்துக் கொண்டு வருகிறீர்கள்? என்னதான் பிரார்த்தனை என்றாலும் அதற்காக காதுகளை இப்படி அறுத்துக் கொள்ளலாமா?' என்று கனிவோடு கேட்டார்.

புலவர்கள் அருணகிரி நாதரிடம், 'ஐயனே! நாங்கள் பெரும் புலவர் ஒருவரிடம் தோற்றுபோய் இப்படி காதுகளை இழந்து வருகிறோம்' என்றனர். 'கொடிய செயலாக உள்ளதே! சற்று விபரமாகக் கூறுங்கள் புலவர்களே!' என அருணகிரிநாதர் நயந்து கேட்டுக் கொண்டார்.

அதற்கு அவர்கள், 'இந்த ஊரில் 'வில்லிபுத்தூர்' என்ற பெரும் புலவர் இருக்கிறார். அவரிடம் எங்களைப் போன்ற இளம் புலவர்கள் கவிபாடி ஏதாவது சன்மானம் பெறலாம் என்று நம்பினோம். அப்போது பாடப்படும் கவிகளில் ஏதேனும் குற்றமிருந்தால் சம்பந்தப்பட்ட புலவர்களின் காதுகளை இழந்து வருகிறோம்' என்றனர் ஒரே தொனியில் வருத்தம் தொனிக்க.

'இளம் புலவர்கள் தவறு செய்தால் அதை திருத்துவது அல்லவா பெரும் புலவர்களின் கடமை' என்று எண்ணியவாறு முருகனை நினைந்து, 'இளம் புலவர்களின் இதுபோன்ற துன்பங்கண்டு சும்மா இருத்தலியலாது. வில்லிபுத்தூரரிடம் சென்று வெற்றிபெற நீதான் எனக்கு அருள் புரிய வேண்டும்' என வேண்டிக்கொண்டு வில்லிபுத்தூரர் இல்லம் நோக்கி விரைந்து சென்றார். அறிமுகப் படலங்கள் முடிந்த பின்னர் வில்லிபுத்தூரர் அருணகிரிநாதரிடம், 'நான் அந்தாதி வகையில் நூறு பாடல்கள் பாடுவேன். தாங்கள் பதவுரை, விரிவுரை, கருத்துரைகள் சொல்ல வேண்டும். தடைப்பட்டால் உங்கள் காதுகள் அறுக்கப்படும் இந்த நிபந்தனைக்கு ஒத்துக்கொள்கிறீர்களா?' எனக் கேட்டார்.

அருணகிரிநாதரோ, 'இந்நிபந்தனை எனக்கு மட்டுமா? தங்களுக்கும் பொருந்துமா?' என வில்லிபுத்தூரரிடம் கேட்க, 'இதுவரை எவரும் கேட்கத் துணியாத வார்த்தையைக் கேட்டுவிட்டோமே' என அதிர்ந்த வில்லி, 'இந்த விதிகள் எமக்கும் பொருந்தும்' என்றார். 'அப்படியானால் இன்னொரு அங்குசம் (நீண்ட கைப்பிடியுள்ள குறடு) கொண்டு வரச் சொல்லுங்கள்' எனக் கூறியதுடன் அங்குசத்தை வாங்கித் தன்னருகே வைத்துக் கொண்டார் அருணகிரிநாதர்.

'ஐயா! ஆரம்பியுங்கள்' என அருணகிரிநாதர் சொல்ல வில்லிபுத்தூரர் பாட ஆரம்பித்தார். அருணை முனிவர் அப்பாலுக்கு அரைக்கணமும் தாமதியாது பொருள் உரைத்தது கண்டு வில்லி வியந்து நின்றார். பின்னர் அருணை முனிவரை பாடப்பணித்தார் வில்லி. கந்தர் அந்தாதியின் சொல் நயமிகும் 53 பாடல்கள் வரை எதைப் பாடினாலும் வில்லிபுத்தூரர் சரியாகவே விரிவுரை வழங்கி வந்தார். 'என்னது... இவ்வளவு தெளிவாகச் சொல்லி விடுகிறாரே' என்று தனக்குள் எண்ணிய அருணை முனிவர் முருகப்பெருமானை மனதார நினைத்தார். 'எம்பெருமானே! இந்த

சொற்போர் தமிழ்ப்புலவர்களைக் கருணையில்லாது துன்புறுத்தும் காரணம் கருதி ஏற்பட்டதல்லவா? அவர்களின் இடர் களைந்து வில்லியின் செயல்களுக்கு வேலியிடத்தானே இந்தப் போட்டியில் புகுந்தேன், என்னைக் கைவிடலாமா,' என்று மனதில் பிரார்த்துக்கொண்டு, கந்தர் அந்தாதியின் 54 ஆவது பாடலாக 'தித்தத்த' என்று தகர வர்க்கத்தில் வரும் ('த' எழுத்து வரிசை மட்டும்) வரும் பாடலைக் கம்பீரமாகப் பாடினார்.

தித்தத்தத் தித்தத் திதிதாதை தாததுத் தித்தத்திதா
 தித்தத்தத் தித்த திதித்தித்த தேதுத்து தித்தித்ததா
 தித்தத்தத் தித்தத்தை தாததி தேதுதை தாததத்து
 தித்தத்தத் தித்தித்தி தீ திதிதுதி தீ தொத்ததே

பிறகு வில்லிபுத்தூரைப் பார்த்து, 'இந்தப் பாடலைத் திருப்பிச் சொன்னாலும் சரி அல்லது பதவுரை, கருத்துரை... இதில் எதைச் சொன்னாலும் சரி' என்று வில்லிபுத்தூரரிடம் கூற... அவரோ பதில் எதுவும் கூறாது சிந்தனை வயப்பட்டவராக இருந்தார். அப்போது அருணகிரிநாதர், 'ஐயா! இதே பாடலை மீண்டும் ஒருமுறை பாட்டுமா?' என்று வினவ, 'இந்தப்பாடலை தாங்கள் எத்தனை முறை சொன்னாலும் திருப்பிச் சொல்ல என்னால் முடியாது. பாட்டைச் சொல்ல முடிந்தால் தானே பதவுரை கருத்துரையைச் சொல்ல முடியும்' என்றார் வில்லிபுத்தூரர் பதட்டத்துடன்.

'அப்படியானால் கருத்தில்லாத பாடலை யாம் பாடினோமா?' அருணகிரிநாதர் 'சுவாமி! அப்படியல்ல, இந்தப் பாடலின் கருத்துரையை உங்கள் திருவாயாலே எடுத்துரைக்க வேண்டும்' என்றார் வில்லிபுத்தூரர் பணிவுடன்.

அருணகிரிநாதர் ஆரம்பித்தார், 'தித்தத்த தத்தித்த என்னும் தாளத்தால் நடிக்கும் பரமசிவனும் பிரம்மாவும், தயிரை உண்டு பாற்கடலையும், ஆதிசேடனையும் கொண்ட திருமாலும் வணங்குகின்ற முதல்வனே! தெய்வயானை தாசனே ஜனன மரணத்துக்கு இடமான எலும்பு முதலிய தாதுக்கள் நிறைந்த பொல்லாத இவ்வுடல் தீயில் வேகுங்கால் உன்னைத் துதிக்கும்படி என் புத்தியை உன் அடியினைக்கு ஆட்படுத்த வேண்டும்!'. 'இது தான் இப்பாடலின் கருத்துரை பதவுரையும் சொல்லட்டுமா?' என அருணகிரிநாதர் வில்லிபுத்தூரரிடம் கேட்க, 'வேண்டாம்! கருத்துரையே போதும்' 'தங்கள் நிபந்தனைப்படியே காதுகளை அறுத்துக் கொள்கிறீர்களா? காது இல்லாவிட்டால் எந்தக் கலையும் வளராதே' என்று அருணகிரிநாதர் கூறியதும் வில்லிபுத்தூரர் தன் நிலை உணர்ந்து தவித்தார்.

'அன்பரே! குற்றம் செய்வது மனித இயல்பு அதை உணர்ந்து திருத்துவது தான் மனிதப்பண்பு. தாங்கள் காதுகளை அப்போதே இழந்து விட்டீர்கள் இப்பொழுது இருக்கின்ற காதுகள் எந்தை கந்தவேளுடைய அருட்பிரசாதம் என்றெண்ணி அக்காதுகளைப் போற்றி வருவீராக' எனச் சொன்னார். வில்லிபுத்தூரரும், 'இனி எந்தப் புலவர் வந்தாலும் கவியில் குற்றமிருந்தால் அதைச் சொல்லித் திருத்துவேன்' என்றவர் அருணகிரிநாதரிடம் பணிவாக ஒரு விண்ணப்பம் வைத்தார்.

அது 'கந்தர் அந்தாதியின் மீதிப் பாடல்களையும் அருணகிரியார் பாட, அதற்கு வில்லிபுத்தூரர் பதவுரை-கருத்துரை சொல்ல... சிஷ்யர்கள் அவற்றை ஏட்டில் எழுதிக் கொள்ள வேண்டும்' என்பதே!

க.சிவநேசன்
 சாயிமார்க்கம்

கீதையின் பாதையிலே...

அமுதத்திற்கு ஆசைப்பட்டு விட்டாய்
அதற்கான விலையைக் கொடு.

‘நான் முனிவருள் வியாசன்’ என்பது கீதா நாயகனின் திருவாக்கு. வேதத்தின் சாரமாக கீதை விளங்குவதை இது காட்டுகின்றது. கீதா நாயகனே சாயீஸ்வரனாக வந்து கீதாவாறுநியைத் தருவது நாம் செய்த பாக்கியமே.

‘தத் த்வம் அஸி’ (நீ அதுவாக இருக்கிறாய்) எனும் மகா வாக்கியத்தை, ‘அந்த அழிவற்ற வஸ்துமே இவ்வுலகமெல்லாம் நிறைந்திருக்கிறது. அது ஸ்ர்வ வியாபி. எல்லாம் அதன் மயம் இந்த அழியாப்பொருளை யாரும் அழிக்க முடியாது என்றறி’ (2-16) எனும் கீதா சுலோகத்தை, ‘நீயும் கடவுள் நானும் கடவுள், நான் அதை உணர்ந்துள்ளேன் ஆனால் நீயோ அதை உணராது இருக்கிறாய்’ என சுவாமி கூறுகிறார். ரிக் வேதம் ‘இதெல்லாம் கடவுளே’ என்கிறது. கீதையின் பதினெட்டு அத்தியாயங்களில் முதல் ஆறையும் ‘த்வம்’ எனும் ‘நீ’ என்பதை விளக்குவதாகவும், இடை ஆறு அத்தியாயமும் ‘தத்’ ஆகிய அது என்பதன் விளக்கமாகவும் இறுதி ஆறும் ‘அஸி’ எனும் இருக்கிறாய் என்பதன் விளக்கமாகவும் கொள்வர்.

நானே கடவுளாக இருக்கும் போது எனது வினைகளையும் தளைகளையும் விலக்கி முத்தியை அடைவதற்காக நான ஏன் முயற்சிக்க வேண்டும்? எனும் வினா எழுகின்றது. ஆனால் அறியாமல் துன்ப துயரத்திற்கு உள்ளாகி தவிக்கும் போது விடுதலைக்கான வேட்கை எழுவது இயற்கையே.

கீதையின் இரண்டாம் அத்தியாயம் ஆத்மா என்றும் அழிவற்றது, உடலே அழியும் இயல்பு வாய்ந்தது, ஆன்மாவின் இயற்கையை எண்ணி உன் கடமைகளைச் செய்தே ஆகவேண்டும் என்று தெரிவிக்கின்றது.

துயருறும் மக்களாகிய அர்ஜுனனின் துயர் துடைப்பது கீதை, ‘இரக்கத்தால் மனம் கரைந்தவனும் கண்ணீரால் மறைந்த பார்வையுடையவனும் துயருறுகின்றவனுமான அர்ஜுனனை நோக்கி இந்த மொழிகளோடு கண்ணபிரானின் இரண்டாம் அத்தியாயம் ஆரம்பிக்கின்றது. அங்கே பிறவியின் நோக்கே கடமை புரிவதாகும். இதுவே வாழ்வின் அடிப்படைத் தத்துவமும் ஆகும் என விளக்கப்படுகின்றது.

தனக்குத்தானே ஏற்படுத்திவிட்ட கட்டினால் கவலை பிறக்கிறது. அதிலிருந்து விடுபட வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்காகக் கீதை உள்ளது. ‘தனக்குரிய கர்மங்களைச் செய்வதற்காகத் தான் இந்தக் கர்ம ஷேத்திரத்திற்குள், செயற்களத்திற்குள் மனிதன் வந்து சேர்ந்திருக்கின்றான். அந்தச் செயல்களின் பலனைப் பெறுவதற்காக அல்ல, இதுவே கீதையின் உபதேசம், அதன் அடிப்படைப்பாடம்’ என்கிறார் சுவாமி.

ஆகவே சுதர்மம் ஆகிய பயன்கருதாத கடமையைச் செய்ய வேண்டியவராய் நாம் உள்ளபோதும் வாழ்க்கைப்பாதையின் முட்களாகப்பரவி உள்ள மோகங்கள் காரணமாக எம் கடமை தடைப்படுகின்றது. அந்த முட்களாக நாம், எனது எனும் மயக்கம் உள்ளது. 'திசைகளிற்கும் எல்லை உண்டு என் அன்பிற்கு எல்லையே இல்லை' எனும் சுவாமியின் அன்பினைப் படிக்கின்றோம். மறுகணம் என் உள்ளேயே அடங்கிவிடப் பார்க்கின்றோம். நான் எனும் நினைப்பை விலத்தி சுயநலத்தில் இருந்து பரந்த அன்பை வளர்க்கும் வழி யாது? வாழ்க்கை எனும் போர்க்களத்தில் விருப்பு வெறுப்புக்களால் திகைத்து, எங்கு போவது என்ன செய்வது என்று தெரியாது இடர்படும் போது ஆத்ம தத்துவம் உபதேசிக்கப்படுகிறது. நீர்க்குமிழி போன்ற உடல் எக்கணமும் அழியக்கூடியது. ஆகையால், அதைச் சுதர்மத்தின் பாதையில் தனது என்பதை பிறரது எனும் சேவையில் ஈடுபடுத்தி காரியத்தை கட்டாயம் செய். ஆனால் பயனிடத்தில் உரிமை கொண்டாடாதே சூரியனைப்போல் ஒளிரவே செய் எனக் கூறப்படுகின்றது.

உறுதியுடைய புத்தி இவ் உலகத்தில் ஒருமையுடையதாயிருக்கிறது. உறுதியில்லாதோரின் புத்தியோ தடுமாறி நிற்கின்றது. மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி நீ உன் செயலில் இறங்கு, முயற்சிக்கு என்றுமே அழிவில்லை. இது ஒருவனை பேர்ச்சத்தில் நின்று காக்கும் சோம்பலை உதறி அபாயங்களின் இடையேயும் வெளிப்பட்டு அவற்றை எதிர்கொள்வது தான் முறை. அலை ஓய்ந்த பின் கடலாட முடியாது. அலை ஓயப்போவதும் இல்லை. ஆதலால் தர்மம் செய்வதற்கான காலம் வரும் என காத்திராது தன் கடமையைச் செய்வோன் இறைவனிற்கு பிரியமானவன் ஆகின்றான். 'நீ என்னை நோக்கி ஓரடி வைப்பின் நான் உன்னை நோக்கி மூன்றடி வைப்பேன்', என உறுதி தரப்படுகின்றது. நம் கண் முன்னேயே பரந்த அன்பு விசாலித்துள்ளதை காண்கின்றோம்.

சுதர்மத்தைப் புரிகையில் வெற்றி நிச்சயமாகின்றது. அந்த வெற்றி இறவாத பேரின்பத்தைத் தருகின்றது. தற்காலிக இன்பங்களைத் தாண்டி நிலைத்த பேரின்பத்தை நாடுகையில் இன்பம் பூர்த்தியாகின்றது. அது நிலைத்ததாகி விடுகிறது.

'எல்லாருமே அமுதத்திற்கு ஆசைப்பட்டு விடுவதில்லை. நீ ஆசைப்பட்டால் அழியாத ஆனந்தத்திற்கு எல்லையில்லாத சுதந்திரத்திற்கும் ஏங்குகின்றாய் என்பது வெளிப்படையாகின்றது. அப்படியானால் அதற்குரிய விலையை நீ கொடுக்க வேண்டும். உன் முயற்சிகளால் விளையும் பலனின் ஆசையை விட வேண்டும். எல்லாவற்றையும் இறைவன் மலரடிகளில் காணிக்கையாக்கி விட வேண்டும்' என்கிறார் சுவாமி.

கி.சிவநேசன்

சாயி மார்க்கம்

மலர்:2 இதழ்:4(ஆடி - மார்சுபி
1995)

உபநிடதங்கள் என்ற பசு கொடுத்த பால் கீதை.

அர்ஜுனன் என்னும் கன்றிற்காக கண்ணன் கறந்தது.

நல்லறிவுடையோர் எல்லோரும் பருகிப் பலன் பெற வேண்டியது.

பாபா-

நாவலரின் இந்து சமூக சமய பணி

கி.பி 1822 இல் பிறந்து 1879 வரை 57ஆண்டுகள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து சைவசமயத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் அரிய பணிகள் ஆற்றியவர் இலங்கையின் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் ஆவார். அதனால் தான் சைவசமயத்தின் ஐந்தாம் குரவராக அவரைப் போற்றிப்பாராட்டுகிறோம். தனக்கென வாழாது பிறர்க்குரியாளாக வாழ்ந்த நாவலர் பெருமான் தனது இனத்திற்கும், மொழிக்கும், சமயத்திற்கும் விடுதலையுணர்வையூட்டிய அரும்பெரும் செயலை இக்காலத்து இளைய பரம்பரையினர் அறியாதிருப்பது மிகவும் கவலைக்குரியதும் கண்டனத்திற்குரியதுமாகும்.

எமது நாட்டை முதலில் ஆக்கிரமித்து அடிமைப்படுத்திய போத்துக்கேயர் சைவாலயங்கள் பலவற்றை அழித்துத் தரைமட்டமாக்கினர். அவர்களைத்தொடர்ந்துவந்த ஒல்லாந்தரும் மிச்சசொச்சமிருந்த ஆலயங்களையும் அழித்துவிட்டுத்தங்கள் வழிபாட்டிடங்களைத்தாபித்தனர். இந்த அந்நியருக்கு இந்நாட்டு மக்கள் அடிமைப்பட்டுக்கிடந்தனர். அவர்களைத்தொடர்ந்து வந்த ஆங்கிலேயர்களோ ஆலயங்களை அவர்களைப்போல இடிக்கவோ அழிக்கவோ முற்படாமல் வேறு விதமாக தங்கள் மதத்தையும் ஆங்கில மொழியையும் புகுத்தி எம்மை ஆக்கிரமித்தனர். அரசமொழியாக ஆங்கிலத்தைப் பிரகடனப்படுத்தி அதைக்கற்றுத்தேறியவர்க்கே வேலைவாய்ப்பு வழங்கப்பட்டது. அரச மதமாக கிறீஸ்தவத்தை அறிமுகப்படுத்தி அம்மதத்தைச் சேர்ந்தாலே உத்தியோகம் வழங்கப்படும் எனவும் சட்டம் வகுத்தனர். ஆங்கிலேயரின் கவர்ச்சியான இந்த அறிவிப்பில் மயங்கி சுகபோக வாழ்வுக்கு ஏங்கிய நம்மவர்கள் சைவசமயத்தைவிட்டு கிறீஸ்தவர்களாகி உயர்கல்வி வாய்ப்பையும் உத்தியோகங்களையும் பெற்றுக்கொண்டனர். இந்த இக்கட்டான சூழ்நிலையிலேயே நாவலர் பெருமான் பிறந்தார்.

அவர்கூட வெஸ்லியன்மிஷன் கல்லூரியில்(தற்போதைய யாழ்.மத்திய கல்லூரி)தான் உயர்கல்வி கற்கவேண்டியிருந்தது. அக்கல்லூரி அதிபராயிருந்த பேர்சிவல் பாதிரியாருக்குப் பின்னாளில் தமிழ் கற்பித்தார். அவரால் குருவாகவே ஆறுமுகநாவலர் மதிக்கப்பட்டார்.அதனால் கிறீஸ்தவர்களினதும் ஆங்கில ஆட்சியினரதும் சூழ்ச்சிகளையெல்லாம் நன்கு தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு அவருக்குக்கிடைத்தது. மரபுவழிவந்த தமிழ் அறிஞர்களிடம் கல்வி கற்ற அவரின் ஞானகுருவாக சரவணமுத்துப்புலவர் விளங்கினார். கிறீஸ்தவர்களின் புனிதநூலான விவிலிய வேதத்தை நாவலர் முதன்முதலாகத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து இது மிகச்சிறந்த ஒரு மொழிபெயர்ப்பு என்று சென்னை மொழிபெயர்ப்புக் குழுவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு கிறீஸ்தவ திருச்சபையின் அங்கீகாரம் பெற்றதென்றால் ஈழநாட்டுக்கு அவர் ஈட்டிக்கொடுத்த பெருமையை அளவிட்டுக்கூற இயலுமோ? தமிழ் இனம் தலைநிமிரவேண்டுமானால் தமிழ்மொழி செழிகக் வேண்டும் சைவப்பண்பாடு மீண்டும் மறுமலர்ச்சி பெறவேண்டும், தமிழ்மக்கள் அடிமையுணர்விலிருந்தும் அறியாமையிலிருந்தும் விடுதலை பெறவேண்டும் என்னும் உணர்வுடன் தீவிரமாயெழுந்த நாவலர் பெருமான் குடும்பவாழ்வில் ஈடுபடாது நைஷ்டிக பிரமச்சாரியாக வாழ்ந்தார். பழந்தமிழ் நூல்களைப் பரிசோதித்து அச்சேற்றினார். செய்யுள் நடையில் இருந்த நூல்களை வசன நடையில் எழுதி வெளியிட்டார். பழந்தமிழ்

இலக்கண நூல்களைக்கற்பதற்கு முன்னோடியாக இலக்கணச்சுருக்கம் முதலான இலகுநடை நூல்களை எழுதி வெளியிட்டு தமிழைப் பயில்வதற்காக முதலாம் பாலபாடம் முதலாக நான்காம் பாலபாடம்வரை வெளியிட்டார். அத்துடன் நன்னெறி, நல்வழி முதலான அறநெறிகூறும் நூல்களுக்கு உரையும் எழுதி வெளியிட்டார். சைவவினாவிடை முதலாம் சமய நூல்களை வெளியிட்டு சைவர்களாய் பிறந்தோர் பிறந்தது முதல் எவ்வாறு சைவ அனுட்டானங்களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்பதை எளிய முறையில் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இந்த நூல்களை வெளியிடுவதற்கென்றே சொந்தமாக வித்தியானுபாலன அச்சியந்திர சாலையை நிறுவி எந்தவித எழுத்துப்பிழைகளோ சொல் அல்லது பொருட்பிழைகளோ இல்லாமல் தூய தமிழில் வெளியிட்டார். நாவலர் பதிப்பு என்றால் ஒரு பிழையுமில்லாப்பதிப்பு என்று பெருமைப்படும் அளவுக்கு இன்றுபோல நவீன வசதிகளற்ற அக்காலத்திலேயே பதிப்பித்தார்.

நாவலர்பெருமான் பதிப்பித்த ஏனைய நூல்களாவன: சூடாமணிநிகண்டு உரை, செளந்தரிய லஹரி உரை, திருச்செந்தினி ரோடிக யமக அந்தாதி உரை, நன்னூல் விருத்தியுரை, சிவாலய தரிசனவிதி, பெரியபுராண வசனம், திருமுருகாற்றுப்படை உரை, சைவதூஷணபரிகாரம், சுப்பிரபோதம், வச்சிரதண்டம், திருவாசக மூலம், திருக்கோவையார் மூலமும் உரையும், திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, தடுக்கசங்கிரகம் அன்னம்பட்டியம் உரை, கந்தபுராண வசனம், திருவிளையாடற்புராண வசனம், சேதுபுராணம், இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளி, தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி, இலக்கணச்சொத்து அச்சிடல் அருட்பதிப்பு, அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு, திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரிய புராணம் செய்யுத்திரட்டு தொகுப்பு, சிதம்பர மும்மணிக்கோவை, அருணகிரிநாதர் திருவகுப்புப்பதிப்பு, கோயிற்புராண உரை, சைவசமய நெறியுரை, 11ம் திருமுறை பதிப்பு, கந்தபுராண அச்சுப்பதிப்பு, யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை திருக்கேதீச்சர ஆலய விண்ணப்பம், திருவிளையாடற்புராணம், நன்னூற்காண்டிகையுரை, நன்னூல் விருத்தியுரை திருத்திய பதிப்பு என்பனவாகும். தமிழ்க்குழந்தைள் தமிழ்மொழி மூலம் சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்ள வழிசெய்ய வேண்டு மென 1848இல் வண்ணார்பண்ணையில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை உருவாக்கினார். அங்கு கல்வி பயிலவந்த மாணவர்களுக்கு இலவச உணவும், இலவச உடையும், இலவசக்கல்வியும் வழங்க ஏற்பாடு செய்தார் ஆறுமுக நாவலர். அதற்கென வர்த்தக நிலையங்களை அணுகி வருவாய்பெற வழியும் செய்தார். இலங்கையில் மட்டுமல்ல தென்னிந்தியாவில் சிதம்பரத்திலும் ஒரு சைவப்பிரகாச வித்தியாலயத்தைத் தொடங்கி இயங்கச்செய்தார். நாவலர் அவர்கள் ஊட்டிய இந்த உணர்வு யாழ். சைவ வித்தியாவிருத்திச்சங்கம் உருவாக வழிசமைத்து, ஏறக்குறைய 200 பாடசாலைகளை நாடெங்கும் அமைக்க உதவியது. அதேபோல சைவப்பிள்ளைகளுக்கென ஆங்கில பாடசாலையொன்றினையும் அன்னார் நிறுவினார். நாவலர் பெருமான் கல்வியின்மீது கொண்ட இந்தக்காதலின் விளைவாக இந்துக் கல்லூரிச்சங்கமொன்று பின்னாளில் உருவாகி நாடுபூராவும் இந்துக்கல்லூரிகள் தோன்ற வழிவகுத்தது. மக்கள் வறுமையாலும் நோயாலும் துன்பப்பட்டுக்கொண்டு இருந்ததே கல்வியில் அவர்கள் நாட்டங்கொள்ளாததன் காரணம் என்பதை நன்கு தெரிந்துகொண்ட நாவலர்பெருமான் யாழ்ப்பாணத்தில் மழையினம் மயால் பஞ்சம் வந்தபோது சாதிசமயபேதம் பாராது “கஞ்சித்தொட்டித்தர்மம்” செய்து பஞ்சம் துன்பஞ்செய்யாமல் மக்களைக்காத்தார். அரசினருடன் வாக்குவாதம் செய்து விதைநெல் பெற்றுக்கொடுத்து விவசாயிகளின் வயிற்றில் பால் வார்த்தார். யாழ்ப்பாண வேளாண்மைச்சங்கத்தை ஸ்தாபித்து வழிநடாத்தி அதன் மூலம் விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளைச் சமரசமாகத்தீர்ப்பதில்

வெற்றி கண்டார். யாழ்நகரில் கொள்ளை நோய் வந்து குருநகர்பகுதி மக்களைக் கொடுமைப்படுத்தியபோது பாராமுகமாகவிருந்த அப்போதைய ஆட்சியாளருக்குக் கண்டனச்செய்திகள் அனுப்பி அரசினரின் கண்ணைத்திறக்கச்செய்து மக்களைக்காப்பாற்றினார். அரச அதிகாரிகளின் ஊழல்களையும் அசமந்தப்போக்கையும் கண்டித்து அவ்வப்போது கடிதங்கள் எழுதி வெளியிட்டு மக்களுக்கு விழிப்புணர்ச்சியூட்டினார்.

சைவசமயிகள் ஒவ்வொருவரும் தூய வாழ்வு வாழவேண்டுமென்பதில் மிகவும் கண்டிப்பாக இருந்த நாவலர், 1849இல் தென்னிந்திய திருவாவடுறை ஆதீனம் அவருக்கேயுரித்தான “நாவலர்” எனும் பட்டத்தைச்சூட்டிக்கொளவித்தபோதின் அவர் ஆற்றிய முகவுரையில்:

- தங்கள் தங்கள் சமயம் இதுவெனவும்
- அதற்குரிய கடவுள் இவ்வெனவும்
- அக்கடவுள் ஆன்மாக்களின் வழிபாட்டைக்கொண்டருளும் முறை இதுவெனவும்
- அவரை ஆன்மாக்கள் வழிபடும் முறை இதுவெனவும் அறிதலும், அறிந்தபடி அனுட்டித்தலும் எல்லாச்சமயத்தவர்க்கும் கடன்
- எனத்தொடங்கி ஆற்றிய பிரசங்கம் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இன்றும் பேசப்படுகிறது. சைவவினாவிடைகள், நித்தியகருமவிதிகள், சைவக்கிரியைமுறைகள் போன்ற இன்னோரன்ன சைவசமய நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். கிறீஸ்தவர்கள் தங்கள் சமயத்தைப்பரப்பும் பிரசங்கமுறையினையே ஆயுதமாகப்பாவித்து கிறீஸ்தவ மதப்பிரசங்கிகளை ஓரங்கட்டினார். கோயில்களில் ஓதுவார் பரம்பரை உருவாக வழிசமைத்த நாவலர் அவர்கள் மூலம் திருமுறைகளை ஓதும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தினார். அதுவே இன்றைக்கும் ஆலயங்களில் “திருவாசக முற்றோதல்” என்னும் நடைமுறையாகப் பின்பற்றப்பட்டுவருவதை அறிந்துகொள்ளலாம். சைவசமய மக்கள் சமய தீட்சை பெற்றால்தான் உண்மையான சைவர்களாக அடையாளப்படுத்தப்படுவர் எனப்பிரகடனஞ்செய்து சைவப்பாடசாலைகள், மடங்கள், கோயில்கள், சைவ சமய சங்கங்கள் மூலம் அதனைச் செயற்படுத்தினார்.

நாவலர் அவர்கள் பேசியவையும், எழுதியவையும், கண்டித்தவையும், விமர்சித்தவையும் நூற்றாண்டுகள் கடந்தபோதிலும் இன்றும் தமிழ்ச்சைவர்களின் கூர்ந்த கவனிப்புக்குள்ளான வையாகவே இருக்கின்றன. சாதிபற்றியும், நீதிபற்றியும், ஆலயங்கள், அறங்காவலர்கள், சமூகம் பற்றியும் அவர் கண்ட அப்பழுக்கற்ற பேருணர்வுகளை நாமும் நன்குணர்ந்தல் வேண்டும். நாவலரின் சீர்திருத்தக்கருத்துக்கள் மிகுந்த சக்திவாய்ந்தனவாய் உள்ளமையை அவற்றைக்கூர்ந்து ஆராய்பவர்களுக்கே விளங்கும். கறல் விசுவநாதபிள்ளை என்னும் பிரசித்திபெற்ற கிறீஸ்தவத்தமிழ் அறிஞர், நாவலரது செவ்வாக்கினால் ஈர்க்கப்பட்டு சைவசமயமே உண்மைச்சமயமென உணர்ந்து பச்சாதாபமுற்றுச் சிதம்பரத்திற்குப்போய்த் தாம் செய்த சிவதூஷணங்களுக்குப் பரிகாரமாகப் பொன்னாசி காய்ச்சித்தமது நாவைச்சுடுவித்துக் கொண்டு சைவராகிய வரலாறு நாவலரின் ஆத்ம சக்திக்கு ஒரு வரலாற்றுச்சான்றாகும். சைவமக்கள் ஒழுங்கும், கட்டுப்பாடும் குறைந்தவர்கள் என்று கூறப்படுவதுண்டு. தமிழ்நாட்டிலும் சரி, இலங்கையிலும் சரி பல கோயில்களின் வீதிகளிலேயே எச்சில் உமிழ்தல், மூக்குச்சிந்துதல், மலசலம் கழித்தல் போன்ற வேலைகளை வைகளைச்சூசாது செய்கின்றனர். அத்தகைய சீர்கேடுகளைத் திருத்தவும் நாவலர் முயன்றார். திருவள்ளூர் வாழ்ந்து சுமார் இரண்டாயிரம் வருடங்கள் கழிந்தும் கூட எங்கே எச்சில் உமிழ்வது, எங்கே மலசலம்

கழிப்பது, எப்படி உடம்பைச் சுத்தமாக வைத்திருப்பது. எப்படி உண்பது, எப்படி உடுப்பது, எப்படிச்சிரிப்பது, ஏன் பல்துலக்கவேண்டும், களவும் பொய்யும், சூதும் கொலையும் ஏன் ஒழிக்கப்படல்வேண்டும்தான்? என்பன போன்ற விடயங்களைக்கூட மறந்துவிட்ட எம்மக்களுக்கு, நாவலர் பெருமான் அவற்றை ஞாபகப்படுத்தவேண்டி ஏற்பட்டது. அதை அவர் வற்புறுத்தியே எழுதியும், பேசியும் மக்களை உரிய முறையில் வழிப்படுத்தினார், சீர்திருத்தினார். நாவலர் ஆற்றியபணி, சைவத்துடன் மட்டுமே தொடர்புபெற்றது. வைதிகப்பின்னணியில் விளங்குவது. அவர் பேணிக்காத்த சைவம், "வைதிக சைவம்" என அவர் பரம்பரையினர் ஒப்புவர். அப் பணியினை அவர் தீவிரமாக ஆற்றிய வேளை அது பன்முகப்பட்டுப்பல அம்சங்களாக விரிந்தது. சமயிகளிடையே சமய அறிவைப்பெருக்கினார். புறச்சமயத்தவர் பரப்பிய கருத்துகளைக்கண்டித்தார். சமய உபந்யாசங்களை நிகழ்த்தி சைவத்தின் மேன்மையைப் பறைசாற்றினார். புராணபடன மரபினை உருவாக்கி ஊக்கப்படுத்தி வளர்த்தார். நாவலர் தனியாக நின்று உழைத்த அளவிற்குப் பலர் இணைந்து ஒருமித்துக் கடமையாற்றும் நிறுவனங்கள்கூட இதுவரை செயலாற்றவில்லை என்று பேராசிரியர் கலாநிதி கா.கைலாசநாதக்குருக்கள் கூறியுள்ளமை இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது. நாவலர், கண்ணகி வழிபாட்டையும், நல்லூரில் இடம்பெற்றுவந்த வேல் வழிபாட்டையும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவை வேதாகம முறைக்கு முரண்பட்டவை என்று கண்டித்தார். தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஆதீனங்களுக்கும் நாவலருக்குமிடையே ஏற்பட்ட தொடர்பு காரணமாக ஆதீனங்களே நன்மை பெற்றன எனலாம். திருவண்ணாமலை, திருவாவடுதுறை ஆதீனங்கள் நிறுவன அடிப்படையில் கட்டுக்கோப்புடன் இயங்கின. அவை பெறமுயன்ற திருவருளும் தமிழறிவும் அவைகளை ஒருங்கே தன்னகத்துக் கொண்டிருந்த நடமாடும் பெரும் ஆதீனமாகவிருந்த நாவலரிடமிருந்தது கண்ட ஆதீனங்கள் நாவலரைத்தனதாக்கி கொள்ள முயன்றன. ஆனால் ஆதீனத்திலும் பார்க்கப் பரந்த சமூகம் தன் சேவையை எதிர்பார்த்து ஈழத்திலும் தென் தமிழ்நாட்டிலும் இருப்பதையுணர்ந்த நாவலர் தன்னை ஆதீனம் என்னும் குறுகிய வட்டத்திற்குள் அடக்கிக்கொள்ள ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இந்தச் சமூக விழிப்புணர்ச்சிக்கு ஆட்டபட்டிருந்த நாவலரின் தனித்துவம் இன்றைக்கும் அறிஞர்பெருமக்களால் ஆச்சரியத்துடன் நோக்கப்படுகிறது. யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் நாவலர் மட்டக்களப்பினைக் கவனிக்காதிருந்துவிட்டார் என்ற குற்றச்சாட்டினை சில படித்தவர்கள்கூட முன்வைப்பதுண்டு. அது மிகப்பெருந்தவறு என்பதற்குச்சாட்சியாக ஒன்றைக்கூறலாம். யாழ்ப்பாணம்-மட்டக்களப்பு வர்த்தக வேளாண் சங்கம் என ஒரு நிறுவனத்தையும் தொடங்குவதற்கு முன்னின்றுழைத்து யாழ்-மட்டக்களப்பு அடிமட்ட விவசாய மக்கள் ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொண்டு செயற்படும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தினார். சங்கத்தின் கொள்கைகளை ஊக்குவிப்பதற்காகவே தாம் இரண்டாயிரம் ரூபாவுக்கு இருநூறு பங்குகள் வாங்கிக் கூட்டு முயற்சியை வளர்க்க முனைந்தார். இவ்வாறே கந்தளாய் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்திலும் அதிக அக்கறை கொண்டிருந்தார். இவையாவும் நாவலரது கண்ணோட்டமும், காட்சியும் அக்கறைகளும் அகன்று -விசாலித்து- விரிவடைந்துகொண்டே சென்றமையை எமக்குக் காட்டுகின்றன. இது அவரை ஒரு தேசியவாதியாக எமக்குத் தெரியப்படுத்துகின்றது.

நாவலரது அப்பழுக்கற்ற தொண்டினை அறிந்து பிரமித்துப்போன மட்டக்களப்புக் காரைதீவின் மகனும், உலகத்தின் முதல் தமிழ்ப்பேராசிரியரும் முத்தமிழ் முனிவருமான விபுலானந்த அடிகள்,

“தம்மையின் நெடுத்த யாழியல்நாட்டிற்
 சைவமாம் சமயமும் புலவர்
 செம்மை சேருளத்திற் பொலிந்தமுத் தமிழும்
 சரீ றப்பலபணி புரிதல்
 இம்மையிற் பிறவிக் கியைந்தமா தவமென்
 நெண்ணியே விடைபெற்று மீண்டார்
 எம்மையும் பயந்த வீழ்மாநாட்டி
 னிணையிலாப் பெருநிதியனையார்” என நாவலர் பெருமானுக்கு அஞ்சலிசெலுத்தினார்.

சா.சக்திதாசன்

(Former student and staff member of Dept.of
 Mechanical Engineering)

Past member of Hindu Student Union.

வயரியாரைப் பிரையாமை நாயன்மாறை முன்வைத்து!

சமயம் சார்ந்த ஒரு நட்பார்ந்த உரையாடல் இடம்பெற்றுக்கொண்டிருந்தது. நண்பர்கள் கேட்டார்கள். “சரி, இன்ன இன்ன நாயன்மாரின் அப்பா - அம்மா பெயரையும் அற்புதங்களையும், குருபூசை நாளையும் பாடமாக்குவதால் என்ன தான் பயன்? சம்பந்தரின் அப்பா சம்புபாதாசிரியர் என்பதாலோ, அப்பரின் குருபூசை சித்திரைச் சதயம் என்பதாலோ எனக்கு என்ன பயன் விளைந்துவிடப்போகிறது? இவற்றில் மனைத்திறனை மட்டும் எதிர்பார்க்கும் சைவநெறிப் பாடப்புத்தகத்தை படிப்பதால், அப்படியென்ன பிரயோசனம் வந்துவிடும்?”

இந்தக் கேள்வி மேலோட்டமாகப் பார்த்தால், நியாயமானது தான். ஆனால், கொஞ்சம் ஆழமாகப் பார்த்தால், இந்தக் கேள்வியின் அபத்தம் புரியும்.

“சத்திய சோதனை” முதற்கொண்டு “அக்கினிச் சிறகுகள்” வரை, நாம் நேசிக்கும் - கொண்டாடும், நூற்றுக்கணக்கான ஆளுமைகளின் வாழ்க்கை வரலாறுகளை மீண்டும் மீண்டும் படித்து மனப்பாடம் ஆக்கியிருக்கிறோம். நம்மைக் கவர்ந்த வரலாற்றுப் பாத்திரங்கள் என்பதால், அவர்களை அப்படி நினைவுகூர்வதில் நாம் தயக்கம் கூடக் கொள்வதில்லை. ஆனால், நாயன்மார் கூட அப்படிப்பட்ட மகத்தான ஆளுமைகள் என்பதை மட்டும், சமயம் என்றாலே மூடநம்பிக்கைகளும், பிற்போக்குத்தனங்களும் தான் என்ற எண்ணத்தில் மூழ்கிவிட்ட நம் மனம் எப்போதும் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கின்றது.

குழந்தைகளையும் பெரியவர்களையும் கவரும் எந்தவொரு கதையும் மிகைப்பூச்சுப் பூசப்படாமல் தலைமுறைகளுக்குக் கடத்தப்படுவதில்லை. வெறும் திரை நட்சத்திரங்கள் எனும் தகுதியுடனேயே, ரஜினியும் விஜயும் அஜித்தும் கடவுள் நிலைக்கு உயர்வதைக் கண்முன்னே காண்கிறோம். தொழிநுட்பம் இத்தனை வளர்ந்துவிட்ட இந்நாட்களிலேயே எத்தனையோ சம்பவங்கள், கண், காது வைத்து வளர்ந்தபடி பரவுவதை நாம் வெகு இயல்பாகக் கடந்துபோக முடிகின்றது. நாயன்மாரோ, ஆயிரமாண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்தவர்கள். “அற்புதங்கள்” என்று சொல்லப்படும் அவர்களது செயல்களெல்லாம் உண்மையிலேயே வெறும் குழந்தைக்கதைகள் தானா? பெற்றோர், குருபூசையிலிருந்து ஆதியோடந்தமாக அவர்களது வாழ்க்கை வரலாறுகளை நினைவுகூருவது உண்மையிலேயே பயனற்ற செயல்தானா? கொஞ்சம் ஆராய்வோம்.

நாயன்மார் என்று பொதுவாகக் கூறிக்கொண்டாலும், எடுத்துக்காட்டுக்கு அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், ஆகிய மூவரையுமே எடுத்துக்கொள்வோம். தமிழக வரலாற்றை ஆராய்ந்தால் இந்தத் தேவார முதலிகள் காலத்தில் (கி.பி 6 - 7ஆம் நூற்றாண்டுகள்) உருவான பக்தி இயக்கம் வெறும் பக்தியை மட்டுமே முன்வைத்து எழுந்த இயக்கமில்லை என்பது தெரியவரும். அது உண்மையில் மாபெரும் அரசியல் இயக்கம். அரசியல் ஆதிக்கத்தில் அமர்ந்துகொண்டு சமண - பௌத்த சமயங்கள் ஆடிய ஆட்டத்துக்கு, மக்களின் புரட்சியோடு வைக்கப்பட்ட முற்றுப்புள்ளி தான் பக்தி இயக்கம். இடதுசாரிகளும், இறைமறுப்பாளரும் சுட்டிக்காட்டுவது போல், அதில் கோறையான வெறும் மதவெறி இருக்கவில்லை என்பது, ஓரளவு வரலாற்றைப் படித்தாலே புரியும்.

அடிப்படையில் அகிம்சை நெறிகளான சமணமும் பௌத்தமும், அதிகாரத்தைச் சுவைக்க ஆரம்பித்தபோது எத்தனை கொடூரமானவையாக மாறியிருந்தன என்பதற்கு சம்பந்தரின் - அப்பரின் வாழ்க்கையே ஒரு சாட்சி. அதெப்படி அகிம்சை நெறிகள் ஆபத்தாக மாறும் என்று புருவங்களைச் சுருக்குவோர், கொஞ்சம் நம் நாட்டில் அரச மதம் ஆடும் ஆட்டத்தையும், பக்கத்திலே வியட்நாமையும் ஒரு தடவை சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

சைவம் தழைக்கவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளுடன் சம்பந்தரை மதுரைக்கு வருமாறு அழைப்போர், பாண்டிய அமைச்சர் குலச்சிறையாரும், கோப்பெருந்தேவியான மங்கையர்க்கரசியாரும். அப்படி மதுரைக்கு வந்து சம்பந்தர் தங்கும் மடத்துக்கு சமணர்கள் தீ வைக்கின்றனர். இறையருளால் சம்பந்தரும் பதினாயிரம் அடியவரும் தப்பிக்க, அந்தத் தீ பாண்டியனுக்கு வெப்புநோயாக மாறுகின்றது. பின் மன்னனுக்கு வந்த நோயை மாற்றி, அனல்வாதம், புனல்வாதம் என்பவற்றிலும் சம்பந்தர் வெல்ல, மன்னன் மீண்டும் சைவனாகின்றான். சமணர்கள் கழுவேற்றப்படுகின்றனர் என்பது பெரிய புராணம் சொல்கின்ற செய்தி. இன்று முற்போக்குவாதிகளாகத் தம்மைச் சொல்லிக்கொள்பவர்கள், இந்தப் பந்தியின் இறுதிவரியை மட்டும் பிடித்துக்கொண்டு, சமணர் அதுவரை பூப்பறித்துக்கொண்டு இருந்ததாகவும், சைவம் அவர்களை வலுக்கட்டாயமாகப் பிடித்திழுத்து வந்து மாபெரும் சமணப்படுகொலை செய்து, அதன்மூலம் தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொண்டதாகவும் சோககீதம் இசைப்பார்கள்.

இந்தக் கதையை இங்கேயே நிறுத்திவிட்டு அப்படியே அப்பரின் கதைக்குச் சென்றோமென்றால், அப்பர் தன் வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியை சமணராகவே கழித்தவர். ஆனால், அவர் சைவராக மாறியதுமே சமணர் பல்லவ மன்னனிடம் முறையிட்டு அவரைக் கொல்ல முயல்கின்றனர். அந்தக் கொலைமுயற்சிகளிலிருந்து தப்பித்த ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பங்களும் அப்பரின் அற்புதங்களாக சைவர்களால் புகழப்படுகின்றன.

நீற்றறையில் உயிர்தப்பினார், மதயானையின் காலிலிருந்து உயிர்மீண்டார், கல்லோடு கட்டிக் கடலில் எறிந்தபோது கல் தெப்பமானது, இப்படிச் சொல்லப்படும் அப்பரின் “அதிசயங்களை” கொஞ்சம் ஆழமாக சிந்தியுங்கள். ஒரு முதியவரை, (ஆம்! என்பத்தொன்று வயதில் சாமீப முக்தி பெற்ற அப்பர், தன் இறுதிக்காலத்தில் தான் சைவராக மாறினார்!) அதிலும் வாணாளில் பெரும்பாலான நாட்களை சமண சமயத்திலே கழித்த ஒருவரை, இத்தனை வாட்டுமளவுக்கு – அதுவும் அரசின் துணையுடன் துன்புறுத்துமளவுக்கு சமணரை எது தூண்டியிருக்க முடியும்?

குலச்சிறையார், மங்கையர்க்கரசியார் போன்ற பாண்டிய அரசியல் பெரும்புள்ளிகள், சம்பந்தர் – சமணர் மோதலில் தொடர்புறுவதையும், பழுத்த சமணரான அப்பரை, பல்லவ அரசின் துணையுடன் சமணர் துன்புறுத்திய “கதை”யையும் பார்க்கும் போது, அவை பெரியபுராணத்தில் இயற்றி இணைக்கப்பட்டவையாகக் கருதி இயல்பாகக் கடந்து போகமுடியவில்லை. அவை உண்மையிலேயே நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் - அவற்றுக்குப் பின் மாபெரும் வரலாற்றுத்திருப்பம் மறைந்திருக்கின்றது என்பதை மட்டும் உணரமுடிகின்றது. அந்த வரலாற்றுத் திருப்பம் எப்படி நிகழ்ந்தது? அரசியல் – சமூகக் காரணிகள் சமணத்துக்கு எதிராகத் திடீரெனத் திரும்பவேண்டிய அவசியம் தேவார முதலிகள் காலத்தில் ஏற்பட்டது ஏன்?

சமணமும் பௌத்தமும் அகிம்சாநெறிகள். அவை ஆரம்பத்தில் வணிகர்களின் மதமாக விளங்கின. பழங்குடிகளாகவும், சிறுசிறு இனக்குழுமங்களாகவும் வாழ்ந்த மக்களுடன் உறவாடவும்,

வியாபார நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்யவும், அகிம்சையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமணமும் பௌத்தமும், வணிகர்களுக்கு மிகப்பெரிய உதவியை வழங்கின. அவை அன்பே உருவான நெறிகள் என்பதால், தமக்கு வெளியே இன்னொரு இனக்குழுவை எதிர்க்கும் மூர்க்கமான பழங்குடிகள் கூட, சமண - பௌத்த வணிகரை எதிர்ப்புக்காட்டாமல் ஏற்றுக்கொண்டன. இரத்தம் பெருகியோடும் புராதன இந்தியாவில், நாகரிகம் பெருமளவு வளர்ச்சியடையக் காரணம், வணிக மதங்களாக இருந்த பௌத்தமும் சமணமுமே என்பது பல வரலாற்றாய்வாளர்களும் ஏற்றுக்கொண்ட உண்மை.

மன்னன் எவ்வழி குடிகள் அவ்வழி என்பது இந்தியத் துணைக்கண்ட வரலாற்றெங்கணும் நமக்குக் காணக்கிடைக்கும் ஒன்று. மன்னன் கடைப்பிடித்த மதமே மக்களின் மதமாகியது. மெல்ல மெல்ல சமணமும் பௌத்தமும் அரச ஆதரவைப் பெற்றுக்கொண்டன. இனப்பூசல்கள் குறைந்து நாடுகள் பொருளாதார வளம் பெறவும், வணிகர், அரசர் போன்றோர் பெருஞ்சிறப்புடன் விளங்கவும் இவை உதவியதால் இவற்றின் புகழ் இந்தியா தாண்டியும் பரந்தோங்கியது. இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்ட பௌத்தம், தெற்கே இலங்கையிலிருந்து, கிழக்கே கம்போடியா வரை பரந்து தன் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டிக்கொண்டது. எனினும் திசைவரைதலை (குறித்த திசைக்கு அப்பால் செல்லாமை) தனது கோட்பாடுகளில் ஒன்றாகக் கொண்டிருந்த சமணம், இவ்வாறு நிலம்கடந்து பரவுவதில் அவ்வளவு ஆர்வம் காட்டவில்லை என்றாலும், இலங்கை வரை, சமண எச்சங்களை ஆங்காங்கே காணமுடிகின்றது.

இதன் அடுத்தகட்டம், அகிம்சாநெறிகளின் கொடூரமான முகத்தை வெளிக்கொணர ஆரம்பித்தது. அரச ஆதரவு பெற்றபின் அகிம்சாநெறிகள் அதிகாரச்சுவையை சுவைக்க ஆரம்பித்தன. அதிகாரத்தில் தலையீடு செய்யவும், அரசனின் வழியைப் பின்பற்றிய மக்களின் வாழ்க்கையைக் கட்டுப்படுத்தவும் ஆரம்பித்தன. அகிம்சை, மக்களின் வாழ்க்கையில் எதிர்மறை அம்சங்களையும் திணிக்கமுடியும் என்று நிரூபித்துக் காட்டின.

அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்சு. சமணத்தின் கோட்பாடுகள் மிகக்கடுமையானவை. சமணத்துறவிகளுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த “யதிதர்மம்” எனும் நியதிகளும் சரி, சமண இல்லறத்தாருக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த “சாவகதர்மம்” நியதிகளும் சரி, எந்தவொரு பிற உயிருக்கும் மறந்தும் தீங்கு செய்யக்கூடாது எனும் கட்டுக்கோப்புடன் வரையறுக்கப்பட்டவை. நீரிலுள்ள பூச்சி புழுக்களுக்கு தீங்கு செய்யக்கூடாது, எனவே குளிக்கக்கூடாது உடம்பிலுள்ள கிருமிகள் பாவம், எனவே பல் துலக்கவோ உடல் கழுவவோ கூடாது நடக்கும் போதும் படுக்கும் போதும் ஏறும்புகள் - பூச்சிகள் மிதிபடாமல் நடக்க - படுக்கவேண்டும், இரவில் பூச்சிகள் தெரியாமல் விழக்கூடுமென்பதால் இரவில் உணவுண்ணக்கூடாது தேனீக்களை வருத்திப் பெறும் தேனைச் சாப்பிடக்கூடாது இப்படி எத்தனை எத்தனையோ!

இவை தவிர, சமணத்தின் முக்கியமான கொள்கைகளில் ஒன்று, உலக இன்பங்களை வெறுத்து ஒதுங்குவது. பெண்களுக்கு முக்தியில்லை, அவர்கள் அடுத்த பிறவியிலேயே ஆணாகப் பிறந்து விடுதலை பெற முடியும் என்று அது சொன்னது. விளைவு, இசையையும் கலையையுமே வாழ்க்கையாகக் கொண்டிருந்த பாணர்கள், பறையர்கள், விறலியர் சமூகத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டனர். அவர்கள் கீழ்க்குலத்தவர் ஆயினர்.

இன்றைக்கெல்லாம் பிராமணச்சதி என்று சொல்லப்படும் “தீண்டாமை” கூட உண்மையில் சமணத்தின் பரிசு தான். நெய்தல் நிலத்து கடலோடிகளும் புரதவரும் மீன் உண்பவர்கள். குறிஞ்சி

நிலத்து வேடுவர், மாமிசம் புசிக்கும் வழக்கமுடையவர்கள். இவர்களும் புலையர் முதலான ஊனுண்ணும் குலத்தவரும், உயிர்க்கொலையை வெறுத்த சமண சமூகத்தால் வெறுத்தொதுக்கப்பட்டனர்.

இந்தத் தீண்டாமை, கலைவெறுப்பு, கடுமையான கொள்கைகள் சமூகத்தில் மனவிலக்கத்தையும் வெறுப்பையும் ஏற்படுத்தியிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இக்காலத்தில் சமணத்துக்கு எதிரான மணப்போக்கு நீறுபூத்த நெருப்பாகக் கனன்றுகொண்டே இருந்திருக்கின்றது. சம்பந்தர், அப்பர் ஆகியோரின் தலைமையில் அது வெடித்துப் பேரலையாகக் கிளம்பி சமணத்தைச் சுருட்டியெறிந்திருக்கிறது. விளைவு, சமணம் அமர்ந்திருந்த ஆட்சிபீடத்தில் சைவமும் கூடவே வைணவமும் அமர்ந்துகொண்டன.

அத்தோடு முடியவில்லை. தொடரும் அப்பர் - சம்பந்தரின் அற்புதங்களைப் பாருங்கள்! அவர்கள் படிக்காசு பெற்று “பஞ்சம் தீர்க்கிறார்கள்”, பதிகம் பாடி “குளிர்சுரம் நீக்குகிறார்கள்”, அப்பர் கோவில் கோவிலாக “உழவாரப்பணி செய்கிறார்”, அப்பர் பெயரில் அப்பூதியடிகள் எனும் அடியார், “தண்ணீர்ப்பந்தல், அன்னதானம் அமைத்து மக்களுக்கு உதவுகிறார்”, (சமணரால்) தாழ்த்தப்பட்ட பாணர் குலத்து நீலகண்ட யாழ்ப்பாணரை சம்பந்தர் அரவணைத்து “இசைக்கும் பாணர் குலத்துக்கும் விடிவெள்ளி ஆகின்றார்”, “பசுவை உரித்துத் தின்னும் புலையரேனும் சிவனடியாரென்றால் என் கடவுள் அவர்கள்” என்று ஆவேசமாகக் குரலெழுப்புகிறார் அப்பர், திருமடங்கள் அமைத்தும், ஊரூராக அலைந்து பதிகங்கள் பாடியும் கலைக்கும் சமூக விடிவுக்காகவும் குரலெழுப்புகிறார்கள் அவர்கள். புதியதோர் தமிழகம் பிறக்கின்றது.

சம்பந்தரும் அப்பரும் இப்படி என்றால், சுந்தரர் வேறு விதத்தில் இலட்சிய வாழ்க்கை வாழ்ந்து காட்டினார். சுந்தரர் பெயரே அவர் பேரழகர் என்று சொல்லும். “தம்பிரான் தோழர்” என்று அவரைச் சிவனாரின் நண்பன் என்று சைவம் புகழும். வாழ்ந்தது வெறும் பதினெட்டு ஆண்டுகள். அதற்கிடையே இரு பெண்களிடம் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்து இறைவனிடம் கோபித்து பின் உறவாடி, சாதாரண ஆசாபாசங்களுடன் வாழ்ந்து மறைந்த மாமனிதர். சுந்தரர் வாழ்க்கையில் அப்படி என்னென்ன செய்திகள் உள்ளன?

அவரது திருமணத்தில் அவரைத் தடுத்தாட்கொண்ட ஈசன், பின் சுந்தரர் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் திருமணக்கோலத்திலேயே உலவும் படி ஆசி வழங்கினான். மாப்பிள்ளை அலங்காரங்களுடனேயே ஊரூராகத் திரிந்து சைவம் வளர்த்தவர் அவர். “நாளொல்லாம் மணநாள்” அவருக்கு! பரவையாரை மணந்து பின், சங்கிலி எனும் இன்னொரு பெண்ணிடம் மனதைப் பறிகொடுத்தபோதும் அவர் துணைக்கு அழைப்பது ஈசனைத் தான். அவளைத் தவிர்க்கமுடியாமல் பிரிந்து அவர் நீங்கும் போது, ஈசனால் கண்பார்வை பறிக்கப்பட்டுத் தண்டனையும் பெறுகிறார். பெண்பாவம் பொல்லாதது என்று இறைவன் சொல்லாமற்சொன்ன தருணம் அது. வரட்சியால் நாடு மழைபொய்த்தபோது, குண்டையூரில் நெல் பெற்று, அதை ஊரமக்களுக்கே சுந்தரர் வழங்கிய கதை பெரியபுராணத்தில் உண்டு. முதலையுண்ட பாலகனை மீட்டமை, தனக்கும் அடியவர்க்கும் காவிரியாறு பிரிந்து வழிவிடச்செய்து அக்கரைக்குச் சென்றமை எல்லாமே, சமூகத்தின் பால் அவர் கொண்டிருந்த நாட்டத்தையே சுட்டிக்காட்டுவதைக் காணலாம்.

சுந்தரருக்கும் ஏதோ ஒருவிதத்தில் அரசியல் பின்புலம் இருக்கவேண்டி நேர்ந்த கட்டாயத்தை அவர் வரலாற்றிலேயே காணலாம். சிறுவயதிலேயே அவர் அழகில் மயங்கி நரசிங்கமுனையரையர் எனும் திருமுனைப்பாடிச் சிற்றரசர் அவரை வளர்த்துவந்ததாக அவர் வரலாறு கூறுகின்றது. அவர் வாழ்க்கையின் பிற்காலத்திலும் அவர் வயதினான சேரநாட்டு மன்னன் சேரமான் பெருமாளுடன் அவருக்கிருந்த நட்பும் அவர்கள் சிவலோகப்பதவி அடையும் வரை, அப்பந்தம் தொடர்ந்ததும் பெரியபுராணத்தில் விதந்தோடப்படுவதையும் காணலாம். சம்பந்தர் - அப்பர் போல சுந்தரர், சமணத்துடன் நேரடிப்பிணக்கில் ஈடுபடவில்லை என்றாலும், அரசின் ஆதரவுடன், அவர் சமூக மறுமலர்ச்சியில் ஈடுபட்டதையே அவருக்கிருந்த அரசியல் பின்புலம் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

ஆக, தேவாரமுதலிகளின் வரலாறு என்பது வெறுமனே பக்திப்பிரசாரம் செய்து சமணத்தையும் பௌத்தத்தையும் தமிழகத்திலிருந்து துடைத்தழித்த மதவெறிச் சம்பவம் அல்ல. அந்தத் தருணத்தில், அத்தகைய ஒரு வரலாற்றுத்தேவை இருந்தது. அந்தத் தருணத்தை அவர்கள் மிகச்சரியாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டனர். அவர்கள் வகுத்த பாதையிலேயே, தமிழகம் தன் உச்சநாகரிகத்தைக் கண்டுகொண்டது, பிற்காலத்துச் சோழப்பேரரசும் பாண்டியப்பேரரசும் அந்த அடித்தடங்களிலேயே எழுந்துநின்றன என்றால் மிகையாகாது.

இன்னொரு விதத்தில் சொல்லப்போனால், அதிகாரசக்திகளாக மாறிப்போன அகிம்சாநெறிகளை அகற்றிவிட்டு, அதே அகிம்சாநெறிகளின் ஆரம்பவடிவில் சைவத்தை அவர்கள் வேருன்றிவிட்டுச் சென்றனர். இன்று எஞ்சியிருக்கும் சைவம் கூட, ஒருவிதத்தில் முற்றாக மாற்றியமைக்கப்பட்ட சமணமே என்பது பலரும் ஏற்றுக்கொண்ட உண்மை.

நந்தனார், அதிபத்தர், நீலகண்டயாழ்ப்பாணர் போன்றோர் நாயன்மாராகப் போற்றப்படும் தாழ்த்தப்பட்ட குலத்தவர் என்பது இங்கு ஊன்றி அவதானிக்கத்தகுது. தன் இறுக்கமான கொள்கைகள் காரணமாக கீழ்த்தட்டு மக்களுடன் சமணத்தால் சமரசத்துக்குச் செல்லமுடியவில்லை. ஆனால், ஓரளவு நெகிழ்ச்சியுடன் விளங்கிய சைவம், புலையர், மீனவர், பாணர் போன்றோரையும் தன்னுடன் தயக்கமின்றி இழுத்துக் கொள்ளமுடிந்தது. அப்படி உருவான நெகிழ்ச்சியான சைவத்தின் நிழலில் வைணவமும், ஏன் சமணமும் பௌத்தமும் கூட அமைதியாக நீடிக்கமுடிந்தது. கம்பராமாயணம் முதலான வைணவச்செல்வங்களும், சீவகசிந்தாமணி, நீலகேசி, நிகண்டுகள் முதலான சமணப்பெருநூல்களும், குண்டலகேசி, வீரசோழியம் முதலான பௌத்தநூல்களும் பிறந்தது சைவம் கோலோச்சிய பிற்காலத்தில் தான். தமிழகம் கண்ட தனிப்பெருவீரன் இராஜராஜ சோழன், நாகை சூளாமணி விகாரம், இராசராசப்பெரும்பள்ளி முதலான பௌத்தப்பெரும்பள்ளிகளையும் வைணவத்தலங்களையும் சமணப்பள்ளிகளையும் கட்டியது சைவம் அளித்த சமரச மனப்பான்மையாலன்றோ!

புத்தர், இயேசுபிரான், காந்தியடிகள், என்று நீளும் மகான்கள் வரிசையில், எவ்வித ஐயமுமின்றி தேவாரமுதலிகளை நிறுத்திவைக்க முடியும். அவர்களது சமூக வகிபாகம் அத்தகையது. அவர்களது வரலாற்றில் மட்டுமல்ல, ஏனைய நாயன்மாரின் வரலாற்றிலும், அற்புதங்கள் என்ற பெயரில் பூசப்பட்டுள்ள அதீதமிகைப்பாடுகளையும், காலத்துக்கொவ்வாத சில நடைமுறைகளையும் புறக்கணித்துவிட்டுப் பார்த்தால்... ஆம்! அவர்கள் மனிதரில் மாணிக்கங்கள்! சமயத்துக்கு மட்டுமல்ல, இன்றைய தமிழ்ச்சமூகத்துக்கே முன்னோடிகள், மாபெரும் சாதனைநாயகர்கள் என்பதை உணரமுடியும்.

அப்பா - அம்மாவிலிருந்து குருபூசைத்தினம் வரை நாயன்மாரின் வரலாற்றைப் படிப்பது தேவையான ஒன்று தானா என்ற அந்தக் கேள்வியை மீண்டுமொரு முறை கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். விடை கிடைத்ததா? இந்தத் திறந்த பார்வையுடன் ஒருமுறை சமயத்தை அணுகிப்பாருங்களேன். பல அற்புதமான வரலாற்றுத்திறப்புகளைக் கண்டடைய முடியும்!

- விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன்,
விடுகையாண்டு,
மூலக்கூற்று உயிரியல் கற்கைநெறி,
விஞ்ஞான பீடம்,
கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்.

கலிய நாயனார்

தொண்டை நாட்டில் திருவொற்றியூரில் செக்குத் தொழிலை உடைய வணிகர் மரபில் தோன்றியவர் கலியநாயனார். செல்வமுடைய இவர் சிவபெருமானுக்கு உரிமைத் தொண்டில் ஈடுபட்டுத் திருவொற்றியூர்த் திருக்கோயிலில் உள்ளும் புறமும் திருவிளக்கிடும் திருத்தொண்டினை நாள்தோறும் செய்து வந்தார். இவரது உண்மைத் தொண்டின் பெருமையை புலப்படுத்தத் திருவுளங்கொண்ட சிவபெருமான் திருவ்ருளால் இவரது செல்வம் அனைத்தும் இவரைப் பிணித்த இருவினை போல் குறைய வறுமை நிலை உண்டாயிற்று. அந்நிலையில் தமது மரபிலுள்ளார் தரும் எண்ணெயை வாங்கி விற்று அதனால் கிடைத்த பொருளால் தாம் செய்யும் திருவிளக்குப் பணியை இடைவிடாது செய்தார். பின்னர் எண்ணெய் தருவார் கொடாமையினால் கூலிக்குச் செக்காடி அக்கூலி கொண்டு விளக்கெரித்தார். முடிவில் தம் மனைவியாரை விற்பதற்கு நகரமெங்கும் விலைகூறி வாங்குவாரில்லாமையால் மனம் தளர்ந்து போனார். என்ன செய்வதென்று அறியாது மனவேதனைக்கு உள்ளானார். திருவிளக்கேற்றும் வேளையில் ஒற்றியூர்த் திருக்கோயிலை அடைந்து 'திருவிளக்குப்பணி தடைப்படின இறந்துவிடுவேன்' எனத் துணிந்தார். அதனால் எண்ணெய்க்கு ஈடாக தமது உதிரத்தையே நிறைந்ததற்குக் கருவி கொண்டு தமது கழுத்தை அரிந்தார். அப்பொழுது ஒற்றியூர்ப்பெருமானது அருட்கரம், நாயனாரது அரியும் கையைத் தடுத்து நிறுத்தியது. அருட்கடலாகிய சிவபெருமான் விடைமீது தோன்றியருள, உடம்பின் உளறு(காயம்) நீங்கித் தலைமேல் கைகுவித்து வணங்கி நின்றார். சிவபெருமான் அவரைப் பொற்புடைய சிவபுரியில் பொலித்திருக்க அருள் புரிந்தார். இன்று அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவராகத் திகழ்கிறார். செக்குத்தொழிலை செய்யும் வணிகர் மரபில் பிறந்த காரணத்தினால் இவரது குலம் செக்கார் குலமாகும். இவரது அவதாரத்தலமும், முக்தித்தலமும் ஒற்றியூர்த்தலமே ஆகும். இவர் ஆடி மாதம் கேட்டை நட்சத்திரத்தில் முக்தியடைந்தார். ஆகையினால் ஆடிமாதக் கேட்டை நட்சத்திர நாளன்று இவரது பூஜை வழிபாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. திருவள்ளுவருடன் சேர்த்து அறுபத்து நான்கு நாயன்மார்கள் எம்மால் வழிபடப்படுகிறார்கள். இவ்வறுபத்து நான்கு நாயன்மார்களுள் அருட்கடலாகிய சிவபெருமான் பொற்புடைய சிவபுரியில் பொலித்திருக்க அருள்பாலிக்கப்பட்ட இக் கலியநாயனார் பதினெட்டாவது நாயனாராக விளங்குகிறார்.

வெஸ்லி பாஸ்கரதேவன் கோபிநாத்

பொறியியல்பீடம்

1ம் வருடம்

கண்ணப்ப நாயனார்

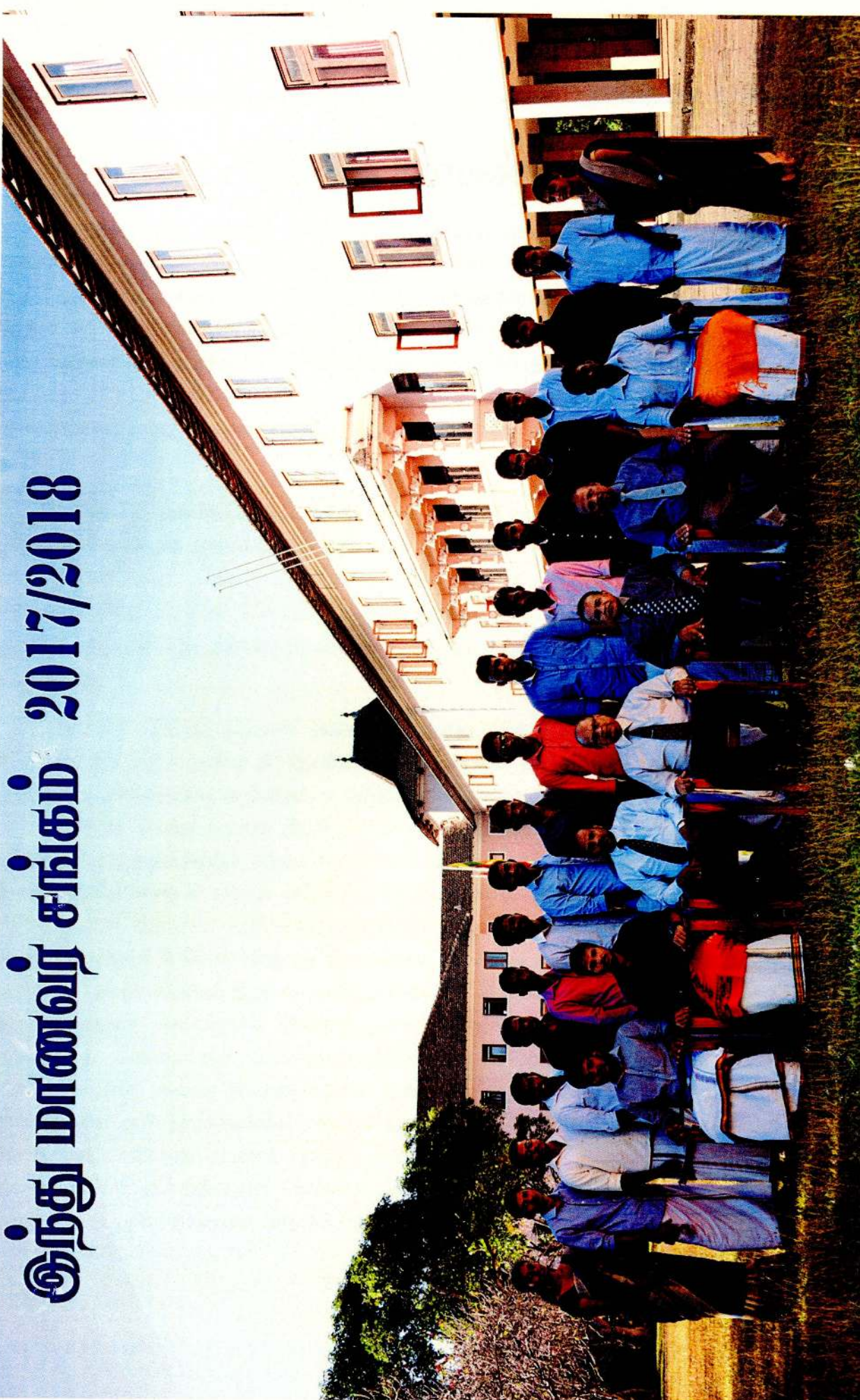
கண்ணப்ப நாயனார் என்பவர் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவராவார். திண்ணன் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட இவர் வேடுவர் குலத்தில் பிறந்தவராவார். நாணன், காடன் என்ற நண்பர்களோடு வேட்டையாடச் சென்ற போது, காளத்தி மலையில் குடுமித்தேவர் என்ற சிவலிங்கத்தினை கண்டார். அந்நாள் முதல் வாயில் நீர் சுமந்து வந்து அபிசேகம் செய்தும், தலையில் சொருகி வந்த மலர், இலைகளால் அர்ச்சனை செய்தும், பக்குவப்பட்ட பன்றி இறைச்சியை படைத்தும் வந்தார். இதைக்கண்டு ஆகமவிதிப்படி குடுமித்தேவரை வணங்கும் சிவகோசரியார் எனும் பிராமணர் மனம்வருந்தி இறைவனிடம் முறையிட்டார். கண்ணப்பரின் அன்பினை சிவகோசரியாருக்கு உணர்த்த, திண்ணர் வரும் வேளையில் சிவலிங்கத்தின் வலக்கண்ணில் குருதி வருமாறு செய்தார் சிவபெருமான். அதைக் கண்ட திண்ணனார், பச்சிலை இட்டு மருத்துவம் பார்த்தார். அதன் பொழுதும் அடங்காத குருதியினை நிறுத்த தன கண்ணில் ஒன்றினை அம்பினால் அகழ்ந்து இலிங்கத்தில் கண்ணிருக்கும் இடத்தில் இட்டார். இலிங்கத்தின் வலக்கண்ணில் வரும் குருதி நின்று, இடக்கண்ணில் குருதி வழியத் தொடங்கியது. இதனைக்கண்ட திண்ணனார் மிகுந்த வேதனைக்கு உள்ளானார். உடனடியாக தனது இடக்கண்ணையும் அகழ்ந்தெடுக்க திட்டமிட்டார். இரு கண்களையும் பறித்து விட்டால் இலிங்கம் இருக்குமிடம் தெரியாது போய்விடும் என்ற காரணத்தினால் இலிங்கத்தின் இடக்கண் இருக்கும் இடத்தினை தன் காலொன்றினால் அடையாளம் செய்து கொண்டார். பின் இடக்கண்ணை அகழ்ந்தெடுக்க எத்தனித்தார். அப்போது சிவபெருமான் எழுந்தருளி 'நில்லு கண்ணப்பா' என மும்முறை கூறி தடுத்தருளினார். இத்திருவிளையாடலின் ஊடாக கண்ணப்ப நாயனாரின் உண்மையான அன்பினை சிவகோசரியார் புரிந்து கொண்டார். தன் கண்ணை அப்ப முயன்றதால் 'கண்ணப்பன்' எனவும் பெயர் பெற்றார். வேடுவர் குலத்தில் பிறந்த இவரது அவதாரத்தலம் உடுப்பூர்த்தலமாகவும் முக்தித்தலம் திருக்காளத்தி தலமாகவும் விளங்குகிறது. 'கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்' என்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும், 'நாளாறில் கண்ணிடந்து அப்ப வல்லேன் அல்லன்' என பட்டினத்தாரும் கண்ணப்பரை குறிப்பிடுகின்றனர். திருவள்ளுவருடனும் சேர்த்து வழிபடப்படுகின்ற அறுபத்து நான்கு நாயன்மார்களுள் இக்கண்ணப்ப நாயனார் பதினேழாவது நாயன்மாராக விளங்குகின்றார். தைமாதம் மிருகசீரிட நட்சத்திரத்தில் இவர் முத்தியடைந்தார். ஆகையால் வருடந்தோறும் வரும் தைமாத மிருகசீரிட நட்சத்திர தினத்தன்று இவரது பூஜை வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

தட்சிணி சூரியகுமார்

பொறியியல்பீடம்

1ம்வருடம்

இந்து மாணவர் சங்கம் 2017/2018

அதிபத்த நாயனார்

சோழ நாட்டிலே காவிரிப் பூம்பட்டினமும், நாகப்பட்டினமும் இரு பெரும் நகரங்களாக விளங்கின. அந்நகரங்களில் கப்பல் வாணிபத்தில் வல்லமை பெற்ற நாகப்பட்டினத்தின் கடற்கரை ஓரத்தில் நுழைப்பாடி என்ற இடம் அமைந்திருந்தது. இந்நகரில் வலைஞர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் மீன் வியாபாரம் செய்து வந்ததோடு சங்கு, பவளம் போன்ற பொருள்களையும் விற்பனை செய்து வந்தனர். ஆழ்கடலுள் சென்று மீன் பிடித்து வரும் அதிபத்தர் முதல் மீனை இறைவனுக்கு என்று சொல்லி கடலிலேயே விட்டு விடுவதைத் தலைசிறந்த இறை நியதியாகக் கொண்டிருந்தார். எல்லையில்லாப் பக்தி காரணமாகத்தான் அதிபத்த நாயனார் இவ்வாறு திருத்தொண்டு புரிந்து வந்தார்.

இவருடைய அன்பிற்குக் கட்டுப்பட்டு எம்பெருமான் இவரது புகழை உலகறியச் செய்யத் திருவுள்ளம் கொண்டார். முன்பெல்லாம் ஏராளமாக மீன் பிடித்த நாயனாருக்கு இப்பொழுதெல்லாம் எவ்வளவு தான் வலை வீசியபோதும் ஒரு மீனுக்கு மேல் கிடைப்பதில்லை. அந்த மீனையும் இறைவனுக்கென்று கடலுள் வீசிவிட்டு வெறுங்கையோடு வீடு திரும்புவார். இதனால் இவரது வியாபாரம் தடைப்பட்டது. இவ்வளவு நாளாகச் சேர்த்து வைத்த செல்வம் எல்லாம் குறையத் தொடங்கியது.

ஒரு நாள் அதிபத்த நாயனார் வலை வீசியபோது அவரது வலையில் விசித்திரமான ஒரு மீன் கிடைத்தது. சூரிய ஒளியுடன் தோன்றிய அப்பொன் மீன் நவமணி இழைத்த செதில்களைப் பெற்றிருந்தது. வலைஞர்கள் அதிபத்தரிடம் இந்த பொன்மீன்களைக் கொண்டே இழந்த செல்வத்தை எல்லாம் மீண்டும் பெற்று வறுமை நீங்கி சுபிட்சமாக வாழலாம் என்றார்கள். ஆனால் அதிபத்தர் அவர்களது வார்த்தைகளிற்குச் சற்றும் செவிசாய்க்கவில்லை. எம்பெருமானுக்கு அளிக்கப் பொன் மீன் கிடைத்ததே என்று மட்டில்லா மகிழ்ச்சியோடு இறைவனை நினைத்தவாறு அப்பொன் மீனைக் கடலிலே தூக்கி எறிந்தார். அதிபத்தரது பக்தியின் திறத்தினைக் கண்டு அனைவரும் வியந்து நின்றனர். வானத்தில் பேரொளி பிறந்தது. இறைவன் உமையாளுடன் விடை மீது காட்சி அளித்தார். சிவபுரியிலே தமது திருவடி நிழலை அடைந்து வாழும் பேரின்பத்தை அதிபத்த நாயனாருக்கு அருளி மறைந்தார். எம்பெருமான் இவ்வாறு தான் வறுமையிலும் பசியிலும் வாடிய பொழுதும் இறைவனுக்கு சமர்ப்பிக்கும் வழமையை தவறாத பக்தியைக் கொண்டவராக அதிபத்தர் விளங்கியமையால், அவரை நாயன்மார்களில் ஒருவராக போற்றுகின்றார்கள். இவரை 'விரிதிரை குழ் கடற்நாகை அதிபத்தர்க்கடியேன்' என்று திருத்தொண்டர் தொகையில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் குறிப்பிடுகிறார். அதிபத்த நாயனார் பரதவர் மூலத்தைச் சேர்ந்தவர். இவரது குருபூஜை ஆவணி மாதம் ஆயிலியம் நட்சத்திரத்தில் கொண்டாடப்படுகின்றது. இவரது அவதாரத் தலம் திருநாகை ஆகும். இவரது முக்தித்தலமும் அதுவே ஆகும்.

யோகதர்மினி செளந்தரராஜா

பொறியியல்பீடம்

1ம்வருடம்

சாக்கிய நாயனார்

திருச்சங்கமங்கை என்னும் நகரத்தில் தகவுடைய வேளாண் மரபில் உதித்தவர் சாக்கிய நாயனார். இவர் எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பும் அருளும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றவராய்த் திகழ்ந்தார். சிவனாரிடத்தும், அவரது அடியார்களிடத்தும் பேரன்புமிக்க இப்பெருந் தலைவர் பிறவித் துன்பத்தில் நின்றுத் தம்மை விடுவித்துக் கொள்ள மனங் கொண்டார். அதற்கென நன்னெறி நூல்களைக் கற்றறிய எண்ணினார். காஞ்சிபுரத்திலுள்ள சாக்கியர்களைக் கண்டு தன் எண்ணத்தைச் செயல்படுத்த முனைந்தார். அடிகளார் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள சாக்கியர்களுடன் பழகி பல நூல்களை ஆராய்ந்த போதும் நாயனாரால் நல்ல வகையான நெறியைக் காண முடியவில்லை. அதனால் அடிகளார் மேலும் பல சமய நூல்களைக் கற்கலானார். இறுதியாக சைவ சமய நூல்களையும் கற்றார். அதன் பிறகு அடிகளார் பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடக்க சிவநெறியே சாலச் சிறந்த வழி என்ற ஒப்பற்ற உண்மையைக் கற்றுத் தெரிந்து கொண்டார்! அதனால் அவர் உள்ளத் தெளிவு பெற்றார். மன்னிய சீர்ச் சங்கரன் தாள்தனைப் பணிந்து தூய சிவத்தைச் சித்தத்திலிருத்தி சிந்தை குளிர்ந்தார். சாக்கியர் கோலத்திலே இருந்தமையால் தம்மைப் பிறர் அறியாத வண்ணம் சிவநாமத்தை அகத்திலேயே எண்ணி ஒழுகிய சாக்கிய நாயனார் பிறர் அறியாத வண்ணம் சிவலிங்க பூசையும் நடத்தி வந்தார். தினமும் சிவலிங்க தரிசன வழிபாட்டிற்குப் பிறகு தான் உண்பது என்ற உயர்ந்த பழக்கத்தையும் மேற்கொண்டிருந்தார்.

ஒரு நாள் நாயனார் பரந்த நிலவெளி வழியாகச் சென்று கொண்டிருக்கும் பொழுது சிவலிங்க உருவம் ஒன்று வழிபாடு எதுவும் இன்றிக் கிடப்பதைக் கண்டு உள்ளமும் உடலும் உருகினார். இத்திருத்தொண்டர் சிவலிங்கத்தைத் தூய நீராட்டி, நறுமலர் இட்டு, பூசித்து மகிழ்த் திருவுள்ளம் கொண்டார். ஆனால் அந்த இடத்தில் நீரேது? மலரேது? நல்ல மனம் மட்டும்தானே இருந்தது! சாக்கிய நாயனார் அன்பின் பெருக்கால் அருகே கிடந்த சிறு கல்லை எடுத்து ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை ஓதியபடியே சிவலிங்கத்தின் மீது போட்டார். அன்பினால் எதற்கும் கட்டுண்ட இறைவன் சாக்கிய நாயனார் எறிந்ததை அன்புக் குழவியின் தளிர்க்கரம் பற்றித் தழுவுவது போன்ற இன்பப் பெருக்காக எண்ணினார். இல்லாவிடில் சாக்கிய நாயனார் எறிந்த கல் கயிலையில் தேவியுடன் கொலு வீற்றிருக்கும் எம்பெருமானின் திருவடித் தாள்களில் பொன்மலரென விழுமா என்ன? சாக்கிய நாயனாரின் அன்பு உள்ளத்தைக் கண்டு அரனார் ஆனந்தம் கொண்டு சாக்கிய நாயனாருக்கு அருள் புரியத் திருவுள்ளம் கொண்டார். சாக்கிய நாயனார் அன்று முழுவதும் சிவலிங்க தரிசனத்தை எண்ணி எண்ணி எல்லையில்லா மகிழ்வு பூண்டார். மறுநாளும் சிவலிங்க வழிபாட்டிற்காக அவ்விடத்தை வந்து அடைந்தார்! சிவலிங்கத்தைக் கண்டு உவகை பூண்டார். அன்பினால் கல்லெறிந்து வழிபட்ட செயலை எண்ணினார். தமக்கு இத்தகைய மனப் பக்குவத்தைத் தந்தருளியது எம்பெருமானின் திருவருட் செயலே என்று உணர்ந்தார். இவ்வாறு சிவலிங்க வழிபாட்டைத் தவறாமல் தினந்தோறும் நடத்தி வந்தார்.

ஒருநாள் சாக்கிய நாயனார் சிவலிங்க வழிபாட்டைச் சற்று மறந்த நிலையில் திருவமுது செய்ய அமர்ந்து விட்டார். சட்டென்று எம்பெருமான் நினைவு கொண்ட சாக்கிய நாயனார் உள்ளம் பதறிப்போய் எம்பெருமானை நினைத்து உருகினார் எழுந்தோடினார். பரந்த நிலவெளியை அடைந்து சிவலிங்கம் பெருமான் மீது அன்பு மேலிட கல் ஒன்றை எடுத்து ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை ஓதி எறிந்தார். அப்பொழுது சாக்கிய நாயனாரின் அன்பிற்குக் கட்டுப்பட்ட எம்பெருமான் உமாதேவியாருடன் விடையின் மீது எழுந்தருளினார். சாக்கிய நாயனார் கரம் குவித்து நிலந்தனில் வீழ்ந்து பணிந்து எம்பெருமானை வணங்கினார். இறைவன் சாக்கிய நாயனாருக்குப் பிறவாப் பேரின்பத்தைக் கொடுத்தருளினார். இவரது குருபூஜை மார்கழி மாதம் பூராடம் நட்சத்திரத்தில் கொண்டாடப்படுகின்றது.

நாகரத்தினம் கேசவராஜ்

பொறியியல்பீடம்

1ம் வருடம்

கலிக்கம்ப நாயனார்

சீரும் சிறப்புமிக்க பல வளம் செறிந்த பெண்ணாகடத் தலத்தில் வணிகர் குலத்திலே தோன்றினார் கலிக்கம்பர். சிவனடிப் பற்றேயன்றி வேறு எப்பற்றும் அற்ற இச்சிவனடியார், அடியார்களை உபசரித்து பாதபூஜை செய்து அறுசுவை உணவளித்து பொன்னும் பொருளும் வேணவும் கொடுத்து அளவற்ற சேவை செய்து அகமகிழ்ந்தார். திருசடையுடைய விடையவர் திருவடியை இரவும் பகலும் இடையறாது கருத்தில் கொண்டு வாழ்ந்த இச்சிவனடியார், அந்நகரிலுள்ள தூங்காணைமாடம் என்னும் சிவக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் கங்காதரனை மறவாத சிந்தையுடையவராய் வாழ்ந்து வந்தார்.

வழக்கம் போல் சிவனடியார் ஒருவர் வந்தார். நாயனார் அச்சிவனடியாரைக் கோலமிட்டு உயர்ந்த பீடத்தில் எழுந்தருளச் செய்து பாதபூஜையைத் தொடங்கினார். அவரது மனைவியார் அவரது மனையைச் சுத்தமாக விளக்கி அறுசுவை உணவுகளைச் சமைத்துக் கரத்தில் தூய நீருடன் கணவனருகே வந்தார். அச்சிவனடியாரைப் பார்த்ததும் அம்மையாருக்குச் சற்று அருவருப்பு ஏற்பட்டது. அதற்குக் காரணம் அச்சிவத்தொண்டர் முன்பு நாயனாரிடத்தில் வேலை பார்த்தவர். அதனால் அவர் மீது சற்று வெறுப்பு கொண்டு தண்ணீர் வார்க்கத் தயங்கி நின்றாள். மனைவியின் தயக்க நிலை கண்டு நாயனார் சினங்கொண்டார். தமது மனைவி தயங்குவதின் காரணத்தைப் புரிந்து கொண்டார். சிவக்கோலத்தில் எழுந்திருளியிருக்கும் சிவனடியாரது திருச்சேவடிகளை வழிபட கரக நீரைச் சொரிந்து உபசரிக்கத் தவறிய மனைவியாரின் செயலைக் கண்டு உள்ளம் பதைபதைத்துப் போனார் நாயனார்.

விரைந்து சென்று வாள் எடுத்து வந்தார். மனைவியாரது கையிலிருந்த கரத்தைப் பற்றி இழுத்து அம்மையாரது கரத்தை துண்டித்தார் நாயனார். கலிக்கம்பரின் செயலைக் கண்டு துணுக்குற்றார் அடியார். கலிக்கம்பரின் மனைவி கரத்திலிருந்து இரத்தம் ஆறாய்ப் பெருக, சிவனை நினைத்த நிலையில் மயக்கமுற்றாள். அந்த அறையிலே பேரொளிப் பிரகாசம் சிவனடியார்களிடையே எவ்வித வேறுபாடும் கருதாது சிவத்தொண்டு புரிந்து வரும் நாயனாரின் இத்தகைய திருத்தொண்டின் மகிமையை உலகிற்கு உணர்த்துவதற்கு இத்திருவிளையாடல் புரிந்த எம்பெருமான் விடை மீது எழுந்தருளினார். சிவபெருமான் அருளினால் அவரது மனைவி மயக்கம் நீங்கி முன்போல் கரத்தைப் பெற்று எழுந்தாள். அடியவர்கள் அம்பலவாணரின் அரும் தோற்றத்தைத் தரிசித்து நிலமதில் வீழ்ந்து பணிந்தார்கள். எம்பெருமான் அன்பர்களுக்கு அருள்புரிந்து அந்தர்த்தியாமியானார். நாயனார் மனைவியோடு உலகில் நெடுநாள் வாழ்ந்து இனிய திருத்தொண்டுகள் பல புரிந்து இறுதியில் விடையவர் திருவடி மலரினைச் சேர்ந்து பேரின்பம் பூண்டார். இவரது குருபூஜை தை மாதம் ரேவதி நட்சத்திரத்தில் கொண்டாடப்படுகின்றது.

தயாபரன் விசாகன்

பொறியியல்பீடம்

1ம் வருடம்

சிவம்

சிவம் என்றோம் ஜீவன் துடித்தது
 தவம் என்றால் சிவமே என்றது
 பஞ்ச அட்சரம் சொல்லும் போது
 பாரபட்சம் நமக்கேது
 ஐந்து எழுத்து உலகாளும்
 நமசிவாய எனும் பஞ்ச அட்சரம்
 இல்லாத நாம் ஏது
 ஊழ்வினை இல்லாத
 ஒரு மனிதன் இங்கேது
 உலகாளும் தவமான சிவன் கண் நீ பாடு
 உட்காறு சிவனே தவம் என நீ பாடு
 நீதி வினை சிவனோடு
 மீதி வினை அவன் நாடு

ஊழ்வினை தீராது ஒரு நாளும்
 சிவன் தனை நெருங்கினால் நமக்கேது
 கள்ளம் இல்லா மனதோடு கவி பாடு
 செவி சாய்க்கும் சிவன் அருள் நீ தேடு

சித்தர்கள் சிவனோடு கலந்திருக்க
 சிந்தை தவறா நெறியோடு சிவன் அருள் நீ நாடு
 பிறவா பெருவரம் நம் நினைவோடு
 பிறவி தீர்த்த மனிதன் இங்கேது

ஜீவன் சமாதியில் உடல் கிடக்க
 சிவனே நம் துணை சொல்லும் இடுகாடு
 சாம்பலில் சர்வ சிவனாய் அவன் இருக்க
 நாம் இவ்வுலகில் நிலையேது ஒருபோது

நிலை பெறா உடலை சிவனில் நாம் கலக்க
 அவன் அருள் போதும் நாம் இறக்க
 ஜீவன் தடுமாறா நிலை கொள்ளும்
 சிவன் தனில் கலந்துவிட்டால்

உயிர் சற்று இளைப்பாறும் உடல்
 தனில் பிரிந்து விட்டால்
 நமசிவாய என வாசி பிரிந்தால்
 நலம் தரும் உயிர்களுக்கே
 நமசிவாய எனும் பஞ்ச அட்சரம்
 பலமா வாழ்வு தரும்
 தினம் நிச்சயம்

முருகேசு விமலரூகினி

முத்துக்குமரா... !!

சேவற்கொடியோனே...!

சிங்கார வேலனே..!

மாதவன் மருமகனே..!

மகேஸ்வரன் மைந்தனே..!

ஜங்கரன் தம்பியே...!

ஆறுமுகத்தானே..!

ஒளவைக்கு ஆசானே..!

ஆறுபடை வீடு உடையோனே...!

அமரர் தலைவனே...!

ஆண்டியாய் நின்றவனே...!

தமிழ்க்கடவுளே...!

தகப்பன் சாமியே...!

பிரம்மனுக்கு தண்டனை அளித்தாய்

பரமனுக்கு பொருள் உரைத்தாய்

வள்ளியை மணம் புரிந்தாய்

வானவா துயர் தீர சூரனை வதம் செய்தாய்

வேலுண்டு வினையில்லை

உன்னை வேண்டிடும் அடியார்க்கு

ஒரு போதும் துயரில்லை ... வடிவேலா...

சரணம்... சரணம்...

குறிஞ்சிக் குமாரா

ஆதியும் அந்தமுமான அந்த அகிலநாயகனின்
 அழகிய நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து
 அவதரித்த அழகென்ற சொல்லுக்கே
 அர்த்தம் கொடுக்கும் அழகிய குமரா- எங்கள்
 குறிஞ்சிக் குமாரா- நீயல்லவோ!
 உந்தன் அழகிய முகம் காண- என்
 அடுக்கடுக்காயிருந்த அத்தனை துன்பங்களும்
 பஞ்சாய் பறந்து போக- என்னுள்ளம்
 ஆனந்த அமைதி கொள்ளுதே- குமரா
 எங்கள் குறிஞ்சிக் குமரா!
 கார்த்திகை பெண்களின் கைகளில்
 ஆறுமுகமாய் தவன்று- அந்த உமையவளின்
 திருக்கையினால் ஆறுமுகம் ஒரு முகமாய்
 மாறும் ஆறுபடை குமரா- எங்கள்
 குறிஞ்சிக் குமரா- நீயல்லவோ!

ஓம் என்னும் பிரவண பொருளின் அம்மா
 தந்தைக்கு பாடம் போதித்த - குமரா!
 உந்தன் அற்புதங்கள் எத்தனை எத்தனையோ
 அத்தனையும் அத்தனையே- குமாரா
 திருமறை தந்திட்ட வேதம்- அதுவே
 சரவணபவ எனும் நாமம்!

நே.காயத்திரி

2015/16

இணைந்த சுகாதார விஞ்ஞானபீடம்

திருநாள்.....

தைத்திருநாளாம் அது
 தமிழர் திருநாளாம்.....
 பயிர் தரும் கடவுளுக்கும்
 பசும்பால் தரும் உயிருக்கும்
 பக்தி செய்யும் திருநாளாம்....
 சித்திரை புத்தாண்டாம் எங்கள்
 சிறப்பை சொல்லும் புத்தாண்டாம்....
 புது வண்ணக் கோலமிட்டு
 புத்தாடை அணிந்திங்கு
 புனிதம் செய்யும் எம் புகழ்பூத்த புத்தாண்டு
 பிரம்ம விஷ்ணு ஆணவம் இங்கு
 பிழைஎன்று உணரச்செய்ய
 சினம் கொண்ட ஒளிப்பிளம்பாய்
 சிவன் சிற்றையிர்கள் காத்தருளும்
 சிவராத்திரியாம் எம் சிறப்பு திருநாளாம்
 கல்வியும் செல்வமும் வீரமுமே
 காலத்தை ஆளும் கருவியென்றே
 முக்கலையில் முக்கியம் தனையே
 தேவிகள் உரைத்த நாட்களது
 முத்தான 10 நாள் நாயகிகள் நவராத்திரி
 காதலின் மகியையை
 கடவுள் கொண்டு உணர்த்திய
 எம் கௌரிதாயின் பாதம் தொட்டு
 ஏழ்மூன்று நாட்கள் எம்பெருமான் அடி -போற்றி
 கௌரி விரதம் தனை கருத்தாய் -பிடித்திடுவீர்
 தீமைஎனும் இருள் அகற்றி
 நன்மைஎனும் ஒளிபரப்பி
 கண்ணன் காலடியை
 காலமொல்லாம் போற்றும் எங்கள்
 தீபத்திருநாளாம்.....

இறைவனை காணவைக்கும் இப் பண்டிகை விரதமதைஇயல்பாய் அனுஷ்டித்து இறைஅன்பை பெற்றிடுவோம்...

வே.திவன்யா

2015/16

இணைந்த சுகாதார விஞ்ஞானபீடம்

அர்த்தமுள்ள இந்துமதம்...

ஆயிரம் ஆண்டுகளாய்
 அதிசயத்தின் அளவுகோலாய்
 என் அர்த்தமுள்ள இந்துமதம்.....
 அதிகாலை சூரியனை
 ஆண்டவனாய் வணங்கச் செய்து
 ஆரோக்கியம் வழங்கிடுதே
 என் அதிசய இந்துமதம்.....
 அரிசி மாவுக்கோலம் போட்டு
 அழகான உதயம் செய்து
 அற்ப உயிரகட்கு
 அன்னம் வழங்கிடுதே
 என் ஆருயிராம் இந்துமதம்.....
 மனிதம் வாழ
 மதத்தினுள் விதி செய்து
 மண்ணுலகம் போற்ற வாழும்
 என் மகத்தான இந்து மதம்.....

வே.திவன்யா

2015/16

இணைந்த சுகாதார விஞ்ஞானபீடம்

இந்து மெய்யியலின் அளவையியல்

மனிதனின் சிந்தனைகள் தத்துவ வழிப்பெற்றவை. அவை சரியானதா அல்லது தவறானதா என்பதை அளவையிடல் தெளிவாக்குகின்றது. அளவையியலை தருக்கம், நியாயம் என்றும் அழைப்பர். இதனைப் 'பிரமாணம்' என சைவசித்தாந்தம் கூறகின்றது. தத்துவக் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்வதற்கும் ஆராய்ச்சி செய்வதற்கும் அளவையியல் அறிவு இன்றியமையாததாகும். அளவையியலின் இன்றியமையாமையை வி.ஏ.சேனாதிபதி அவர்கள்,

‘இராகமறியார் இசைப்பயன் தாம் அறியார்
தராதரமறியார் சற்காரியமறியார்
ஓரார் அளவை ஒரு பயனுந் தாமறியார்
ஆராய்ந்தளவை அறிந்து கொளீரோ’ என்கிறார்.

‘மெய்ப்பொருள் தரிசனம் அளவை கடந்த கைங்கரியம்’ என சைவசித்தாந்தம் குறிப்பிடுகின்றது. மேலும் ‘அருளினால் ஆகமத்தை பெறலாம், அளவிகாலும் தெருளலாம் சிவனை ஞான செய்தியாற் சிந்தையுள்ளே மருளெலாம் நீங்கக்கண்டு வாழலாம்’ என சிவஞான சித்தியார் குறிப்பிடுகின்றது.

தருக்க நூற் பயிற்சியானது அறிவு வேட்கையாய் அனைவருக்கும் இன்றியமையாதது எனக் கொண்டே திருவள்ளுவர் ‘ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க’ எனக் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் மணிமேகலை, நீலகேசி போன்ற சமண, பெளத்த நூல்களில் பெரிதும் தருக்கம் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

சைவசித்தாந்தம் எனும் அரிய பெரிய தத்துவக்கொள்கையானது ‘புறச்சமயத்தவர்கிருளாய் அகச்சமயத் தொளியாய்ப் புகல் அளவைக்கு அளவாகிப் பொலிவது.’ இக்கருத்தெல்லாம், சிவஞான போதத்தின் வழிநூலாகிய சிவஞானசித்தியார் நூலாசிரியர் அருணந்தி சிவாச்சாரியார் ‘அளவையியல்’ எனத் தனியே ஒரு பகுதியாக பொருளைத் திரட்டித் திப்பநூட்பமும் சுருக்க விளக்கமும் அமையச் சுபக்கம் எனும் பகுதியில் 14 பாடல்களில் பாடியிருப்பது, ‘சைவசித்தாந்தத்திற்குரிய அளவையியல்’ என்பதை அங்கீகரித்துள்ளார் எனக் காட்டுகின்றது.

அதற்கமைய அருணந்தி சிவாச்சாரியார் அளவையானதும் பதி, பசு, பாசம் ஆகிய முப்பொருளையும் உயிரின் அறியும் ஆற்றல் கொண்டு காண்டல், கருதல், உரை எனும் அளவைகளால் அறிவது என விளக்குகின்றார். பொதுவாக அளவைகள் பத்து அவை முறையே:-

காண்டல்	-	பிரத்தியட்சம், காட்சி
கருதல்	-	அனுமானம்
உரை	-	ஆப்தவாக்கியம்
அபாவம்	-	உண்மை
அருந்தாபத்தி	-	பொருள்
உபமானம்	-	ஒப்பு, உவமை
பாரிசேடம்	-	ஒழிபு

சம்பவம்	-	உண்மை
ஐதீகம்	-	உலகவாதம்
இயல்பு	-	சகஜம்

காட்சியளவை:- ஒரு பொருளை மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி எனும் ஐந்து இந்திரியங்கள் வாயிலாக அறிவது புலக்காட்சி இந்திரியக்காட்சி என்பனவாக அறியப்படுகின்றது. இதனை சைவசித்தாந்தம் பிரத்தியட்சம் என வழங்கும்.

சைவசித்தாந்தம் காட்சி என்பதற்கு பெயர், சாதி, குணம், கன்மம், பொருள் எனும் ஐந்து வேறுபாடுகளுடன் அவ்விடயத்தை அறியும் ஆன்ம சிற்சக்தியே குற்றமற்ற காட்சிப்பிரமாணம் எனக் கூறியுள்ளது. காட்சியானது. இலட்சணம் கருதி இரண்டாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அவையாவன:- நிர்விகற்பக் காட்சி, சவிகற்பக்காட்சி என்பனவாகும்.

பெயர், சாதி, குணம், பொருள் எனும் வேறுபாடுகள் இல்லாது பொருண்மை மாத்திரம் அறிவது நிர்விகற்பக் காட்சியாகும். இது எழுவாய்க் காட்சி எனவும், பொதுமைக் காட்சி எனவும் கூறப்படும். சவிகற்பக்காட்சி என்பது மேற்கூறப்பட்ட விகற்பங்கள் எதுவுமற்ற நிலையாகும். அதாவது நேரடியாக அறிதல் காட்சியின் தன்மையாகின்றது. இது பகுத்துணர்வுக்காட்சி என விளக்கப்படுகின்றது.

சிவஞானசித்தியாரில் காட்சி அளவையான வாயில்காட்சி, மானதக் காட்சி, தன்வேதனைக் காட்சி, யோகக்காட்சி என நான்காக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனை தத்துவப் பிரகாச சுவாமிகள் 'மேலானவை காட்சியொடு கருதலிவை மூன்றாம்' எனத் தத்துவப் பிரகாரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் ஐயம், திரிபு, விகற்பம், வாயில், மானதம், தன்வேதனை, யோகம் எனக் காட்சியை ஏழு வகையாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

வாயில் காட்சி அல்லது இந்திரியக்காட்சி என்பது மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி எனும் ஐம்பொறிகள் வாயிலாகக் கொண்டு பொருளைப் பொதுவாக அறிவது ஆகும். மானதக்காட்சி என்பது பொறிகளால் அறிந்த பொருளை மனதின் கண் ஆராய்ந்துணர்வது ஆகும். பொருள் பற்றிய அறிவால் ஏற்படும் இன்பதுன்ப உணர்வு பற்றிய அறிவு தன்வேதனைக் காட்சியாகும். இம்மூன்று காட்சி நிலைகளில் இருந்தும் வேறுபட்டதாக விளங்குகின்ற யோகக்காட்சியை 'சமாதியான் மலங்கள் வாட்டி, பொருந்திய தேச காலவியல் கல பொருள்களெல்லாம்' என சிவஞான சித்தியார் குறிப்பிடுகின்றது. மனம் புலன்களின் துணை இன்றி தொலைவில் நிகழ்ந்தவற்றையும் கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்தவற்றையும், எதிர்காலத்தில் நிகழ்வனவற்றையும் அறியுமானால் அது யோகக்காட்சியாகும்.

அனுமானம்:-(கருதலளவை) அனுமானம் என்பது ஐம்புலன்களால் அறியப்படுவதல்ல மறைந்து நின்ற பொருளை அப்பொருளோடு நீங்காது உடனாய் இருக்கின்ற ஏதுவைக் கொண்டு உணர்வதான அறிவு என விளக்கப்படுகின்றது. ஒரு குன்றில் நின்ற புகை எழுவதைக் கொண்டு நெருப்பின்றிப் புகையாது எனல். புகையுள்ளதேல் நெருப்புண்டு என்பதாகும். அதாவது காணப்படாத ஒரு பொருளினைக் காணப்பட்ட உறவினை அனுமானித்து அறிவது அனுமானத்தின் சிறப்பியல்பாகும்.

சிவஞானசித்தியார் அனுமானத்தை 1. தன்பொருட்டனுமானம், 2. பிற்பொருட்டனுமானம் என வகைப்படுத்துகின்றார். தன்பொருட்டனுமானம் என்பது இயல்பு, காரியம், அநுபலப்தி எனும்

மூன்று ஏதுக்களில் ஓர் ஏதுவுடைய பொருளை பக்கம், சுபக்கம், விபக்கம் என மூன்றின் வைத்து தானறிவதாகும். அதனைப் பிறருக்கு விளக்கும் பொருட்டு அனுமானத்தைப் பயன்படுத்தும் போது அது பிற்பொருட்டனுமானம் எனப் பெயர் பெறும். அருணந்திசிவாச்சாரியார் தன்பொருட்டனுமானம் பற்றி 'பக்க மூன்றில் மூன்றேதுவுடைய பொருளை பார்த்துணரத்தக்க ஞானந்தன் பொருட்டாம்' எனவும், பிறர் பொருட்டனுமானம் பற்றி 'பிறர் பொருட்டனுமானம் தொக்கவிவற்றார் பிறர் தெளிய சொல்லாகும்' எனவும் குறிப்பிடுகின்றார். பிற்பொருட்டனுமானமானது உடன்பாட்டனுமானம், எதிர்மறை அனுமானம் என இரண்டு வகையாக எடுத்தாளப்படுகின்றது.

நிறுவுடைமையை பாதிக்கக்கூடியவாறு போலிகள் அனுமானத்தில் ஏற்படும். அவையாவன பக்கப்போலி, ஏதுப்போலி, உவமைப்போலி, தோல்வித்தானம் எனும் நான்கு வகையாகும். இவை மேலும் 65 ஆக பிரியும் எனக் கூறுவர்.

ஆப்தவாக்கியம் (உரையளவை):- நேரிலே கண்குணரும் சிலவற்றில் கருவியாகக் கொண்டு ஆராய்ந்து உணரமுடியாத உண்மைகளை நூல்கள் வாயிலாக உணருதலே ஆகும். இது தமிழில் ஆகமம், பிரமாணம் என்றும் வழங்கப்படுகின்றது. இது சப்தம், உரை, வாக்கு எனப் பலவாறாக அழைக்கப்படுகின்றது. ஆப்தம் என்பது முதல்வன் வாக்காகக் கருதப்படுகின்றது. நிச்சயமாக இருக்கின்ற அர்த்தத்தைக் கூறுபவன் ஆப்தனாகின்றான். இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட நூல்கள் வேதாகமங்கள் எனப்படும். திருமூலர் 'வேதமோடு ஆகமம் மெய்யாம் இறைவன் நூல்' எனக் குறிப்பிட்டமை நோக்கத்தக்கது.

'பெருமை மிக்க வேதங்கள், ஆகமங்கள் யாவும் தீர்க்கதரிசிகள் அருளிய மூலச்சான்றுகளாகும். அந்த அருள் வாக்குகள் வேதங்களில் அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளன' என டாக்டர். இராதாகிருஸ்ணன் கூறுகின்றார். சிவஞானசித்தியார் 'காட்சி அனுமானம் விட்ட பொருள் விளக்குவது ஆகமம்' எனவும், தொல்காப்பியம் 'வினையில் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவன் கண்டது முதன் நூலாகும்' எனவும் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றன.

இந்த ஆகம அளவையானது தந்திரம், மந்திரம், உபதேசம் என மூவகைப்படும். வேதங்களில் சொல்லப்படும் கிரியைகளை முரண்பாடின்றி ஆற்றுவதற்காக வழி காட்டுவனவாக தந்திரங்கள் அமைகின்றன. இறைவழிபாட்டை மேற்கொள்வதற்குப் புலன்களைச் செம்மைப்படுத்தி அவற்றின் வழி உண்மைத்தத்துவத்தை காட்டுவதற்கு உதவுவன மந்திரங்களாகும். இறைவன் பற்றிய அறிவு அளவையூடாகவும் நெறிப்படலாம் என்பது சித்தாந்திகளின் ஏகமனதான கருத்தாகும்.

இந்த வகையில் சைவசித்தாந்தம் தத்துவக் கோட்பாடு மட்டுமன்றி தர்க்கவியல் ரீதியிலும் நிலைபெறுவதற்கு, அவை ஏற்று நிற்கும் பிரமாணங்களே காரணம் என காட்டி நிற்கின்றது.

-ஆசிரியர் -

ஆணைக்கோட்டை, ரோ.க. பாடசாலை

பரம்வொருள்

சமயம் என்பது இறைவன் உள்நின்று உணர்த்தும் நெறி எனப்படும். சைவத்தை உள்நின்று உணர்த்தும் பரம்பொருளே சிவன். 'சிவம்' என்ற சொல்லுக்கு, இன்று சிறப்பாகக் கொள்ளப்படும் கருத்து சைவத்திற்கு மூலமான மெய்ப்பொருள் என்பதாகும். அதுவே செம்மையைக் கொடுப்பது, மங்கலத்தைத் தருவது, பேரின்ப நிலையைக் கொடுப்பது, இயற்கையை எல்லாமாகவும் இருந்து ஆள்வது. 'ஓசை ஒலியெல்லாம் ஆனாய் நீயே உலகிற்கு ஒருவனாய் நின்றாய் நீயே' என அப்பர் சுவாமிகளும், 'பாரிடை ஐந்தாய் பரந்தாய் போற்றி...' என்று மாணிக்கவாசகரும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

சிவன் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவர், பிறப்பு இறப்பு அற்றவர், உருவம், அருவம், அருவருவம் ஆகிய திருமேனிகளில் நின்று ஆன்மாக்களுக்கு அருள் செய்பவர். இயற்கையாகவே முற்றறிவுடையவர், இயல்பாகவே பாசங்களில் இருந்து நீங்கியவர், விருப்பு வெறுப்பு இல்லாதவர், எமது மனதிற்கு எட்டாதவர், அவர் செய்யும் செயல்களில் மாத்திரம் அறியத்தக்கவர் எனத் திருமுறைகள் பகர்கின்றன.

கடவுள் அகர உயிர் போல்... உலகில் எல்லாவற்றிலும் கரையில்லாத கருணைக்கடல், எல்லாவற்றிலும் கலந்திருப்பவர். உயிர்கள் அனைத்திற்கும் தலைவன். அவரை 'கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக்கனி' என்று சேந்தனார் திருவிசைப்பாவில் குறிப்பிடுகின்றார். சைவசமயத்தில் கடவுள் பதி, இறைவன், பரம்பொருள், நிர்மலன், ஈஸ்வரன், மெய்ப்பொருள் என்பதெல்லாம் ஒரு பொருளையே குறிக்கும். சிவன்-சிவம் என்பதே அதன் உயர்ந்த பொருளாகும்.

'சிவன் எனும் நாமம் தனக்கேயுடைய செம்மேனி யெம்மான்...' என அப்பர் சுவாமி குறிப்பிடுகின்றார். கடவுள் சொரூபம்-தடத்தம் என இரு நிலைகளில் விளங்கும் தன்மை கொண்டது. சொரூப நிலையில் உணர்வுகளைக் கடந்து மேலான உள்ளொளியாய் விளங்கும் இறைவன், தடத்த நிலையில் உயிர்கள் மீது கொண்ட கருணையினால் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் ஆகிய ஐந்தொழில்களைப் புரிகின்றார். அவற்றை மேற்கொள்ள பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேஸ்வரன், சதாசிவன் என்னும் மூர்த்தங்களையும் எடுக்கின்றார். அவருக்கு எட்டுக்குணங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. முற்றுமுணர்தல், தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினராதல், இயற்கை உணர்வினனாதல், பேரருள் உடைமை, வரம்பிலாற்றலுடைமை, முடிவில் இன்பமுடைமை, இயல்பாகவே பாசங்களில் இருந்து நீங்குதல் என்பவை எண்குணங்களாகும். 'எண்ணென் குணமுறைக்கு இசைந்த வண்ணமே...' என்றும் 'எண்ணுவார் குணதீசன்' என்றும் எண்குணம்பற்றி தேவார நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

'கோழில் பொறியிற் குணமில்வே எண்குணத்தான் தாளை வணங்காத் தலை' என்று திருவள்ளுவர் குறிப்பிடுவதையும் நோக்கலாம். இத்தகைய பரம்பொருளை மெய்யன்போடு வழிபட்டு முக்தியின்பம் பெறுவதற்கு சைவசமய சாதனங்கள் உதவுகின்றன. அவற்றுள் 'சைவ நாற்பாதங்கள்' மிகவும் முக்கியமானவை. எமது சமயகுரவர்கள் நால்வரும் அவ்வழி நின்று முக்திக்கு வழிகாட்டினர்.

எந்த உறவுநிலை கொண்டும் இறைவனை வழிபடலாம் என்ற தனித்தன்மை சைவசமயத்திற்குண்டு. அத்தகைய பரம்பொருளை தந்தை என்ற நிலையில் திருஞானசம்பந்தரும், ஆண்டார் என்ற நிலையில் அப்பர் சுவாமிகளும் தோழனாக சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும், குருவாக மணிவாசகரும் வழிபட்டனர். 'தாயினும் நல்ல தலைவர்...' என்று சம்பந்தரும் 'அப்பன் நீ அம்மை நீ ஐயனும் நீ அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ...' என்று திருநாவுக்கரசரும் பாடுகின்றார்.

சைவசமய தத்துவ அடிப்படையில் கடவுள் 'தலைவன்' என்று குறிப்பிடப்படுகின்றார். தலைவன் என்றால் தாங்குபவன் என்பது பொருள். உலகில் தோன்றும் எல்லா இயற்கைகளிலும் இறைவன் நிறைந்துள்ளான். நாம் காணும் இப் பிரபஞ்சம் எல்லாம் கடவுளே. இந்த மண், விண் மற்றும் எல்லா இடங்களிலும் பரம்பொருளாகிய சிவம் நிறைந்தும் செறிந்தும் நிற்கின்றது. 'எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே' என்று அப்பர் சுவாமிகள் பாடுகின்றார். பரம் ஒன்றே முழுமைத்துவமானது. அதனால் அதற்கு ஈடானது, மேலானது என்று மற்றொன்றுமில்லை. 'தன்னை ஒப்பாய் ஒன்றுமில்லாத தலைவன்' எனத் திருமந்திரம் குறிப்பிடுகின்றது.

இவ்வுலகில் வாழுகின்ற மனிதர்கள் அனைவரும் இறைவனின் பிள்ளைகள். இவ்வுண்மையை அறிந்து தெளிந்து கொண்டால் இவ்வுலகில் சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சமரசம், ஆன்மீக ஒருமைப்பாடு, சாந்தி, சமாதானம் என்பன ஓங்கி வளரும்.

சந்திரகுமார் கஜன்
1ம் வருடம்
பொறியியல்பீடம்

சைவசித்தாந்தம் கூறும் முப்பொருட்களின் விளக்கம்

உலகத்துப் பொருட்களெல்லாம் மூன்று பிரிவினும் அடங்கும். அறிவிக்காமலே அறியும் பொருள், அறிவிக்காவிடில் அறியமாட்டாத பொருள், அறிவித்தாலும் அறியமாட்டாத பொருள், என்பனவே அப்பொருட்களாகும். இம்மூன்றையும் சைவசித்தாந்தம் பதி, பசு, பாசம் என்கிறது. இம்மூன்றும் என்றுமுள்ள பொருட்கள். இவைகள் வெவ்வேறு பிரிவைச் சேர்ந்த தனிப்பொருட்களையாயினும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையவையே! பதியானது வியாபகம்: பசுவானது வியாப்பியம்: பாசமானது வியாப்தி எனும் வகையில் தொடர்புடையன. மேலும் பதி, பசு, பாசமானது, இறைவன், ஆன்மா, மும்மலங்கள் எனும் முறையேயும் கூறப்படும்.

சைவசித்தாந்தம் கூறும் முப்பொருட்களில் ஒன்றான பதியானது இருவித நிலைகள் பற்றி கூறுகின்றன. அவையாவனவற்றில் சொருபலக்கணமானது கடவுள் பெயர், குணம், குறி அற்ற நிலையாகும். திரிகரணங்களும் எட்டாத நிலையிலுள்ள இறைவனுக்கு 'பரமசிவன்' எனப் பெயர் கூறப்படும். இந்நிலையிலுள்ள இறைவன் ஆன்மாவிற்கு அருள்புரியும் பொருட்டு தன் நிலையிலிருந்து இறங்கி ஐந்தொழில் புரிகின்றார். மேலும் எண்குணங்களையும் உடையவராகின்றார். முத்திருமேனிச் சிறப்பும் பதியையே சாரும்.

முப்பொருட்களில் ஒன்றான பசுவானது அநாதியானவை, எண்ணிக்கையற்றவை. பசுவானது பாசத்தோடு தொடர்புற்றிருப்பதால் சகலர், பிராயாகலர், விஞ்ஞானகலர் என மூவகைப்படும். மூவகையான்மாவும் கொடிய ஆணவத்தோடு அநாதியாகக் கட்டுண்டமையால் அவ்வலிமையை கெடுத்தற்காக இறைவன் தனு, கரண, புவன போகங்களைக் கொடுக்க ஆணவம் வலியிழந்து பதியைச் சாரும் போது சத்தாயும், பாசத்தைச் சாரும்போது அசத்தாயும் இருப்பதால் 'சதசத்து' எனப்படுகிறது.

முப்பொருள் கூறும் பாசமானது ஆன்மாவைச் சார்ந்து ஆணவம், கன்மம், மாயை என இருக்கும். ஆணவத்தின் இயல்பானது ஆன்மாவின் அறிவை மறைந்திருத்தலாகும். ஞானிகளிடத்தில் ஆணவம் வலியிழந்து கிடக்கும். கன்மமானது நல்வினை, தீவினையை புரியும். உயிரோடு தொடர்புடைய வினை 'பசுவினை' எனவும், சிவத்தோடு தொடர்புடைய வினை 'சிவவினை' என தனித்தனியிரண்டாகும். நல்வினையானது புண்ணியம், தீவினையானது பாவம் ஆகும். பற்றற்ற வினை செய்த ஆன்மா பிறவி எடுக்காது. ஆன்மா செய்த வினையின் படி இவை சஞ்சிதம், பிராரத்தம், ஆகாமியம் கொள்ளும்.

முப்பொருள்கள் கூறும் மறுபிறப்பானது அளவற்ற ஆன்மாக்கள் பிறந்து, இறந்து உழன்று கொண்டே இருக்கும். 'புல்லாகிப் பூடாய்...', 'எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன்...' என மாணிக்கவாசகர் கூறுகையில் முத்தியடையும் வரை மீள மீள ஆன்மா பிறவியெடுக்கும் என்பது திடம்.

முப்பொருள் கூறும் முத்தியானது 'நீக்கம்' எனப்பொருள்படும். முத்தி நிலையில் ஆன்மா சிவத்தோடு இரண்டறக் கலப்பதை சித்தாந்த சாத்திரங்கள் 'அப்பினிடை உப்பு' எனக் கூறுகின்றன. இங்கு நீரையும் உப்பையும் கலந்த போது இரண்டும் ஒருபடியாகி ஆன்மா, சிவம் இரண்டற நிற்கும். அப்பு, தன்னுருவம் மாறி நீருருவம் அடைந்தவாறே ஆன்மாவும் சிவரூபம் பெறும். அப்பு தன்னுள் உப்பை அடங்கியது போல சிவமானது முத்தியில் அடக்கியிருக்கும். இது நீர் கலப்பினால் ஒன்றாகியும் பொருளுண்மையால் இரண்டாகியும் நின்றவாறு சிவனும் சீவனும் பிரிப்பின்றி ஒன்றாகியும் இரண்டாகியும் நிற்கும்.

சைவசித்தாந்தம் கூறும் முப்பொருட்கள் பதி, பசு, பாசம் பற்றி 'திருமூலர்' குறிப்பிடுகையில், 'பதி பசு பாசம் எனப்பகர் மூன்றில் - பதியினைப் போலவே பசு பாசம் அநாதி' என்கிறார்.

சி.நிலந்தனா

கலைப்பீடம்

இந்து மதத்தின் தோற்றமும் சைவசமயமும்

உலகிலுள்ள மிகப்பெரிய மதங்களில் தொன்மையானது இந்து மதமாகும். இந்து மதமானது இந்திய துணைக்கண்டத்தில் அமைந்துள்ள இந்தியா மற்றும் நேபாளம் போன்ற நாடுகளில் சைவம், வைணவம், சாக்கதம், கௌமாரம், செளரம், காணபத்தியம் மற்றும் ஸ்மார்த்தம் போன்ற பல பிரிவு சமயக் கட்டுப்பாடுகளுடன் இரும்புக்காலம் தொட்டு கிறிஸ்துவுக்கு முன்னரே தோன்றிய ஒன்றாகும். இந்துமத கோட்பாடுகள் அனைத்தும் பழமையான வாழ்க்கைமுறை, இந்திய கலாசாரங்கள் மற்றும் மரபுகளின் வேர்தோன்றல்களால் உருவானதாகும்.

இந்த மதத்தின் முதல் தோன்றல் வரலாற்றுக் கூற்றுக்களின் படி வேதகாலம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. (கி.மு1900 முதல் கி.மு1400) கி.மு800 – கி.மு200 வரையான காலப்பகுதி இந்துமதத்திற்கு ஒரு திருப்புமுனையான காலப்பகுதியாகும். இக்காலத்தில் மகா வீரரின் போதனைகளைக் கொண்டு சைன் மதமும், புத்தரை தலைமையாகக் கொண்டு புத்தமதமும் உருவானது. கி.பி200 – கி.பி500 வரையான காலம் காப்பியகாலம் என்றும் புராண காலம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. இது இந்து மதத்தின் பொற்காலம் ஆகும். இதற்கு காரணமாக விளங்கியவர்கள் குப்தமன்னர்கள் ஆவர். இக்காலத்தில் சைவம், வைணவம் என்ற பிரிவுகள் தோன்றின. கி.பி650 – கி.பி1100 ஆகிய இந்த இரண்டு இடைவெளியான காலம் செவ்வியல் காலம் ஆகும். இக்காலத்தில் தான் பாரம்பரிய இந்து மதம் வளர்ச்சி பெற்றது.

கி.பி1200 – கி.பி1750 இஸ்லாமியர்களின் ஆட்சியின் போதும் பக்தி இலக்கியங்களின் மூலம் இந்து மதம் வளர்ச்சி பெற்றது. காலனிய இந்தியாவில் பல மேற்கத்திய இயக்கங்களின் தோன்றல்களால் பகுத்தறிவுச் சிந்தனை தோற்றம் பெற்று இந்து சீர்த்திருத்த இயக்கங்கள் உருவாகின. 1947 சுதந்திரத்தின் பின் இந்தியாவில் இந்து மதம் பெரும்பான்மை பெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து அனைத்துக் கண்டங்களிலும் பரவத் தொடங்கியது.

சைவசமயம்

சைவநெறி, சிவநெறி என்று அழைக்கப்படும் நெறி சிவபெருமானை முழுமுதற்கடவுளாக வணங்கும் சமயமாகும். இன்றைய இந்து சமயத்தின் கிளைநெறிகளில் ஒன்றாக விளங்குவது சைவநெறியாகும். வைணவத்தை அடுத்து இரண்டாவது பெரும்பான்மை பின்பற்றுனர்களைக் கொண்டு விளங்கும் சமயமாக இது காணப்படுகிறது. இன்றைய உலகில் 252.2 மில்லியன் சைவர்கள் காணப்படுவதாக மேற்கொள்ளப்பட்ட குடித்தொகை மதிப்பீடு கூறுகிறது.

திருக்கயிலையில் நந்திதேவர் பணிவிடை செய்ய பிள்ளையாரும் முருகனும் அருகிருக்க பார்வதி துணையிருக்க வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே சைவர்களின் பரம்பொருளாக விளங்குகிறார். கி.பி 12ம் நூற்றாண்டில் தன் உச்சத்தை அடைந்திருந்த சைவநெறி ஆப்கானிஸ்தான் முதல் கம்போடியா வரை தெற்காசியா, தென்கிழக்காசியா முழுவதற்குமான தனிப்பெரும் நெறியாக விளங்கியமைக்கான சான்றுகள் காணப்படுகின்றன.

தற்போதும் தமிழ்நாடு, கர்நாடகம், நேபாளம், காஷ்மீர், இலங்கை, மலேசியா போன்ற நாடுகளில் உள்ள மக்களால் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. இமய மலைச்சாரலில் வாழ்ந்த மலைக்குடி

வேடுவர்களின் நீத்தார் வழிபாடே சிவவழிபாடாக வளர்ந்திருக்கின்றது என்று நம்பப்படுகிறது. பழமை வாய்ந்த பல இனக்குழுக்களின் வினைவாகப்பிறந்த பெரும் தெய்வம் சிவன் எனலாம். சிவனின் ஆபரணமாக நாகங்கள் காணப்படுவதால், நாகர் பழமை வாய்ந்த இனம் என்று வாதீடுவோர் 'சிவன் நாகரின் தெய்வம் என்பர்' சிவ இலிங்க வழிபாட்டிற்கு அடிப்படையாக 'நடுகல்' வழிபாடே அமைந்திருக்கலாம் என்ற கருதுகோள்களும் உண்டு. இத்தகைய சான்றாவணங்களால் சிவ வழிபாடு மிகத்தொன்மையானது என்னும் மானுடர்களின் மிகப்பெரிய தெய்வங்களில் ஒருவர் 'சிவன்' என்றும் அறிய முடிகிறது.

சிந்துவெளி நாகரத்தில் மொகஞ்சதாரோ கர்ப்பா போன்ற பகுதிகளில் சிவலிங்கத்தை ஒத்த பல கற்கள் கிடைத்துள்ளன. இரு கொம்புகளுடன் விலங்குகள் சூழ அமர்ந்திருக்கும் நிலை, தெளிவற்றுத் தெரியும் மூன்று முகங்கள் என்பவற்றை கருத்தில் கொண்டு சிவன் என்னும் பெருந்தெய்வம் எழுவதற்கு முந்திய பெருவடிவமாக இருக்கக்கூடும் சொல்கின்றனர்.

தமிழகம் மற்றும் இலங்கையிலும் பொறிக்கப்பட்ட கிறிஸ்துவுக்கு முந்திய பிராமிச்சாசனங்களிலும் நாணயங்களிலும் 'சிவ' என்ற பெயரும், நந்தி, திரிகூலம் பிறைநிலா முதலான சிவசின்னங்களும் தென்னகத்தில் பல ஆண்டுகளாகவே சைவம் நிலவியமைக்குச் சான்றாகும்.

தெளிவான அடையாளங்களுடன் சைவசமயமானது தன்னை முன்னிறுத்திக் கொண்டது கி.மு3 - கி.பி 2ம் நூற்றாண்டுகளுக்கிடையே ஆகும். கி.மு 6-4 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடையே எழுந்த 'சுவேதாசுவதரமே' மிகப்பழமையான சைவநூலாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. தாந்திரீக நெறியில் ஈசனை வழிபடும் வழக்கம் கிறிஸ்தவ காலத்திலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவர்கள் 'பாகுபதர்' என்று அறியப்பட்டனர்.

கி.மு 600-1200 வரையான காலம் சைவத்தின் பேரெழுச்சிக்காலம் ஆகும். இக்காலத்தில் சமணம், பௌத்தம் என்பவற்றிற்கு எதிராக அப்பர், சம்பந்தர் முதலான நாயன்மார்கள் பக்தி இயக்கத்தை ஏற்படுத்தி மறுமலர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தனர்.

பூதமி சாளுக்கிய மன்னன்- விக்ரமாதித்தன் கீழைக்கங்கள் - தேவேந்திரவர்மன், காஞ்சியின் இரண்டாம் நரசிம்ம பல்லவன், கம்போடியாவின் அங்கோர் வம்சத்து முதல்மன்னன் ஈசானவர்மன் போன்றோர் காலத்தில் அரச ஆதரவுடன் சைவசமயம் வளர்ச்சியடைந்தது.

உருத்திரமூர்த்தி பரணிகா

சைவத்தின் தொன்மை

வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்தே பண்டைய மக்களால் வழிபடப்பட்ட சமயமாக இந்து சமயம் விளங்குகின்றது. சைவம் இந்த பிரபஞ்சத்தின் பல்வேறு பாகங்களிலும் வியாபித்திருக்கிறது. இதற்கு தொல்பொருள் ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்களையும் பண்டைய இதிகாச இலக்கியங்களின் கருத்துக்களையும் சான்றாக கொள்ளலாம். முன்னைய நாகரிகங்கள் காணப்பட்ட காலப்பகுதியிலேயே சிவ் வழிபாட்டிற்கான சான்றுகள் காணப்படும் அதே வேளை இயற்கை வழிபாடு, சக்தி வழிபாடு, நந்தினி வழிபாடு, நாக வழிபாடு, முருக வழிபாடு, கணபதி வழிபாடு, ஆரிய வழிபாடு போன்ற வழிபாட்டு முறைகள் காணப்பட்டமைக்கான சான்றுகள் தொல்பொருள் ஆய்வாளர்களால் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறான கருத்துக்களையும் வெளியிட்ட ஆய்வாளர்களின் மத்தியில் சேர். ஜோன் மார்சல் என்பவரது ஆய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்ட இலக்கியங்கள் போன்றவற்றை சிவனை முத்து சிவன் என்று கூறுகின்றனர். இது போன்ற சான்றுகள் சிந்துவெளி நாகரிகத்தில் காணப்பட்டனும் ஹரப்பா நாகரிகத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கரு நிறக் கல் மற்றும் சூம்பு வடிவான பொருட்கள் சிவலிங்கமே என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இந்திய ஆரியர்களின் வழிபாட்டிற்குரிய துதிப் பாடல்களை வேத வியாசகர் என்று அழைக்கப்படும் வியாசமுனிவர் தொகுத்தார். இத் தொகுப்பு நால்வேதம், நாண்றை, சதுர்வேதம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

இத் தொகுப்பில் இருக்குவேதம், யசூர்வேதம் , சாமவேதம் அதர்வணவேதம் என நான்காக வகுக்கப்பட்டடையே நால்வேதம் என சிறப்புப் பெயர் கொண்டு போற்றப்பட காரணமாகின்றது. இந் நான்கு வேதங்களிலும் இருக்கு வேதம் முதன்மை வேதமாகக் காணப்படுவதோடு இவ் வேதங்களை நால்வேதம் என சிறப்புப் பெயர் கொண்டு போற்றப்பட காரணமாகின்றது.

இந்த வேதங்களை இந்துக்கள் தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த நூல்கள் எனவும் போற்றுகின்றனர். வேதங்கள் மட்டுமன்றி புராணங்கள், இதிகாசங்கள், ஆகமங்கள், உபநிடதங்கள் போன்றவையும் சைவத்தின் தொன்மையையே எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இவ்வாறான சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு சமயமே சைவசமயம் என்றால் மிகையாகாது.

தியாளினி நடராசா
கலைப்பீடம்

சமய வாழ்க்கையும் சூழலும்

ஆன்மாக்களை பக்குவப்படுத்துவது சமயம் ஆகும். சமயம் சமுதாயத்தில் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. சமுதாயத்தில் தனி மனிதனின் வாழ்க்கை நெறியே சமயம் என்றழைக்கப்படுகிறது. குறிக்கோளடிப்படையில் மக்களைப் பக்குவப்படுத்துகின்ற செயல் நிலையில் உயர்நிலை நோக்கிச் செலுத்துகின்ற சமய நிறுவனங்களாக திருக்கோயில்கள் அமைகின்றன.

இறைவனை இருத்தி மக்கள் வழிபடும் இடம் 'கோயில்' எனவும், 'ஆலயம்' எனவும் கூறப்படும். கோயில் என்பதில் இருபொருள் உண்டு. கோ இல், இதில் 'கோ' என்பது நம்மை ஆளும் அரசன் எனவும் 'இல்' என்பது அவன் வாழும் இடம் எனவும் பொருள்படும். மற்றொன்று 'கோ' என்பது எல்லா உலகங்களையும் ஆண்டுகொள்ளும் ஆண்டவன் எனவும் 'இல்' என்பது அவன் எங்கும் நிறைந்தவனானாலும் அவன் இருக்கும் இடம் ஒன்று எனவும் வரும் எனக் கோயில் குறித்து விளக்குவர். 'ஆலயம்' என்ற சொல்லில் 'ஆ' என்பது ஆன்மா எனவும், 'லயம்' என்பது லயிப்பது அல்லது சேர்வதற்கு உரியது எனவும் பொருள்படும். கடவுள் திருவடியில் மனம் என்னும் ஆன்மா லயித்து இருத்தல் என்பதாகும், என ஆலயம் பற்றி விளக்குவர்.

கோயில், ஆலயம் குறித்த விளக்கங்களில் இறைவன் இருக்குமிடம் அவ் இறைவனை உயிர்கள் சென்று தொடர்புகொள்ளும் இடம் என அவற்றைப் பொதுவாக விளங்கிக் கொள்ளலாம். அக்கோயிலுக்கும் மக்களுக்கும் உள்ள தொடர்பிலான செயற்பாடுகளை தெய்வத்தை நோக்கிய வழிபாட்டுச் செயற்பாடுகளாக அறியப்பட்டன. கோயில் கட்டுதல், மண்டபம் அமைத்தல், கலை வெளிப்பாடுகள் முதலியவற்றையும் தொண்டு என்ற வகையில் வழிபாட்டின் அடிப்படையாகவே செய்துள்ளனர். கோயிலைத் தூய்மை செய்தல், வழிபடும் மக்களுக்கு உரியன செய்தல், பாடல் பாடுதல், கலைவெளிப்பாடுகள் மூலம் பணி செய்தல் போன்றனவும் வழிபாட்டிற்குகந்த செயல்களாகவே கொள்ளப்படுகின்றன. இறைவனை வணங்குதலில் பூசை வழிபாடு, நீராட்டு, மலர் வழிபாடு, மாலை அணிவித்தல், தீப வழிபாடு என்பன வணங்கும் முறைகளில் அமைகின்றன.

கோயிலின் அடிப்படையாக வலியுறுத்தப்படும் விதிமுறைகளும், கோயிலில் நிறைவேற்றப்படும் செயல்முறைகளும் குடிமக்களை தழுவின கோயிலின் அடிப்படைகளாகின்றன. அவ்வகை முறைகளிலேயே மன்னர்கள் கோயில்களை அமைத்துள்ளனர். ஆலயங்கள் அமைப்பு முறையால் கலைகளின் இருப்பிடமாகவும், விழாக்களால் மக்கள் வேறுபாடுகளை களையும் இடமாகவும், காணிக்கைகளால் பொருளாதாரத்தின் வைப்பிடமாகவும் நீர், மரம் போன்றவற்றைப் பேணுவதினால் சுகாதாரத்தை வலியுறுத்தும் இடமாகவும், கல்வெட்டுகள் மூலம் வரலாற்றை அறிவுறுத்தும் இடமாகவும் வரலாற்றை அறிவுறுத்துவனவாகவும் திகழ்வதால் கோயில்கள் ஊரைச் சார்ந்தனவாக, ஊருக்குச் சார்பிடமாகத் திகழ்கின்றன என்றும் அதனாலேயே 'கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்' என்னும் மொழி அமைந்தது எனவும் விளக்குவர்.

சமயத் தொண்டுகளான திருத்தலங்களைத் தூய்மையாக்கிகள், நீர்நிலைகளை பாதுகாத்தல், தாகம் தணித்தல், பசிப்பிணி போக்குதல், நந்தவனம் அமைத்தல் போன்ற செயற்பாடுகள் சமயத் தொண்டு மட்டுமில்லாமல் சமூக தொண்டாகவும் அமைவதில் இருந்து சமய வாழ்க்கையும் சூழலும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்தே காணப்படும் எனலாம்.

உ.பிருந்தாவன்

பரமானந்தத்திற்கான பாதை

உண்மைக்கு உண்மையான பேருண்மையைத்தேடுபவர்கள் தங்களது வாழ்க்கை முழுவதையும் தனிமையிலும் தியானத்திலும் தவத்திலும் ஆன்மீகப்பயிற்சியிலும் கழித்து இறுதியில் உண்மைப்பேரொளியாம் இறைவனை அடைவார்கள். இவ்வாறு பேரொளியினால் ஒளிர்ப்பெற்றவர்கள் இவ்விறையுணர்வென்னும் ஒளியை மனிதகுலத்தின் மிகப்பெரும் பேறான சாவாநிலை, அளப்பிலா இன்பம், முடிவில்லாத ஞானம் என்னும் கொடைகள் மூலம் துக்க சாகரத்தைக் கடக்கும் பாதையை அடைவார்கள். எல்லாப்பொருட்களையும் அறிந்திருக்கக்கூடிய அறிவைப்பெறுவதற்கு நாம் முயற்சிக்க வேண்டும். மனித வாழ்க்கையின் உயர்ந்த பயனான இதனைப்பெறுவதற்கு, இதனைவிடப் பெறக்கூடியது ஏதும் இல்லை என்று ஒருவன் உணர்வதே மனித வாழ்வின் விழுமிய தோற்றத்திற்கும், சிறப்பிற்கும் ஏதுவாகும். மனிதவாழ்வின் குறிக்கோளாகிய இதனை நிறைவு செய்வதற்கு நாம் முதலும் முடிவுமற்ற இறைவனைப்பற்றிய அறிவைப்பெறும் தாகத்தையும் பின்பு அதனைச் செயலாக்கும் தீவிர ஆர்வத்தையும் பெறல்வேண்டும். அதனால் நாம் எமது உணர்வின் ஆழத்தில் இவ்வாறான பெரும் குறிக்கோளைத் தெளிவான அனுபவத்தில் கண்டுணரலாம். யோக நெறிமுறைகளையும், வேதாந்திகளின் அறிவு வழிகளான மறைஞானி பதஞ்சலியின் அட்டாங்கயோகம், நாரதர் அல்லது சாண்டில்யர் ஆகியோரின் பக்தி சூத்திரங்களில் ஆழ்ந்து ஆராயப்பட்டுள்ளதான அன்புநெறி அல்லது பக்திநெறி, பகவான் கிருஷ்ணரால் ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் கூறப்பட்டுள்ள கர்மயோகநெறி அதாவது செயலின் பலனை இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கும் தெய்வீக நெறி மூலம் உண்மைப்பொருளை அடைதல் என்பன போன்ற பல்வேறு பயிற்சிகளைப்பற்றிய அடிப்படை அறிவை நாம் பெறவேண்டும்.

இந்த நிலையில்லாத உலகில் மூன்று பொருட்கள் பெறுதற்கு அரியவையாகும். மானுடப்பிறவியெடுப்பது, முக்தி அல்லது விடுதலைபெற ஆசைப்படுவது, நல்லோரிணக்கம் கொள்வது என்பவையே அவை. அத்துடன் இவைகளைப்பெறுதற்குப் பெரியோரின் ஆசீர்வாதங்களும், கடவுள் கருணையும் வேண்டும். இம்மூன்றனுள்ளும் மானுடப்பிறப்பு என்பதே மிக மதிப்புமிக்க கொடையாக முன்வைக்கத் தக்கதாகும். புத்தியோடு படைக்கப்பட்டுள்ள ஜீவாத்மாவானது நித்திய அநித்திய வஸ்துகக்ளைத் தெரிந்துகொள்ளும் விவேகத்தைப் பெறக்கூடிய ஒரு சிறந்த நிலையே மானுடப் பிறவியாகும். அதனால் கடவுளின் அரும்பெரும் கொடையென்றே மானுடப்பிறவியை இயம்பலாம். மானுடப்பிறவியெடுத்தபின்பு மாறாஇன்பத்தையும் சாவாநிலையையும் தரும் வழிவகைகளை அறியும் வேட்கை ஏற்படவில்லையெனின் அது இப்பிறவியை எத்தகைய உபயோகமானவற்றிற்கும் பயன்படுத்தவில்லையென்றே பொருளாகும். எனவே நம் வாழ்க்கையின் நிலை மிருகங்களினதைப்போன்றதாகவே இருக்கும். உண்பது, குடிப்பது, உறங்குவது, புலன் நுகர்ச்சியில் ஈடுபடுவது என்பது மனிதனுக்கும் விலங்குகளுக்கும் பொதுவானதே எனினும் மனிதனது இலட்சியம், இந்தப்புறப்பொருள் நிலைக்கு அப்பாற்பட்ட உயர்ந்தவைகளை அடையும் அவாவைப்பெறுதல் என்பதே அவனை விலங்குகளிடமிருந்து பிரிக்கிறது. இந்தப்பௌதிகவாழ்வில் உள்ள முழுமையின்மையிலிருந்து விடுதலைபெற மிக விருப்பம் கொள்வதற்கும் ஒரு உயர்ந்த பொருளைப்பெறுதற்கும் மனிதன் முயலவேண்டும் என்பது நாம் அறிந்ததே. பின்பு அறிஞர்களின் தொடர்புபற்றியது வருகிறது. மானுடப்பிறப்பும், விடுதலை பெறவேண்டுமென்ற அவாவும் ஆகிய முதலிரண்டும் பெற்றபின்பும் எமது வாழ்க்கை அறியாமை இருளில் அமிழ்ந்தும், நன்மை பயக்காத

முயற்சிகளில் சென்றுகொண்டும் இருக்கும். ஏனெனில் இறைவன் ஆசீர்வாதம் பெற்ற அறிஞர்களுக்கே எது சரி எது பிழை என்பது தெரியும். எனவே இறைவனின் மூன்றாவது கொடையாகிய அறிஞர், நல்லாரிணக்கம் ஆனது எம்வழியில் ஏற்படும் தடங்கல்களை ஒழித்துச் சரியாக வழி நடாத்தும். விவேகம் மிக்க குருநாதரை நாம் சரணடைந்தால் அவர் வழியை எமக்குக் காட்டுவார். அவரால் எமக்கு ஊக்கமுட்டவும், உற்சாகம் தரவும், தைரியமளிக்கவும் முடியும். இம்மூன்று வாய்ப்புக்களையும் பெற்ற அதிருட்சாலிகள் நான்காவதாக ஒன்றையும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். எல்லாம் நல்லவற்றுக்கே! என்னும் மனமே அதுவாகும். அடங்காத மனத்தைப்போன்ற பசாசு வேறொன்றுமில்லை. மாயையின் பிரதிநிதியாக,கடவுள் உணர்ச்சிக்குத் தடைக்கல்லாக இந்த அடங்கா மனம் விளங்கும். எனவே மனம் வளம் மிக்கதாயிருக்கவேண்டும். நீர் தேவர்களின் அருளையுடைதவராகவும்,

குருவருளைப்பெற்றவராகவும் சாஸ்திரஞானம் பெற்றவராகவும் இருக்க லாம். ஆனால் மனம் ஒத்துழைக்காதவிடத்து இவையாவும் பயனற்றனவாகவே முடியும். வெற்றி கிடைக்கும் எனக்கூறமுடியாது.

ஆத்மீக வளர்ச்சியும் கடவுளை உணர்தலும்

நாளுக்குநாள் நாம் உயர்ந்த இலட்சியத்தைநோக்கி முன்னேறவேண்டும் ஒழுங்கான தியான சாதனையின் அறிவையும் அனுபவத்தையும் தொடர்கையிலும் எமது எல்லாச்செயல்களையும் ஆத்மீகநோக்கில் ஆற்றுகையிலும் நாள் முழுவதும் ஆசீர்வாதம் பெற்ற பேறு கொண்டதாகவும், மங்களகரமானதாகவும் இருக்கும் காலையிலும் மாலையிலும் நாம் தியானம் செய்கிறோம். ஆனால் மற்றைய நேரங்களில் நாம் அன்றாடச்செயல்கள் ஆற்றும்போதும் பிறரோடு தொடர்புகொள்ளும்போதும் குறுகிய மனப்பான்மையுடனும் சுயநல நோக்கத்துடனும் நடந்துகொள்கிறோம். காலையிலும் மாலையிலும் தியானிக்கும்போது தெய்வீகநெறிக்குத் தகாத ஒன்றை நாம் நினைப்பதில்லையாயினும், பிற காரியங்கள் ஆற்றும்போது நமது நிலையை மறந்து குரூரமாகவும், குற்றங்காணுபவராகவும் நடந்தால் தியானத்தின்போது பெற்ற சாதனையின் பலன் அற்றுப்போகும். ஆகையினால் எமது வெளி வாழ்க்கையும், செயலும் எமது பேச்சும் கருமங்களும் ஒன்றோடொன்று பொருந்துவனவாகவும் வணக்கம், சாதனை, தியானங்களின் உயிர்ப்பை வளர்ப்பதாகவும் இருக்க வேண்டும். இதனைச்செய்வதற்கு சாதனையை ஒரு சில மணி நேரத்திற்கு மட்டும் கருத்திற்கொள்ளாமல் நாள் முழுவதும் செய்யும் செயல்களைத் தெய்வீகத்துடன் இணைக்கும் வண்ணம் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். எமது எல்லாச்செயல்களும் எமது உண்மை உடம்பாங்கினை விளக்குவதாயிருக்க வேண்டும். அவைகளெல்லாம் ஆன்மீக சம்பந்தமாக்கப்படவேண்டும். கருமங்களைத் தெய்வீக நெறியாக்கும் இதுவே கர்மயோகத்தில் போதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருவர் தியானயோகியாகவோ, பக்தியோகியாகவோ அல்லது வேதாந்தியாகவோ இருந்தாலும் ஒவ்வொருவரும் இதை அறிந்திருக்கவேண்டும். கர்மயோகம் மிகக்கடினமானது. தனிமையிலிருக்கும்போது நீர் ஒரு இலட்சிய பாவனையுடையவராக இருக்கலாம். ஆனால் வேறுபாடும், கூறுபாடும், மாறுபாடுகளும் மிக்க கடுமையான உண்மை உலக அனுபவங்களோடு மோதும்பொழுது இணக்கம் கொள்ளும் போக்கு உடைத்திருப்பதும், தெய்வீகத்தையே வெளிப்படுத்துவதும் சுயநலமற்றிருப்பதும் மிகக்கடினமான செயலாகும். ஆனால் ஏனைய யோகங்களைப் பயனுடையதாக்கும் காரணத்தால் கர்மயோகம் மிகவும் மேன்மை கொண்டது. இலட்சியவாழ்வும், தன்னலத்தியாகமும் இனிய சுவாமும் கொண்ட ஒருவன் ஒரு ஜபமாலை செய்தானாகில் அது ஏனையவர்கள் பத்தாயிரம் ஜபமாலை

செய்தமைக்குச் சமனாகும். ஏனெனில் அவனது தன்மை தெய்வீக நெறியினால் தூய்மையாக்கப்பட்டிருப்பதே அதற்கான காரணமாகும். ஆனால் உமது தன்மையில் முழுவதும் காமக்குரோதாதிகள் நிறைந்திருக்குமாயின், நீர் எவ்வளவு தியானங்கள் புரிந்தபோதும் பக்குவமடையாநிலையில் பிரயோசனம் ஒன்றுமில்லை. “ஏன் நான் முன்னேறுகிறேனில்லை?” என்று ஒருவர் ஆச்சரியமடையலாம். ஏனெனில் அவரின் சாதனைகள் வாழ்க்கையோடு முரண்பட்டிருப்பதனாலேயே இவ்வாறு முன்னேறமுடியவில்லை. நம்பிக்கை கொண்ட ஒருவன் விவேகமுள்ளவனாகவும் இருக்க வேண்டும். எங்கே குறைபாடு உண்டு என்பதைத்தெரிந்திருக்க வேண்டும், அல்லது குறைபாட்டைக் கண்டுகொண்டால் அதை நிவர்த்திசெய்ய நீவிர் முயலவேண்டும். ஆனால் எங்கே குறைபாடு உண்டு என்பதைக் காணாதவரை அதை நிவர்த்திசெய்ய எடுக்கும் முயற்சி பயனற்றதாகும். இதற்காகவே நீவிர் கர்மயோகம் என்னும் கலையை அறிந்திருக்கவேண்டும். பிரணவம் அல்லது ஓம் என்பது எங்கள் உண்மை இயற்கை நிலையை நோக்கி வருமாறு மீண்டும் மீண்டும் அழைக்கிறது. நாம் உண்மையில் யார்? என்பதை அது ஞாபகப்படுத்துகிறது. ஓம் என்பது அழிவற்ற, ஆழம் காணமுடியாத சாந்தியாகும். அது ஒளியின் ஒளி, பேரறிவு, சச்சிதானந்தம், நித்திய சுத்தமாகும். அதுவே எமது உண்மை நிலையாகும். ஆனால் கடவுளின் விவரிக்கமுடியாத லீலாவினோதமான மாயை என்பது எங்கள் உண்மையான இயற்கையை மறக்கடிக்கச்செய்கிறது. அதனால் உடலுக்கு நொந்தால் எமக்கு நோகிறது எனக்கூறுகிறோம். மனம் அமைதியாயில்லாவிட்டால் நாம் தளர்வுற்றுவிட்டதாக எண்ணுகிறோம். உடலையும் மனத்தையும் பிழையாக அடையாளங்காண்கின்றமைதான் இதற்கான காரணமாகும். நான் என்பதன் உண்மை இயற்கையை உணர்வதற்கும், ஆத்மீக உணர்வை வளர்ப்பதற்கும் பல்வேறு யோகமுறைகள் உள்ளன. எனவே ஓம் என்பது பெறவேண்டிய முடிவான அனுபவத்தை எமக்குத் தெரிவிக்கிறது. யோகத்தின் இறுதிப்பயனான ஓம் என்னும் அனுபவம், இந்த இறுதி லட்சியத்தை எய்துவதற்கென்றே தொடர்ச்சியாக எம்மை நினைக்கச்செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஓம் பெருமகிழ்ச்சி தரவல்லது. பன்னெடுங்காலமாக நீர் அறியாமையில் மூழ்கியிருந்தாலும்கூட அந்தப்பேருண்மையின் தொடர்பு உமக்குக்கிடைக்குமாயின் பரமானந்தம் உம்மை நிறைக்கும். அதுவே, பேருண்மையின் அருட்கொடையின் சிறப்பாகும்.

சா.சக்திதாசன்

பழைய இந்துமாணவர் சங்க உறுப்பினர்,
பேராதனைப்பல்கலைக்கழக உறுப்பினர்.

சைவசமயமும் நவீன விஞ்ஞானமும்

கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்து முன் தோன்றிய மூத்த சமயம் நம் சைவ சமயமாகும். இந்தியாவிலே சிந்து நதிக் கரையோரம் பல கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றியதே இந்து சமயமாகும். உலகின் அதிக மக்களால் பின்பற்றப்படும் மதங்களில் மூன்றாவதாக விளங்கும் இந்து மதம் தன்னுள் ஆறு சமயங்களை உள்ளடக்கியது. அவையாவன சைவம், வைணவம், சாக்தம், கௌமாரம், காணாபத்தியம் மற்றும் செளரம் ஆகும். இதில் சைவம் சிவபெருமானையும், வைணவம் விஸ்ணுவையும், சாக்தம் சக்தியையும், கௌமாரம் முருகனையும், காணாபத்தியம் கணபதியையும், செளரம் சூரியனையும் முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டவை.

சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட சைவ சமயம் மேலும் பதினாறு பிரிவுகளாகப் பிரிந்து பரந்து விளங்குகிறது. ஊர்த்த சைவம், அனாதி சைவம், ஆதி சைவம், மகா சைவம், பேத சைவம், அபேத சைவம், அந்தர சைவம், ஞான சைவம், நிரகுண சைவம், அத்துவா சைவம், யோக சைவம், ஞான சைவம், அணு சைவம், கிரியா சைவம், நாலுமாத சைவம், சத்த சைவம் என்பவையே அப்பதினாறு பிரிவுகளாகும்.

இவ்வாறு உலகெங்கும் பரந்து காணப்படும் சைவ சமயமானது இன்று நாம் வியந்து நோக்கும் நவீன விஞ்ஞானத்திற்கு பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னமே முன்னோடியாக விளங்குகின்றது என்ற உண்மை நம்மில் பலருக்கும் வியப்பூட்டும் விடயமாக இருக்கும். ஆனால் உண்மை அது தான்.

இன்று உலகில் காணப்படும் நவீன மருத்துவ முறைகளில் அதி நவீனமானதும் பலரது விருப்பத்திற்கும் பாத்திரமாக விளங்குவதும் 'அக்குபஞ்சர்' முறையாகும். உடலின் குறிப்பிட்ட இடங்களில் ஊசியை குற்றி அதன் மூலம் குணப்படுத்தும் முறையே அக்குபஞ்சர் முறையாகும். ஆனால் இம்முறைக்கு ஆதியாய் விளங்குவது நம் சைவ சமயத்திலுள்ள தூக்கு காவடி தூக்குதல், அலகு குத்துதல், காது மூக்கு குத்துதல் முறைகள் என்றால் அது மிகையாகாது. மேலும் ஆலயங்கள், வீட்டு பூஜைகளின் போது நமஸ்காரம் செய்தல், பிள்ளையாருக்கு தலையில் குட்டித் தோப்புக்கரணம் போடும் போது நம்மை அறியாமலே நம் உடலில் நொதிய சுரப்புகள் இடம்பெற்று தேக ஆரோக்கியம் அதிகரிக்கிறது.

மேலும் இன்று தொற்று நீக்கிகள், கிருமி கொல்லிகளாக பல இரசாயன பதார்த்தங்களைப் பயன்படுத்துகிறோம். ஆனால் காலா காலமாக சைவ சமயிகள் காலை எழுந்தவுடன் வீடு சுத்தம் செய்து மஞ்சள் நீர் தெளிப்பது, நோய்களை பரப்பும் கிருமிகளை வீட்டை அண்டவிடாது செய்யவே என நம்மில் பலருக்குத் தெரியாது. மேலும் இரவு வேளைகளில் உணவுப் பொருட்களை வெளியே எடுத்துச் செல்லும் உணவின் மேல் கரி இருவர். அதன் உண்மையான விளக்கம் இரவு வேளைகளில் தாவரங்கள் வெளிவிடும் வாயுக்களால் உணவு பழுதடைதலையும் நஞ்சாக்கமடைவதையும் தடுக்கவே ஆகும்.

சைவ சமயத்தில் காணப்படும் இன்னுமோர் முக்கிய அம்சம் வாழை இலை அல்லது தாமரை இலையில் உணவுண்ணல் ஆகும். எத்தனையோ இலைகள் இருக்க இவ்விரண்டு இலைகளையும் உணவுண்ணலில் பிரதானமாகத் தெரிந்தெடுக்க காரணம் இவற்றின் இலைவாயானது நனோ மீற்றரில் அளக்குமளவு மிகவும் சிறியதாகும். எனவே இவற்றின் இலைவாய்களினூடாக தூசு துணிக்கைகள் இலையில் சேருவது ஏனைய இலைகளிலும் பார்க்க மிகவும் குறைந்தது என்பதாலேயே இவற்றை விரும்பி பயன்படுத்துகிறோம். இன்று தொழில்நுட்பத்தின் உச்சத்தில் விளங்கும் நனோ தொழில்நுட்பத்தை பற்றிய அறிவு சைவ சமய மக்களுக்கு கால காலமாக இருந்து வந்துள்ளமை விந்தைக்குரியதொன்றாகும்.

இன்றைய மருத்துவ உலகையே புரட்டிப்போட்ட ஒரு மிக உன்னத கண்டுபிடிப்பு ஆனது கண், உடல் உறுப்பு மாற்று அறுவை சிகிச்சை முறை ஆகும். இதனை உலகிற்கு முதன் முதலில் அறியத் தந்தவர் கண்ணப்ப நாயனார் என்றால் நம்மில் பலரது விழிகளும் பிதுங்கி வெளியே வந்துவிடும். ஆனால் இது தான் உண்மை. ஆம், சிவபெருமானின் கண்களில் இருந்து குருதி பெருக்கெடுத்ததைக் கண்ட கண்ணப்ப நாயனார் பக்தி மிகுதியால் தன் கண்களை கொய்தெடுத்து சிவபெருமானுக்கு வழங்கினார். இதுவே உலகில் நடைபெற்ற முதலாவது கண் மாற்று அறுவை சிகிச்சை ஆகும்.

போர் யுத்தி முறைகளைக் கூட உலகிற்கு அறிமுகம் செய்தது சைவசமயம் என்றால் அது மிகையாகாது. இன்று எத்தனையோ வல்லரசு நாடுகள் பின்பற்றும் மறைந்திருந்து தாக்கும் 'கொரில்லாப் போர்' முறையானது இராமாயணத்தில் வாலியால் முதன் முதலாகக் கைக்கொள்ளப்பட்டதாகும்.

பௌர்ணமி தினங்களில் அசைவம் சாப்பிடுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்று அமாவாசை, பெளர்ணமி தினங்களை விரத நாட்களாக நாம் அனுட்டிக்கின்றோம். அதன் உள்ளார்ந்த தத்துவமானது பெளர்ணமி தினங்களில் சந்திரனின் ஈர்ப்பு விசை காரணமாக வயிற்றுப்பெருக்கு ஏற்படுவதோடு கடல்வாழ் உயிரினங்கள் அசாதாரண நடத்தைகளை வெளிக்காட்டும். இதனால் இவற்றை உண்டால் ஜீரண கோளாறுகள் நமக்கு ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. மேலும் இத்தகைய தினங்களில் பொதுவாக சத்திரசிகிச்சைகள் மேற்கொள்வதை மருத்துவர்களும் பெரிதாக விரும்பமாட்டார்கள் காரணம் சந்திரனின் ஈர்ப்பு விசை காரணமாக உடலில் குருதியோட்டம் சற்று வழமையிலும் வேறுபட்டு இருப்பதால் சத்திர சிகிச்சையின் போது அதிக குருதிப்பெருக்கு ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. இதனாலேயே சத்திர சிகிச்சைகள் இத்தகைய தினங்களில் மேற்கொள்ளப் படுவதில்லை.

இவ்வாறு இன்றைய நவீன விஞ்ஞானத்தை தனக்குள் அடக்கியாளும் ஓர் உன்னத சமயமாம் சைவ சமயத்தில் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் சைவர்களாக வாழ்வோம். சைவ நெறி காப்போமாக!!!

‘மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்!!!’

நீதனி

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

தெய்வீக மூலிகைகள் என்றால் என்ன?

தெய்வீக மூலிகைகள் என்பது என்ன? சிவனுக்குரிய வில்வ இலை எனப்படுவது. சிறிது துவர்ப்பு ருசி உடையது. இது ஜீரண சக்திக்காகவும் உடலில் விஷத்தன்மையை முறிக்கவும் பயன்படுகிறது. சக்திக்குரிய வேப்பிலை கசப்புச் சுவையுடையது. இது உடம்பில் உள்ள நோய்க்கிருமிகளையும், வயிற்றுப் பூச்சிகளையும் அழிக்கப் பயன்படுகிறது. மேலும் நாமுண்ணும் உணவின் அளவு வெகுவாகக் குறைந்து உடம்பிற்கு சக்தி கூடுகிறது. பிரம்மாவுக்குரிய அத்தியிலை எனப்படுவது துவர்ப்பு ருசி உடையது. இது இரத்தத்தை சுத்தம் செய்வதுடன் நரம்பு மண்டலத்தை சீர் செய்ய உதவுகிறது. மேலும் உடலில் காயம் ஏற்படும் பொழுது இரத்தம் வீணாக வெளியாகாமல் உறையச் செய்து பாதுகாக்கவும் பயன்படுகிறது. விநாயகருக்குரிய அறுகம்புல் எனப்படுவது சிறிய துவர்ப்பு ருசி உடையது. இது வயிற்றுக் கோளாறைப் போக்கவும் வயிற்றுப் பகுதியில் உள்ள சுரப்பிகளை நன்கு இயக்கவும் பயன்படுகிறது.

அறுகம்புல்லின் மகிமை

அறுகம்புல்லை பறித்து வந்து சாணத்தில் செய்யப்பட்ட பிள்ளையார் மீது செருகி, தானியங்கள் களத்திலிருக்கும் போது படைப்பது வழக்கம். அது மாதிரி படைத்த பின்னர் ஒரு வாரம் கழித்து பார்த்தாலும் அச்சாணத்தினால் செய்த உருவம் எவ்வித வண்டுகளாலோ பூச்சிகளாலோ பாதிக்கப்படுவதேயில்லை. ஆனால் அறுகம்புல் இல்லாத சாதாரணமாக இருக்கும் சாணத்தில் வண்டுகள் மறுதினமே துளைத்துக் கொண்டிருப்பதை காணலாம்.

மேலும் பல்வகைமை உணவை உண்கின்ற நாய்கள் தமக்கு ஏற்படும் வயிற்றுக் கோளாறுகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்ள சிறிது அறுகம்புல்லை மேய்ந்து தின்று விழுங்கிப் பின்னர் கக்கிவிடுவதை பலர் பாத்திருக்கலாம். ஆகாதது அறுகம்புல்லில் ஆகும் என்ற பழமொழியும் உண்டு.

மேற்கூறிய தெய்வீக மூலிகைகளான வில்வ இலை, வேப்பிலை, அறுகம்புல் ஆகியவைகளைத் தனியாக பறித்து வைத்து வெய்யிலில் நன்றாக உலர்த்தி இடித்து பொடி செய்து சம அளவில் கலந்து கொண்டு மேற்கூறியபடி சாப்பிடலாம்.

வெறுக்கலாமா வேப்பிலையை?

வேப்பிலை மருத்துவம் பற்றி மக்களிடையே உள்ள அச்சம் வேப்பிலையோ வேப்பெண்ணையோ சாப்பிடுவதால் உணர்ச்சி குறைத்துவிடும் என்ற கருத்து மக்களிடையே நிலவி வருகிறது. வைத்தியர்கள் வேப்பிலையைத் தின்றால் பால் உணர்ச்சி குன்றிப் போய்விடும் எனப் பரவலாக பொது மக்களிடம் பொய்ப் பிரசாரம் செய்துவிட்டார்களோ என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது. இதனால் வேப்பிலையை யாருமே சாப்பிடப் பயந்து அதன் மகிமையை உணர முடியாமலே ஆகிவிட்டது.

காகம், கிளி போன்ற பறவைகள் வேப்பம் பழத்தைத் தின்பதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கின்றோமா, பூலோக தேவாமிர்தம் எனக்கருதக் கூடிய பாலைத் தரும் வெள்ளாடு வேப்பிலையை உண்கிறது. வேப்பம் பழத்தால் வேப்பிலையினால் பாலுணர்ச்சி குறைவு ஏற்பட்டிருப்பின் இனவிருத்தி இன்மையால் நாம் தற்காலத்தில் காகம், கிளி போன்ற பறவையினங்களையும் வெள்ளாட்டையும் காணவே முடியாத நிலைமை அல்லவா ஏற்பட்டிருக்கும். ஆகவே எத்தகைய ஐயமின்றி, பயமின்றி வேப்பிலையை, வேப்ப எண்ணையை மருந்து தயாரிக்கப் பயன்படுத்தி நலம் பெறலாம்.

தயாபரன் நிஷாந்தன்

மாணிக்கவாசகரின் பக்தியும், விஞ்ஞான அறிவும்

சைவக் குருமார் நால்வரின் பக்தி நோக்கு:

சிவபெருமானின்மீது சைவக் குருமார் நால்வரும் நான்குவிதமாகப் பக்திசெலுத்தினார்கள். சிவபெருமானைத் தந்தையாக எண்ணிய திருஞானசம்பந்தர் அவ்விதமாகவே அவர் இயற்றிய தேனினுமினிய தேவாரப் பாக்களில் தன்னுடைய பக்திப் பரவசத்தை வெளிப்படுத்தினார். பெரும்பாலான பாடல்களில் சிவபெருமானையும், உமையவளையும் தனது தாய்தந்தையராகவே ஏத்தி உயர்த்துகிறார். தந்தையால் குளக்கரையில் தனித்துவிடப்பட்டு, ஏங்கி அழுதபோது, உலகத்தாய் பார்வதி கருணைகொண்டு அவருக்கு ஞானப்பாலைப் புகட்டியது அவரைச் செல்லப் பிள்ளையாக்கியதுடன் காழிப்பிள்ளையார் என்ற சிறப்புப் பட்டத்தையும் தேடித்தந்தது எனலாம்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரோ சிவபிரானைத் தமது தோழனாகவே கருதினார். அந்தத் தோழமையே எம்பெருமானைப் பித்தா என்று அழைக்கவும், பரவை நாச்சியாருக்கு தன்னுடைய காதலை எடுத்துச்சொல்ல ஒரு தூதுவனாகவும் அனுப்பவும் வைத்தது. எனவே, அவர் தம்பிரான்தோழர் என்ற தனிச் சிறப்பையும் பெற்றார். மேலும், அவரது தேவாரப் பாக்கள் அவர் சிவபிரானின்மீது எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் உரிமையை நன்கு எடுத்துவிளக்குகின்றன.

நீலகண்டப் பெருமானின் பணியாளராகவே பக்திசெலுத்தினார், நாவுகரசரான அப்பர் பெருமான். பெருமான் தரிசனத்திற்கு வரும் அடியார்களின் கால்களில் குத்தாமலிருக்கவேண்டும் என்று கோவில் பிரகாரங்களில் இருக்கும் முட்களைக் களைய எப்பொழுதும் தன் கையில் உழவாரத்தை ஏந்தி உழவாரப் பணிசெய்து சிறந்தவர் அப்பர் பெருமான். இந்த மனப்பாங்கு அவருடைய மிகவும் புகழ்பெற்ற, "தன் கடன் அடியேனையும் தாங்குதல், என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே," என்னும் வரிகள் எம்பெருமானிடம் எப்படிப்பட்ட பக்திநிலையைக் கொண்டிருந்தார் என்று காட்டுகிறது.

இருப்பினும், திருவாதவூரார் மாணிக்கவாசகருக்கும் சிவபெருமானுக்கும் இடையே உள்ள உறவு முற்றிலும் வேறாகவே வெளிப்படுகிறது. அன்பிற்சிறந்த அப்பனுக்கும், வழிதவறிய மகனுக்கும் உள்ள அன்புப் பிணைப்பாகவே அது வெளிப்படுகிறது. அதை அவர் தனது திருவாசகத்தில் பலவிடங்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். சிவபுராணத்தில், "நாயிற்கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே," என்பது தம்மைத் தாழ்த்திக்கொண்ட மனப்பாங்கையும், சிவபெருமான் தாயைவிடக் கருணைகொண்டு அருளி ஆட்கொண்டார் என்றும் தெளிவுபடுத்துகிறார். அதுவே, "பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து," என்று அவர் ஈசனைத் துதிப்பதிலிருந்து தெரிகிறது.

இவ்வண்ணம், நாம் மாணிக்கவாசகரின் பக்திப் பெருக்கையும், அவர் நமக்குத் தெரிவிக்கும் அறிவுரையையும் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது சைவர்களின் கடமைமயாகும்.

சிவனின் கருணையைப் பெறும் வழி:

தினந்தோறும் கடவுள்ர்பால் நாம் பக்திப்பாடல்கள் பலவற்றை பாடி வழிபடுகிறோம். இப்படிச் செய்வது நமக்கு இறைவனின் அருளைப் பெற்றுத் தருமா? வாழ்வு முடிந்ததும் நம்மால் அவர்களின் இருப்பிடத்தை எட்ட இயலுமா? சிவலோகத்தை அடைந்து முக்திபெறும் வழி என்ன? மாணிக்கவாசகர் அதற்கான வழியைக் காட்டுகிறார்:

சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்
பல்லோருமேத்தப் பணிந்து.—

சிவபுராணம்: 93-95

சிவபுராணத்தில் அவர் செப்பிச்சென்ற மூன்று வரிகளும் இறைவனைத் துதிப்பதைப் பற்றிய நமது பல மூடநம்பிக்கைகளை அடியோடு புரட்டிப் போட்டுவிடுகின்றன. கிளிப்பிள்ளைபோல சொன்னதையே திரும்பத்திரும்பச் சொல்வதனால் பயனேதுமில்லை என்பதே அவரது கருத்து.

எப்படிப்பட்ட பாடல்களாலும், சுலோகங்களாலும், வேதமந்திரங்களாலும் நாம் சிவபெருமானைத் துதித்துப் புகழ்ந்தாலும், அவற்றின் பொருளை — அவை என்ன சொல்லுகின்றன என்பதின் அர்த்தத்தை — அவை சொல்லும் இறையுணர்வை — அறிந்து உணருவதுதான் சிவலோகம் செல்லச் சிறந்த வழி என்று ஆணித்தரமாக அடித்துச் சொல்லுகிறார். எப்பொழுது நாம் நமது துதிப்பாடல்களின் பொருளையும், அதனுள்ளிலிருக்கும் இறை உணர்வையும் அறிந்து மெழுகாய் உருகிநிற்கிறோமோ, அப்பொழுதே நமது துதி ஈசனைச் சென்றடைந்து அவனது கருணையை நம்பால் திருப்பிவிடுகின்றது என்று அறிவிக்கிறார்.

அவரின் அறிவியல் திறன்:

எப்படிப்பட்ட விஞ்ஞான அறிவையும், கண்டுபிடிப்பையும் மேலைநாட்டாருக்கே தத்தம்செய்வதுதான் நம்முடைய தியாக உணர்வுக்குச் சான்றாக இருந்துவருகிறது. சில நூற்றாண்டுகள் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்குப் பின்னர் அவர்கள் சொல்லும் எதையும் நாம் வேதவாக்காக அல்ல, அதற்கும் மேலாகவே எடுத்துக்கொள்கிறோம். ஆராய்ந்து நோக்கினால் உண்மை அதுவல்ல என்று உணரலாம். பள்ளிகளில் கற்பிக்கப்படும் 'பரிணாம வளர்ச்சிக் கொள்கை [The theory of evolution]' சார்லஸ் டார்வினால் உருவாக்கப்பட்டது என்றே நாம் அறிந்திருக்கின்றோம். இக்கொள்கை டார்வினுக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே மாணிக்கவாசகரால் சிவபுராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்தால் நமக்கு வியப்பாகத்தான் இருக்கும்.

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகி
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகி
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்
செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தி ளைத்தேன் எம்பெருமான்-

சிவபுராணம்— 26-31

டார்வின் உயிரினங்கள் மனிதராவதுவரைக்கும் தனது பரிணாம வளர்ச்சிக் கொள்கையை டார்வின் எடுத்துரைக்கிறார். ஆயினும், மாணிக்கவாசகரோ, மனித வளர்ச்சியையும் தாண்டி, ஆவியுலகத்து உயிர்களையும், விண்ணுலக, பாதாள உலக --- மண், விண் இரண்டிலும் வசிக்கக்கூடிய, கண்ணுக்குப் புலப்படாத தேவர்களையும் பரிணாம வளர்ச்சியில் சேர்த்துவிடுகிறார். அவர் வரிசைப்படுத்தியிருப்பதும் மனித இனம்வரை டார்வினை ஒத்ததாகவே அமைந்துள்ளது. இந்த அறிவு அவருக்கு இல்லாதிருந்தால் எப்படிக்கோர்வையாக எடுத்தெழுதியிருக்க இயலும்? என்ற கேள்வி நம்முள் பலருள் தோன்றக் கூடும். உண்மையில் உலகுக்கு பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்பாட்டை முதலில் வழங்கியது மாணிக்கவாசகர் என்பது நமக்கு கிடைத்த கௌரவமாகும்.

மேலும், உலகம் உருண்டை என்பதைக் கலீலியோ கலிலி [Galileo Galilei] என்ற இத்தாலிய விஞ்ஞானிதான் கண்டுபிடித்தார் என்றும், அதுவரை உலகமக்கள் உலகம் தட்டையாக இருந்தது என்றும் நினைத்தனர் என்றும் நமக்குச் சொல்லித்தரப்படுகிறது. இது உண்மையல்ல, சைவத் தமிழ் குரவரான மாணிக்கவாசகர் அதை எழுதிவைத்துவிட்டார் என்றும் திருவாசகத்திலுள்ள திருவண்டப்பகுதியில் காணலாம்:

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளப்ப ரும்தன்மை வளப்பெரும் காட்சி
ஒன்றாகக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
இல்நுழை கதிரின் துன்அணுப் புரையச்
சிறியவாகப் பெரியோன் — 1-6

இந்த அண்டமானது உருண்டைகளான உலகங்களால் ஆனது, அவை அளவிடமுடியாதவை, மிகவும் அழகாகத் தோன்றுபவை, அவற்றின் அழகினை ஒவ்வொன்றாக ஒப்பிட்டு விவரித்தால், அவை நூறுகோடிக்கும் மேலாக எண்ணவியலாத அளவுக்கு அதிகமானவை விரிந்து பரந்திருக்கின்றன, கூரையிலுள்ள சிறு ஓட்டை மூலம் வீட்டுக்குள்ளே நுழையும் சூரிய ஒளிக்கற்றையில் தெரியும் துகள்களுடன் அவற்றை ஒப்பிடலாம். பரம்பொருளான சிவனோ இவை அனைத்தையும்விடப் பெரியவன் என்று சிவபெருமானின் பெருமையை நமக்கு எடுத்து இயம்பும்போது தனது வானவியல் அறிவையும் அழகாக எடுத்துணர்த்துகிறார்.

அண்டம்

சிவபெருமான் எவ்வளவு பெரியவர் என்பதை நமது கோணத்திலிருந்து நமக்கு விளக்கமுனைகிறார். அவர் விவரித்திருக்கும் அண்டம், அதனுள் அடங்கியிருக்கும் விண்மீன்கள், அவற்றைச் சுற்றிவரும் கோள்கள், அவற்றின் எண்ணிக்கைகள் அனைத்தையும் விஞ்ஞானிகளும் விவரித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாமும் அறிவோம். நாம் புகழ்ந்துரைக்கும் மேலைநாட்டோர் உலகம் தட்டையானது, அதை யாராவது எதிர்த்துப் பேசினால், கம்பத்தில் கட்டிக் கொளுத்துவோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோது அனைத்து உலகங்களும், விண்மீன்களும் உருண்டையானவை, அவை எண்ணிலடங்கா என்று எதற்கும் கவலைப்படாது மணிவாசகர் பாடியிருப்பதைக் கண்ணுறும்போது நம்மால் வியக்காமல் இருக்கமுடியவில்லை.

அடுத்து, அவரது மருத்தவ அறிவைப் பற்றிக் காண்போம். ஒரு கரு தாயின் கருப்பையில் எப்படி வளர்கிறது, அது வளரும்போது எப்படிப்பட்ட ஆபத்துகளைச் சந்தித்து, தாண்டித் தப்பிப்

பிழைத்துப் பிறப்பெடுக்கிறது, எப்படிப்பட்ட வேதனைகளை அது அனுபவிக்கிறது என்பதையும் போற்றித் திருவகலில் விளக்குகிறார்.

யானை முதலா எறும்பு ஈறாய
 ஊனமில் யோனியில் உண்வினை பிழைத்தும்
 மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா உதரத்(து)
 ஈனமில் கிருமிச் செருவினில் பிழைத்தும்
 ஒருமதித் தான்றியின் இருமையில் பிழைத்தும்
 இருமதி விளைவின் ஒருமையில் பிழைத்தும்
 மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும்
 ஈர்இரு திங்களில் பேரிருள் பிழைத்தும்
 அஞ்சு திங்களில் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்
 ஆறு திங்களில் ஊறலர் பிழைத்தும்
 ஏழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும்
 எட்டுத் திங்களில் கட்டமும் பிழைத்தும்
 ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்
 தக்க தசமதி தாயொடு தான்படும்
 துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்

— போற்றித் திருவகலல்: 11-25

தாயின் கருப்பையிலிருக்கும் முட்டையில் தந்தையின் விந்து சேர்ந்து தனது வளர்ச்சியைத் துவங்கும் கரு கிருமிகளிடமிருந்து தப்பித்து, முதல் மாதத்தில் தான்றிக்காய் அளவே பெரிதாகிறது. அது இரண்டாகப் பிளக்காமல் தப்பவேண்டும். அப்படி இரண்டாகப் பிளக்காமல் ஒன்றாக இருப்பினும், இரண்டாம் மாதவளர்ச்சியின்போது இடைவிடாத எதிர்ப்புகளிலிருந்து தப்பவேண்டும். மூன்றாம் மாதம் கொழுப்பு கலந்த நிணனீரில் முழுகி இறப்பதிலிருந்து தப்பவேண்டும். நான்காம் மாதம் கூரிருட்டில் நிலைகுலையாது இருக்கவேண்டும். ஐந்தாம் மாதம் கருப்பையில் அதிகமாகச் சுரக்கும் நீரில் முழுகாமல் பிழைக்கவேண்டும். ஆறாம் மாதம் தாங்கமுடியாத உறுத்தலுக்கும் எரிச்சலுக்கும் பலியாகாமல் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஏழாம் மாதம் கனத்தால் கீழிறங்கும் தாயில் வயிற்றிலிருந்து நழுவிவிழாமல் தப்பவேண்டும். எட்டாம் மாதத்தில் எப்பொழுதும் கருப்பை தன்னைச் சுற்றி அழுத்தும் வலியைப் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒன்பதாம் மாதத்திலேயே பிறந்துவிடாமலிருப்பதால் ஏற்படும் வலியைத் தாங்கவேண்டும். பத்தாம் மாதத்தில் பிரசவத்தில் வெளிவரும்போது தாயுடன் வேதனைப் பெருங்கடலில் நீந்தி வெளிவருவதோடு மட்டுமல்லாமல் இறப்பினையும் ஏமாற்றிப் பிழைக்கவேண்டும்.

மனிதக் கருவுக்கு ஏற்படும் இத்தனை சோதனைகளையும், வேதனைகளையும் மாணிக்கவாசகர் விவரிக்கும்போது — பிரசவத்தில் ஒரு தாய்ப்படும் வேதனையை, வலியை அறிந்து போற்றும் நாம், ஒரு கருவும் எப்படிப்பட்ட வேதனையும், கண்டங்களையும், வலியையும் பொறுத்து வெளிவருகிறது என்பதை அறியாமல்தான் இருந்திருக்கிறோம் என்பதை அறிந்துகொண்டு, அச்சிகுவின் பெருமையை உணர்கிறோம்.

மிகப்பெரிய யானையாக இருந்தாலும், மிகச்சிறிய எறும்பாக இருந்தாலும், குறையில்லாத கருப்பையில்தான் கரு வளரமுடியும் அப்படி வளரத் தொடங்கினாலும் அக்கரு கருப்பையில் இருக்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான கிருமிகளிடமிருந்து தப்பிப் பிழைத்தால்தான் முழுவளர்ச்சி

அடையமுடியும். இதை முதலில் சொல்லிவிட்டு, மாணிக்கவாசகர் மனிதத்தாயின் வயிற்றிலிருக்கும் கருப்பையில் எந்த அளவுக்குக் கரு வளர்க்கிறது, அது எப்படிப்பட்ட எதிர்ப்புகளையும், வேதனைகளையும் சந்திக்கிறது என்பதை மாதவாரியாகப் பட்டியலிடுகிறார்:

ஒரு சிசு தனது வேதனைகளை எடுத்துச் சொல்ல இயலாததால் பத்து மாதங்களும் அது தாயின் வயிற்றில் சுகமாக வாழ்கிறது என்று நாம் எண்ணக்கூடாது என்பதை மாணிக்கவாசகரின் மருத்துவ அறிவு தெளிவுபடுத்துகிறது. மேலே கொடுத்துள்ள இந்த விளக்கம் மருத்துவர்கள் அறிந்ததே. மணிவாசகர் ஒப்பிலாச் சிவனடியார் என்பது அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாக இருந்தாலும், அவர் பக்தியைத் தவிர வேறொன்றும் அறியாதவர் என்று நாம் எண்ணக்கூடாது என்பது அவரது பாடல்களில் தெரிகின்றது.

கவி வன்மை:

திருவாதவூரரின் செய்யுள்களையும் பாக்களையும் படித்துக் கற்கும்போது அவற்றின் பலதரப்பட்ட சுவைகளையும், கவிதையமைப்புகளையும், சொல்லும் திறமையையும் கண்டு நம்மால் வியக்காமல் இருக்கமுடிவதில்லை. அவர் ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, விருத்தம் போன்று பல அமைப்புகளில் தமது செய்யுள்களையும், பாக்களையும் வடிவமைத்துள்ளார்.

அவரது பாடல்கள் நம் இதயத்தில் அடிப்பகுதியில் ஆழத்தில் பதிந்து நிற்பதோடு மட்டுமல்லாமல், நமது உள்ளத்தை உருக்கி, நம் அகந்தையையும் அழிக்கின்றன. இதனாலேயே, 'திருவாசகத்துக்கு உருகாதார் ஒருவாசகத்திற்கும் உருகார்' என்ற அடைமொழியும் உருவாயிற்று போலும்!

பலமுறை தன்னை 'நாயினும் கடையேன்' என்று தாழ்த்திக்கொள்கிறார், திருவாதவூரர். இப்படிப்பட்ட தன்னடக்கமே நமது இதயத்தைக் கொள்ளைகொண்டுவிடுகிறது. திருவாசகம் முழுவதுமாக அறுபத்தேழு இடங்களிலே தன்னை நாயோடு தொடர்புபடுத்தி ஆடலழகனிடம் அருள் வேண்டி இறைஞ்சியிருக்கிறார் மாணிக்க வாசகர்

1. சிவபுராணம் (60வது அடி) நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
2. கீர்த்தித் திருஅகவல் (127வது அடி) நாயினேனை நலம் மலி தில்லையுள் கோலம் ஆர்தரு பொதுவினில் வருகென
3. திருவண்டப் பகுதி (164 வது அடி) சொல்லுவது அறியேன் வாழிமுறையோ தரியேன் நாயேன் தான் எனைச் செய்தது
4. திருவண்டப் பகுதி (172 வது அடி) குரம்பை தோறும் நாயுடல் அகத்தே குரம்பை கொண்டு இன்தேன் பாய்த்து நிரம்பிய
5. போற்றித் திருஅகவல் (144 வது அடி) கனவிலும் தேவர்க்கு அறியாய் போற்றி நனவிலும் நாயேற்கு) அருளினை போற்றி

6. போற்றித் திருஅகவல் (185 வது அடி) பஞ்சுஞர் அடியாள் பங்கா போற்றி அலந்தேன் நாயேன் அடியேன் போற்றி
7. போற்றித் திருஅகவல் (219 வது அடி) பிழைப்பு வாய்ப்பு ஒன்று அறியா நாயேன் குழைத்த சொல் மாலை கொண்டருள் போற்றி
8. திருச்சதகம் (அறிவுறுத்தல் 3 வது பாடல்) வருந்துவன்நின் மலர்ப்பாதம் அவைகாண்பான் நாயடியேன்
9. திருச்சதகம் (அறிவுறுத்தல் 6 வது பாடல்) சூழ்த்துமது கரம் முரலும் தாரோயை நாயடியேன்
10. திருச்சதகம் (சுட்டறுத்தல் 3 வது பாடல்) நாயினேன் ஆதலையும் நோக்கிக் கண்டு
11. திருச்சதகம் (சுட்டறுத்தல் 6 வது பாடல்) சிந்தனைநின் தனக்காக்கி நாயினேன்தன் கண்ணினை நின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
12. திருச்சதகம் (சுட்டறுத்தல் 8 வது பாடல்) நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத்துள்ளே நாயினுக்கு தவிசிட்டு
13. திருச்சதகம் (சுட்டறுத்தல் 8 வது பாடல்) நாயினேற்கே காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிப்பின்னும்
14. திருச்சதகம் (ஆத்துமசுத்தி 4 வது பாடல்) கிற்ற வாமனமே கெடுவாய் உடையானடி நாயேனை
15. திருச்சதகம் (ஆத்துமசுத்தி 7 வது பாடல்) வினைஎன் போல் உடையார் பிறர் யார் உடையான் அடி நாயேனைத்
16. திருச்சதகம் (ஆத்துமசுத்தி 9 வது பாடல்) நாயில் ஆகிய குலத்தினும் கடைப்படும் என்னை நன்னெறி காட்டித்
17. திருச்சதகம் (கைம்மாறு கொடுத்தல் 10 வது பாடல்) அறிவனே அமுதேயடி நாயினேன்
18. திருச்சதகம் (அனுபோகசுத்தி முதல் பாடல்) நாசனே நான் யாதுமொன்று அல்லாப் பொல்லா நாயான
19. திருச்சதகம் (அனுபோகசுத்தி 2 வது பாடல்) செய்வது அறியாச் சிறுநாயேன் செம்பொற் பாதமலர் காணாப்
20. திருச்சதகம் (அனுபோகசுத்தி 6 வது பாடல்) உடையார் உடையாய் நிற்பாதம் சேரக்கண்டு இங்கு ஊர்நாயின்
21. திருச்சதகம் (அனுபோகசுத்தி 9 வது பாடல்) தன்மை பிறரால் அறியாத தலைவா பொல்லா நாயான

22. திருச்சதகம் (அனுபோகசுத்தி 10 வது பாடல்) நகுவேன் பண்டு தோள் நோக்கி நாணம் இல்லா நாயினேன்
23. திருச்சதகம் (காருண்யத்திரங்கல் 9 வது பாடல்) ஆர்த்த நின்பாதம் நாயேற்கு அருளிடவேண்டும் போற்றி
24. திருச்சதகம் (ஆனந்தத்தமுந்தல் 4 வது பாடல்) ஆண்டு கொண்டு நாயினேனை ஆவ என்று அருளுநீ
25. திருச்சதகம் (ஆனந்த பரவசம் 4 வது பாடல்) ஏண் நாண் இல்லா நாயினேன் என் கொண்டு எழுகேன் எம்மானே
26. திருச்சதகம் (ஆனந்தாதீதம் முதல் பாடல்) கீறு இலாத நெஞ்சுடைய நாயினேன்
27. திருச்சதகம் (ஆனந்தாதீதம் 10 வது பாடல்) ஆட வேண்டும் நான் போற்றி அம்பலத்து ஆடும் நின் கலழ் போது நாயினேன்
28. நீத்தல் விண்ணப்பம் (6 வது பாடல்) பொறுப்பர் அன்றே பெரியோர் சிறு நாய்கள்தம் பொய்யினையே
29. நீத்தல் விண்ணப்பம் (13 வது பாடல்) கடலினுள் நாய்நக்கி யாங்குஉன் கருணைக் கடலின் உள்ளம்
30. திரு அம்மாணை (4 வது பாடல்) தான் வந்து நாயேனைத் தாய்போல் தலையளித்திட்டு
31. திரு அம்மாணை (5 வது பாடல்) கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
32. திரு அம்மாணை (7 வது பாடல்) நாயான நம் தம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனைத்
33. திரு அம்மாணை (10 வது பாடல்) கண்ணார் கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
34. திருப்பொற்குண்ணம் (8 வது பாடல்) நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை இம்மை
35. திருக்கோத்தும்பி (8 வது பாடல்) நன்றாக வைத்தென்னை நாய் சிவிகை ஏற்றுவித்த
36. திருக்கோத்தும்பி (10 வது பாடல்) நாயுற்ற செல்வம் நயந்தறியா வண்ணமெல்லாம்
37. திருக்கோத்தும்பி (12 வது பாடல்) நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்
38. திருக்கோத்தும்பி (20 வது பாடல்) நாய்மேல் தவிசிட்டு நன்றாய்ப் பொருட்படுத்த
39. திருச்சாமுல் (10 வது பாடல்) தான் அந்தம் இல்லான் தனையடைந்த நாயேனை
40. திருப்புவல்லி (3 வது பாடல்) நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையும் ஓர் பொருட்படுத்துத்
41. திருப்பொன்னூசல் (முதல் பாடல்) நாராயணன் அறியா நாண்மலர்த்தாள் நாயடியேற்கு

42. திருப்பொன்னூசல் (6 வது பாடல்) கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டென் தொல்பிறவித்
43. திருத்தசாங்கம் (9 வது பாடல்) நாளாமணு காவண்ணம் நாயேனை ஆளுடையான்
44. கோயில் மூத்ததிருப்பதிகம் (9 வது பாடல்) நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனோ நம்பி இனித்தான் நல்காயே
45. செத்திலாப் பத்து (7 வது பாடல்) நாயி னேன் உனை நினையவும் மாட்டேன்
46. ஆசைப் பத்து (6 வது பாடல்) எய்த்தேன் நாயேன் இனியிங்கிருக்க கில்லேன் இல்வாழ்க்கை
47. ஆசைப் பத்து (10 வது பாடல்) நைஞ்சேன் நாயேன் ஞானச்சுடரீ நானோர் துணைகாணேன்
48. புணர்ச்சிப் பத்து(9 வது பாடல்) தாதாய் மூவேழு லகுக்கும் தாயே நாயேன் தனை ஆண்ட
49. வாழாப் பத்து (6 வது பாடல்) அஞ்சினேன் நாயேன் ஆண்டு நீ அளித்த அருளினை
50. திருக்கழுக்குன்றம் (2 வது பாடல்) சிட்டனே சிவலோகனே சிறு நாயினும் கடையாய வெங்
51. கண்டப் பத்து (3 வது பாடல்) அருத்தியினால் நாயடியேன் அணிகொள் தில்லை கண்டேனே
52. கண்டப் பத்து (4 வது பாடல்) கல்லாத புல்ல நிவிறி கடைப்பட்ட நாயேனை
53. கண்டப் பத்து (5 வது பாடல்) ஆதமிலி நாயேனை அல்லலறுத்து ஆட்கொண்டு
54. கண்டப் பத்து (9 வது பாடல்) பாங்கினொடு பரிசொன்றும் அறியாத நாயேனை
55. பிரார்த்தனைப் பத்து (6 வது பாடல்) புறமே கிடந்து புலைநாயேன் புலம்புகின்றேன் உடையானே
56. பிரார்த்தனைப் பத்து (7 வது பாடல்) இடரீ பெருக்கி ஏசற்றிங்கு இருத்தல் அழகோ அடி நாயேன்
57. குழைத்த பத்து (3 வது பாடல்) ஒன்றும் போதா நாயேனை உய்யக் கொண்ட நின் கருணை
58. குழைத்த பத்து (8 வது பாடல்) நாயிற் கடையாம் நாயேனை நயந்து நீயே ஆட்கொண்டாய்
59. குழைத்த பத்து (10 வது பாடல்) அழகே புரிந்திட்டு அடிநாயேன் அரற்றுகின்றேன் உடையானே
60. உயிருண்ணிப் பத்து (2 வது பாடல்) நானாரடி யணைவானொரு நாய்க்குத் தவிசி ட்டிங்கு
61. திருவேசறவு (5 வது பாடல்) பொற்றவிசு நாய்க்கிடுமா றன்றேநின் பொன்னருளே

62. அற்புதப் பத்து (9 வது பாடல்) பொச்சை யானஇப் பிறவியிற் கிடந்துநான் புழுத்தலை நாய் போல
63. எண்ணப் பதிகம் (2 வது பாடல்) தரியேன் நாயேன் இன்னதென்று அறியேன் சங்கரா கருணையினால்
64. யாத்திரைப் பத்து (2 வது பாடல்) நகவே ஞாலத் துள்புகுந்து நாயே அணைய நமையாண்ட
65. ஆனந்த மாலை (5 வது பாடல்) நாயேன் கழிந்து போவேனோ நம்பி இனித்தான் நல்குதியே
66. ஆனந்த மாலை (5 வது பாடல்) நாயேன் அடிமை உடனாக ஆண்டாய் நான்தான் வேண்டாவோ
67. அச்சோப்பதிகம் (9 வது பாடல்) நம்மையும்ஓர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த

இவ்வாறாகத் தன்னுடைய கவியடக்கத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் மணிவாசகர் என்பது நோக்குதற்குரியது. சிவபுராணத்தில் அவர் சிவபெருமானின் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத பழமைத் தன்மையையும், பெருமைகளையும், குணநலங்களையும் தமிழில் வேதமாக ஒதி உணர்த்துகிறார்.

கீர்த்தித் திரு அகவலில் தமிழ்நாட்டிலிருக்கும் பல சிவத்தலங்களை எண்ணிக்கையிட்டு, அவற்றின் தலபுராணச் சுருக்கத்தையும் கொடுத்து, தமது வாழ்க்கையைப்பற்றியும் சிறிய விவரிப்பைத் தருகிறார். அச்சமயம் சிவபெருமானின் மகிமையை உயர்த்தவும் தவறாமலிருப்பதே அவரது சிறப்பு. இந்தச் செய்யுள் தொகுப்பில் தமது வழிதவறிய நடத்தையையும், சிவபெருமான் கருணையையுடன் மௌனகுருவாகத் தன்னைத் தடுத்தாட்கொண்ட சீர்மையையும் செப்டுகிறார்.

திருவண்டப் பகுதியில் சிவபெருமானின் பெருஞ்சிறப்பையும், அவர் நாமிருக்கும் மாபெரும் அண்டத்தைவிடப் பெரியவர் என்ற பேருண்மையையும் முன்னுக்குக் கொணர்கிறார்.

மரகதத் திருவுருவமாக ஆடுங்கோலத்தில் கோவிலில் குடிக்கொண்டிருக்கும் உத்தரகோசமங்கை மூதூரின் மன்னனான சிவபெருமானிடம் தன் உலகப்பற்றுகள் அனைத்தையும் நீக்கித் தன்னை அவன் திருவடியில் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி அழுது முறையிடுகிறார், தமது நீத்தல் விண்ணப்பம் செய்யுள் கோர்வையில்.

மார்கழி மாதந்தோறும் காலையில் பாடும் இருபது திருவெம்பாவைப் பாடல்களை நோக்குவோம். தூங்கும் தமது தோழியரை எழுப்பி, நீராடி, தமக்கு வாய்க்கும் கணவர் எப்படியிருக்கவேண்டும், தாம் எப்படிப்பட்டவருடன் பழகவேண்டும், எப்படிப்பட்ட குணநலன்கள் தமக்கு இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வதைக் கவின் நயத்துடன் உரைத்து, தாம் தொழப்போகும் சிவபெருமானின் அருமைபெருமைகளைப் புகழும் இளம்பெண்டிராகவே அக்கவிதைகளில் மாறிவிடுகிறார்.

இதே கவிதை லயத்திலேயே – என்றுமே இமைமூடாத முக்கண்ணின் சிறப்பைப் பாடி, அவனைத் துயில்நீக்கமுயலும் தாயாகவே திருப்பள்ளியைமூச்சியில் மாறுகிறார். கோவிலில் அவனது காலைத் தரிசனத்திற்காக்கக் காத்திருக்கும் அடியார்களைப்பற்றியும், அவர்களின்

கோலத்தையும், இயற்கையின் எழிலைப்பற்றியும் பாடிப் பரவசமடைந்து நம்மையும் பரவசப்படுத்துகிறார்.

நாம் அவரது கவித்திறனைப் பற்றி எழுத ஒரு பெரிய புத்தகமே போதாது.

ஒவ்வொரு இந்துவும், அவரது தாய்மொழி எதுவாக இருப்பினும், மாணிக்கவாசகரின் மணிமணியான சொற்களைத் தன்னுள் கொண்டிருக்கும் திருவாசகத்தின் சில பாடல்களையாவது கற்று, அவற்றின் உட்பொருளை அறிந்துணர்ந்து, இறையுணர்வைப்பெற்று, சிவபெருமானைத் துதிக்கவேண்டும். இந்துவல்லாத மற்ற தமிழரும், அவரது கவிதைச் சுவைக்காகவாவது உள்ளமுருக்கும் திருவாசகத்தைப் படித்தறியவேண்டும்.

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவற்கும் இறைவா போற்றி!! போற்றி, போற்றி!!!!

நூல் உதவி:

திருவாசகம் – மூலமும் உரையும், கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, திருநெல்வேலி சைவசித்தந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1997

திருவாசகம் – மூலமும் உரையும், சுவாமி சித்பவானந்தா, ராமகிருஷ்ண மடம் வெளியீடு.

நா.சஜீவன்
விடுகை வருடம்
புவியியந்துறை
கலைப்பீடம்

வட மாகாணத்தில் முதல் தர சாரதி பயிற்சிப் பாடசாலை

கிருபா லேர்னர்ஸ்

(அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற A தர சாரதி பயிற்சிப் பாடசாலை)

மும்மொழிகளிலும் வாகன பயிற்சி அளிக்கப்படும்

தலைமைக் காரியாலயம்

228, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

021 222 4353, 021 492 3200, 0777 22 52 92

A9 வீதி, கினிநொச்சி.

(கச்சேரி முன்பாக)

021 228 5505 / 071 454 6955

218, A9 வீதி, வவுனியா.

(வசந்தி திரையரங்கு முன்பாக)

024 222 7777 / 0777 100 444

94, பிரதான வீதி, மன்னார்.

023 225 1656 / 077 847 2732

227, B கோ.கே.எஸ். வீதி,
கன்னடம்.

(முடிவு அண்மையில்)
021224 2022
071454 6956

கண்டி வீதி, சாவகச்சேரி
(நீதிமன்ற அண்மையில்)

021227 0700
021492 3202

முதலாம் உடையத்தறை,
பருத்தித்துறை.

021492 3201
071454 6956

பிரதான வீதி, நெல்லியடி,
(பொலீஸ் நிலையம் முன்பாக)

021300 6550
077 474 7417

36, கச்சேரி நல்லூர் வீதி,
(கச்சேரி அருகாமையில்)

யாழ்ப்பாணம்.
076 722 5292
071 777 5454

ஓம்பளையா, பருத்தித்துறை வீதி,
ஆவரங்காடம்.

021222 6688
071777 6969

புளியடிச்சேந்தி,
முல்லை வீதி, விசைமடு.

021320 1515
071454 6955

நாச்சிக்குடா சேந்தி,
மன்னார் வீதி, முருங்காவில்.

021300 6544
071454 6955

வாழாடி சேந்தி, பூநகரி.

021320 1818
071454 6955

- ❏ வாகன பயிற்சிகள் சகல கிளைகளிலிலும் வழங்கப்படும்.
- ❏ குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் விரைவாக சாரதி அனுமதிப்பத்திரம் வழங்கப்படும்.
- ❏ எழுத்துப்பரீட்சையில் சித்தியடைய விசேட வீதி ஒழுங்கு வகுப்புகள் நடைபெறும்.
- ❏ அனுபவம் வாய்ந்த வாகன பயிற்றுனர்களால் வாகன பயிற்சிகள் வழங்கப்படும்.
- ❏ தாங்கள் விருமிய நேரங்களில் வாகனப் பயிற்சி வழங்கப்படும்.
- ❏ தவணை முறைக் கட்டணங்கள்.
- ❏ வான், காள், முச்சக்கரவண்டி, மோட்டார் சைக்கிள், லான்ட்மார்சர், ரக்டர், பஸ் என்பவற்றுக்கு பயிற்சியுடன் சாரதி அனுமதிப்பத்திரம் வழங்கப்படும்.
- ❏ ரெயலில் சித்தியடையத்தவறின் தொடர்புபயிற்சி இலவசமாக வழங்கப்படும்.
- ❏ எழுத வாசிக்க கஸ்ரமானவர்களுக்கும் மற்றும் சிறந்த சாரதிகளை உருவாக்குவதற்கும் நவீன முறை வீதிச் சட்டம் பற்றிய விடியோ வகுப்புகள் நடைபெறும்.

KIRUBA LEARNERS

(Govt. Approved A Grade Driving Training School)

அகம் பிரம்மாஸ்துமி – நான் ஒரு விஞ்ஞான மாணவன்

படம் பார்க்க பக்கம் தட்டுவோரே கொஞ்சம் நில்லுங்கள். கருத்தூன்றி படிப்போரே நீங்களும் சற்று நிதானியுங்கள். தாங்கள் மறந்த தங்களது கதையிது. இல்லை இல்லை தாங்கள் தொலைத்த தங்களது நிலை இது. நீவீர் பிரம்மமாவீர்! பிரம்மஞானத்துக்குரியவராவீர்! கல்லேந்துவீரோ! தீமூட்டுவீரோ! கொஞ்சம் பொறும். தம்மை அறிய தமக்கு ஆர்வமில்லையா? நேரமில்லையா? படித்துச் செல்லும். முடிந்தால் பிறர்க்கும் கொடுத்துச் செல்லும்.

நாய் நன்றியுள்ளது என்றாலும் நாய்தான். பசு புனிதமானது என்றாலும் பசுதான். ஓர் நாயோ பசுவோ தவமிருந்து தன்னிலை உணர்ந்ததாய், அடைந்ததாய் பார்த்ததில்லை, கேட்டதில்லை. ஆனால் தம்மில் ஒளி வளர்ந்த பல மகான்களை பற்றி படித்தும், கேட்டும் பார்த்தும் இருக்கின்றோம். ஓர் ஏறும்பு எங்கு சீனி வாடை அடித்தாலும் அதை முகர்ந்து பிடிக்கும். நம்மால் முடிவதில்லை. ஆனால் நாம் வாசமறிவோம் மல்லிகை மணமறிவோம். ஒரு ஏறும்பால் முடிந்தது கூட எம்மால் முடியவில்லையே என்று தோன்றுகிறதா? மடத்தனம்! ஏறும்பிற்கு உச்சம் நுகர்ச்சி. எமக்கு உச்சம் ஆறாம் அறிவு. ஏறாம் அறிவு படத்தின் அடக்கம் அத்தனையும் ஆறாம் அறிவிற்குள்ளேயே. புரியவில்லையா நீரும் போதிதர்மரே!

நீங்கள் கனவு காண்கிறீர்களே, கனவில் பலதை காண்கிறீர்களே, அத்தனையையும் தங்கள் கண்ணால்தான் கண்டீரோ! கேட்டதெல்லாம் தங்கள் காதால்தானோ! ஏறும்புக்கு பார்க்க கண் தேவை, நுகர மூக்கு தேவை எமக்கல்லவே. காரணம் யாம் ஏறும்போ பூனையோ இல்லை. யாம் மனிதன், பிரம்மம். இதனை விஞ்ஞானம் ஆழ் மனதின் அற்புத சக்திகளாக பாவனை செய்கிறது. (படிக்க:ஆழ் மனதின் அற்புத சக்திகள் - E.N.Ganeshan) இந்துவோ பிரம்மமாக பூஜிக்கிறது.

எம் மனதை மேல் மனம், நடு மனம், ஆழ் மனம் என பொதுவாய் மூன்றாய் பிரிப்பர். இந்த ஆழ்மனது அற்புதமானது. அளப்பரிய சக்திகள் கொண்டது. அதற்கு பிரபஞ்ச மனதை தொடர்பு கொள்ளும் ஆற்றலுண்டு. இதை அலைக்கொள்கையினால் விளக்கலாம். Every thought is a kind of Electro Magnetic Wave (EMW), EMW consists energy ($E=hf$). Energy has the power to do something. So it's obvious that the thought has power to do something. மீண்டும் சொல்கின்றேன் அழுத்தமாகவும் திருத்தமாகவும் 'எண்ணம் ஒவ்வொன்றும் ஓர் மின்காந்த அலையாம், மின்காந்த அலைக்கு சக்தி உண்டு . சக்திக்கு வேலை செய்யும் ஆற்றல் உண்டு (செய்யப்பட்ட வேலை = சேமிக்கப்பட்ட சக்தி). ஆதலால் எண்ணத்துக்கு வேலை செய்யும் ஆற்றலுண்டு. ஆனால் நாம் மலையொன்றை தள்ளுகிறோம் என்போம். விசை கொடுக்கிறோம், சக்தி பிரயோகிக்கிறோம், மலை அசைந்ததுவோ. வேலை கூடவில்லையே! ஆதலால் சக்திக்கு வேலை செய்யும் ஆற்றல் இல்லையென்றாகிவிடுமா! அப்படியல்லவே. போதுமானளவு விசை கொடுக்கவில்லை என்பதுதானே நிஜம். எண்ணத்தை வலிமைப்படுத்துதல் வேண்டுமென்றோ! படர்ந்த சூரிய ஒளியில் வைத்த பஞ்சு எரியவில்லை என்பதற்காய் அங்குள்ள ஒளிபிடம் போதுமானளவு சக்தி இல்லை என்றாகுமா? குவிவில்லை கொணர்ந்ததும் எரிந்ததுவே! அதுபோலவே யாம் எண்ணியதை எண்ணியாங்கு துணிய தேவைக்கு மிகையான ஆற்றல் அனந்தம், முடிவிலி, அதை அணுகல் சாத்தியமேயன்றி

அடைதல் முடியாது. குவாண்டம் பொறியியலும் இதை ஏற்கிறது. ஒளியை குவிவுவில்லை கொண்டு குவித்ததுபோல் எண்ணத்தை மனங்கொண்டு குவியும். மனம் ஒரு மகா சக்தி, அதை பாவியும், சரி விடயத்துக்கு வருவோம். எண்ணம் சக்தியென்றால், சக்தியை ஆக்கவோ அழிக்கவோ முடியாதென்றால் எண்ணமும் அழிவற்றதன்றோ. அவ்வாறாயின் எண்ணம் என்னவாகும். இங்கு தான் வருகிறது பிரபஞ்ச மனது. எண்ணங்களின் தொகுப்பே மனம். அது அருவம். அனைவரினது எண்ணங்களும் பதிந்திருக்கும் இடமே பிரபஞ்ச மனமாம் (cosmic mind) இந்த அகண்ட பிரபஞ்சத்தில் வவுனியாவுக்குள்ள நிலைதான் பூமிக்கும். இரண்டும் புள்ளி தான் (10-50 = 10-100 = 0) இவ்வாற்றிருக்க தனி பூவுலகத்தார் எண்ணங்களின் தொகுப்பே பிரபஞ்ச மனதென்று சொல்வதற்கில்லை. அங்கனமே நோக்கினும் காலத்துக்கு முற்பட்ட ரிஷிகள் எந்தவித நவீன உபகரணமும் இன்றி கோள்களின் இருப்பை தெளிவாக குறிப்பிட்டதை தாம் அறிவீரே. பிரபஞ்ச மனதுக்கு இத்தகை ஆற்றலென்றால் பிரபஞ்ச மனதை ஆழ்மனதால் அடைதல் முடியுமென்றால் ஆழ்மனது தம்மில் ஓர் அம்சமென்றால் தமதாற்றல் பற்றி சொல்லவும் வேண்டுமோ!

Chaos Theory பற்றி கேள்விப்பட்டதுண்டா. (பார்க்க திரைப்படம் Chaos' you can download it from www.tamilrockersnet.com) எந்த ஒரு சிறு சம்பவத்தையம் நுணிகி ஆராய்ந்தால் அது காரணத்துக்காய் தான் நடந்ததென்பது தெரியவரும். குழப்புகிறேனா?? இலை அசைவிற்கு கூட காரணம் இருக்காமையா! அவ்வாற்றிருக்க நீர் பிறந்தது தற்செயலோ? வெறும் இச்சையின் விளைவோ?

இயற்கையெங்கிலும் ஒரு மகத்தான சக்தி வியாபித்துள்ளது. சிறிதளவு அரிசியெடுத்து கண்ணாடிக்குடுவையில் மூடி வைக்கும். கால அவகாசத்தில் குடுவையில் வண்டு தோன்றக் காண்பீரன்றோ. வண்டு எவ்வாறு வந்ததென்று சிந்தித்ததுண்டோ? இதுதான் பஞ்சபூத தத்துவம். எமது உடலும் பஞ்சபூதத்தின் குறித்த விகிதாசாரமே. உயிரும் இலட்சோபலட்ச விண் துகள்களின் கூட்டே. அண்டத்திலுள்ளது பிண்டதிலுமுள்ளதையா இயற்கையின் அம்சமே நாம். அதன் சக்தியுடன் எமது ஆழ்மனது தொடர்பு கொள்ளும் தன்மையது ஆதலால் யாமும் ஆற்றல் பொருந்தியவர்களாவோம்.

எந்த மருந்தும் எம்மை குணப்படுத்துவதில்லை என்பது தெரியுமா? எம் உடல்தான் எம்மை குணப்படுத்துகிறது என்பதே அறிவீரா மருந்துகள் தேவையான பதார்த்தத்தை தருகின்றன. தலைவலிக்கு மருந்து குடித்தால் அது தலைக்கு மட்டும் போவதில்லையே? உடலிலுள்ள அத்தனை கலங்களுக்கும்தானே செல்கிறது. தலைக்கு வலி காலுக்கு என்னாயிற்று? வருத்தமின்றி காலுக்கு மருந்து கொடுத்தோமன்றோ! குணப்படுத்துவது நீர்தான் அதை நீர் நம்புதல் வேண்டும். முடியவில்லை என்று விதண்டாவாதம் பிடிக்காதீர். கடும் நஞ்சம் மனோதிடத்தால் செயலற்றுப்போம் என்கிறது மனோதத்துவவியல். நம்பிக்கை கொள்ளும், உறுதியாய் இரும். நீரின் இயற்கை சக்தியை நீவீரின் ஆற்றலுடன் கலந்து ஓர் மருத்துவ முறையை செய்து வருகிறோம். பயன்பெற்றோர் பல பேர். தேவையிருந்தால் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

தமது பிரம்ம நிலையை நிறுவ Extra Sensory Perception, Psychic powers என்று நிறைய அடுக்கலாம். அது எம் நோக்கமல்ல. Switch ஐ போட்டால் light பத்தும் என்பதே அதிலிருந்து பயன்பெற போதுமானதென்பதை நினைவிற்கொள்ளும். இவ்வழி ஆன்றோர் சென்ற வழி. முன்னுரைத்த வழி. யாம் நம்புகிறோம். சிறிது விறகால் நீரை கொதிக்க செய்ய இயலாது போகலாம். ஆனால் அதே விறகிலுள்ள ஆற்றலை அணுப்பெளதீகம் கொண்டு பார்க்கின் அது இலங்கையை அழிக்க

போதுமானளவு என்பதை தாம் அறிவீர். தாம் அனந்தமாவீர் இது தற்பெருமையில்லை, தன்னம்பிக்கையாம். நிஜமும் அதுவே. ஒவ்வொரு மனிதனும் பிரம்மம். அதை அவன் உணரும் காலம் வேறுபடலாம். முடிவிலியோடு முடிவிலியைக் கூட்டினால் அதுவும் முடிவிலிதானே! ஆதலால் இங்கு பெரியார் சிறியார் வேற்றுமையில்லை. உமக்கு பொறாமை தேவையில்லை. அது உம்மை நீரே தாழ்த்தும் செயலாம். ஊமக்கு போட்டி நீரே உள்ளத்தில் அன்பு வளரும். உம்மைச் சூழ தேஜஸ் இருக்கட்டும். கண்களில் ஒளி பிரகாசிக்கட்டும். இதனைத்தும் ஒரு நாளிலோ ஒரு மாதத்திலோ மாறிவிடும் ஒன்றல்ல. முயற்சியொன்றே திருவினையாகும். நீர் சமூகத்தில் உயர்ந்த வரப்போகிறீர். உமது உள்ளம் தூய்மையும் மேன்மையும் அடைதல் அவசியம். தூயசக்தியை எதிர்க்கும் ஆற்றல் எதற்கும் இல்லை. முடிவிலியிலிருந்து முடிவிலியை கழித்தால் அது தேராவடிவமாம். அதன் நிலை தெரியாது. உமது ஆற்றலை அழிவிற்காய் பாவிக்காதீர்! இக் கட்டுரை..... இலட்சத்தில் ஒருவருக்கானது! உமக்குரியதா என்பதை தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை உமக்கே உரியது.

பாரதிக்கு அச்சமுகம் இடம்தரவில்லை. அன்று பாரதி விமர்சனங்களால் வீழ்ந்திருந்தால் அன்று இலக்கியத்தை கொன்றவன் இன்றும் கொன்றவனாகவே இருப்பானேயன்றி காலத்தை வென்றவனாயிருக்க மாட்டான். உறங்கியதுபோதும் விழிமின்! எழுமின்! உமக்கு துணையாய் விவேகானந்தர் வருவார், அவருக்கு துணையாய் நாம் போவோம். ஒரு சிறு விதை விரிந்து வளர்ந்து விருட்சமாகும். அதே ஆற்றல் சிறு எண்ணத்துக்குமுண்டு. இன்று புதிதாய் பிறந்தோம். கடந்தகால அனுபவங்கள் எம்மை வழிநடத்துவதாய் மட்டும் அமையட்டும். அதோ அந்த குரல்! ஆம் நான் கேட்கிறேன்..... உமக்கு கேட்கிறதா?? யாம் சிரஞ்சீவியானோம். வாழ்க வையகம்! வாழ்க வையகம்! வாழ்க வளமுடன்!

மோ.கஜன்

பொறியியல்பீடம்

மொறட்டுவபல்கலைக்கழகம்

சைவசித்தாந்த அறிவாராய்ச்சியியலில் காட்சியளவையின் வகியங்கு

திரவியநாதன் திலீபன் முதுதத்துவமாணி ஆய்வு மாணவன், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

அறிமுகம்

மேலைத்தேய மெய்யியல் வரலாற்றில் அறிவினைக் கட்டமைப்பதற்கு பல்வேறுபட்ட முறையியல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது போல இந்திய மெய்யியலில் உண்மைப் பொருட்கள் பற்றி ஆய்வு செய்வதற்கு பல்வேறுபட்ட அளவைப் பிரமாணங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இம்மெய்யியல் மரபுகள் இரண்டிலும் உண்மை அல்லது மெய்மை பற்றிய தேடலாகவே அறிவாராய்ச்சியியற் சிந்தனை விளங்குகிறது. இருந்தும் இவ்விரு மரபுகளும் பெரிதும் மாறுபட்ட விடயங்களையே உண்மையென்றும் அறிவென்றும் முன்மொழிகின்றன.

இந்திய மெய்யியலை 'தரிசனங்கள்' என்றும் அழைப்பர். தரிசனம் என்பது 'உண்மையைக் காணுதலாகும்'. (தரிசனம் என்ற சொல் 'திரு'டி என்ற வடமொழிச் சொல்லடியிலிருந்து தோற்றம் பெற்றதாகும். திரு' என்பது பார்வை அல்லது காட்சி எனப்பொருள்படும்) குறிப்பாகத் தரிசனங்கள் ஆத்மீகம் சார்ந்ததாகவும், மனித விடுதலையை மையப்படுத்தியதாகவும் அமைகின்றது. எல்லாவற்றினையும் 'ஏகான்மா' என்றடிப்படையில் காணுதல் இந்தியத் தரிசனங்களின் பண்பு என டாக்டர்.சர்வப்பள்ளி இராதாகிருஸ்ணன் குறிப்பிட்டிருந்தமை சிந்திக்கத்தக்கதாகும்.

இந்தியத் தரிசனங்களுள் வைதிக, அவைதிகத் தத்துவங்களானவை ஆத்மீக ரீதியான மெய்ப்பொருள் விடயங்களையும் உலகியல்சார் தத்துவங்களையும் அளவைப் பிரமாணங்களையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு நிறுவியிருக்கின்றன. இத்தத்துவங்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளும் புதிய உரை விளக்கங்களும் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதனாலேயே இராதாகிருஸ்ணன் போன்ற தத்துவ சிந்தனையாளர்கள் இந்தியத் தத்துவங்கள் 'அழிவற்ற தத்துவங்கள்' எனக் கூறியிருக்கின்றனர்.

அளவைப் பிரமாணங்கள்

அளவை என்பதற்கு 'அளந்தறியப்படுவது' என சிவாக்கிரக யோகிகள் விளக்கம் கூறியுள்ளனர். எமது அன்றாட வாழ்வில் நாம் பயன்படுத்தும் பொருட்களை எண்ணல், எடுத்தல், முகர்தல், நீட்டல் எனும் அளவைகளினால் அளந்தறிகிறோம். கண்ணால் காட்சியும் செவியால் ஓசையும் மூக்கினால் நாற்றமும் நாவால் சுவையும் மெய்யால் ஊறுணர்வும் என்பன அவையாம். அதுபோல புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட அல்லது பௌதீகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட மெய்ப்பொருளை அல்லது உள்பொருளை அளவிடும் கருவியானது

இந்திய மெய்யியலில் பிரமாணம் அல்லது அளவை என்றழைக்கப்படுகிறது. இதனையே, பிரமாதா அளப்பவன் என்றும் பிரமேயம் அளக்கப்படும் பொருள் எனவும் பிரமாணம் அளவையினால் அளந்து அறியப்படும் பொருள் எனவும் குறிப்பிடுவர். இந்திய மெய்யியற் சிந்தனையாளரான தாம்கீர்த்தி தெளிவுபடுத்துகையில், "அறிய இயலாத பொருளைத் தெரிவிக்கக் கூடிய, உண்மைக்குப்

புறம்பாகச் செல்லாத அறிவே பிரமாணம் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். பொதுவாகத் தரிசனங்கள் பிரமாணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே உண்மைப் பொருட்களைப் பற்றி ஆராய்ந்து விளக்கியுள்ளன. எடுத்துக்காட்டு,

உலகாயுதம் - காட்சியளவை

பௌத்தம் - காட்சியளவை, கருதலளவை

சித்தாந்தம் - காட்சியளவை, கருதலளவை, சொல்லளவை

சாங்கியம் - காட்சியளவை, கருதலளவை, சொல்லளவை, உவமானம்

சங்கரர் வேதாந்தம் - காட்சியளவை, கருதலளவை, சொல்லளவை,

உவமானம், அருத்தாபத்தி, அனுலப்தி

இருந்தும், யாவற்றுக்கும் அடிப்படையாக மூன்று பிரமாணங்களே விளங்குகின்றன. “அவையெல்லாம் காண்டல், கருதல், உரை என்றும் மூன்றினிலடங்கும்”. அவைமுறையே காட்சியளவை, கருதலளவை, சொல்லளவை என்பனவாகும்.

அறிவின் வாயில்கள் அனைத்திலும் முதன்மையானது காட்சியளவையாகும். எல்லா அறிவும் ஏதோவொரு வகையில் காட்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டன. இக்காட்சியளவை பற்றி மணிமேகலை “எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படையானது காட்சியளவையேயாகும்” எனக் குறிப்பிடுகிறது. மேலும் அது விளக்குகையில், கருதலளவையை இன்னதென்று கூறும்போது அதனைக் காட்சியின் வழியாகவே வரையறுக்கின்றது. “காண்டல் பொருளால் கண்டிலது உணர்தல்” என்று மணிமேகலை கூறுவதிலிருந்து அறிந்துகொள்ளலாம்.

காட்சியளவையைப் பிரதானமாக இரண்டு வகைப்படுத்தி நோக்குவர். அவை முறையே, நிர்விகற்பக்காட்சி, சவிகற்பக்காட்சி என்பனவாகும். (இந்திய மெய்யியலில் முதன்முதலாகப் இப்பகுப்பினை மேற்கொண்டவர் பௌத்த தத்துவ அறிஞரான தின்னகரேயாவார்). இவற்றுள் நிர்விகற்பக்காட்சி என்பது ஒரு பொருளை பெயர், சாதி, குணம் எனும் வேறுபாடுகளோடு அறியாது, யாதோ ஒன்று தோன்றுகிறது எனப் பிண்டமாக அறியும் அறிவாகும். இதனையே சிவஞான சித்தியார்,

“விண்டலில்லா அறிவாகும் விகற்பமில்லாக் காட்சியே”

என விளக்கமளிக்கிறது.

சவிகற்பக்காட்சி என்பது பெயர், குணம், சாதி, பொருள், கன்மம் எனும் ஐந்து வேறுபாடுகளுடனும் அப்பொருளை உண்மைத்தன்மையோடு அறிந்துகொள்ளும் அறிவாகும். இருந்தும், இக்காட்சிக்கு முன்னோடியாக நிர்விகற்பக்காட்சி விளங்குகிறது எனப் பல உரையாசிரியர்கள் விளக்கியுள்ளனர்.

சைவசித்தாந்தத்தில் காட்சியளவை

இந்தியத் தரிசனங்களுள் சிறப்பானதொன்றாக விளங்கும் சைவசித்தாந்தமானது, பதி, பசு, பாசம் ஆகிய முப்பொருட்களின் உண்மைத் தன்மையினை மூவகைப் பிரமாணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளக்கியுள்ளது. அளவைப்பிரமாண அறிவு அவசியம் என்பதை சைவசித்தாந்த மூலநூலான சிவஞான சித்தியார் பின்வருமாறு வலியுறுத்துகின்றது.

“அருளினால் ஆகமத்தே அறியலாம் அளவினாலும்

தெருளலாஞ் சிவனை ஞானச் செய்தியாற் சிந்தையுள்ளே.....”

பிரமாணங்களில் காட்சியளவையே உயர்வாகப் போற்றப்பட்டுள்ளது. இந்திய அறிவாராய்ச்சியியல் நோக்கில் கூறுவதாயின், காட்சியே பிரதான ஊற்றாகும். இதனை ஞானிகள், பக்தி அருளாளர்கள் பல்வேறு எடுத்துக்காட்டுக்களின் மூலம் விளக்கியிருந்தமையைக் காணலாம். இதற்குச் சான்றாகப், பரந்து காணப்படும் உலகம் காண்பதற்கரிய கடவுள் ஒருவனால் தோற்றுவிக்கப்பெற்ற உள்பொருளே என்பதும் “யாது யாண்டு ஒடுங்கும் அது அதனில் உற்பத்தியாம்” அதாவது, காட்சியளவையால் கண்டுணரும் உலகினை ஒடுக்கிய இறைவனே மீளத் தோற்றுவிப்பவனாவான் என சைவசித்தாந்தம் விளக்கமளிக்கிறது. இதுபற்றி மேலும் தெளிவுபடுத்துகையில், சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் உத்தாலகருக்கும், சுவேதகேதுவிற்கும் நடைபெற்ற உரையாடலின் மூலம் எடுத்துக்காட்டலாம்.

உத்தாலகர்,

‘ஆலம் பழமொன்று கொணர்க

ஈதோ ஒன்றுள்ளது ஐய

அதனைப் போழ்க

போழ்த்து விட்டேன் ஐய

யாது காண்கிறாய்

நுண்ணிய வித்துக்கள் ஐய

ஒன்றனைப் போழ்க

போழ்த்து விட்டேன் ஐய

இப்போது யாது காண்கிறாய்?

யாதுமில்லை ஐய”

மைந்த, உன் கப்புலனுக்குப் புலப்படாத அதுவே கருப்பொருள் என விளக்கமளித்தார்.

சைவசித்தாந்தத்தில் உயர்வானதாகப் போற்றப்படும் காட்சியளவை பற்றி ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் அவற்றைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தி நோக்கியுள்ளனர். இதனையே, “காண்டல் வாயில் மனம் தன்வேதனையோடு யோகக்காட்சி என ஈண்டு நான்காம்” எனச் சிவஞான சித்தியார் விளக்கியிருந்தமையைக் காணலாம். அவைமுறையே,

1. வாயிற்காட்சி - கண் முதலிய பொறிகளாற் பற்றியுணர்வது வாயிற்காட்சியாகும். இதனை இந்திரியப்பிரத்தியட்சம் என்றுமழைப்பார். இந்நிலையிலே பூரணமான அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என சித்தாந்தம் போன்ற தத்துவங்கள் விளக்கியுள்ளமையைக் காணமுடிகிறது. இதனையே திருவருட்பயன் “பொறியின்றி ஒன்றும் புணராத புந்திக்கு அறிவென்ற பெயர் நன்றற” எனக் கூறியிருக்கின்றது.
2. மானதக்காட்சி - மனம் முதலிய அகக்கருவிகளால் ஆழ்ந்து சிந்தித்து சவிகற்பமாய் உணர்வதே மானதக்காட்சியாகும். “உயிரினோ டுணர்வு வாயி லொளியுரு வாதி பற்றிச், செயிரொடு விகற்பமின்றித் தெரிவதிந் திரியக் காட்சி” என சிவஞான சித்தியார் விளக்கமளிக்கிறது.

3. தன்வேதனைக் காட்சி - சவிகற்பமாய் உணரப்பட்ட பொருளால் இன்பம், துன்பம், மயக்கம் என்பவற்றுள் ஏதேனுமொரு அனுபவம் விளைவதை உணர்தலே தன்வேதனைக் காட்சியாகும். இக்காட்சியானது ஆத்ம ஞானத்தால் இராகம், வித்தை, கலை முதலிய ஐந்து தத்துவங்களால் உண்டாகும் இன்ப, துன்பங்களைப் புசித்தலாகும். இதனையே, சிவஞான சித்தியார், "அருந்தம் இன்ப துன்ப உள்ளத்து அறிவினுக்கு அராகமாத் தரும் தன் வேதனையாம் காட்சி" என வலியுறுத்துகின்றது.
4. யோகக்காட்சி - கண் முதலிய புறக்கருவிகளதோ மனம் முதலிய அகக்கருவிகளதோ துணை எதுவும் இல்லாமல் தவவலிமையால் அனைத்தையும் உணர்ந்து கொள்ளுதல் யோகக்காட்சியாகும். "ஊனக்கண் பாசமுணராப் பதியினை ஞானக் கண்ணிற சிந்தை நாடி" என சிவஞானபோதம் அறுதியிட்டுக் கூறுவதைக் காணலாம். அதாவது ஞானக்காட்சியாகப் பிரத்தியட்சக்காட்சி உயர்ந்து, வளர்ச்சியடைந்து புலக்காட்சி மறைந்து அகக்காட்சி விரியும் போதுதான் தன்னையும் தன்னை ஆளும் பரம்பொருளையும் தரிசிக்க முடியும் என்பதை சைவசித்தாந்தம் காட்சியளவைக்கு விளக்கமளித்துள்ளது.

சைவசித்தாந்தம் காட்டும் முப்பொருள் உண்மைகளினை காட்சியளவையினூடாக நிறுவுதல்

இந்தியத் தரிசனங்களுள் இறைவனை ஏற்று நிற்கின்ற சமயங்களை வைதிக சமயங்கள் என்றழைப்பர். இறைவனை ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் சைவசித்தாந்தமும் வைதிக சமயப்பகுப்பினுள்ளடங்குகிறது. சித்தாந்தம் காட்டும் இறை பற்றிய உண்மையைப் பலரும் பலவாறு அளவைப் பிரமாணங்களின் வழி விளக்கியுள்ளபோதும், காட்சியளவை முதன்மைபெறுவதைக் கண்டுகொள்ளலாம். எடுத்துக்காட்டாக, "உலகம் மெய்யான இருப்புடையது ஏனெனில் அது காட்சிக்குப் புலனாவதால்" ஆகும். அத்தகைய காட்சிப்பொருளாகவுள்ள உலகிலே பலவிதமான செயல்கள் நடைபெறுகின்றன. அவற்றுள் உலக உற்பத்தியும் ஒன்றாகும். உலகத்திலுள்ள பொருட்கள் யாவும் குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்தில் தோன்றி, நிலைத்து பின்னர் அழிகின்றன. இவ்வழிவு பொருட்களுக்கு மட்டுமா அல்லது பொருட்களைப் பகுதியாக உடைய உலகத்திற்கும் சேர்ந்து உண்டாவதா? என ஆராயுமிடத்து சித்தாந்திகள் உலகம் முழுவதற்கும் ஒரு காலம் இந்த அழிவு நேரும் என விடை பகர்கின்றனர். எனவேதான், உலகம் தோன்றி, நிலைபெற்று பின் ஒடுங்குகின்ற செயலானது சடப்பிரபஞ்சத்தினால் இயலாத காரியமாகும். அசேதனமான அறிவற்ற உலகம் தன்னைத்தானே இயக்கும் தன்மையற்றதால் அதனைக் காரியப்படுத்த ஒரு கர்த்தா உண்டு என இறை உண்மைக்கு சித்தாந்தம் ஆதாரம் காட்கிறது. இதனைச் சிவஞானபோதம்,

“சங்கர காரணனாயுள்ள முதலையே

முதலாக உடையது இவ்வுலகம்” என வலியுறுத்துகின்றது.

உலகின் தோற்றம் இறையுண்மையினை புலப்படுத்துவது போல உலகில் நிலவும் ஒழுங்கமைவும் இறையுண்மையினை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அதாவது ஆன்மாக்கள் மலபந்தங்களிலிருந்து விடுபட்டு உய்வடையும் பொருட்டு இறைவனால் இவ்வுலகம் படைக்கப்பட்டதாகக் கொள்வார். ஆன்மாக்களின் உய்விற்கும் தாழ்விற்கும் கன்மம் காரணமாகிறது. கன்மம் என்பது செயலும் செயல்வழி பயனுமாகும். இக்கன்ம வினையின் பயனால் ஆன்மாக்கள்

தொடர் பிறப்பினை எடுக்கின்றது என சித்தாந்தம் கூறுகிறது. இவ்வகையில் உலக ஒழுங்கினை கண்ம தத்துவத்தின் கர்த்தாவாக இறைவன் விளங்குகின்றான் என வலியுறுத்தப்படுகிறது. இதனையே,

“அவையே தானே யாயிரு வினையிற்

போக்கு வரவு புரிய வாணையி.....” என சிவஞானபோதம் கூறுகின்றது.

சித்தாந்தம் காட்டும் இறையுண்மையை மேலும் தெளிவுபடுத்துகையில், அவனருளே கண்ணாகக் கொண்டு தன்னைச் சிந்தித்துக் காணவல்ல தவச்செல்வர்களுக்கு அவர்களது உள்ளத்துள்ளே பேரொளிப் பிழம்பாகத் தோன்றியருள் புரிதல் அருளாளனாகிய இறைவனது இயல்பாகும். அப்பெருமானைப் புறத்தே கண்டு மகிழ வேண்டுமென விரும்புவார்க்கும் அவர்கள் விரும்பிய வண்ணமே எதிர்தோன்றிக் காட்சியளிக்கவல்ல எளிமைத் தன்மைவாய்ந்த அருளாளன் அவன். அவனைக் கைதொழுது போற்றும் மெய்யடியார்களுக்கு அவனது திருவுருவத்தைக் காணுதல் இயலும் என்பது காரைக்காலம்மையாரது உள்ளத்துணிபாகும். ஆனால் ‘நான்’ என்ற ஆணவம் மற்றும் அகங்காரம் கொண்டவர்களுக்கு இறைவன் காட்சிக்கு எப்போதும் அரியவனாக விளங்குவான் என்பதனைப் புராண, இதிகாசங்கள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, பிரம்மா, விஸ்ணு அடி முடி தேடிய கதையைக் கூறிக்கொள்ளலாம்.

சித்தாந்தம் காட்டும் இறைவன் திருவருட்சக்தியிலிருந்த விலகாத தன்மையுடையதாக விளங்குவதோடு தன்னை நம்பி வழிபடுவோருக்கு அருள்பாலிக்கும் இயல்பினை உடையவனாக விளங்குகிறான். இதனை,

“நலமில்ன் நண்ணார்க்கு நண்ணினார்க்கு நல்லன்

சலமில்ன் பெயர் சங்கரன்”

எனத் திருவருட்பயன் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

சைவசித்தாந்தம் காட்டும் பசு பற்றி நோக்கும்போது, சித்தாந்திகள் ஆன்மாவையே பசு என்றழைக்கின்றனர். பசுவினை நாம் காட்சியால் கண்டு விளக்க முடியாது. இதனாலேயேதான் பௌத்தம் போன்ற தத்துவங்கள் அனாத்மவாதத்தினை வலியுறுத்தியிருந்தது. மாறாக, சித்தாந்திகள் பசுவின் உண்மைத்தன்மையினைக் கருதலளவைப் பிரமாணத்தினூடாகவே விளக்கியுள்ளனர். கருதலளவைப் பிரமாணத்திற்கு காட்சியளவையே அடிப்படையாகும். எடுத்துக்காட்டாக, மலையில் புகையுள்ளது என நாம் காணும்போது அங்கு நெருப்புள்ளது எனக் கருதுகின்றோம். இங்கு புகையைக் கண்ட மாத்திரத்திலேயே நெருப்புள்ளது என்ற முடிவிற்கு வருகின்றோம். அதுபோல, உடலை அடிப்படையாகக்கொண்டு பசுவினை நோக்கும்போது, பசு, தோற்றமாயுள்ள பருப்பொருளா அல்லது வேறு தனிப்பொருளா என நாம் விவாதிக்கும்போது கை, கால் முதலிய உறுப்புக்களாலானது எனது உடல். இங்கு “எனது” என்பது எதுவென வினாவும்போது, உடலின் நின்று வேறானது ஒன்றுதான் அது. அதன் உடைமை தான் “ஆன்மா” என அனுமானித்து அறிகின்றோம். இதனையே மெய்கண்டார்,

“உளது இலது என்றலின் எனது உடல் என்றலின்

ஐம்புலன் ஒடுக்கம் அறிதலின் - கண்புலல்.....” என்ற சூத்திரத்தின் மூலம்

வலியுறுத்தியுள்ளார். மேலும் இப்பசு நித்தியமானதாகவும் வியாபகமாகவும் விளங்குவதோடு உடலில்

நின்றும் வேறுபட்டும் இச்சா, ஞானா சக்திகளை உரித்தாய் கொண்டும் அதன் வழிவரும் இன்ப, துன்பங்களை ஏற்பதாயும் உள்ளது.

சார்ந்ததன் வண்ணமாய் தொழிற்படும் பசுவானது உடலினை அடிப்படையாகக் கொண்டு எந்தவொரு காரியங்களையும் ஆற்றுகின்றது. அதாவது ஆன்மாவிற்கு உடலானது ஒரு ஊன்றுகோலாய் விளங்குகிறது. இதனையே, பார்ப்பது கண்ணல்ல, கண்ணைக் கருவியாகக் கொண்டு பார்க்க வைப்பது பசு அத்தோடு பேசுவது நாவல்ல, நாவைக் கருவியாகக் கொண்டு பேச வைப்பது பசு எனச் சித்தாந்திகள் விளக்கமளிப்பர். எனவேதான், பொறிகள் எதுவுமின்றி எதனையும் அறிந்து கொள்ள முடியாத பசுவிற்கு அறிவு என்ற பெயர் பொருத்தப்பாடற்றதாக விளங்குகிறது என்பதைத் திருவருட்பயன் பின்வருமாறு வலியுறுத்துகின்றது.

“பொறியின்றி ஒன்றும் புணராத புந்திக்கு
அறிவு என்ற பெயர் நன்ற”.

பசவினுடைய இலட்சியம் கன்மங்களிலிருந்து விடுபட்டு இறைவனுடன் இரண்டறக் கலத்தலாகும். இதனை யோகக்காட்சி, ஞானக்காட்சி மூலமே அறிந்துகொள்ளலாம். இந்நிலையில் தன்னையும் தன்னை ஆளும் பரம்பொருளையும் கண்டு தரிசிக்கமுடியும் என சித்தாந்தம் வலியுறுத்துகின்றது. சித்தாந்தம் கூறும் முக்திநிலை சுத்தாத்துவிதமாகும். அதாவது ஆன்மா தன்னைத் தலைவியாகவும் இறைவனைத் தலைவனாகவும் கொள்ளும் நிலையாகும். இதனைத் திருநாவுக்கரசர்,

“முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள்
மூர்த்தி அவனிருக்கும் வண்ணம் கேட்டாள்...”

எனக் கூறியுள்ளமை நோக்கத்தக்கதாகும். அதாவது இறைவனின் தானை ஆன்மாவின் தலை கூடுகிறது என்பதாகும். தான், தலை எனும் இருசொற்கள் தாடலை போன்று புணர்ந்து அத்துவிதப்படுதலே முக்திநிலையாகும். இதனையே,

“தாடலைபோற் கூடியவை தானிநிகழா வேற்றின்பக்
கூடலை நீ ஏகமெனக் கொள்”

எனத் திருவருட்பயன் வலியுறுத்துவதிலிருந்து அறிந்துகொள்ளலாம்.

முடிவுரை

சைவசித்தாந்தமானது காட்சியளவைக்கு முதன்மையளித்து மெய்ப்பொருட்களின் உண்மைத்தன்மை பற்றி விளக்கியுள்ளதை ஞானிகள், பக்தி அருளாளர்களின் பதிகங்கள் மூலம் அறிந்துகொள்ளப்பட்டது. இதனைச் சிவஞானபோதம் “ஞானக் கண் சிந்தனை நாடி” என அறுதியிட்டுக் கூறியமை தக்கசான்றாகும். அதாவது தாம் கண்டுணர்ந்ததை உலகத்தவர் உய்யும்பொருட்டு அறிவிக்கப்பட்ட உண்மைகளாகும். இருந்தும், மெய்ப்பொருள் பற்றிய எல்லா விடயங்களையும் காட்சியளவையால் அறிந்துகொள்ள முடியுமா? என்ற கேள்வியும் எழாமலில்லை. ஏனெனில் புலன்கள் ஐயம், திரிபு போன்ற போலியான அறிவையும் தரக்கூடியனவாகும். இதுபற்றி இந்தியத் தத்துவங்கள் மட்டுமன்றி மேலைத்தேய தத்துவங்கள் கூட விளக்கியிருந்தமையை ஆய்வுகளின் மூலம் அறிந்துகொள்ளலாம். இதனாலேயே நியாய தரிசனம் போன்ற இந்தியத் தத்துவங்கள் காட்சியளவையை மட்டும்

கொண்டு உலக உண்மையை நிரூபிக்க முடியாது எனக் குறிப்பிட்டிருந்ததோடு ஐம்புலங்களோடு மனமாகிய அகப்புலனையும் சேர்த்து காட்சி பற்றிய ஆய்வினை நிகழ்த்தியுள்ளனர்.

அடிக்குறிப்புகள்

- 1) ராகுல் சாங்கிருத்தியாயன்., (2003) பௌத்தத் தத்துவவியல். சென்னை: நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்.ப.110
- 2) திருவிளங்கம்.மு., (புத்துரை) (1971) அருணந்தி சிவாச்சாரியார் அருளிச்செய்த சிவஞான சித்தியர் சுபக்கம். யாழ்ப்பாணம்: கூட்டுறவு தமிழ்நூற் பதிப்பு விற்பனைக் கழகம்.பாடல்:07 ப.34
- 3) புலியூர்க்கேசிகன்., (2009) மணிமேகலை. சென்னை: பாரி நிலையம். ப.317
- 4) திருவிளங்கம்.மு., (1971) மே.கூ.நூ. பாடல்:09 ப.35
- 5) மே.கூ.நூ. பாடல்:06ப.31
- 6) வெள்ளைவாரணனார். க., (2002) சைவசித்தாந்த சாத்திர வரலாறு. தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம். ப.710
- 7) பசாம். ஏ.எல்., (1956) வியத்தகு இந்தியா. இலண்டன்: சிட்சுவிக்கு யாக்சன் கம்பனி. ப.350
- 8) திருவிளங்கம்.மு., (1971) மே.கூ.நூ. பாடல்:10 ப.21
- 9) சிவபாதசுந்தரம்.சு., (1980) திருவருட்பயன் விளக்கவுரை. யாழ்ப்பாணம்: சைவபரிபாலன சபை. ப.29
- 10) திருவிளங்கம்.மு., (1971) மே.கூ.நூ. பாடல்:12 ப.27
- 11) மே.கூ.நூ. பாடல்:13 ப.27
- 12) சிவகுருநாதன்.சி., (1990) மெய்கண்டதேவர் அருளிச்செய்த சிவஞானபோதம். யாழ்ப்பாணம்: செட்டியர் பதிப்பகம். சூத்திரம்:09ப.22
- 13) மே.கூ.நூ. சூத்திரம்:13ப.27
- 14) மே.கூ.நூ. சூத்திரம்:02ப.05
- 15) சிவபாதசுந்தரம்.சு., (1980) மே.கூ.நூ. ப.20
- 16) சிவகுருநாதன்.சி., (1990) மே.கூ.நூ. சூத்திரம்:03ப.08
- 17) சிவபாதசுந்தரம்.சு., (1980) மே.கூ.நூ. ப.29
- 18) திருநாவுக்கரசர் அருளிய தேவாரம்:6501
- 19) சிவபாதசுந்தரம்.சு., (1980) மே.கூ.நூ. ப.103

திரவியநாதன் திலீபன்

முதுதத்துவமாணி ஆய்வு மாணவன்

பேராதனைப்பல்கலைக்கழகம்

சக்தி கொள்கையின் அடிப்படையில் கடவுள் concept of god based on energy

தர்க்கங்களின் தளபதியாய் கருத்து வேறுபாடுகளின் கர்ச்சனையாய் கடந்த காலம் முதல் இற்றை வரை முன் நிற்பது கோழியிலிருந்து முட்டை வந்ததா இல்லை முட்டையிலிருந்து கோழி வந்ததா என்பதல்ல அடிப்படையில் கடவுள் என்ற கருத்து பற்றியது தான். இந்த கட்டுரை விவாதிப்பதற்கான எண்ணக்கருத்துக்களை தாண்டி என் மனதில் எழுந்த கேள்விகளுக்கு விடை தேடும் சில சமயம் விடை கூறும் படலமாகவே அமைந்திருக்கும். எத்தனையோ பிரிவுகளின் அடிப்படையில் கடவுள் எனும் கொள்கையை விவாதிக்கலாம். சமயம் சார்பான கருத்துக்களை உள்ளடக்கியதாக கதைத்தால் சமயம் அகிலத்தொடையாகவும் கடவுள் பகுதித்தொடையாகவும் மாறிவிடும். ஆனால் சமயம் என்பது கடவுள் என்ற எண்ணக்கருத்தின் பின் தோன்றியது தானே இல்லை இரண்டும் ஒன்றாகவே தோன்றியது என்று வைத்தாலும் தலைப்பை “சமயக்கொள்கையின் அடிப்படையில் கடவுள்” என எழுதுவதற்கு நான் உடன்படவில்லை.

உண்மையில் எதை மையப்படுத்தி கடவுள் எனும் கொள்கையை விவாதிக்கலாம் என்பதையே முழு நேர விவாதமாக்கி இந்தக் கட்டுரையை எழுதி முடித்து விட முடியும். இருப்பினும் விஞ்ஞானம் என்ற ஒன்று சமயக்கருத்துக்களின் சிலவற்றை தவிர்த்து அடிப்படை உண்மைகளை பகுத்தறிவின் உணர்வுகளை மதித்து விளக்குவதாய் அமைவதால் இக்கட்டுரையை வானியல் அறிஞர்களின் (Astrophysists) கொள்கைகளின் திரட்டாய் அமைந்து விடலாம் என எண்ணுகின்றேன்.

கடவுள் என்ற கருத்தின் பின் உள்ள அதீத சக்தி (External Energy) பற்றிய சிந்தனை அல்லது கருத்துத் தெளிவு இருப்பதால் யாரும் நாத்திகன் என்று யாரையும் கூறி விட முடியாது. ஆகவே இப்போது கூறும் அடிப்படைக் கருத்துக்கள் அனைத்தும் கடவுள் எனும் பதத்தின் விளக்கம் தவிரந்த கருக்களாகவே அமையும்.

நாம் வாழும் பூமி இ ஒளி தரும் சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள், பல பில்லியன் கோள்கள் அவைகள் இருக்கும் பால் வீதிகள் அனைத்தும் அடங்கிய பிரபஞ்சம் இவற்றை எல்லாம் கடவுள் படைத்ததாக இருக்கட்டும். ஆனால் இவை எவ்வாறு தோன்றிற்று. இந்த பிரபஞ்ச அடிப்படை தோற்றத்திற்கான காரணம் என்ன?

இவை எப்போதுமே இருந்தனவா இவற்றிற்கு தோற்றமோ முடிவோ இல்லையா என உங்கள் சிந்தனைக்கு ஓர் பதில் தெரியாக்கேள்வியை எழுப்பி விட முடியும். உண்மையில் இந்த பிரபஞ்சத்தின் தோற்றத்திற்கு அளவிட முடியா சக்தியினதும் ஒளியினதும் வெடிப்பே காரணம் என (Big Bong theory) பெரு வெடிப்புக் கோட்பாட்டை வானியல் அறிஞர்கள் முன் வைக்கின்றார்கள் ஆனாலும் ஏன் இவ்வாறான வெடிப்பு ஏற்பட்டது என யாராலும் பதில் கூறிவிட முடியவில்லை. அனைத்திற்கும் ஆரம்பமாய் அமைந்த அண்டத்தின் தோற்றத்தை ஆரம்பித்தது எது என்பது இன்றும் பதில் தெரியா கேள்வி தான். இந்நிகழ்வின் பின்னரே காலம்/ நேரம் என்ற மிக முக்கிய அடிப்படை அளவுகோல் தோன்றியதாகவும் அவர்கள் கருத்தை முன் வைக்கின்றார்கள்.

இவ்வாறாக தோன்றிய பிரபஞ்சம் தன்னிச்சையாக இயங்கிய வண்ணம் இருப்பினும் நுட்பமாக அவதானித்தால் இந்த பிரபஞ்சம் சீரான இயற்கை விதிகளின் அடிப்படையில் அமைந்திருப்பது புரிதலுக்கு வருகிறது. உதாரணமாக சில விடயங்களை கூறினால் பொதுவாக எந்த உயிரினமும் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மேல் வாழ முடியாது இறந்து தான் போகின்றது. ஈர்ப்பு விசைகள் எப்போதும் சீராக மாறாமல் காணப்படுகிறது. ஒரு சூடான தேனீரை வெளியில் வைத்தால் அது சிறிது நேரத்தில் குளிர்ந்து சூழல் வெப்பநிலைக்கு வந்து விடுகிறது. பூமி எத்தனையோ ஆண்டுகளாய் தன்னைத் தானே 24 மணி நேரத்தில் தான் சுற்றுகின்றது. ஒளியின் வேகம் மாறுபடாமல் அதே $2.99 \times 10^8 \text{ms}^{-1}$ இல் தான் காணப்படுகின்றது.

இவற்றைப் பார்க்கும் போது இதில் சிந்திப்பதற்கு என்ன இருக்கின்றது என்று தோன்றக்கூடும். இருப்பினும் இதைப் போல் இயற்கை உயிரற்ற ஓர் விடயமாயினும் ஏன் இவ்வாறான விதிகளுக்கு கட்டுப்பட்டு அதே போல் தொடர்ந்து பல பில்லியன் ஆண்டுகளாக தொழிற்பட வேண்டும். இவ்வாறாக தொழிற்படுவதற்கு எந்த அவசியமும் பிரபஞ்சத்திற்கு இல்லை. இதைத்தான் பிரபல பௌதீகவியலாளர் Richard Feynmann “Why nature is mathematical is a mystery..... [The fact that there are rules at all is kind of miracle” எனக் கூறுகிறார்.

சரி இவ்வாறாக பிரபஞ்சம் அண்டமென சக்தியிலும், அளவிலும் எம்மிலும் சிந்தித்து பார்க்க முடியாத அளவுடைய விடயங்களை தவிர்த்து நாம் நம்மை செதுக்கும் DNA பற்றியே சிந்தித்து விடுவோமே DNA குறியீடு ஆனது கலத்தின் நடத்தையை தீர்மானிக்கும் அடிப்படை கூறாக அமைகின்றது. இது கணனி மென்பொருள்கள் 1,0 (111000.....) என்ற Binary இலக்கங்களால் அடிப்படையில் ஆனது போல் DNAக்களும் 4 விதமான இரசாயனங்களாலேயே ஆக்கப்படுகின்றது. (A, T, G and C) என குறியீட்டில் அவற்றை குறித்தால் 3 பில்லியன் எழுத்துக்களை மாறி மாறி எழுதுவீர்களாயின் அவை உருவாக்கும் இரசாயன சேர்க்கை ஒரு கலத்தை உருவாக்கும் விதமாக அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. இப்படி ஒவ்வொரு கலத்திற்கும் ஒரு தொழிற்பாடாக நுட்பமாக துல்லியமாக தரவுகளை வழங்கும் இப்படியான ஓர் அமைப்பை யாரும் வேண்டுமென்றே செய்யாதவிடத்து இவை உருவாகி இருக்க சாத்தியமில்லை என பல விஞ்ஞானிகளே கருத்துக்களை முன் வைக்கின்றார்கள்.

அளவில் பெரிய அண்டத்திலிருந்து எம் அமைப்பை செதுக்கும் கலங்கள் வரை ஏதோ ஒரு அதீத சிந்தனை மிக்க சக்தி மிக்க செயற்பாடு பின் புலமாக திகழ்வது உறுதியாகின்றது. சரி இப்படி அனைத்து கோட்பாடுகளுக்கும் அதிசயங்களுக்கும் காரணமான அளவிட முடியாத ஞானத்தின் பிரதிபலிப்பாக ஏன் கடவுள் என்ற ஒருவரை முன்வைக்கக்கூடாது என மனிதன் நினைத்தான். அதுவே சக்தியின் நிழல் உருவமாய் கடவுள் என்ற கருத்தை முன்வைக்க காரணமாய் அமைந்திருக்கலாம்.

இருப்பினும் மனிதன் நிச்சயமாக கடவுள் எனும் அதீத சக்தியின் அமைப்பை விளங்கும் உன்னத அறிவாற்றலை கொண்டவனாக அமைவதற்கும் அந்த அதீத சக்தியின் உன்னத ஆற்றல் தான் தேவை என்பதால் கருத்துக்களை புறந்தள்ளி இவ் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத அறிவாற்றல் மிக்க பிரபஞ்சத்தை அமைத்த ஏதோ ஒரு சக்திக்கு நாம் தலை வணங்கியே ஆக வேண்டும்.

கடவுள் இருக்கின்றாரா? இல்லையா? என்ற கேள்விக்கு பதில் எழுத்துருக் கொள்வதற்கும் நிறுவலுக்கும் இன்றும் பல நூற்றாண்டுகள் இன்றும் தேவைப்படலாம்.

ஸ்ரீ.சரத்பவன்

பொறியியல்பீடம்

និវាសន៍

வண்ண எழுத்தாளர் திருமதி.யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் அவர்களுடனான நேர்முகம்

இலங்கையின் முக்கியமான பெண் எழுத்தாளர்களுள் ஒருவராக திகழ்கின்ற முன்னாள் ஓய்வுபெற்ற மக்கள்வங்கி முகாமையாளர் திருமதி.யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் - அவர்களுடனான நேர்காணல்

* மலேசியாவிலேயே தாங்கள் பிறந்ததாகக் கேள்விப்பட்டுள்ளேன். தங்கள் ஆரம்பகால நினைவுகளை சுருக்கமாக மீட்டிப்பார்த்து விட்டு நேர்காணலைத் தொடரலாமென நினைக்கின்றேன் அந்த வகையில் அவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்

மலேசியாவில் எனது இளமைக்காலம் ஒரு இனிமையான காலம் தான். ஆனால் அதனை நான் ஆழமாக மனதில் பதித்து வைத்திருந்து கூறமுடியாத நிலையில் இருக்கின்றேன். ஏனென்றால் எனது ஒன்பதாவது வயதில் இலங்கைக்கு வந்துவிட்டேன். ஆகவே சிறுவயதில் நடந்தவை முழுமையாக நினைவில் இல்லை. ஆனால் நான் அங்கு வளர்ந்த விதம் யாழ்ப்பாண மண்ணின் கட்டுப்பாடுகளுடன் அந்த பல்லின மக்களுடன் வாழுகின்ற வாழ்க்கை அது. எங்களைச் சூழ இலங்கையர் என்று எவரும் இருக்கவில்லை. சீனா, மலாயர் இந்தியாவிலிருந்து வந்தவர்கள் அவர்களும் பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள். இப்படி இருந்ததால் பல்வேறு மொழி கலாசாரம் உடையவர்களுடன் ஒன்றாகப்பழகி வாழுகின்ற வாழ்க்கை கிடைத்தது. அப்போது மலேசியா ஒன்றோ என்று சொல்லும்படியாக இருக்கவில்லை இன்று சென்று பார்க்கும் போது மேலும் பல வழிகளின் முன்னேறியிருப்பதை கண்டேன். ஆனால் அங்கு எனக்கிருந்த பிரச்சினை மலேசியர்கள் 2 பாடசாலைகளில் படிப்பார்கள். ஒன்று அவர்களுடைய தாய்மொழி மற்றையது ஆங்கிலமொழி அதாவது அந்தந்த மொழிகளில் பாடசாலைகளில் இயங்கும். அந்த மொழிப் பாடசாலைகளில் போய் நாம் கற்க வேண்டும். நான் வளர்ந்த காலத்தில் மலே மொழி முக்கியத்துவம் பெறவில்லை என நினைக்கின்றேன். ஏனெனில் அது அப்பொழுது மலேயா என்ற பெயரில் பிரிட்டிஷரின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது. அங்கு சுதந்திர தினத்தை பார்த்த நினைவுகள் எனக்கு இருக்கின்றன. நான் அங்கு தமிழ்மொழிப் பாடசாலையில்தான் படித்தேன். அவ்வாறு படிக்கும் போது பல்லின சிறார்களுடன் கலந்து பழகுகிற வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. ஆனால் நான் சீன நண்பர்களுடன் பௌத்த கோயிலுக்கு சென்றிருக்கின்றேன். பௌத்தம் அறிமுகமானது அவர்கள் மூலமாகத்தான். ஆகவே பௌத்த கோயிலை இப்போது கண்டால் அது சிங்களவருடையது என்ற எண்ணம் ஏற்படவே ஏற்படாது எனக்கு எந்தத் துவேசமும் ஏற்படாது அது சீனருடைய மதம் என்று புரிந்து கொண்டேன். அதே போல் மலேயரின் மூலமாகத்தான். நான் முதன்முதலாக இஸ்லாமிய மதத்தை அறிந்து கொண்டேன். ஆகவே இவ் வித்தியாசமான மனப்பதிவுகள் என் ஆழ்மனதில் இருக்கின்றன என நினைக்கின்றேன். அதைவிட நாங்கள் வாழ்ந்தது கோலாலம்பூரில் அது தலைநகரம் என்பதால் அதற்குரிய செல்வாக்கு அங்கு இருந்தது. இதைவிட கூறுகின்ற அளவுக்கு அந்நேரத்தில் எனக்கு உளவிருத்தி இருக்கவில்லை.

நிச்சயமாக ஒன்பது வயது என்பது சிறுபராயம் தான் ஞாபகங்கள் மீட்டிப்பார்ப்பது சிரமமாக இருக்கும். அதன் பின் இலங்கைக்கு வந்ததன் நோக்கம்.

எனது தந்தையார் மலேயாவில் ஆய்வுத்துறையில் தொழில்நுட்ப உதவியாளராக வேலை செய்துவர். அந்த வேலையிலிருந்து அவர் ஓய்வு பெற்றபின் நாங்கள் இலங்கைக்கு வந்துவிட்டோம். இன்றைய கலாசாரம் அன்று இல்லை. இங்கிருந்து சென்றவர்கள் வெளிநாடு சென்றவர்கள் உழைத்து பணத்தை அனுப்பி மீண்டும் திரும்பி வருவதற்கு ஆயத்தம் செய்து வருகிறகாலம் அந்தக்காலம். இன்று தான் நாங்கள் போனால் அங்கேயே அந்தந்த நாடுகளில் தங்கி விடுகின்றோம்.

* **உங்களுடைய குடும்பப்பின்னணி பற்றி சற்றுக் கூறுங்கள்.**

எனது தந்தையார் முளாயைச் சார்ந்தவர். தாயார் இளவாலையைச் சார்ந்தவர். நான் பிறந்தது மலேசியாவில். 2வயது தொடங்கி 4 வயது வரை இளவாலையில் இருந்திருக்கிறேன். பின்பு மூளாயில் வளர்ந்தேன். இப்படி பல கிராமங்களைச் சேர்ந்தவன் என்றுதான் கூறவேண்டும்.

நான் அரிவரி ஆரம்பக்கல்வியை இளவாலை மெய்கண்டான் பாடசாலையில் கற்றேன். பின்பு மலேசியாவில் கிம்பிரோட் தமிழ்க்கலவன் பாடசாலையில் பயின்றேன். அதன் பின்பு இலங்கை வந்து ஐந்து வயது தொடங்கி ஐந்தாம் தரம் வரை பண்டத்தரிப்பு மகளிர் உயர்தர பாடசாலையில் கல்வி கற்றேன். முதலாவதாக கொழும்புப் பல்கலைக்கழகமும் பின்னர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்றேன். ஆரம்பத்தில் கொழும்புப்பல்கலைக்கழகத்தில் அப்போது அங்கு போதிய வசதி இல்லாத காரணத்தினால் பேராதனைக்கு மாற்றினார்கள்.

* **பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பழைய மாணவி என்ற ரீதியில் உங்களின் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக அனுபவங்களை சற்று எங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்**

உண்மையிலேயே கொழும்பில் படித்துவிட்டு பேராதனை சென்றால் அங்கு ஒரு மகிழ்ச்சியான நிலை என்னால் உணரமுடிந்தது. அத்தோடு இலக்கிய ஈடுபாடு இயற்கையை இரசிக்கின்ற தன்மை இவையெல்லாம் எனக்கு இருந்தது. கொழும்பில் பல்கலைக்கழகத்திற்குப் போனால் சிறிது நேரம் தான் பல்கலைக்கழகத்தோடு இருப்போம். பின்பு சாதாரண இடத்திற்கு வந்து விடுவோம். ஆனால் இது பல்கலைக்கழக சூழலிலேயே இருந்து கல்வி பயின்று கற்கக்கூடியதாக இருந்தது. அதைவிட பல கற்கைநெறிகள் உள்ளவர்களும் சேர்ந்து சந்திக்கின்ற வாய்ப்பு அங்கிருந்தது. கொழும்பில் அப்படி இருக்கவில்லை. பேராதனைச் சூழலிலிருந்து கற்பதற்கு கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும்.

* **யாழ்ப்பாணத்திற்கும் பேராதனைக்குமான போக்குவரத்துவசதி அன்று எப்படி இருந்தது**

பொல்காவலையில் இறங்கி புகையிரதத்தின் மூலம் தான் சென்று வருவது வழக்கம் அன்றைய காலத்தில் பத்து ரூபாய் கொடுத்தால் மீதிக்காசு ஐம்பது சதம் தருவார்கள். நான் நினைக்கிறேன் பல்கலைக்கழக கல்வியைக் கற்றுமுடிக்க பத்தாயிரம் ரூபாய் பெறுமதியும் அப்படித்தான் இருந்தது.

* பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைப்பீடத்தில் கல்வி கற்றிருக்கிறீர்கள் எழுத்துறையில் முன்னமே ஆர்வம் இருந்ததா? அது பற்றி குறிப்பிடுங்கள்

உயர்தரம் கற்கும் போதே சிறுகதைகளை எழுதத் தொடங்கி விட்டேன். இது ஏன் எனக்கு ஏற்பட்டதென்று எனக்கே புரியாத ஒரு புதிர். நான் மலேசியாவில் இருந்து சிறுவயதில் வந்த போது எனது தாயாரின் தந்தை இதிகாசங்கள், புராணக்கதைகள் கூறுவார். எல்லாக்கதைகளையும் பின்னால் தெரிந்து கேட்டு அதில் ஈடுபாடு எனக்கு ஏற்பட்டது. பின்னர் எனது தாயாரிடம் சஞ்சிகைகள் நூல்கள் ஆகியவற்றை கற்றேன். நூல்களை வாங்கி வாசிக்கின்ற பழக்கம் அவருக்கு இருந்தது. அதனால் நானும் அவரைப் பின்பற்றி அவற்றையும் வாசித்தேன். மலேசியாவில் இருக்கும் போது மாணவர் மஞ்சரி சிறுவர்களுக்கான சஞ்சிகை எல்லாம் வாங்கித் தருவார்கள் நான் அதையெல்லாம் படித்து வந்திருக்கிறேன். அதனால் ஏற்பட்ட எண்ணம் என்னை சிலவேளை எழுத்தாண்டி இருக்கலாம். நானாகவே ஆனந்த விகடனில் ஒரு போட்டி வந்துபொழுது எழுதலாம் என்று நினைத்து எழுதி எனக்குள்ளேயே நான் தராதரம் பார்த்து இது இதற்கு சரிவராது எனக்கருதி அனுப்பாமல் விட்டிருக்கிறேன். இப்படி எழுதவேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏன் ஏற்பட்டதென தெரியவில்லை.

* பொதுவாக பெண்களுக்கு எங்கள் தமிழ்ச்சமூகத்தில் வீட்டிலேயே பாரிய பொறுப்புகள் இருக்கும் அதே நேரத்தில் வேலைக்குச் செல்லும் பெண் என்ற ரீதியில் நீங்கள் வங்கியில் முகாமையாளர் பணிபுரிந்த காரணத்தினால் வேலைக்குச் சென்ற போது அங்கும் பாரிய பொறுப்புகள் இருக்கும் இவற்றையெல்லாம் தாண்டி எழுதுவதற்கும் எவ்வாறு நேரத்தை எடுத்துக்கொண்டீர்கள்

இது உண்மையிலேயே எனக்கு சரியான கஷ்டமாக இருந்த விடயம். அத்துடன் எனக்கு ஒரு சிறு சிக்கலும் ஏற்பட்டது. என்னவென்றால் நான் வங்கியில் சேர்ந்ததும் திருமணம் நடந்ததும் ஒரே ஆண்டில் ஆகவே நான் அதிலிருந்து மீள்வதற்கே சிறிது காலம் எடுத்தது. வங்கியின் பொறுப்புகளும் வித்தியாசமானவை. ஆகவே அது எனக்கொரு சிரமமான காலமாக இருந்தது. ஆனால் எனக்குள் ஒரு பழக்கம் இருந்தது. எனது மனதை பாதிக்கின்ற விடயத்தைத்தான் நான் கதையாகவோ கவிதையாகவோ எழுதுவது வழக்கம். ஒரு விடயம் என்னை மிகவும் பாதித்தது என்றால் அதை நான் இரவிராவாக இருந்து எழுதிவிடுவேன் அவ்வாறு எழுதியதன் காரணமாக இடைக்கிடை கதை எழுதுகின்ற நிலை இருந்தது. வீட்டிற்கு வந்து இருந்த காலத்தில் எழுதிய அளவு பின்னர் எழுத முடியாது போய் விட்டது. அத்துடன் எழுத முடியாது போனதால் இன்னுமொரு பிரச்சினை ஏற்பட்டது. என்னவென்றால் எங்களுடைய எழுத்தைத் தெரிந்தவர்கள் பத்திரிகைகளிலோ வானொலிகளிலோ இல்லாத போய்விடுவார்கள். அப்படியான ஒரு சூழல் பின்னர் எனக்கு ஏற்பட்டது நீண்ட இடைவெளிக்கு பின்பு இடைக்கிடை எழுதுவது அதை எப்படியோ வெளியிட்டேன். யார் எனக்கு பக்கபலமாக இருக்கிறார்களென்று தெரியவில்லை எங்கேயாவது என்னைத் தெரிந்த ஒருவர் பத்திரிகைகளில் ராமராஜகோபாலர் போன்றோர் இருந்திருக்கலாம் எனக் கருதுகின்றேன். ஆனால் எழுத்தாளர்களுடன் எனக்கு தொடர்புகளும் இருக்கவில்லை. உயர்தரத்தின் போது வானொலியில் நடத்திய இளைஞர் மன்றத்தில் நான்

தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டிருந்தேன். அதை இராசையா பாஸ்டர் (பகவம் இராமையா) என்று இலக்கிய உலகில் பெயர் பெற்றவர். அவர் நடத்திக்கொண்டிருந்தார். நான் கல்வியால் கொழும்புக்கு வந்திருக்கிறேன் என்று கடிதம் எழுதியபோது அவர் வானொலி நிலையத்திற்குவருமாறு கூறி அங்கு இளைஞர் மன்றத்தில் பங்கு கொள்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் தந்தார். அவரைத்தவிர எனக்கு எழுத்துத்துறையில் வழிகாட்டுவதற்கு அந்தக்காலத்தில் எவரும் இருக்கவில்லை ஒரு நீண்ட காலத்தின்பின் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா தனது இலக்கிய சந்திப்புகளுக்கு என்னை அழைக்கத் தொடங்கி இருந்தார். அதற்கு இணைக்கப்பட்ட காலத்தில் எனக்கு எந்த இலக்கிய எழுத்தாளருடனும் பழக்கமும் இல்லை. எந்தப் பத்திரிகையாளருடனும் பழக்கம் இல்லை. எப்படி தப்பிப்பிழைத்து தொடர்வாக எழுதினேன் என்பது எனக்கே ஒரு ஆச்சரியமான விடயம். ஆனால் ஒரு நீண்ட இடைவேளைக்குப் பிறகு ஒரு கதை எழுதிக் கொண்டிருந்தேன். பின் எனக்கு இலக்கிய தாகம் இருந்தாலும் பிள்ளைகள் வளர்ந்து உதவி செய்யத்தொடங்கிய பின்பு அதிகமாக எழுதினேன். ஆனால் இன்றைய சூழ்நிலையில் பெண் எழுத்தாளர்கள் தொடர்ந்து இலகுவாக எழுதலாம் என்று நினைக்கின்றேன். ஏனென்றால் பல சாதனங்கள் எங்களுக்கு உதவியாக இருக்கின்றன. ஆகவே நாங்கள் நேரத்தைக் கொஞ்சம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதைவிட இணையம் போன்று பல வித்தியாசமான ஊடகங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே இன்று எழுதுபவர்கள் அதிகம் எழுதலாமென நான் கருதுகின்றேன். என்றாலும் முகநூலில் அண்மையில் என்னுடன் பணிசெய்யத்தொடங்கி இப்போது அதிகாரியாக பணிபுரிகிற ஒருவர் பதிவிட்டதைப் பார்த்துவிட்டு இன்றும் பெண்களுக்கு இதே நிலைமை தானா என்று எனக்கொரு சந்தேகமும் ஏற்பட்டது. அவர் மிகவும் ஒரு சஞ்சலப்படுகின்ற மனநிலையில் அந்தப் பதிவை இட்டிருந்தார். ஆகவே குழந்தைகளுடன் அவர்களை வளர்க்க வேண்டும். அவர்களோடு பழக வேண்டும் அப்படியான பல்வேறு விடயங்களோடு போராடிக்கொண்டு எழுத வேண்டிய ஒரு சூழல் இருக்கும்.

* உங்களுக்கு எழுத்துத் துறையில் இருந்த ஆர்வத்திற்கு சமமாக சமஸ்கிருதத்திலும் ஆர்வம் இருந்திருக்கிறது. சமஸ்கிருத மொழியை கற்றிருக்கிறீர்கள் சமஸ்கிருதத்தில் உங்களுக்கு ஆர்வம் ஏற்படக் காரணம்

இதுவும் ஒரு விபத்து என்றுதான் கூறவேண்டும். நான் பண்டத்தரிப்பு மகளிர் கல்லூரியில் எட்டாம் தரத்தில் கற்கும்போது NPTA (Northern Province Teachers' Association) 5ம் வகுப்பில் பரீட்சை வைத்து அவர்கள் கொடுக்கின்ற சான்றிதழ்கள் மிகவும் பெறுமதியானதாக இருந்தது. நான் எட்டாம் தரத்தில் அதை Distinction உடன் சித்தியடைந்த போது வந்து எனது தாயாரிடம் கூறினேன். எனது தந்தையார் மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டு இருந்தவர். நீர்ழிவு நோயாளர் அத்தோடு கண் தெரியாமல் வந்துவிட்டது. அந்நேரம் கண் தெரியாதென்றால் இங்கேயே கண் சத்திரிசிகிச்சை செய்ய இயலாத காலம் சரி நீர் பொம்பிழைப்பிள்ளை படிக்கத்தேவையில்லை என்றார். அத்துடன் அவர் தான் நோயாளியாக இருந்ததாலும் அவருக்கொரு தந்தை என்ற ரீதியில் சிரத்தை இருந்திருக்க வேண்டும். படிப்பித்துக் கோண்டேயிருந்ததால் இடையிலே தான் இறந்துவிட்டால் எனக்கு என்ன நடக்குமேத என்ற பயம் இருந்திருக்கலாம். இத்துடன் பள்ளிக்கூடம் செல்ல வேண்டாம் எனக் கூறிவட்டார். நான் இரண்டு நாளாக இருந்து அழுது ஒரு மாதிரிப் போராடி சாதாரணதரத்திற்குப் போனேன். சாதாரணதரத்திலேயே அப்பொழுது கலைப்பிரிவு

விஞ்ஞானப்பிரிவு என்று இரண்டு பிரிவாக பிரிக்கப்பட்டுவிடுவார்கள் எல்லா ஆசிரியர்களும் கூறினார்கள். உங்களுக்கு விஞ்ஞானம் படிக்க திறமை உள்ளது நீங்கள் விஞ்ஞானம் படிக்கலாமென்று ஆனால் தந்தையார் கூறிவிட்டார் நீ விஞ்ஞானம் படிக்கப் போனால் போதுட படித்துக்கொண்டிருப்பாய் வேண்டாம். வேணுமென்றால் கலைப்பிரிவுக்கு போ சரி என்று நானும் கலைப்பிரிவில் சேர்ந்து படித்தேன். அதில் சாதாரண தரம் சித்தியடைந்த போது எனது தந்தை தாயாருக்கு நோய் ஏற்பட்டிருந்தது. இத்துடன் கல்வியை நிற்பாட்ட வேண்டும் என்று வீட்டிலிருந்து விட்டேன். பின் ஒரு வருடம் இருந்த பிறகு பின்பு எனது உறவினர் ஒருவர் வந்து ஒரு நீண்ட விவாதத்தின் பின் உயர்தரம் கற்க சென்றேன். அங்கு சென்ற போது எனது ஆசிரியர்கள் கூறினார்கள் நீங்கள் இந்தப் பாடசாலையிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் செல்வது கடினம். எனக்கு அது ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. எனக்கு அந்த நேரத்தில் பாடசாலையில் ஈடுபாடு இருந்தது. நான் கூறினேன் இங்கேயிருந்து நான் பல்கலைக்கழகம் சென்று காட்டவா அந்த பிடிவாதத்தால் அங்கு உயர்தரத்தில் 4 பாடங்கள் இருந்தன. அந்நான்கு பாடங்களும் தான் கற்க வேண்டும் நான் அதிபரிடம் சென்று வேறொரு பாடத்தை புவியியலைக் கற்பிக்குமாறு கேட்டேன். இல்லை என்று விட்டார். அப்போது தான் கட்டாயமாக சமஸ்கிருதம் எடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. பிறகு நான் பல்கலைக்கழகத்திற்கு சென்ற பின்பு அங்கு புயுரு முடிய என்ற கற்கலாம் என்றிருந்த போது தமிழைக் கற்கலாம் என நினைத்தேன். அங்கு வித்துவான் ஜெயந்தனாருடைய பிள்ளை யமுனா சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர் இவ்வாற பலர் இருந்தார்கள். இவர்களுடன் சேர்ந்து நான் தமிழை கற்று சிலசமயம் நான் பின்தள்ளப்பட்டு விடுவேனோ என்ற பயத்தில் அதைவிட சமஸ்கிருதத்தைக் கற்போம் ஆனால் நான் வடமொழியை சிறப்புப்பாடமாக கற்க இருந்த போது டொக்டர் கைலாசநாதக்குருக்கள் அவர்கள் அந்த பாடநேரம் முழுதும் என்றும் கற்பிக்கவில்லை. வடமொழியைக் கற்பதால் உங்களுக்கு பயன் ஏதும் கிடைக்காது நீங்கள் உங்களுக்கு எந்த வேலையும் கிடைக்காது CAS ஒரு Part இப்பாடத்தில் வரும். ஆகவே நீங்கள் சிதம்பரபத்தினி போன்ற ஒருவராகலாம் அதைவிட இதைப் படிப்பதால் ஒரு பயனும் இல்லை எனக் கூறிவிட்டார் அடுத்த பாடத்திற்கு சென்ற போது நான் மட்டும் தான் அங்கு போயிருந்தேன் அதன் பின் இன்னொரு தோழி வந்தார். அத்துடன் கைலாசநாதக்குருக்கள் மீதான பக்தியும் ஒரு ஊக்கமாக இருந்ததெனக் கருத வேண்டும்.

* நீங்கள் வடமொழியைக் கற்ற போது என்ன சிறப்புக்கள் இருந்ததாக உணர்ந்தீர்கள்

ஒவ்வொரு மொழியிலுமே ஒவ்வொரு விதமான புத்தையல்கள் இருக்கின்றன. தமிழ் மொழியில் இருக்கின்றதை விட வேறுபட்ட இலக்கிய வடிவங்கள் இலக்கிய தொடர்பான நாடகங்கள் இதிகாசங்கள் புராணங்கள் எனப்பட வடமொழியில் அதே போல் தத்துவம் சார்ந்தவை, வெவ்வேறு விடயங்கள் சார்ந்த நிறைய விடயங்கள் இருக்கின்றன. நாங்கள் முழுவதையும் படித்ததில்லை இந்துசமுத்திரத்தின் அருகில் போய் நின்றுகொண்டு இந்துசமுத்திரம் முழுவதும் தெரியும் எனக் கூறமுடியாது. ஆனால் நிறைய புத்தையல்கள் உள்ளன. ஆனால் தமிழில் அவை இருக்கின்றதா என்றால் சில அலங்கரிப்பான இலக்கிய விடயங்கள் தமிழில் அது இணைக்கப்படாத ஒன்றாக இருக்கும். சிலது அதைப்பார்த்து தமிழில் அப்படி அலங்காரங்கள் அடைமொழிகள் அப்படிச் செய்கின்ற போக்குகளும் இருக்கின்றன. அது வடமொழி கற்றவர்கள் பின்பு வந்து தமிழ்மொழியில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். வடமொழியில் சிறந்த கலை கலாச்சார சமய விழுமியங்கள் தத்துவங்கள் ஆகியவை இருக்கின்றன.

* வடமொழியில் மந்திரங்கள் இருப்பது அதற்கொரு சக்தி இருக்கின்றதென அதைத்தானே தேவபாஷையாக கருதுகிறார்கள் அதைப்பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்கள்.

மந்திரங்களுக்கு சக்தி இல்லை எனக்கூறவில்லை. ஆனால் சக்தி எங்களுடைய உள்ளத்தால் தான் ஏற்படுத்தப்படுகிறது என்று தான் நான் கருதுகிறேன். எங்களுடைய தேவாரங்கள் திருவாசகங்கள் அவையும் அதே போன்று மந்திர சக்தி உடையவை தான். அதைப் பாடியவர்களும் அருளாளர்களும் இறைவனுடைய பக்தர்கள். அவற்றிற்கும் மந்திரசக்தி இருக்கின்றது. இதைப்பற்றியது நான் கட்டுரை ஒன்று எழுதியுள்ளேன். இப்பொழுதும் நான் திருமுறை பாடி பணிவோம் என்று சந்தியான் ஆச்சிரமத்தில் ஞானசுகுடரில் தொடர் கட்டுரை ஒன்றை எழுதிக்கொண்டிருக்கின்றேன். அதில் நான் இதைத்தான் கூறியிருக்கின்றேன். எல்லோரும் வடமொழியில் தான் இறைவனை வணங்க வேண்டும் என சிந்திக்கக்கூடாது ஏனென்றால் வடமொழி எங்களுக்குப் புரிவதில்லை நான் புரியாத ஒரு மொழியில் ஒன்றைக் கூறி நாங்கள் அதற்கு சக்தியை ஏற்படுத்துவது என்பதைவிட எங்களுக்கு புரிந்த மொழியில் நாங்கள் வழிபடுவது நல்லது. ஆனால் அதேசமயம் தேவாரம் திருவாசகத்தை நாங்கள் பொருள் உணராமல் பாடுகின்றோம். இதனால் பயனில்லை. ஆகவே பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார் செல்வர் சிவனடிக் கீழ்ப் பொருளுணர்ந்து பாடவேண்டும். இறைவனுக்கென்று ஒரு மொழியிருப்பதாக நான் கருதவில்லை. வேயுறு தோளிபங்கள் முழுப்பதிகத்தை பாடினால் அதில் நமக்கு எல்லாமே நன்மை தரும் என்கின்றது. நாங்கள் அதை பக்தி பூர்வமாக இறைவனை நோக்கிப் பாடினால் நிச்சயமாக ஒரு பஜனை செய்தால் நிச்சயமாகப் பலன் கிடைக்கும். எமது போர்க்காலத்தில் நாம் இறைவனை வழிபட்டோமாயினும் எல்லோரும் சேர்ந்து நின்று வழிபட்டது கிடையாது எல்லோரும் ஒருமித்து வழிபட்டால் நிச்சயம் பலன் கிடைக்கும்.

* பொருளுணர்ந்து தேவாரம் கூடப்பாட வேண்டும் என்று கூறியிருந்தீர்கள் ஆலயங்களிலே அர்ச்சகர்கள் மந்திரங்கள் சமஸ்கிருதத்தில் சொல்லுகின்ற போது நிச்சயம் சிலவேளைகளில் உச்சரிப்புக்கள் பிழைத்துச் சொல்ல பார்த்திருப்பீர்கள் அப்போது உங்களுக்குள் என்ன தோன்றும்?

முதலாவதாக கோயிலில் வழிபாடு செய்ய இயலாமல் போய்விடுகிறது இப்பொழுது கோயிலில் வழிபாட்டிற்கு செல்பவர்கள் அதிகம். நாங்கள் எங்கள் பெயர் நட்சத்திரத்தைக்கூறி அர்ச்சனை செய்கின்றோம். அதில் நிற்கின்றவர்கள் பெயர் நட்சத்திரங்களும் கூறி ஐயா உள்ளே சென்று எத்தனை மந்திரம் சொல்கிறானோ அத்தனை மந்திரங்களையும் பெயர்களையும் எண்ணினால் பெயர் நட்சத்திரம் அதிகமாக இருக்கும் இதைவிட எங்களுடைய மனதால் தியானித்து வழிபடலாம் சமீபத்தில் என்னை சிலர் ஆன்மீக எழுத்தாளர் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தனர். எனக்கும் ஆன்மீகத்திற்கும் தொடர்பில்லை என்னுடைய சிந்தனை வித்தியாசமானது. சுவாமியை கருவறையை வைத்து தீபம் காட்டும் போது அதைப்பற்றி சிந்தித்திருக்கிறேன் முதலில் ஒரு மரத்தடியில் நனையும் போது கூடாரம் போட்டோம் பிறகு உள்ளே அதை வைத்திருப்பார்கள். அது பின்னுக்கு நிற்பவர்களுக்கு தெரியாத போது தீபத்தை எடுத்துக் காட்டியிருப்பார்கள். இன்றைய சூழலில் திருமண பூப்புனித நீராட்டு விழாக்கள் வேறுபட்டுக்கொண்டு செல்கின்றன. கடவுள் நிச்சயம் இவ்வாறெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென சொல்லியிருக்கமாட்டார்.

* பல்வேறு துறைகளில் ஆண்களுக்கு நிகராகப் பெண்கள் வளர்ந்து வருகின்ற சூழலில் எழுத்துத்துறையில் ஆண்களுக்கு நிகராக பெண்கள் வரமுடியாமைக்கு என்ன காரணமாக இருக்கும் என நினைக்கின்றீர்கள்?

ஆண்களுக்கு நிகராக பெண்கள் வரமுடியாது என நினைக்கிறேன். நான் பிணைப்பு என்ற ஒரு கதை எழுதினேன். பசுமாட்டை மேய விடும்போது கழுத்தையும் காலையும் சேர்த்து கட்டி விடுவார்கள் அதனால் ஓரளவு தான் உண்ண முடியும். அப்படியொரு நிலை இருக்கலாம். பணியுயர்வுக்காக ஒரு பெண் படிப்பையும் மாடு மேய்வதையும் ஒப்பிட்டு சிறுகதையாக எழுதி இருந்தேன். ஆனால் ஈழத்து இலக்கியத்தில் தாமரைச்செல்வி, இந்திய இலக்கிய உலகில் லக்ஷ்மி இவ்வாறு சிறந்த எழுத்தாளர்கள் உள்ளனர். உன்னதமான கதையை உருவாக்க அதற்கேற்ற சூழ்நிலை வேண்டும்.

* தற்கால இலங்கைத் தமிழ்ச் சூழலைப் பொறுத்தவரையில் பாரதி கண்ட புதுமைப்பெண்ணாய் எங்களுடைய பெண்கள் இருக்கின்றார்கள் என நினைக்கின்றீர்களா?

நாம் இப்போது சமுதாயத்துடன் பழகுவது குறைந்து விட்டது. கணிப்பீடு செய்வது குறைந்து விட்டது. என்றாலும் கண் முன் பார்க்கின்ற எல்லோரும் தான் சமுதாயம் என்று கூறமுடியாது. சில வித்தியாசமான பெண்கள் இருப்பார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரை வெளிநாடு சென்று வருபவர்கள் அல்லது வெளிநாட்டைப் பார்த்து தாங்கள் மாறுவதாக கருதுபவர்கள் உடை, நடை, பாவனையில் மாறுகின்றார்களே ஒழிய அவர்களது திறமையை மாற்றிக்கொள்வதில்லை. இதைத் தவிர்க்க வேண்டும். அவர்கள் அங்குள்ள பெண் பிரதமர், ஜனாதிபதி தொழிலதிபர்களைப் பார்த்து அவர்களின் சுறுசுறுப்பு, திறமை ஆளுமை என்பவற்றையும் நோக்க வேண்டும். ஒரு விடயத்தை ஆராய்ச்சி செய்து சாதனை படைப்பது குறைவு. பாரதிகண்ட புதுமைப் பெண்ணாக மாறுவதென்றால் அவ்வாறு மாறுவதே மாற்றம்.

* பத்திரிகைகள் மற்றும் சஞ்சிகைகள் மட்டுமன்றி காத்திரமான புத்தகங்களையும் எழுதியுள்ளீர்கள் அவற்றின் பெயர்களை பகிர்ந்து கொள்வீர்களா?

எனது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி “உணர்வின் நிழல்கள்” அதன் பின்னர் “கணநேர நினைவலைகள்” ஈன்ற பொழுதில்” “மனம் விந்தையானது தான்” “இன்னும் பேச வேண்டும்” ஆகிய சிறுகதைத் தொகுதிகளை எழுதியுள்ளேன். இவற்றைவிட “உனக்கொன்று உரைப்பேன்” என்று ஒரு கடித இலக்கியம் எழுதினேன். சமுதாயத்தில் பெண்களுக்கான பிரச்சினைகளை மையப்படுத்திய கடித இலக்கியமாக அது இருந்தது. எமது புராண இதிகாசங்களில் கூறப்படுகின்ற கதைகள், “ஏன் அவ்வாறு கூறப்பட்டிருக்கும்?” என்பது தொடர்பான எனது சிந்தனைகளை “முன்னோர் சொன்ன கதைகள்” எனும் நூலை எழுதினேன். இருபாலை சேனாதிராஜாமுதலியார் எழுதிய நூல்களையும் தொகுத்து நூலாக எழுதினேன். வடகோவை சபாபதி நாவலர் எழுதிய 4 நூல்களை தொகுத்து வடகோவை சபாபதி நாவலரின் நான்மணிகள் எனும் நூலை வெளியிட்டேன். வலிகாமம் கிழக்குப் பகுதியில் மறைந்த இலக்கியவாதிகளின் வரலாற்றை கூறும் “ஒளிவளர் தீபங்கள்” எனும் நூலை எழுதினேன்.

- * நிச்சயமாக எழுத்துலகில் பல சாதனைகளை பெண்ணாக நின்று செய்துள்ளீர்கள். இவற்றுக்காக நீங்கள் பெற்ற விருதுகளை எமக்கு கூறுங்கள்?

“சோகங்களும் சுமைகளாகி” என்ற சிறுகதைக்கு சார்க் மகளிர் அமைப்பு இலங்கைப்பிரிவு, முதற்பரிசு தந்தார்கள். இலங்கை ஒளிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனமும், தேசிய ஒருங்கிணைப்புச் செயல்திட்ட பணியகமும் இணைந்து நடத்திய வானொலி நாடக பிரதியாக்க போட்டியில் பரிசுபெற்றேன். “கனகசெந்தி கலா விருது”, “சிரித்திரன் சுந்தர் விருது”, இலங்கை இலக்கியப் பேரவையின் விருது போன்றவற்றையும் பெற்றுக்கொண்டேன். இவற்றைவிட சில சிறுகதைகள் பரிசில்கள் பெற்றுள்ளன.

- * இவற்றைவிட நீங்கள் ஏதாவது சாதிக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறீர்களா?

நாவல் எழுத வேண்டுமென்ற ஆசை இருக்கிறது. அதற்கான கருவையும் தேடிக் கொண்டேன். ஆனால் தற்போது எனது உடல்நிலை ஒத்துழையாமையால் என்னால் நாவல் எழுத முடியுமா என்பது சந்தேகமே. ஆனால் மனிதனுடைய விந்தை என்ன செய்யுமென்று கூற முடியாது.

- * எழுத்துலகில் பிரவேசிக்க விரும்பும் பெண்களுக்கு ஏற்கனவே அந்த பாதையில் பயணிக்கும் முன்னோடியாக உங்கள் அறிவுரைகள் யாவை?

பெண்கள் மட்டுமல்ல எழுத்தாளர்களாக வர விரும்பும் அனைவரும் ஏற்கனவே எழுதப்பட்ட நூல்களை நன்றாக வாசிக்க வேண்டும். அதனுடாக தானாக ஒரு ஆளுமை ஏற்படும். அதன் மூலம் எழுத்துலகில் தொடர்ச்சியாக பயணிக்கலாம். பெண்கள் எனும் போது அவர்களுக்கு அதிக சுமை இருக்கின்றது. அவற்றிலிருந்து விடுபட்டு எழுத்துலகில் பிரகாசிக்க மனம் அமைக்க வேண்டும். ஜீவகுமார் எனும் எழுத்தாளர் உறக்குத்திலிருந்தே தான் நேரத்தைப் பெற்று எழுதுவதாக குறிப்பிடுவார். நாங்களும் அவ்வாறு சிரமப்பட்டுத்தான் முன்னேற முடியும்.

பேட்டி கண்டவர் ச.சந்தோஷன்
விடுகை வருடம்
பொறியியல் பீடம்

Kajamugan Hardwares

Stanley road,
Jaffna.

TEL 0212222833

LINGAN GOOL BAR

52, Clock Tower Road,
Jaffna, Sri Lanka.

LINGAN CREAM HOUSE

526, Point Pedro Road,
Nallur, Jaffna, Sri Lanka.

009421 222 4945

119, Kasthuriyar Road,
Jaffna, Sri Lanka.

009421 222 7327

E-mail: Shaglan@gmail.com www.facebook.com/lingancoolbar

Bata

யாழ்ப்பாணம் காலணியகம்

YARL BATA

11, Modern Market, Hospital Road, Jaffna

T.P: 021 222 3152

ஜி. எஸ். லிங்கநாதன் அன் கோ

கலை - 51, பெரியகடை

யாழ்ப்பாணம்

